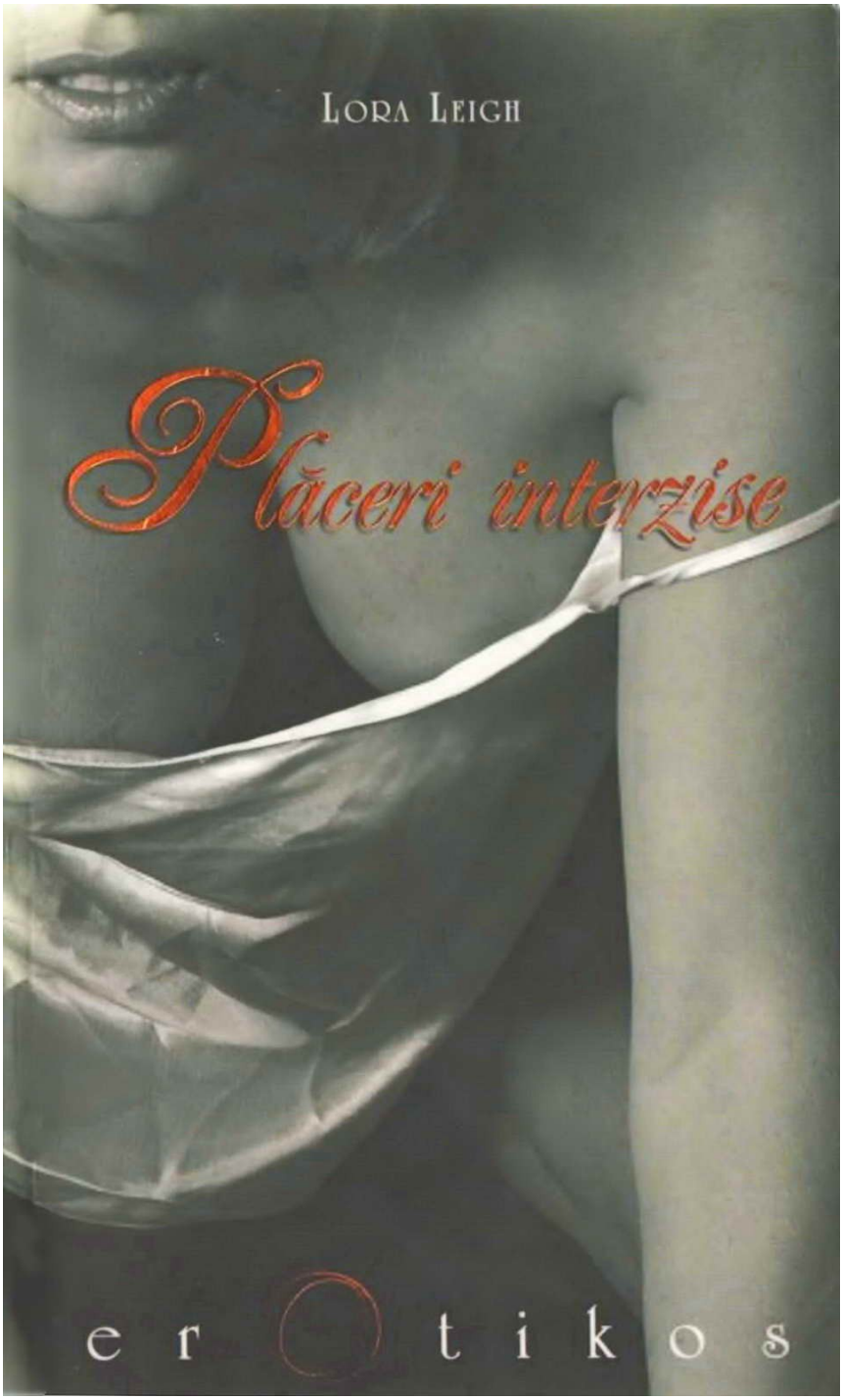
Lora Leigh
Plăceri interzise
erotikos

Lora Leigh s-a născut în Kentucky, Statele Unite, în 1971. Autoare de mare succes de romane erotice şi de suspans, a publicat până în prezent peste cincizeci de volume. Trăieşte în Kentucky împreună cu soţul şi animalele ei de companie.

Lora Leigh

Plăceri interzise

Traducere din limba engleză
IRIS MANUELA ANGHEL

Editura NEMIRA

Dedic această carte lui Lady Susan, în semn de recunoştinţă pentru nopţile albe pe care le-a

petrecut alături de mine în timp ce concepeam intriga acestui roman, dar şi pentru sfaturile ei inestimabile şi orele pe care le-a consacrat lecturii prezentei cărţi. Perspicacitatea, răbdarea şi dorinţa ei de a asculta şi de a citi diferitele versiuni ale romanului meu au jucat un rol covârşitor în zămislirea lui.

Vreau să mulţumesc, de asemenea, cititorilor mei eruditi pentru sfaturile şi răbdarea lor. Contribuţia voastră depăşeşte graniţele unei simple prietenii.

NOTA AUTORULUI

Seria *Bound Hearts* nu are nicio legătură cu romanul intitulat *The Club,* scris de Lora Leigh. Este vorba de o autoare cu acelaşi nume. În perioada în care mi-am ales acest pseudonim şi am început să scriu prima carte din seria *Bound Hearts,* ale cărei personaje se întâlnesc într-un loc care se numeşte pur şi simplu The Club, editura

pentru care lucram publica romanele numai în format electronic, nu le tipărea. Nu am verificat pseudonimele altor autori pentru că nu am prevăzut faptul că, la un moment dat, cărţile mele vor vedea lumina tiparului. A fost o greşeală din partea mea, pentru care vă cer iertare.

Nu există niciun roman în seria Bound Hearts cu titlul *The Club* şi nici nu va exista vreodată. Îmi pare rău pentru confuzia creată.

Sper să vă placă romanul *Plăceri interzise,* iar lumea mea să vă captiveze aşa cum m-a captivat şi pe mine. Vă mulţumesc, dragi cititori ai cărţilor din seria *Bound Hearts,* pentru susţinerea şi loialitatea voastră. Sper că mi le veţi dărui în continuare.

Prolog

Clubul Sinclair destinat domnilor Alexandria, Virginia

— Mi-am dat demisia!

John „Mac” McCoy a ridicat paharul, a luat o înghiţitură de whisky şi s-a lăsat cuprins de căldura binefăcătoare a băuturii.

— Da, am auzit. Prietenul lui cel mai bun şi acum fostul său partener, Jethro Riggs, s-a aşezat pe scaunul din faţa lui Mac, a pus cu grijă pe masă sticla şi paharul de whisky şi s-a rezemat de spătar ca să-şi scruteze prietenul cu privirea în

timp ce îşi turna băutură în pahar. Nici n-ai venit bine din luna de miere şi ţi-ai şi dat demisia, a continuat el. Trebuia să-mi fi spus. Am pariat cu colegii că vei rezista mai mult, dar se pare că am pierdut.

Zâmbetul dezinvolt al lui Jethro se potrivea perfect cu părul lui lung şi negru şi cu ochii albaştri, maliţioşi. Mustaţa şi barba neagră, scurtă şi neîngrijită, atrăgeau privirile femeilor, dar umbrele întunecate şi reci din ochii lui le împiedicau să meargă mai departe.

Mac era îngrijorat din cauza lui Jethro. Când a plecat, ştia că prietenul lui se va arunca orbeşte în muncă, fără să se oprească o clipă ca să se bucure de viaţă. Iar viaţa îţi este dăruită ca să te bucuri de ea.

— Mi-ar fi prins bine nişte bani, omule!

Zâmbetul lui Jethro ascundea multe regrete.

Mac a protestat zgomotos.

— Minciuna are picioare scurte, Jethro.

— Da, da. Am auzit. Şi ce-ai de gând să faci? Pază şi protecţie?

Mac a rânjit. Nu erau prea multe variante atrăgătoare pentru un fost agent FBI sub acoperire, dar Mac a avut întotdeauna un plan de rezervă.

— Mă apuc de agricultură.

— De agricultură? Jethro şi-a mijit ochii. Pe dracu', nu se poate!

— Am încă ferma din Carolina de Nord. Am strâns destui bani ca s-o pun pe picioare. Dacă o să mai fac investigaţii pe Internet, iar Keiley o să lucreze ca informatician, ne vom descurca foarte

bine. Te saturi să fii tot timpul în bătaia puştii.

Jethro s-a mulţumit doar să clatine din cap în timp ce ochii albaştri, învăluiţi în umbre, trădau o expresie atotştiutoare.

— Şi ce faci cu statutul tău de membru al clubului?

Asta era punctul nevrotic. Mac şi-a aţintit privirea asupra pereţilor întunecaţi din lemn, a spaţiului deschis, a barului aflat la unul dintre capetele camerei ce fusese cândva o sală mare de bal şi a şemineului din cealaltă parte a sălii, unde lemnele trosneau în foc.

În mijloc se aflau două mese de biliard şi câteva spaţii frumos amenajate, dotate cu scaune confortabile, televizoare, ziare şi mese pe care bărbaţii îşi puteau pune picioarele. Dar nu ambianţa îi atrăgea pe membri la club. Ci şansa de a-şi petrece timpul în compania bărbaţilor care le înţelegeau, le acceptau şi le tolerau modul de viaţă.

— L-am anunţat pe Ian puţin mai devreme, a spus el încet.

Era conştient de bomba pe care tocmai o aruncase, de faptul că Jethro aşteptase – chiar mai mult decât ceilalţi membri ai clubului – ziua în care Mac avea să-şi aleagă partenerul pentru un *ménage à trois.*

Clubul era destinat bărbaţilor cu anumite gusturi sexuale – bărbaţi care, din diverse motive, văzuseră partea întunecată a lumii şi căutau pacea în dorinţa extremă de a se bucura de graţiile iubitelor lor împreună cu alţi bărbaţi.

Bărbaţi care adorau trupul feminin. Care

credeau că sexul este o aventură, iar aventurile sunt întotdeauna mult mai incitante când le trăieşti alături de altcineva. De o persoană care înţelege plăcerea de a sonda până la extrem limitele sexuale ale unei femei. De a-i dărui mai multă plăcere decât şi-a imaginat vreodată.

Mac adora asta. Era chintesenţa vieţii lui. Venea aici să se relaxeze, să bea, să discute despre evenimentele care se întâmplau în lume şi să aleagă un partener pentru noua lui iubită într-o partidă de sex *à trois* sau să devină partenerul iubitei unui alt bărbat în aceeaşi formulă de trei.

Cel puţin, pentru asta venise până acum.

Şase luni de căsnicie şi presiunea pe care o exercitau ceilalţi membri ai clubului începeau să-şi spună cuvântul. Ştia că aceştia aşteptau cu nerăbdare să vadă care va fi partenerul în acest *ménage à trois* şi asta îl făcea să-şi piardă controlul. Îşi dădea seama că Jethro devenea tot mai distant, convins că nu va cunoaşte niciodată atingerile femeii pe care i-o dăruise lui Mac, iar acest lucru îi măcina cumplit sufletul.

Cunoştea sentimentele pe care Jethro le nutrea pentru Keiley. La fel cum ştia că prietenul lui nu le-ar fi recunoscut niciodată.

— Nu i-ai spus încă, nu-i aşa? a spus Jethro. Am crezut că intenţionai s-o faci.

L-a cunoscut pe Jethro în primul an pe care l-a petrecut în Quantico, unde au format o pereche în timpul unui exerciţiu de antrenament. Firea degajată şi mult mai relaxată a lui Mac l-a molipsit şi pe Jethro Riggs, care era prea rigid şi prea sobru. Şi în clipa în care au aflat că sexul în trei

era pasiunea amândurora, s-au împrietenit fără să stea prea mult pe gânduri.

Dar asta nu înseamnă că prietenia lor nu a întâmpinat şi obstacole. Amândoi erau nişte bărbaţi dominanţi; amândoi voiau să deţină controlul în timpul partidelor sexuale în care erau implicate iubitele lor.

Dar au aflat că fiecare dintre ei stăpânea tehnici distinctive din arta seducţiei, care se armonizau perfect în relaţiile lor. Mac exploata latura emoţională a iubitelor lui, în timp ce Jethro o exploata pe cea fizică.

Ani de zile, el şi Jethro s-au antrenat împreună, au lucrat împreună şi s-au bucurat împreună de graţiile femeilor lor.

Asta până când Mac a cunoscut-o pe Keiley.

— A auzit nişte zvonuri.

Mac a luat o înghiţitură de whisky, dorindu-şi ca tăria lui să alunge regretele ce-l sufocau.

— Şi?

— Şi i-am spus că totul este de domeniul trecutului. Mac s-a uitat prin cameră înainte de a întâlni privirea lui Jethro. Şi va rămâne de domeniul trecutului. Cel puţin, deocamdată.

Când a ajuns în patul lui, Keiley era încă virgină, încrezătoare. Inocentă. Nu va înţelege niciodată nevoia soţului ei de a o vedea în braţele altui bărbat şi nici nu va putea, credea el, să se implice într-o relaţie cu un bărbat pe care nu-l iubea.

Keiley trebuia să-l iubească pe bărbatul cu care făcea dragoste, chiar şi într-o partidă de sex în trei. Dar curiozitatea exista. A văzut-o pentru o

clipă în ochii ei scăpărători atunci când i-a pus câteva întrebări legate de acest subiect. Dar Mac ştia că, cel puţin deocamdată, Keiley nu va accepta ideea unui *ménage à trois.*

Poate mai târziu. Era sigur de asta. Soţia lui era dornică de aventură, pasională şi îngrozitor de curioasă. Dar tinereţea ei o ţinea captivă, în timp ce pentru alte femei, tinereţea era sinonimă cu libertatea. Experienţele tragice pe care Keiley le-a trăit în trecut, calomniile şi pierderile suferite puneau stavilă jocurilor sexuale şi legăturii pe care Mac intenţiona s-o creeze între el, Jethro şi Keiley.

Dar până când soţia lui nu avea să atingă pragul maturităţii, până când nu-şi va învinge temerile, acest lucru nu se va întâmpla. Asta nu însemna că Mac va renunţa cu totul la pasiunea lui. Însemna doar că, pentru un timp, planurile sale vor trebui să mai aştepte.

Hotărârea de a se muta în oraşul lui natal se va dovedi benefică. Keiley va trebui să înţeleagă obiceiurile oamenilor din micile oraşe şi să nu mai acorde o importanţă atât de mare bârfelor acestora. Un *ménage à trois* nu semăna nici pe departe cu iadul pe care îl îndurase când era mică. Dar până când va învăţa cum să-i trateze pe clevetitori, Mac şi Jethro vor trebui să-şi reprime poftele mistuitoare.

— Nu merge aşa, Mac, a spus Jethro, oftând.

— O să meargă. Era convins de asta. O s-o fac eu să meargă. Eu am pus pe roate afacerea asta, aşa că tot eu o să remediez situaţia.

Jethro şi-a încleştat maxilarul şi, pentru o

clipă, ochii lui albaştri, insondabili, i-au trădat durerea, mânia şi nerăbdarea înainte de a redeveni reci ca gheaţa şi înainte ca el să se transforme din nou într-un agent FBI.

— Pentru că a venit vorba de „afaceri”, ai reuşit să afli ceva despre individul de pe Internet? Când am plecat din biroul lui, directorul era în pragul unei crize de nervi.

Mac a clătinat din cap, fericit să schimbe subiectul.

— I-am predat cazul lui Dell Roberts. Se pricepe mai bine la calculatoare decât mine şi tocmai a rezolvat un caz important. Are timp să se ocupe de asta. Îl voi ajuta online dacă va avea nevoie.

Cazul era incendiar. „Vânătorul” îşi găsea victimele pe Internet, obţinea informaţii despre ele şi le teroriza luni în şir. În ultimul caz, şi-a atacat şi aproape şi-a ucis victima. Evoluţia lui devenea periculoasă.

— O să-mi fie dor de tine, amice. Jethro şi-a ridicat paharul. Pentru vremurile bune de mult apuse!

— Pentru viitor! l-a corectat Mac, ciocnind paharul cu prietenul lui, ducându-l apoi la gură înainte de a-şi mai plimba încă o dată privirea prin sală.

A băut aici, a râs aici, şi-a găsit prieteni aici. A făcut până şi sex pe majoritatea meselor din sală, la dracu’! Uneori, un membru însurat îi ruga pe ceilalţi să-i permită soţiei lui accesul în club pentru a-i cunoaşte pe cei pe care el îi considera posibili candidaţi pentru rolul de parteneri într-un

ménage à trois. De multe ori, acest *ménage* se desfăşura acolo înainte ca ambii soţi să părăsească clubul.

La un moment dat, clubul a avut ca membri şi două femei. Una s-a căsătorit şi a renunţat la acest statut, deşi soţul ei mai aducea uneori acasă câte un prieten.

Aceste relaţii mergeau mai bine decât şi-a închipuit Mac. Majoritatea bărbaţilor însuraţi din club au descoperit o modalitate prin care puteau să-şi aline patimile mistuitoare în braţele femeilor pe care le iubeau.

Asemenea patimi le-au întunecat trecutul sau viaţa întreagă – un trecut despre care refuzau să vorbească sau o viaţă învăluită în multe conuri de umbră, plină de amăgiri şi minciuni.

Patimile nu au apărut în viaţa lor pe neaşteptate – existau motive bine întemeiate, la fel ca în cazul lui Mac. Dar fericirea soţiei lui era mult mai importantă pentru el decât satisfacerea spectrului întunecat care îi bântuia sufletul.

— Păstrăm legătura, amice, a spus Jethro, ridicându-se în picioare. Nu va mai fi la fel fără tine aici.

— Nu ne desparte decât un telefon, a spus Mac, zâmbind. Poţi să mă suni oricând. Dar să nu-mi faci vizite. Cel puţin o vreme. Nu până când soţia mea nu va accepta ideea existenţei unui alt bărbat în viaţa ei.

Jethro a încuviinţat din cap cu o privire îndurerată, chinuită. A înţeles mesajul lui Mac.

Când prietenul lui a plecat, Mac s-a rezemat de spătarul scaunului, a privit din nou de jur

împrejur, încercând să absoarbă cât mai mult din atmosfera locului.

Cu toate acestea, un gând l-a făcut să se încrunte. Va trebui să-i reamintească lui Dell să-i interogheze din nou pe victima „Vânătorului” de pe Internet şi pe soţul ei. Ceva nu-i dădea pace. Ceva ce ea a omis să declare. Ceva ce el ar fi trebuit s-o întrebe, dar nu mai ştia ce anume.

Îl va suna pe Dell diseară şi apoi va lăsa totul în urmă. În următoarele patru săptămâni, va pleca din Virginia spre Scotland Neck. Carolina de Nord îl va îndepărta de prietenii şi patimile lui, ajutându-l să le reprime un timp.

Merita să facă acest sacrificiu pentru Keiley. Nicio altă femeie nu l-a făcut să se simtă aşa cum se simţea în compania ei – împlinit, un lucru pe care nu l-a crezut posibil. Dar chiar din prima clipă în care a văzut-o, şi-a dat seama că ea îi va face să vibreze coardele îngheţate ale sufletului şi îi va alunga singurătatea întunecată care fusese atâta amar de vreme o parte din el.

Un om nu poate să renunţe la asta, indiferent de obstacolele pe care va trebui să le înfrunte. În clipa în care şi-a văzut viitorul în ochii unei femei, a făcut tot ce i-a stat în putinţă ca relaţia să meargă bine. Şi asta făcea şi acum. Se lupta ca toată lumea să fie fericită.

În special, Keiley. Dorinţele fireşti şi personalitatea ei dornică de aventură i-au fost stăvilite încă de timpuriu. Denigrarea tatălui ei despre care gurile rele şopteau că ar fi delapidat fondurile companiei unde lucra a distrus-o. La şaptesprezece ani, şi-a pierdut casa, tatăl ei a fost

arestat, iar mama ei s-a sinucis.

Comunitatea a pedepsit-o apoi pe Keiley, pentru că nu mai avea pe cine altcineva. Oamenii o priveau, vorbeau despre moralitatea ei îndoielnică şi îi prevesteau sfârşitul. Dacă Mac ar fi îndrăznit să-i spună însă acum cât îşi dorea s-o vadă în braţele lui Jethro, ar fi speriat-o. Ar fi respins imediat ideea şi nimic n-ar fi făcut-o să-şi schimbe părerea.

Va trebui să-i călăuzească paşii cu multă blândeţe în direcţia aceea. Şi în momentul în care va accepta dorinţele întunecate pe care el i le-a citit pentru o clipă în ochi, atunci va călăuzi şi relaţia lor în aceeaşi direcţie.

Jethro o dorea cu ardoare pe Keiley. Pusese primul ochii pe ea, dar a împins-o în braţele lui Mac, în ciuda pasiunii pe care i-o stârnise. Mac ştia cum să ajungă la inima unei femei, dar îşi cunoştea foarte bine prietenul. Keiley îi furase inima lui Jethro.

Jethro n-ar fi recunoscut niciodată acest lucru şi nici n-ar fi făcut nimic în această privinţă. Mac ştia foarte bine asta. Prietenul lui se ferea de obligaţiile şi angajamentele pe care le presupunea o relaţie adevărată – fugea de ele cu aceeaşi ardoare cu care Keiley fugea din calea bârfitorilor.

Gândul l-a făcut să se crispeze. Femeia pe care o iubea şi prietenul care îi era mai apropiat ca un frate. Ei trei ar putea să aibă o relaţie extraordinară. O dată, au reuşit să se întâlnească toţi trei, datorită lui Mac.

Drumul până acolo nu avea să fie uşor. Iar aşteptarea îi va pune răbdarea la încercare. Şi

dacă nu se va întâmpla niciodată?

Va trebui să se resemneze. Până la urmă, totul depindea de Keiley. Dacă ea va putea să accepte o asemenea relaţie, dacă îl va putea iubi pe Jethro cu aceeaşi pasiune cu care îl iubea pe Mac, atunci totul va merge strună.

Dar dacă lucrurile nu vor sta aşa? Dacă îi va pierde pe amândoi, atunci va fi pe veci distrus.

Drumul era plin de obstacole. Nu va fi uşor de străbătut. Dar dacă intuiţia nu îl înşela, atunci merita să lupte pentru viitorul ce se întrezărea pentru toţi trei. Merita să rişte totul pentru asta.

Să-ţi dăruieşti soţia unui alt bărbat era, într-adevăr, o plăcere interzisă. Şi nu era considerată aşa fără temei. Violai reguli, încălcai graniţe şi te confruntai cu propriile temeri. Cu teama de a pierde. Cu teama că poţi deveni prea dominant.

În final, puteau cu toţii să câştige sau să piardă. Mac spera şi se ruga ca sorţii să fie de partea lor.

Capitolul 1

Scotland Neck, Carolina de Nord
Trei ani mai târziu

Mac, nu mi-ai văzut pieptenele? a strigat Keiley din baie, cu o voce puţin tăioasă, care îi trăda irita rea şi nerăbdarea.

— Eu îl am pe al meu, Kei, i-a reamintit el, pe acelaşi ton.

Ea a ieşit din baie, goală ca în ziua în care s-a născut, în timp ce stropii de apă din părul răvăşit şi ud i se prelingeau pe umeri, şi a început să caute în sertarele dulapului, ale măsuţei de toaletă şi în cele ale noptierelor.

Delicată şi fragilă. Aşa era soţia lui. La douăzeci şi şase de ani, reuşea încă să-l captiveze, să-l excite şi să-l facă să se gândească la zâne într-o noapte de basm. O zână senzuală şi sexy, strivită între două trupuri masculine, pline de broboane de sudoare.

A alungat imaginea din minte, copleşit de frustrare, simţind cum îşi pierde controlul.

— Era aici ieri, a şoptit ea, în timp ce Mac îşi strângea cureaua de la pantaloni, gândindu-se că putea s-o desfacă la fel de repede.

Dacă se mişca rapid, putea să se dezbrace într-o clipă, s-o trântească în pat şi să-şi înfigă penisul nerăbdător în comoara ei fierbinte şi strâmtă, ascunsă între coapse.

Tocmai îşi desfăcea cureaua când Keiley l-a străfulgerat cu privirea.

— Nici să nu te gândeşti! i-a spus ea, cu ochii

ei căprui scăpărând de mânie.

— Sunt încă în dizgraţie, se pare, a răspuns Mac, zâmbind amar în timp ce îşi strângea cureaua înainte de a se aşeza pe marginea patului ca să se încalţe cu cizmele de cauciuc pe care le purta la fermă.

Încerca să-i facă pe plac lui Keiley ori de câte ori putea, dar erau momente – trebuia să recunoască asta – când îi tolera cu greu capriciile feminine. Dorinţa de a-l înfrunta şi de a-l sfida pe care i-o citea în priviri îi aţâţa instinctul de dominare pe care reuşise până acum să şi-l reprime.

— Ia-o cum vrei!

Ea a început să caute pieptenele sub pat, aplecându-se şi ridicându-şi fundul.

— Dacă mai continui să-mi fluturi fundul pe sub nas, ai să vezi cât de scurtă va fi perioada de dizgraţie.

Considera că trebuia măcar s-o avertizeze. Era îndreptăţită să fie supărată pe el. N-a fost o idee prea fericită să întârzie la cina romantică de care ar fi trebuit să se bucure amândoi la lumina lumânărilor doar pentru că a fost reţinut la o licitaţie de cai. Mai ales că ea îi atrăsese atenţia să vină la timp. Scena îi stăruia încă în minte. Simţea că îşi pierde controlul. A îndrăznit să întârzie.

Ea l-a aşteptat. Îmbrăcată într-o rochie din mătase roşie, cu ciorapi lungi până la coapse şi pantofi cu tocuri înalte. L-a întâmpinat la uşă, i-a spus noapte bună cu un zâmbet onctuos şi s-a dus la culcare.

Porţia lui era în sobă. Lumânările au ars complet. Ea a mâncat singură. Iar el a reuşit să-şi reprime, pentru încă o noapte, dorinţele mistuitoare.

— Dacă mă atingi, îţi rup mâna, l-a informat ea, ridicându-se în picioare şi uitându-se prin cameră cu o privire nedumerită. Era pieptenele meu preferat, Mac.

— Ai căutat sub dulap?

Erau atâtea lucruri feminine în camera aceea, încât el se întreba uneori cum de reuşea Keiley să mai găsească ceva.

— Fireşte că am căutat, i-a răspuns ea cu o privire încruntată, care i-a dat de înţeles că ar fi trebuit să ştie asta.

El i-a aruncat un rânjet menit să-i atragă atenţia că era extrem de excitat văzând-o cum se plimba de colo-colo complet goală. Cocheta cu ideea de a o seduce. Putea să protesteze până îi venea rău, dar amândoi ştiau că după primul sărut avea să cedeze. Era o certitudine. El ştia foarte bine asta; şi ea o ştia, la fel cum o ştia şi penisul lui.

Ea a bătut în retragere, refugiindu-se în baie, iar Mac a respirat uşurat.

— Trebuie să înveţi să-ţi mai pui pofta în cui, i-a spus ea, puţin mai târziu, când a ieşit din baie, lăsându-l din nou fără suflare.

— Talia pantalonilor e prea joasă, a spus el, cu privirea aţintită asupra şoldurilor ei, pe care pantalonii scurţi nu reuşeau să le acopere.

Nici tricoul nu era mai bun. Îi lăsa burta descoperită şi îi dezvăluia buricul. Buricul care l-a

înnebunit în ultimele luni.

— Va trebui să te obişnuieşti, tăticule! i-a ripostat ea pe un ton sarcastic. Eu nu te cicălesc când porţi tricouri mulate pe corp sau când blugii îţi scot în evidenţă fundul.

— Dar blugii nu-mi scot niciodată penisul la iveală. Pantalonii ăia sunt indecenţi, Keiley!

Lasă-l în pace! Aproape că gâfâia acum. Organele genitale deveniseră vizibile prin pantaloni. Era pregătit să facă sex şi n-avea de când să rateze ocazia. Ea ispitea un bărbat împătimit. Şi o ştia foarte bine. În ultimul an, soţia lui focoasă degaja o forţă sexuală greu de ignorat.

— Păcat! Sunt convinsă că ai atrage multe priviri. Ea şi-a aţintit ochii asupra membrului său proeminent înainte de a se uita la el cu o expresie vădit amuzată. Ai fi, probabil, arestat, dar ar fi oricum interesant.

— Schimbă-ţi hainele!

— Nici să nu te gândeşti!

Ea s-a încălţat cu o pereche de sandale şi a ieşit din dormitor, mişcându-şi seducătoare fundul acoperit de pantalonii aceia îngrozitor de scurţi, fluturându-i-l prin faţa ochilor aşa cum un matador flutură pelerina roşie prin faţa unui taur furios.

Făcea des asta în ultimul timp. Îl ispitea. Îl sfida.

Încălca graniţele pe care ea însăşi le-a impus când s-au căsătorit.

Mac a urmărit cu nerăbdare acest progres. Ştia ce va urma. Keiley se săturase să aştepte ca el să-i sondeze limitele sexualităţii. Le sonda singură acum.

Pe ale ei, dar şi pe ale lui.

Avea de gând să iasă în lume îmbrăcată aşa?

Mac şi-a pus cămaşa, încheindu-şi nasturii din mers în timp ce a străbătut în fugă holul şi a coborât scările în bucătărie.

— Unde te duci astăzi? a întrebat-o el, oprindu-se în pragul uşii şi privind-o cum pregătea cafeaua.

— Nicăieri. Asta dacă nu începi să mă baţi la cap să-mi schimb hainele. Nu ştiu sigur. Poate pe Main Street să fac nişte cumpărături sau, dacă preferi, să agăţ bărbaţi pe stradă, a continuat ea, aruncându-i o privire inocentă.

— Nu face pe deşteaptă cu mine!

— Nu începe, Mac! l-a avertizat ea, cu o privire încruntată, care spunea totul.

— Ai putea să mă ierţi, Keiley, i-a sugerat el.

— De ce aş face prostia asta? l-a întrebat ea, pe un ton sceptic. De trei zile vii târziu acasă de la tot soiul de vânzări sau întâlniri. Eu adorm până să apuci să deschizi uşa de la intrare. Dacă eu ţi-aş face aşa ceva, ai fi în pragul isteriei.

— Te-aş bate la fund, a murmurat el.

— Nu mă ispiti, McCoy! mai am încă bâta de baseball.

Încordată, cu ochii scăpărând de furie, ea îl înfrunta ca o zână mânioasă, gata să-l pedepsească. Nu-i lipseau decât aripioarele transparente pentru ca imaginea să fie completă.

— Ţi-ai găsit pieptenele? a întrebat-o el, schimbând subiectul.

Ea nu s-a lăsat păcălită de stratagema lui, dar a preferat, cel puţin deocamdată, să renunţe la

atitudinea ei agresivă.

— Nu. Trecându-şi degetele prin păr, a afişat aceeaşi nedumerire pe chip înainte de a da drumul cafetierei. Probabil că l-am pus pe undeva fără să mă gândesc.

Dar asta nu stătea în firea lui Keiley. Fireşte, însă, relaţia dintre ei fusese cam tensionată în ultimul timp. N-ar fi trebuit să piardă nopţile, indiferent cât ar fi încercat să nu se privească în oglindă. Mâine dimineaţă nu va mai putea evita asta. Şi nici nu putea să ignore dorinţele care îi mistuiau sufletul.

Cu toate acestea, pieptenele dispărut nu-i dădea pace. Nu şi-l putea scoate din minte.

— Ai mai pierdut ceva?

— Nu mai eşti agent FBI, Mac, i-a reamintit ea, luând două ceşti de cafea din dulap. Eşti fermier acum şi crescător de cai şi vite. Ai uitat?

— Ştii ce se spune, Kei, poţi să pleci din Agenţie, dar… a spus el, ridicând din umeri.

— Bine, atunci eşti un agent în rezervă. Ea a deschis uşa frigiderului şi a luat de acolo câteva ouă, unt şi şuncă. Am lăsat pieptenele pe undeva şi am uitat de el. Asta e tot. O să-l găsesc.

Poate că exagera, s-a gândit Mac, dar era ciudat. Keiley nu pierdea lucrurile. Era foarte organizată şi îşi aranja cu atâta minuţiozitate numeroasele articole feminine, încât uneori îl călca pe nervi.

— Am fost cam împrăştiată în ultimul timp, a recunoscut ea în cele din urmă. Am traversat o lună lungă şi grea.

A sesizat nuanţa uşor critică din vocea ei şi s-a

simţit vinovat. Sentimentul de vinovăţie nu avea ce căuta în căsnicia lui. Însemna că a dezamăgit-o. Că a rănit-o şi ăsta era ultimul lucru pe care şi-l dorea – s-o rănească pe Keiley.

A spus el că poţi pleca din Agenţie, dar asta nu avea nimic de-a face cu activitatea lui de agent. Totul era legat trecutul lui sexual. Puteai să pleci din club, dar clubul îţi rămânea înrădăcinat în suflet. Dorinţele mistuitoare începeau să-l mănânce de viu. Dar, dacă nu se înşela, şi dorinţele lui Keiley îi măcinau acum existenţa.

Era din ce în ce mai greu să-şi reprime instinctul de dominare. Pofta sexuală era însă imposibil de stăvilit. Şi asta îi crea impresia că încântătoarea lui soţie îl călca în picioare.

— Voi încerca să nu mai întârzii, i-a promis el, privind-o cum se încorda în timp ce aşeza feliile de şuncă într-o tigaie.

— Nu mai are nicio importanţă. O să am grijă să nu-mi mai bat capul ca să-ţi fac surprize.

La naiba, aici l-a atins în punctul sensibil! Mac a tresărit. Îi plăceau surprizele ei. Când îl întâmpina purtând rochii de mătase, dresuri seducătoare şi pantofi cu tocuri înalte, lăsând în urma ei arome de mosc şi flori de primăvară, abia se abţinea să nu facă imediat dragoste cu ea.

Gata cu sexul sălbatic pe măsuţa de cafea, pe canapea sau pe scaune! Acesta era mesajul ascuns al cuvintelor ei, aici a bătut când a spus că s-a terminat cu surprizele. Şi asta nu-i convenea deloc.

— Aş putea în schimb să-ţi fac eu surprize, i-a sugerat el.

— Da, a încuviinţat ea din cap. Ai putea, de exemplu, să-mi spui de ce eşti mai încordat decât sunt armăsarii tăi în timpul sezonului de împerechere?

Era evident că reacţia lui nu scăpase privirii ei agere. Îşi ieşise din mână, la dracu'! Ştia că i-a surprins privirea încărcată de vinovăţie, fiorul care i-a străbătut trupul, buzele strânse.

— A fost o lună grea, Kei.

Acesta era motivul pe care îl invoca mereu. Şi se agăţa de el. Deocamdată. Până când va afla cu certitudine care era destinaţia spre care se îndrepta Keiley. În ultimii trei ani, îi urmărise cu atenţie evoluţia sexuală şi observase că avea din ce în ce mai multă încredere în ea. Sondase până la extrem graniţele ca s-o ajute să nu mai acorde importanţă calomniilor şi gurilor rele din comunitatea care se dezvolta rapid şi i-a călăuzit paşii spre prietenii care o vor ajuta să uite traumele din trecut. Acum, Keiley făcea singură încă un pas. În ultimul an, ea a fost cea care a sondat limitele – pe ale ei, dar şi pe ale lui.

Şi se părea că tindea spre un ţel şi mai ambiţios.

A simţit cum penisul i se contractă dureros, la fel ca toţi muşchii din corp.

— Ar fi într-adevăr o surpriză să-mi răspunzi la întrebare, a spus ea, întorcându-se cu spatele la el şi concentrându-se asupra feliilor de şuncă, dar rămânând la fel de încordată.

Tricoul ăla nenorocit, fără mâneci, i se ridica la spate, dezvăluindu-i pielea strălucitoare. Pielea pe care ar putea chiar acum să i-o sărute dacă n-

ar fi atât de neghiob. Dacă dorinţele şi coşmarurile nu i-ar bântui visele şi nu i-ar accentua şi mai mult starea de încordare. Încordare care, firește, nu i-a scăpat lui Keiley. Încordare la care i-a şi răspuns, de altfel.

În ultimii trei ani, ea îşi găsise un loc în structura socială din Scotland Neck. Ca analist programator independent, s-a alăturat consiliului de afaceri din oraş. Făcea parte din diverse organizaţii de caritate şi lucra câteva ore pe săptămână ca voluntar la o fundaţie pentru femei. Înflorise cu adevărat aici. Începea treptat să uite anii petrecuţi sub spectrul suspiciunilor stârnite de acţiunile de delapidare de la o firmă importantă de contabilitate din Washington D.C., fapte comise de tatăl ei, care s-au soldat în cele din urmă cu arestarea şi moartea lui.

Aparent, căsnicia lor părea perfectă. Şi era, într-adevăr, perfectă din multe puncte de vedere. Dacă n-ar fi existat dorinţele sexuale întunecate care îi mistuiau sufletul, nici încordarea nefirească ce începea să-şi pună amprenta asupra lor nu şi-ar fi avut rostul.

— Cafeaua! Vocea i-a trădat o uşoară nuanţă de mulţumire când cafetiera a ţiuit ca să-i anunţe că şi-a terminat ciclul de fierbere. Așează-te, Mac! Parcă-mi stai în cap şi asta mă enervează!

Nu-i stătea chiar „în cap”. Încerca doar să-şi croiască drum spre pantalonii aceia indecent de scurţi.

A ascultat-o în schimb şi s-a aşezat la masa din bucătărie în timp ce ea gătea. S-a gândit că poate nu era o idee chiar atât de bună s-o enerveze şi

mai tare în timp ce prăjea feliile de şuncă. Dacă se hotăra să folosească tigaia pe post de armă albă, consecinţele ar fi putut să fie dramatice pentru el.

Dar nu-şi putea reprima dorinţele mistuitoare. În ultimii trei ani, patimile sale l-au transformat într-o cu totul altă persoană, o persoană pe care n-o cunoştea. Şi asta îi lăsa un gust amar în gură.

Fusese întotdeauna un împătimit al sexului. Această trăsătură întunecată făcea parte din caracterul său. Sexualitatea era unul dintre lucrurile care l-au făcut să devină un agent de investigaţii foarte bun. Înţelegea latura ascunsă a oamenilor, umbrele care îi determinau să comită acte extreme.

Dar exista un aspect pe care nu i l-a mărturisit niciodată lui Keiley. Şi ascunzându-l de ea, începea să devină conştient de influenţa negativă pe care o exercitau asupra lui aceste dorinţe întunecate.

— Cred că ţi-e dor de prietenii din Virginia, a spus Keiley, aşezând masa, lucru care l-a făcut pe Mac să-i arunce o privire circumspectă.

S-a încruntat, schimbându-şi expresia feţei şi alungând pentru o clipă patima ce-l mistuia.

Acesta era doar începutul. O simţea; plutea în aer; se contopea cu mirosul de şuncă prăjită şi cu aroma de cafea.

Îi aruncase mănuşa provocăm. În sfârşit!

Ani de zile o urmărise cum încerca să ignore bârfele care i-au însoţit încă din prima zi în care şi-au făcut apariţia în oraşul lui natal. Vechile săgeţi otrăvite încercau să-şi atingă ţinta. La început, aluziile, zâmbetele cu subînţeles şi

minciunile făţişe legate de activităţile lui au îngrijorat-o, apoi au amuzat-o.

Acum, păşea pe teritoriul pe care îl lăsase neexplorat când a plecat din Virginia şi îşi înfrunta temerile legate de sexualitatea şi experienţele lui din trecut. Teama nu presupunea curiozitate. Privirea ei arzătoare, în care el a citit această teamă, i-a sfâşiat sufletul şi, pentru prima dată de când a înţeles rolul pe care îl juca ea în viaţa lui, nu şi-a mai ascuns sentimentele sub masca rigidităţii.

Keiley a rămas cu gura căscată, uimită parcă să descopere în ochii lui atâta aroganţă şi sexualitate. Şi nici nu era de mirare. Mac rareori îi dezvăluia spectrele care îl bântuiau.

Ea şi-a dres uşor glasul.

— Mă refer la prieteniile pe care le-ai legat cu băieţii din Clubul Sinclair.

Ea l-a privit cu o inocenţă debordantă. El a citit în ochii ei căprui şi scăpărători compasiune şi înţelegere. De parcă vorbea despre un amic cu care obişnuia să joace baseball sau despre o noapte petrecută cu băieţii într-un club obişnuit. Dar el a văzut focul din privirea ei, văpaia care se ascundea în spatele sentimentului de compasiune.

— Nu am legat nicio prietenie acolo, Kei.

— Ţi-e dor de vremurile acelea? l-a întrebat ea, înclinându-şi capul într-o parte şi privindu-l curioasă.

— Ştii foarte bine ce se întâmpla în clubul ăla, i-a reamintit el. Nu mi-e dor să fac sex cu alte femei, dacă la asta te referi.

Keiley îi oferea satisfacţia sexuală pe care o

dorea. Ştia cum să-l provoace, cum să-l aducă în pragul nebuniei şi era mereu dornică de aventuri – poate mai mult decât îşi imagina.

— Nu asta te-am întrebat, Mac. Şi-a plimbat privirea prin cameră înainte de a-şi aţinti ochii în farfurie. Uită că am adus vorba!

Dar asta nu se va întâmpla.

— Dar de ce *ai adus vorba?*

Ea l-a ţintuit din nou cu privirea, gânditoare.

— Pentru că eşti prea stresat. Ai foarte puţini prieteni şi în ciuda invitaţiilor pe care le primim, eviţi compania oamenilor. Nu erai aşa în Virginia.

— Sunt ocupat, Kei.

— Te ascunzi, i-a spus ea. Dar stratagema asta n-o să dea rezultatele scontate. Cel puţin, nu în cazul meu.

— Ţi-e dor de jocurile sexuale pe care le practicai în Virginia? Asta e problema?

Ar fi vrut s-o plesnească. Ar fi vrut să se ridice şi să plece. Ar fi vrut s-o evite.

Dar ea îl privea cu aceeaşi teamă cu care îl privise şi prima dată când l-a întrebat despre club. Era suspicioasă şi circumspectă, iar asta îl făcea să se simtă ca un ticălos. Un nemernic. O dezamăgea. O provoca. Afişând din nou o atitudine impenetrabilă, i-a aruncat o minciună neconvingătoare.

— Nu mi-e dor de niciun joc sexual. Cuvintele nu au venit însă de la sine. Hai să mâncăm!

I-a stârnit curiozitatea, ce i se citea acum în ochii pătrunzători. O provoca, fie că ea îşi dădea seama, fie că nu.

— Cum era? l-a întrebat Keiley, când el şi-a

înfipt furculiţa în jumările din farfurie, încercând să-şi învingă nerăbdarea ce aproape îl sufoca.

— La ce te referi? a întrebat-o el, rostind cuvintele cu greutate.

— Cum era să-ţi împărţi iubitele cu Jethro Riggs? N-ai fost niciodată gelos, Mac?

Ticălosul! O să ejaculeze în pantaloni!

Dacă nu i-ar fi urmărit reacţia, nu i-ar fi observat expresia care i-a licărit pentru o clipă pe chip: întunecată, carnală, incitantă. Şi-a ridicat încet privirea din farfurie, afişând o linişte aparentă, dar în ochi păreau să se adune nori ameninţători de furtună.

Keiley i-a văzut reacţia şi a simţit-o înăuntrul ei. I-a văzut patima din privire şi fiorul care i-a străbătut trupul; a simţit cum privirea lui tăioasă şfichiuieşte aerul şi se abate asupra ei. În trei ani de căsnicie, rareori văzuse expresia aceea pe chipul lui Mac şi aproape, aproape a speriat-o. Ar fi înspăimântat-o cu adevărat dacă propria ei stare de excitaţie nu i-ar fi domolit teama. A fost nevoită să-şi controleze respiraţia şi reacţia pe care i-o stârneau gândurile ce-i zburau la actul acela interzis.

Bănuise mereu că îi era dor de club şi de jocurile sexuale pe care le practica acolo împreună cu Jethro Riggs. Dur, trăind adesea pe marginea prăpastiei, Jethro atrăgea toate femeile pe care Keiley le cunoştea. Chiar şi pe ea la un moment dat. Până când l-a cunoscut pe Mac.

Faptele „acelea” au înspăimântat-o la început, dar ceva mult mai puternic şi mai obscur a atras-o

spre el şi a făcut-o să-l iubească.

A crezut că reuşise cu mulţi ani înainte de a-l întâlni pe Mac să-şi reprime impulsurile necugetate ce-i tulburaseră viaţa în trecut. Dar în ultimul an, Keiley a descoperit că natura o înzestrase cu o curiozitate morbidă, care îi măcina sufletul. Mac nu vorbea niciodată despre experienţele sexuale pe care le-a trăit în trecut împreună cu Jethro. Nu pomenea despre club şi nici nu-şi manifesta dorinţa de a se întoarce în Virginia.

Dar dorinţele lui sexuale, învăluite în umbră, care au atras-o la început, puneau din ce în ce mai mult stăpânire pe el, stimulându-le pe ale ei. Voia să ştie ce l-a atras la club. De ce practicase acele jocuri. Din motive obscure chiar şi pentru ea, trecutul îi bântuia acum visele şi fanteziile.

— De ce vrei să ştii, Kei?

Vocea îi era catifelată, dar aspră, onctuoasă, părând să-i mângâie ameninţătoare trupul şi amintindu-i că trecuseră câteva zile de când nu mai simţise atingerea lui.

De ce voia să ştie? Pentru că murea de curiozitate. Pentru că în ultimii trei ani, căpătând tot mai multă încredere în propria ei sexualitate, se simţea atrasă de tărâmuri neexplorate, periculoase şi interzise. La început, gândul o înspăimântase – bârfele, şoaptele şi zvonurile distrugătoare care se ţes în jurul poveştilor întunecate. Dar pentru că îşi găsise locul în oraşul natal al lui Mac, curiozitatea începuse să nu-i mai dea pace, dând naştere întrebărilor.

De ce a practicat acele jocuri? îi era dor de

ele? Care era motivul încordării lui permanente, al privirii lui hăituite?

— N-am vorbit niciodată despre asta, a spus ea, ridicând din umeri, vădit tulburată. Am vorbit despre tot ce ni s-a întâmplat în viaţă, în afară de asta.

Şi era adevărat. A vorbit cu Mac despre lucruri pe care nu le spusese niciodată altcuiva. Despre groaza care i-a cuprins sufletul când a realizat că tatăl ei delapidase banii companiei la care lucra. Despre teama pe care a simţit-o când şi-a pierdut casa, când tatăl ei a fost arestat, iar mama ei s-a sinucis. Mac ştia totul despre ea, dar erau atât de multe lucruri pe care ea nu le ştia despre el.

— Nu merită să vorbim despre asta.

Mac şi-a concentrat din nou atenţia asupra farfuriei lui în timp ce Keiley îl privea. Nu voia să-i spună nimic şi asta îi stârnea şi mai mult curiozitatea.

— Dar nu m-ai lămurit de ce-ai făcut-o, Mac.

Continua să împingă lucrurile la extrem, chiar dacă a înţeles din vocea lui că nu dorea să vorbească despre acel subiect.

Îl evita, aşa cum evitase şi alte subiecte care aveau legătură cu latura întunecată a personalităţii sale.

Căsnicia cu Mac nu era uşoară. Era un individ enervant, mândru, arogant şi îndrăzneţ. Nu făcea nimic cu jumătăţi de măsură şi nu oferea niciodată prea multe explicaţii pentru acţiunile sale.

Evita aspectele despre care nu voia să vorbească şi dacă ea insista, discuţiile se încheiau

adesea în pat, unde Keiley nu-şi mai amintea subiectul care stârnise controverse între ei, la fel cum nu-şi mai amintea nici măcar cum o cheamă în clipa în care îi simţea mângâierile.

El îi punea la încercare firea independentă cu aroganţa lui şi nu accepta prea uşor să facă compromisuri. Keiley avea senzaţia că – odată ce ar fi deschis uşa pe care Mac se încăpăţâna s-o ţină închisă – nu va mai putea s-o închidă niciodată. Existau anumite aspecte atât de întunecate ale personalităţii lui, încât se întreba dacă şi el încerca să fugă de ele, aşa cum o făcea şi ea.

Se săturase să fie însă mereu cu ochii-n patru. Se săturase să ştie că viaţa soţului ei nu-i aparţinea în totalitate. Că din propria ei viaţă lipsea ceva atunci când tăcerea şi spectrul întunericului pogorau asupra lui.

Se săturase de spaima pe care i-o provoca gândul **că** îl va pierde, şi nu gândul că va ajunge să-l cunoască mai bine. Aceasta era greşeala pe care o făcuse când s-au căsătorit. A ştiut că era prea devreme ca să poată spune că relaţia lor va dura pentru totdeauna. A ştiut **că** viaţa lui Mac era învăluită în prea multe conuri de umbră, pe care acum voia să le descopere. Era timpul să-l cunoască pe bărbatul cu care şi-a unit destinul, fie **că** el voia asta sau nu.

Furculiţa s-a lovit de farfurie în clipa în care el şi-a pus cu grijă mâinile pe masă şi a privit-o cu ochii lui cenuşii, în care se adunau norii de furtună.

— Pentru că eram excitat, a răspuns el.

— Pentru că erai excitat ai acceptat să-ţi împărţi iubitele cu alţi bărbaţi?

Keiley a luat ceaşca de cafea şi a băut liniştită din ea, de parcă inima nu-i bătea năvalnic în piept, de parcă nu era atât de nervoasă şi de excitată încât simţea cum sucurile fierbinţi i se prelingeau printre labiile vulvei.

— Cam asta e ideea, a mârâit el.

— Şi femeile pe care le împărţeai nu erau iubitele tale? Erau ale altora?

Chipul i s-a întunecat. În trei ani şi jumătate de când erau căsătoriţi, Keiley nu văzuse niciodată în privirea lui atâtea sentimente contradictorii: mânie, iritare, dorinţă, pasiune. Era înspăimântător şi i se părea şi mai greu să accepte suspiciunile care au prins rădăcini în sufletul ei în ultimele luni.

Sau poate că le mai văzuse în ultimele luni. Le simţise cu siguranţă. În ultimii trei ani, odată cu evoluţia înfloritoare a căsniciei lor, s-a născut şi un sentiment de nelinişte. Un sentiment pe care l-a recunoscut nu doar în sufletul ei, ci şi în cel al soţului ei.

Ce se întâmpla cu ea? Nu era o idee prea fericită să-l provoace pe Mac în acest fel. Era tolerant de obicei, dar în clipa în care îi aţâţai instinctul de dominare, cu greu îi mai puteai face faţă.

— Uneori nu erau iubitele mele, a recunoscut el, cu o voce lentă, aspră, ameninţătoare. Uneori, ţineam la ele, Keiley. Ţineam la ele chiar foarte mult. Cu cât ţineam mai mult la ele, cu atât îmi plăcea mai tare să mă pierd în braţele lor.

Acum el era cel care o provoca. În clipa aceea, Keiley a înţeles că a comis o eroare de judecată regretabilă şi periculoasă. A crezut că lui Mac îi era dor de prietenii şi de jocurile sexuale pe care le practicau împreună şi că dorea să se întoarcă în Virginia. Dar a realizat acum că el aştepta de mult acest moment.

Ea a fost cea care a adus subiectul în discuţie. Ea a încălcat graniţele pe care singură le-a impus şi pe care – din motive obscure – soţul ei le-a respectat. Ştia acum că aceste graniţe au dispărut pentru totdeauna.

Putea să fie cumplit de aspru. Mac trăia după propriile reguli şi în ultimii trei ani şi jumătate au învăţat amândoi cum să se adapteze şi să facă compromisuri pentru ca mariajul lor să dăinuie şi să prospere. Dar ea a ştiut întotdeauna că o parte din viaţa lui Mac avea să rămână un mister pentru ea. A ştiut şi s-a temut de asta.

— Dar nu le-ai iubit, a spus ea plină de speranţă. Nu aşa cum mă iubeşti pe mine.

El şi-a muşcat buzele.

— N-am iubit pe nimeni aşa cum te iubesc pe tine, Keiley, a recunoscut el. Ştii asta foarte bine.

— Atunci nu-ţi este dor de prietenii tăi? Nu-ţi este dor de club?

În ochi i-a apărut un licăr de încântare şi nerăbdare.

— Nu am spus asta. *Tu* ai spus-o. Şi ai grijă, iubito! Dacă nu vrei să trezeşti monstrul, nu-l zgândări! Căci asta faci acum – îl zgândări.

Keiley şi-a simţit gura uscată şi a simţit cum încordarea care plutea în cameră devine deodată

greoaie, palpabilă, sufocând-o sub apăsarea cumplită a furtunii care se abătea asupra ei.

O vedea acum pe chipul lui, în ochii lui – o dorinţă pe care el o ţinea în frâu, o fantezie, o poftă, poate chiar o patimă pe care nu şi-ar fi imaginat-o vreodată. Apoi, a dispărut la fel de repede cum a apărut. Mac a ridicat furculiţa şi a început din nou să mănânce, lăsând subiectul să plutească în aer în timp ce Keiley se lupta să înţeleagă implicaţiile tăcerii lui.

— Nu-ţi mai face atâtea griji, Keiley! a spus el, cu vocea la fel de aspră. Trecutul meu nu ne va urmări aici. Nimeni nu ştie ce se petrece cu adevărat în Clubul Sinclair.

— Nu-mi pasă de bârfe şi nici dacă ne va urmări până aici sau nu, Mac! Mă preocupă doar faptul că refuzi să vorbeşti despre subiectul ăsta când ştiu al dracului de bine că numai la asta te gândeşti!

Nu o interesa ce gândeau oamenii. A încetat să mai acorde o importanţă atât de mare bârfelor cam la şase luni după ce s-au mutat aici şi după ce a înţeles că Delia Staten, una dintre figurile marcante din ţinut, intenţiona să-i facă viaţa un iad. Deoarece Keiley îl avea pe Mac, iar ea nu. Delia nu a uitat că Mac i-a refuzat avansurile.

Era un lucru copilăresc şi stupid. Keiley învăţase cum să ignore bârfele. Şi acum chiar nu o mai deranja dacă cineva credea sau nu că era implicată în numeroasele relaţii dubioase din acest ţinut nenorocit.

O deranja însă că buzele lui Mac au rămas pecetluite. O enerva faptul că el continua să

ignore acest subiect.

— Nu era un bordel, Kei. Era doar un club pentru bărbaţi. Un loc unde puteai să te odihneşti, să bei ceva şi să te relaxezi.

— Şi unde puteai să găseşti un prieten cu care să-ţi împărţi femeile, a completat ea.

— Acesta era un avantaj suplimentar. Forma încordată a buzelor lui a înlăturat senzualitatea lor extraordinară. Acum trebuie să plec la treabă. Mai târziu, mă duc în oraş. Ai nevoie de ceva?

— De răspunsuri, a spus ea, oftând. Trebuie să vorbim despre asta la un moment dat, Mac.

— Discuţiile n-ar face decât să înrăutăţească situaţia în clipa de faţă, i-a răspuns el. Trebuie să uităm ce-a fost. Las-o baltă, Keiley, aşa cum ai făcut-o înainte de a ne muta aici! Nu ne afectează viaţa pe care o ducem aici. Asta e tot ce contează.

O, da, o să-l asculte ca o fetiţă cuminte.

După ce şi-a terminat cafeaua, Mac s-a ridicat de la masă, a sărutat-o în treacăt pe obraz şi s-a îndreptat spre uşă.

— Te iubesc, Kei, i-a spus el, în timp ce ea stătea cu spatele.

— Şi eu te iubesc, Mac, i-a răspuns ea cu aceeaşi pasiune.

— Vin la masă dacă faci o pauză, a anunţat-o el. Vorbim mai târziu.

Da, vor vorbi despre orice, în afară de subiectul care plutea încă în aer. După ce Mac a plecat, Keiley şi-a încleştat dinţii, frustrată.

Când a auzit pentru prima dată zvonurile referitoare la experienţele sexuale ale lui Mac, sufletul i-a fost cuprins de o teamă cumplită, care

a pus aproape capăt relaţiei lor. Era înspăimântată de aceste experienţe obscure şi de latura întunecată a personalităţii bărbatului de care începea să se îndrăgostească.

Era virgină. Nesigură pe ea. Speriată de bârfe şi de pasiunea pe care o simţea pentru Mac. Dar şi de interesul pe care îl manifesta pentru cel mai bun prieten al lui, partenerul lui Mac în timpul partidelor sexuale în trei. L-a cunoscut pe Jethro la o petrecere organizată împreună cu colegii de serviciu. Câteva săptămâni mai târziu, i-a făcut cunoştinţă cu Mac. Iar Mac i-a furat inima în doar câteva zile.

Nu ştia cum să se poarte cu Mac, aşa că o relaţie în trei ar fi distrus totul. În special, dacă această relaţie ar fi implicat un om atât de aspru şi de misterios ca Jethro.

Nu mai era fetiţa speriată de atunci. Dar nici nu ştia dacă îşi dorea cu adevărat ca fanteziile să devină realitate. Îşi dorea în schimb răspunsuri. Avea nevoie de ele. Şi singura persoană care i le putea da refuza să vorbească.

A rămas cu privirea aţintită spre uşă, mai hotărâtă ca niciodată. Situaţia nu era deloc roz. Era vorba de soţul ei. De viaţa ei. Va trebui să vorbească sau va suporta consecinţele. Nu va renunţa până nu îl va convinge să-i dea răspunsurile dorite.

Capitolul 2

Mac nu a venit la masă.

Când Keiley a realizat cât era ceasul, a închis programul la care lucra, apoi s-a ridicat de la birou şi s-a îndreptat spre uşile terasei care dădeau spre curtea din spate.

Era acolo şi făcea exact ce bănuia ea – repara vechiul tractor al bunicului său. Avea umerii goi, era lac de sudoare, iar blugii cu talie joasă îi dezvăluiau şoldurile în timp ce lucra.

Muşchii puternici i se contractau şi se unduiau pe sub pielea aurie, amplificându-i dorinţa de a-i atinge, de a-i simţi cum se încordează şi se contractă de plăcere la atingerea ei, nu din cauza stresului care îl măcina în ultimul timp.

Se gândea. Chibzuia. Punea ceva la cale. Asta făcea când repara maşinăria veche de când lumea.

Părul bogat şi negru, uşor ciufulit, lucru ce nu-i era caracteristic, îi conferea o înfăţişare senzuală şi periculoasă. Înfăţişarea unui bărbat greu de cucerit. Căci exact asta era. Un bărbat pe care cu greu îl puteai convinge să-şi dezvăluie secretele dacă nu voia să facă asta.

Keiley nu putea să uite că soţul ei a lucrat ca agent FBI sub acoperire înainte de a-şi da demisia. Cum ar fi putut să uite? Era unul dintre motivele care adânceau misterul ce-l învăluia. Ştia foarte bine cum să-şi păzească secretele în timp ce revărsa asupra ei o iubire cu adevărat copleşitoare.

A încercat să se consoleze cu ideea că ştia tot ce trebuia să ştie despre bărbatul cu care s-a

căsătorit. Ştia, firește, că existau şi vor exista mereu conuri de umbră în viaţa lui şi că fusese martorul celor mai întunecate aspecte ale omenirii care i-au marcat pentru totdeauna sufletul.

Dar pe parcursul celor trei ani de căsnicie, Keiley a început să se întrebe dacă Mac nu şi-a ales această carieră pentru că i-a oferit şansa să se lupte cu demonii care i-au bântuit trecutul. Un trecut pe care nu-l putea reînvia şi nici schimba.

Şi aceasta a fost forţa care a atras-o ca un magnet spre Mac. Acesta era motivul pentru care nu a fugit de el în ciuda zvonurilor care-i înconjurau, pe el şi pe Jethro.

La fel ca ea, Mac a gustat din plin din cupa suferinţei, dar nu a renunţat la speranţa că într-o bună zi va întâlni iubirea adevărată. Spre deosebire însă de prietenul lui, Mac nu a fugit din calea vieţii şi a dragostei. A aşteptat doar persoana potrivită în braţele căreia să se piardă pentru totdeauna.

Un zâmbet suav i-a înflorit pe buze gândindu-se la primele săptămâni ale idilei lor. Cât de precaută şi de nesigură era, încercând să înţeleagă de ce a ales-o pe ea când putea să aibă nenumărate femei care l-ar fi acceptat pe Jethro în viaţa lor!

Dar acele femei nu îl cunoşteau. Înainte ca prima lor întâlnire să se încheie, Keiley ajunsese să-l cunoască aşa cum nicio altă femeie nu ar fi reuşit vreodată. Ştia că sexualitatea lui dominantă nu era un joc, ci făcea parte din personalitatea lui. A simţit asta de la bun început.

Apoi, pe parcursul relaţiei lor, s-a temut că el

nu va putea să renunţe la menajul *à trois*, deşi i-a promis că o va face, asigurând-o că putea să trăiască fără acest capriciu.

Da, ştia asta acum. Putea să trăiască fără partidele de sex în trei, putea să iubească fără să fie în compania unui al treilea partener. Dar a omis să spună că, până la urmă, nu renega doar o simplă dorinţă, ci o parte din propria sa personalitate şi existenţă.

Acesta era acel „ceva" nedefinit care a speriat-o la început. Şi în primele luni ale căsniciei lor, se întreba de ce insista Mac să se mute în oraşul lui natal atât de repede. Voia să scape de ispită. De club, de prietenii lui şi de Jethro.

Spera că nu va simţi lipsa unui lucru pe care nu-l putea vedea?

Oare ea a ştiut că acesta va fi deznodământul?

Întrebarea asta o mistuia fără încetare în ultimul timp. S-a simţit atrasă de Mac deoarece el era întruchiparea tuturor temerilor ei? A libertăţii sexuale şi personale ce ei i-a fost refuzată? L-a lăsat pe Mac să-i fure inima pentru că ştia că nu avea să-i pună la încercare doar intelectul?

Gândul a făcut-o să protesteze, vădit dezgustată.

Era o nebunie. Nu voia un *ménage à trois.* Îi plăcea... A.. Doar să-şi imagineze aşa ceva. Îi plăcea să viseze cu ochii deschişi la asemenea plăceri interzise. Dar certitudinea unui act ca acesta ridica multe semne de întrebare, cărora nu le găsea un răspuns.

Nu de bârfe se temea, ci de sentimentele pe care i le putea trezi o relaţie de acest gen. Dacă

Jethro revenea în viaţa lor, ştia că totul va fi distrus. Ştia că dragostea pe care a nutrit-o pentru el în trecut va pune din nou stăpânire pe ea, riscând să piardă tot ce-a trăit împreună cu stăpânul inimii ei.

Nu putea să permită aşa ceva.

Dar asta nu însemna că Mac trebuia să evite în continuare acest subiect. Cu cât va rămâne mai mult învăluit în umbră, cu atât situaţia se va înrăutăţi.

Stând în biroul ei, Keiley vedea foarte bine curtea din spate a fermei lor. Hambarul înalt şi roşu, căptuşit pe dinăuntru cu scânduri albe, înconjurat de garduri albe şi de iarba de un verde pur. Şi în faţa uşilor duble ale hambarului era soţul ei. Încerca iar să repare tractorul vechi şi inutil.

A avut şi tractoare noi, dar continua să-l repare pe cel vechi atunci când era îngrijorat sau se gândea la ceva. În ultimul timp, încercase cam prea des să-i găsească hiba. Mult, mult prea des.

S-a rezemat de fereastră, închizând ochii pe jumătate din cauza razelor de soare care pătrundeau în cameră, realizând că soţul ei prefera să repare tractorul în loc să stea de vorbă cu ea.

Obişnuiau să vorbească mai mult altădată.

Acum o evita şi Keiley era sătulă de această situaţie.

Încrucișându-și mâinile pe piept, a început să joace darabana cu degetele pe braţe, aţintindu-şi privirea asupra soţului ei. De trei nopţi venea târziu acasă, mult după ce ea se culca. Şi înainte

de asta? Ei, bine, înainte de asta partidele de sex au început să fie din ce în ce mai scurte. La duş sau puţin după aceea. În timp ce el era perfect stăpân pe situaţie. Asta i-a sărit în ochi. O atingea numai atunci când îşi putea controla dorinţele şi sexualitatea.

Dar ea îl voia cu totul. Voia în special latura obscură a eului său, pe care el refuza cu încăpăţânare să i-o dezvăluie.

Sexualitatea lui. Deoarece sexualitatea îi definea caracterul şi personalitatea.

Din informaţiile pe care le avea legate de investigaţiile pe care le-a făcut ca agent FBI, a aflat că multe dintre cazurile de care s-a ocupat au implicat delicte sexuale.

Perverşii sexuali erau specialitatea lui. Oare talentul pe care îl avea în acest domeniu îşi avea rădăcinile în capacitatea lui de a înţelege asemenea oameni? Oare propria lui sexualitate ascundea ceva mai mult decât o dorinţă excesivă de sex?

Avalanşa de întrebări o aduceau în pragul nebuniei. Ca şi bănuiala şi teama că până la urmă toate acestea îi vor afecta căsnicia într-un mod iremediabil.

Trăgând adânc aer în piept, Keiley a ieşit pe terasa scăldată în căldura soarelui de vară şi s-a îndreptat spre hambarul unde se afla soţul ei.

Angajaţii erau liberi; în mod normal, Mac nu lucra duminica. Dar după câte se părea, în ziua aceea se încăpăţâna să repare tractorul vechi şi inutil.

Tractorul juca rolul de psihiatru, îşi spunea ea

adesea. A fost al bunicului său. Nu mai mergea de la moartea acestuia, adică de douăzeci de ani. Dar Mac încerca să-l repare atunci când simţea nevoia să gândească nestingherit. Se întreba dacă va reuşi să rezolve problemele – cauza încruntării pe care i-o vedea acum pe chip – până când avea să repare tractorul.

Ştia că pietrişul de pe aleea care ducea spre hambar i-a trădat prezenţa. Umerii lui goi, asudaţi, scăldaţi în lumina soarelui de vară, erau încordaţi ca un arc. Era un mascul puternic, lucru care a frapat-o atunci când s-a oprit în faţa tractorului şi l-a privit în tăcere.

— E gata mâncarea? a întrebat-o el cu o voce sumbră, adâncit în gânduri.

— Nu încă. Am venit să te întreb dacă n-ai vrea să stăm puţin de vorbă cât pregătesc masa.

El a început să lucreze cu febrilitate în spatele unei roţi mari, semn că era din ce în ce mai încordat.

— Strigă-mă când e gata! i-a sugerat Mac. Sunt ocupat acum.

O, da, ea a înţeles asta. Era ocupat să-şi murdărească mâinile cu ulei, prefăcându-se că repară roata.

— O să fac doar nişte sendvişuri, i-a spus ea. Poate şi o salată. Nu va dura mult.

— Strigă-mă când e gata! a repetat el, dând din cap.

— Nu cred că o să fac asta.

El a încremenit sub privirea ei înainte de a-şi întoarce încet capul spre ea şi de a-i arunca o privire ameninţătoare, precum cea a unui

prădător.

— Poftim?

Tonul aparent calm şi politicos i-a făcut inima să-i bată cu putere în piept, iar sângele să-i ţâşnească, năvalnic şi fierbinte, prin vene.

— Ai auzit ce-am spus, Mac. Ori stai cu mine până aranjez masa, ori poţi să-ţi iei adio de la prânzul de astăzi. Voiam să petrecem puţin timp împreună. Ai avut grijă să nu ne vedem prea des în ultimul timp. Şi m-am cam săturat.

Mac s-a ridicat în picioare, încordându-și – seducător şi periculos – muşchii, gest care a determinat-o să facă un pas înapoi. Soţul ei semăna acum cu un animal sălbatic, gata să se năpustească asupra ei. Lui nu i-a scăpat reacţia ei. A luat o cârpă din cabina tractorului, şi, cu ochii mijiţi, a început să-şi şteargă mâinile de ulei.

Nu i-a fost de prea mult ajutor. Iar uleiul n-ar treimi niciodată să confere cuiva o înfăţişare senzuală, dar dârele de pe mâini şi de pe braţe şi chiar petele de pe piept erau extrem de incitante.

Tensiunea sexuală dintre ei mocnea încă, gata să se transforme într-un foc mistuitor. De parcă nu s-ar fi atins niciodată, de parcă n-ar fi avut niciodată relaţii intime, de parcă nerăbdarea de a-şi explora reciproci trupurile era la fel de intensă ca în primele zile alt idilei lor.

— Te-ai săturat, a repetat el încet. De ce anume, Keiley?

Ea îşi simţea buzele uscate de emoţie. Plimbându-şi limba peste ele, Keiley a rămas aproape fără suflare când a văzut privirea soţului ei, căruia nu i-a scăpat gestul ei.

— Ştii la ce mă refer, Mac.

Keiley şi-a dat seama deodată că hainele nu-i ascundeau goliciunea trupului. Că nu purta sutien. Şi nici chiloţi.

— Sărmana Keiley! a spus el, aruncând cârpa în cabina tractorului şi făcând un pas spre ea. Poate că n-ar fi trebuit să mă respingi azi-dimineaţă.

— Nu judeca lucrurile doar prin prisma sexului, Mac! i-a cerut ea pe un ton domol.

Domol pentru că în fond despre asta era vorba. Despre sex. Despre pasiunea care devenea din ce în ce mai arzătoare cu fiecare zi care trecea. Despre dorinţa de a-i simţi atingerile, sărutările, prezenţa. Şi despre dorinţa de a transforma în realitate fanteziile legate de patima lui mistuitoare.

— Dar despre asta e vorba, Keiley, despre sex, a murmurat el, prinzând-o cu mâinile de şolduri, fără să-i pese că uleiul se prelingea pe trupul ei gol.

El a ţintuit-o cu spatele de tractor, mângâindu-şi de abdomenul ei penisul vizibil excitat prin blugi, iar ea şi-a dat capul pe spate ca să-l privească.

Era atât de înalt, aproape cu treizeci de centimetri mai înalt ca ea. Cu aproximativ un metru nouăzeci, Mac părea să domine pe toată lumea. În special, pe ea. Pentru că nu avea decât un metru şaizeci, Keiley era mignonă şi delicată. S-a simţit întotdeauna protejată de statura lui impunătoare şi puternică.

— Nu e vorba de sex. Ea a încercat să-i evite

buzele care încercau să-i exploreze gâtul. Am vrut doar să stăm de vorbă.

— Despre sex.

El şi-a plimbat buzele pe gâtul ei, apoi a început s-o muşte uşor cu dinţii, în timp ce ea încerca să-şi înăbuşe gemetele de plăcere.

Aşa s-a întâmplat întotdeauna. Putea s-o seducă doar cu ameninţarea unui sărut, doar cu speranţa şi încântarea unei atingeri.

Şi asta se întâmpla şi acum. Ea fremăta în braţele lui, simţind cum degetele îi mângâiau şoldurile în timp ce buzele şi limba se înfruptau din trupul ei.

Stăteau afară şi nimic, în afară de tractor, nu le proteja trupurile de privirile indiscrete pe când el îşi strecura mâna pe sub tricoul ei.

— Ar trebui să intrăm în casă, a îngăimat ea, cu respiraţia întretăiată, ţinându-şi capul aplecat într-o parte şi ochii închişi.

Sărutările şi muşcăturile uşoare, aplicate în zonal gâtului, erau nimicitoare. Era extrem de sensibilă acolo. Ori de câte ori simţea buzele lui Mac plimbându-se pe gâtul ei gingaş, îşi pierdea controlul şi abia se mail ţinea pe picioare.

— De ce?

Întrebarea lui a şocat-o.

— Ne poate vedea cineva.

— Nu suntem decât noi aici.

I-a cuprins sânul în căuşul mâinii şi a început să-i mângâie cu degetul mare sfârcul excitat.

— Dar suntem afară.

— Complet singuri. Scoate-ţi tricoul, Kei!

El a făcut un pas înapoi şi a privit-o cu ochi

zbuciumaţi şi flămânzi.

Keiley l-a scrutat cu o privire uimită. Au mai făcut sex afară. Lângă sau în piscina cu apă fierbinte. Dar niciodată aşa. Într-un spaţiu larg deschis, unde muncitorii, dacă s-ar fi întors vreunul, o puteau vedea goală.

— Dar avem un pat, a spus ea, râzând nervoasă.

Lucrurile interzise au atras-o întotdeauna. Aşa s-a întâmplat mereu. O excitau, o fascinau, o ajutau să trăiască viaţa la maxim. Să se dezbrace aici, în plină zi, era un lucru interzis. Perspectiva ca altcineva s-o vadă goală în timp ce soţul ei îi dezmierda trupul era, de asemenea, un lucru interzis. Şi totul era cu atât mai incitant.

— Cine are nevoie de pat? El şi-a coborât capul şi şi-a încleştat privirea într-a ei, mângâindu-i cu limba buzele excitate. Hai, Kei, fii curajoasă cu mine!

Ceva însă era diferit. Nu putea să spună cu exactitate despre ce era vorba, dar – în timp ce o îndemna să-şi scoată tricoul – a simţit că ceva se schimbase.

— Hai, lasă-mă să-ţi mângâi cu buzele sfârcurile frumoase în timp ce soarele se joacă cu sânii tăi! Ţi-ar plăcea asta, Kei?

Vocea îi era mătăsoasă, dar aspră. Incitantă. Provocatoare. Primitivă. În asta consta diferenţa. Nu i-a dezvăluit niciodată această latură a sufletului său. De parcă hotărârea ei de a explora tărâmul acela întunecat a ispitit monstrul pe care el a sfătuit-o să nu-l trezească.

Asta a făcut-o să freamăte de emoţie şi de

încântare.

Keiley s-a rezemat de tractor, a apucat tricoul cu mâinile şi l-a tras încet peste cap, lăsându-l apoi să cadă pe pământ.

Reacţia lui Mac a fost surprinzătoare. Chipul i-a trădat mai întâi o uimire sinceră, apoi, umbrele l-au învăluit din nou, conferindu-i o expresie sălbatică, aproape carnală. Buzele păreau mai mari, ochii mai întunecaţi, iar pomeţii mai proeminenţi. Instinctul de dominare şi-a făcut din nou simţită prezenţa.

— Frumos!

I-a luat sânii în palmele aspre şi încinse şi i-a ridicat spre buze.

Încântarea i-a cuprins trupul ca valurile mareei, purtând cu ea ancora stăpânirii de sine şi aruncând-o cu forţă în apele întunecate ale plăcerilor carnale ce-i mistuiau sufletul.

Mac a fost întotdeauna blând cu ea când făceau! dragoste. Dar acum nu făceau dragoste. O poseda pur şi simplu. A simţit asta în clipa în care a început să-i muşte unul dintre sfârcuri. Apoi, i l-a cuprins cu buzele şi a început să-l absoarbă cu o pasiune năucitoare.

Ea l-a prins cu mâinile de păr ca să-l ţină mai aproape în timp ce el îi desfăcea nasturii de la pantaloni. Mac i-a cuprins sânul cu o mână în timp ce cu cealaltă i-a dat jos pantalonii scurţi, lăsând-o goală în bătaia soarelui. Lăsând-o pradă dorinţei puternice care îi sfâşia sufletul.

Nu a fost niciodată mai curajoasă. Niciodată nu a simţit dorinţa şi pasiunea aşa cum le simţea acum, mistuindu-i întreaga făptură. Prea multă

plăcere, prea multă pasiune! Îi cotropeau simţurile şi raţiunea, înlăturând ancora stăpânirii de sine pe care a crezut că o poseda.

Plăcerea era însă răsplata supremă. O plăcere pe care Mac nu i-o dăruise până acum. O plăcere care îşi avea rădăcinile în descătuşarea laturii sălbatice a personalităţii ei, pe care până acum o reprimase.

Aici nu existau graniţe sau interdicţii.

Ea a tresărit, înfiorată, când buzele lui i-au căutat gura, iar el a ridicat-o în braţe, strângând-o la piept. Pielea lui aspră, acoperită de păr, i-a zgâriat uşor sfârcurile sensibile, făcând-o să ţipe în clipa în care buzele şi limbile li s-au contopit într-un sărut pasional.

Fulgerător. Năucitor. Electrizant. O cascadă de plăcere i-a invadat făptura, atingând fiecare nerv şi por al trupului ei hipersensibil. Iar dorinţa a devenit atât de copleşitoare încât nimic nu părea să poată s-o satisfacă.

Keiley ştia că mâinile soţului ei erau mai aspre decât de obicei. Ştia că sărutările lui îi vor răni buzele, dar nu-i păsa. Avea nevoie de ele. Avea nevoie de muşcăturile lui, de atingerile lui dureroase, de felul în care o strângea de fund. Avea nevoie de această latură obscură a eului său şi nu a realizat asta până când nu a simţit pe pielea ei descătuşarea violentă a pasiunii lui.

— Eşti udă, Kei? El şi-a desprins buzele de ale ei, plimbându-le apoi peste maxilar şi peste obraz până când a ajuns la urechea ei pe care a început s-o ronţăie cu poftă. Eşti pregătită să mă primeşti?

Pregătită? Simţea cum sucurile abundente i se

preling nestăvilite, pregătind-o pentru o experienţă inimaginabilă.

— Hai să vedem cât de udă eşti, iubito!

Se aştepta ca el să-şi strecoare degetele între picioarele ei. Se aştepta să-i exploreze comoara ascunsă. Nu se aştepta însă ca buzele lui arzătoare să zăbovească asupra sânului ei, pe care a început să-l lingă, să-l sugă şi să-l muşte cu o forţă care o făcea să se arcuiască în braţele lui şi să-şi strângă coapsele pentru a-şi stăvili durerea pe care o simţea în adâncuri în timp ce strigătele ei răsunau în căldura soarelui de vară.

Senzaţiile erau nimicitoare. Plăcerea supremă pe care i-o provoca atingerea buzelor lui de sâni s-a răspândit spre clitoris şi vagin. Spasmele o făceau să se contracte în braţele lui, amintindu-i de extazul pe care îl simţea atunci când o poseda.

Nu a zăbovit însă prea mult asupra sânilor ei. Chiar dacă şi-a încleştat degetele în părul lui ca să-l tragă înapoi, el şi-a mutat aria de acţiune ceva mai jos, plimbându-şi limba pe abdomenul ei în timp ce se lăsa în genunchi în faţa ei.

— Mac, ar putea să ne vadă cineva, a îngăimat ea.

Ea l-a privit, tremurând, în timp ce el i-a apucat coapsele cu mâinile.

— Depărtează-ţi picioarele, Kei! Acum!

A înţeles din tonul lui că nu era dispus să accepte un refuz. Vocea lui aspră şi poruncitoare a făcut-o să geamă şi să se supună voinţei lui.

Erotismul momentului îi sfâşia sufletul. Mac îi dezvăluia deodată o latură a eului său pe care doar o întrezărise în ultimii trei ani. Dorinţele

obscure şi dominante pe care şi le-a reprimat cu multă grijă. Şi îi plăceau. Îi plăceau atât de mult, încât a simţit deodată cum secreţiile vaginale devin din ce în ce mai abundente.

— Dulce şi udă, a mormăit el, cu privirea aţintită asupra comorii ei ascunse de bucle seducătoare. Dacă te-ai fi epilat, Kei, ai fi simţit adierea vântului dezmierdându-ţi clitorisul. Nu ţi-ar plăcea asta?

El a imitat adierea vântului, învăluind clitorisul într-o boare lină, ce a făcut-o să se înfioare din cap până-n picioare, determinând-o să se ridice pe vârfuri în încercarea de a se prinde cu mâinile de ceva. În încercarea de a-şi întinde picioarele.

S-a prins cu o mână de aripa tractorului, iar cu cealaltă de mânerul capotei care proteja motorul.

— Frumos! a şoptit el. Cred că pot să iau masa, Kei. Dar nu e nevoie să intrăm în casă ca să mă înfrupt dintr-o masă copioasă.

Ţipetele ei de plăcere au răsunat cu putere în împrejurimi în clipa în care i-a ridicat piciorul şi şi-a cufundat capul în vulva impregnată de sucuri delicioase.

A devorat-o. Cu buzele, cu limba şi cu gura lui lacomă. S-a înfruptat cu nesaţ din trupul ei pe când ea s-a agăţat de tractor, poziţionându-şi şoldurile în aşa fel încât să-i ofere o perspectivă mult mai bună.

Era bine. Atât de bine. Soarele o scălda în razele lui fierbinţi, iar gura lacomă şi la fel de fierbinte a lui Mac o devora fără milă. Plutea pe aripile unor senzaţii mistuitoare. Pe aripile

plăcerii supreme. Ale unor plăceri carnale de o intensitate uluitoare, total necunoscute până atunci.

Dar nu înţelegea nimic. Fireşte că Mac îi mai oferise partide de sex oral. Diferenţa consta însă în intensitatea actului sexual. A situaţiei, locului şi pasiunii pe care o revărsa acum asupra ei. A simţit cum trupul îi era străbătut de un fior electrizant, iar plăcerea i se cuibărea în pântece.

El îi explora cu limba vulva udă, lingând şi mângâind clitorisul excitat, intensificând în acelaşi timp plăcerea prin stimularea labiilor sensibile.

Avea să atingă în curând orgasmul şi nu se putea împotrivi. Când i-a gâdilat clitorisul cu limba, ea a început să ţipe, rugându-l să înceteze. Apoi, i-a cuprins cu buzele bobocul de trandafir şi a început să-l mângâie şi să-l lingă cu mişcări rapide, distrugătoare, până când a urcat pe culmile extazului suprem.

Stimulările lui descătuşau valuri succesive de plăcere, o plăcere mistuitoare, care îi ardea pântecul şi sufletul. Orgasmul clitoridian îi alina de obicei dorinţele pătimaşe, dar de această dată le-a stimulat. Murea de dorinţă.

— Nu m-am săturat, a strigat ea cu disperare când el s-a ridicat în picioare în faţa ei. Te rog, Mac, mai vreau.

— Întotdeauna vrei mai mult, Kei, a mormăit el. Ce-ţi mai doreşti acum, iubito?

— Totul. Şi-a rezemat capul de tractor şi şi-a încleştat mâinile pe mânerele care constituiau punctele ei de sprijin. Acum! Te rog! Acum!

El i-a cuprins mâinile într-ale sale, dezlipindu-

i-le de pe mânere în timp ce o scruta cu o privire nemiloasă.

— Pot să-ţi satisfac dorinţele, iubito. Pe toate. O ţinea cu o mână de ceafă, obligând-o să-şi apropie buzele de pieptul lui. Posedă-mă, Kei! Arată-mi câtă nevoie ai de mine!

Da, avea nevoie de el. Avea atâta nevoie de el, încât dorinţa aproape o sufoca. Avea o nevoie disperată de el, încât – înainte de a-şi da seama ce avea să facă – şi-a înfipt dinţii în pieptul lui musculos, puţin mai jos de unul dintre sfârcurile lui tari.

Mac a tresărit, uimit de intensitatea muşcăturii lui Keiley. Nu se aşteptase. Dar l-a excitat peste măsură. Penisul i-a tresărit şi el violent în blugi, atât de excitat încât a ştiut că – în clipa în care îi va simţi gura fierbinte în zona aceea – îi va fi cu neputinţă să se mai stăpânească.

Dar va trebui să se stăpânească. Să se controleze. Să-i călăuzească cu grijă paşii spre tărâmul întunecat al dorinţelor sale. O singură mişcare greşită din partea lui ar putea să-i trezească cel de al şaselea simţ, trădând prezenţa prădătorului, care stătea la pândă, gata să se năpustească asupra ei în orice clipă. Prădătorul care va încerca să exploreze la maximum senzualitatea soţiei sale.

— Iubito! a gemut el, cuprinzându-i capul cu mâinile în timp ce ea lingea semnul pe care i-l făcuse. Vreau mai mult, iubito. Şi mai mult.

Ea l-a muşcat atunci cu şi mai multă pasiune, stimulată de un fior care i-a străbătut deodată trupul firav, lingându-i apoi cu limba ei

neastâmpărată pieptul plin de sudoare.

Şi-a strecurat apoi mâinile pe abdomenul lui, luptându-se cu febrilitate să-i desfacă cureaua în timp ce el şi-a dat capul pe spate ca să se bucure de căldura soarelui.

Atingerile lui Keiley îi ardeau trupul în timp ce i-l muşca şi i-l lingea, eliberându-i în cele din urmă penisul uriaş din strânsoarea pantalonilor.

A crezut că va exploda în clipa în care i-a cuprins cu ambele mâini organul excitat. A crezut însă că va ejacula printre degetele ei, eliberându-se din încordarea care îi măcina sufletul.

Simţea că îşi pierdea controlul. Strângând din dinţi, şi-a înfrânat dorinţa de a ejacula, încleştându-şi degetele în părul scurt al lui Keiley ca s-o împiedice să-i atingă penisul fremătător cu buzele.

— Mac! a spus ea cu o voce tânguitoare, care îi trăda dorinţele pătimaşe.

Cât îi plăcea glasul ei tânguitor! Răguşit şi arzând de dorinţă, mângâindu-i simţurile ca o catifea neagră.

Mac i-a călăuzit mâinile spre coapse înainte de a-şi cuprinde cu o mână baza penisului.

— Aşa!

Trebuia să deţină controlul, să-i stimuleze şi mai mult dorinţa de a-l poseda. Încă puţin.

Ea şi-a încleştat mâinile pe blugii care încă îi acopereau coapsele în timp ce el îi călăuzea gura spre vârful tare al penisului.

Keiley şi-a deschis gura instantaneu, plimbându-şi limba roz şi fierbinte pe glandul lui. A închis ochii de plăcere, căci scena era cumplit

de incitantă.

— Deschide ochii! Vreau să mă priveşti când faci asta, Kei. Nu te ascunde de mine!

Vocea îi era aspră. Ştia că era aspră, dar nu putea s-o îndulcească.

Ea a ridicat pleoapele. Şi-a plimbat apoi limba pe canalul penisului său, lingând stropii de lichid seminal.

— Bravo! Vedea cum dorinţa ei devenea din ce în ce mai acerbă. Acum, încet şi uşor!

El şi-a îndesat organul în gura ei fierbinte, simţind cum îl cuprindea uşor cu buzele, provocându-i fiori de plăcere care îi străbăteau trupul din cap până-n picioare.

Era bine. Atât de bine. Atât de incitant. Îi lingea vârful excitat al penisului, încercând să-l absoarbă cât mai mult în timp ce îşi plimba limba de jur împrejurul lui.

El şi-a retras puţin penisul, ignorând scâncetele ei de protest, apoi i l-a îndesat şi mai tare în gât, simţind cum muşchii stomacului i se contractau violent în timp ce plăcerea îi ardea fiecare fibră a trupului. La dracu'! Nu va mai putea rezista prea mult în acest fel – îndesându-şi penisul în gura ei încet şi uşor, simţind cum îl absoarbe până în adâncul gâtului şi făcându-l să vibreze cu gemetele ei.

Keiley i-a dat puţin mai jos blugii, cu mişcări spasmodice, strecurându-şi degetele printre coapsele lui ca să ajungă la testicule.

— Opreşte-te! a spus el, retrăgându-se un pas şi eliberându-şi penisul din gura ei. Pune-ţi mâinile pe coapsele mele, Keiley!

Ochii căprui i-au trădat uimirea.

— Ţine-te cu mâinile de coapsele mele, iubito!

Ea s-a supus şi şi-a pus mâinile pe coapsele lui, privindu-l însă la fel de nedumerită.

— Uneori e mai bine să nu trezeşti animalul din oameni, a şoptit el, regretând latura întunecată pe care ea o vedea acum pentru prima oară. Ai putea să-l înfrunţi, Kei?

Era o provocare. Şi nu era o idee prea bună s-o provoace, pentru că de cele mai multe ori accepta provocările.

Keiley i-a aruncat un zâmbet seducător.

— Fă tot ce-ţi trece prin cap! i-a răspuns ea, sfidându-l la rândul ei.

Dumnezeule, habar nu avea ce îl provoca să facă! Credea oare că totul se va termina aici? În această curte?

Şi-a îndesat şi mai mult penisul în gura ei catifelată, simţind cum buzele i-l pecetluiesc. A continuat apoi să-l retragă şi să-l introducă adânc în gâtul ei, conştientizând efortul supranatural pe care îl făcea ca să nu capituleze. Simţea cum broboane de sudoare i se prelingeau pe spate în fervoarea acestui act sălbatic, simţea cum mişcările ei deveneau din ce în ce mai năvalnice, realizând că el nu avea de gând să cedeze în acest fel.

Voia s-o înnebunească şi mai mult. Voia s-o facă să atingă norii. Era atât de disperată că aproape îl sfâşia cu dinţii. Refuza să se supună dorinţei lui de a-şi ţine mâinile pe coapsele sale.

Se încăpăţâna să ajungă acolo unde voia. Sunetele dulci ale gurii care îi absorbeau penisul îl

aduceau în pragul nebuniei, intensificate de plăcerea pe care i-a provocat-o strecurându-şi degetele între coapsele lui.

El s-a retras încă o dată, eliberându-şi penisul din gura ei. Cu o mână a apucat-o de păr, dându-i capul pe spate, în timp ce cu cealaltă a prins-o de încheieturi, imobilizând-o.

Şi i-a oferit şi mai mult sex. Până în clipa în care şi-a dat seama că şi-ar fi pierdut cu totul controlul dacă i-ar mai fi explorat încă o dată gura fierbinte.

— Ajunge! i-a spus el cu un mormăit ameninţător, în ciuda eforturilor de a-şi îndulci glasul.

Ridicând-o în picioare, a prins-o în braţe, căci era gată să cadă, şi a strâns-o la piept.

Ea l-a înlănţuit cu picioarele, iar penisul lui şi-a găsit imediat adăpostul după care tânjea atât de mult. Dacă gura ei era fierbinte, atunci vulva era ca o lavă încinsă. Nu şi-a putut reprima strigătul pe care l-a scăpat printre buze atunci când vârful penisului a trecut printre labiile alunecoase şi a pătruns în comoara ei.

Cât de tare îl strângea! îngustă şi senzuală, membrana din adâncul organului ei se mula şi se unduia, făcându-i loc în interiorul ei, fierbinte şi udă, până când penisul şi-a găsit locul pe care îl căuta.

Testiculele i-au devenit tari ca piatra simţind cum vulva ei se mulează în jurul penisului său. Dorinţa de a o poseda cu violenţă îl înnebunea. Dar senzaţiile pe care le trăia acum erau incitante şi copleşitoare.

— Mă strângi atât de tare, Keiley, iubito. S-a întors, ţinând-o în braţe, ca s-o sprijine de tractor, fără să-şi scoată penisul din vulva ei. Mai tare ca de obicei.

Ea şi-a lăsat capul pe spate, privindu-l cu o expresie sălbatică. Aproape la fel de sălbatică precum erau şi încercările ei disperate de a se mişca deasupra penisului său în ciuda faptului că o ţinea imobilizată.

— Mac, te rog! a spus ea cu o voce care trăda faptul că atinsese punctul maxim al excitaţiei.

Rareori i-a pus atât de mult răbdarea la încercare. I-a detectat latura sălbatică încă de la început, chintesenţa unei femei senzuale, care într-o bună zi îi va cunoaşte dorinţele obscure.

Asta a aşteptat mai bine de trei ani. Dorinţa pătimaşă pe care i-o vedea acum în ochi, pe care i-o simţea în vulva fierbinte. Pasiunea năvalnică, pe care i-o punea acum la încercare refuzând să-i satisfacă plăcerile carnale. Aceasta era femeia visurilor sale.

El s-a retras puţin din adâncurile ei înainte de a pătrunde şi mai mult în canalul strâmt al comorii sale, savurându-i la maximum strigătele de plăcere şi unduirile vulvei.

— Asta vrei, iubito?

El i-a explorat şi mai mult adâncurile, făcând-o să năduşească de plăcere.

O, da, asta a vrut. Gemea, cu respiraţia întretăiată, ţipând înăbuşit şi zvârcolindu-se în braţele lui.

— Uită-te unde eşti, Kei! i-a spus el atunci. În aer liber. Oricine poate să te vadă. Vrei să ne

oprim?

Ea a clătinat din cap, ondulându-şi şoldurile şi strângându-l cu coapsele.

— Ştii ce-ar vedea lumea acum? a mârâit el, aplecându-se deasupra ei ca să-i muşte buzele. Ar vedea perfecţiunea. Ar vedea cea mai dulce miere din lume care îmi învăluie testiculele.

Şi asta simţea – un lichid cremos şi mătăsos, care i se prelingea printre testicule.

— Mac!

Vocea îi trăda plăcerea erotică în timp ce secreţiile ei deveneau mai bogate şi mai mătăsoase. De parcă gândul că cineva i-ar putea vedea ar fi copleşit-o de emoţie şi încântare.

I-a mângâiat din nou adâncurile vulvei, simţind-o cum se contractă şi cum îşi înfige unghiile în umerii lui, provocându-i o durere senzuală şi făcându-l să-şi piardă controlul.

El a apucat-o strâns de fese şi a început să o posede cu mişcări violente, sondându-i adâncurile fără milă. Plăcerea era atât de intensă, încât s-a transformat aproape în durere. Simţindu-i spasmele orgasmice, a strâns-o şi mai tare în braţele lui puternice. Ţipetele ei i-au răsunat în urechi, i-au stimulat simţurile şi l-au determinat să-şi descătuşeze pasiunea răvăşitoare.

Intensificând mişcările actului sexual, şi-a revărsat seva în adâncurile ei, plutind amândoi pe aripile extazului suprem. Năucitor. Uluitor. O partidă desăvârşită de amor. Pentru prima dată de când făcea dragoste cu ea, Mac a simţit că dorinţa pătimaşă care îi mistuia sufletul s-a mai domolit puţin.

Keiley semăna cu un fruct interzis. Seducătoare. Dulce. Inocentă. Incoruptibilă. Atât de dulce şi de incoruptibilă, încât inocenţa i se reflecta în ochi ca o rază pură de lumină. Pentru asta o iubea. Acesta era unul dintre aspectele care îi trezea la viaţă senzualitatea întunecată.

În clipa aceea, când o ţinea strâns în braţe, iar ţipetele sălbatice începeau să se diminueze, Mac a înţeles că în capul listei sale de priorităţi se afla acum tentativa de corupere a soţiei lui.

Dar înainte ca totul să se sfârşească, o va pierde. Sau îşi va recâştiga sufletul pereche. Va reuşi oare să supravieţuiască dacă îi va pierde pe amândoi? Asta era întrebarea.

Capitolul 3

În noaptea următoare, Mac stătea pe balconul de la dormitorul lor – al lui şi al lui Keiley – şi fuma. Privea, încruntat, ţigara aprinsă pe care o ţinea în mână înainte de a o duce la gură şi de a trage din ea.

Neliniştea care pusese stăpânire pe el nu-i dădea pace şi cunoştea foarte bine motivul. Acelaşi motiv care îl ţinea treaz pe balcon în ciuda orei târzii din noapte.

Keiley.

Privea cerul nopţii în timp ce trăgea din ţigară, inhalând în plămâni fumul înţepător, chiar dacă se mustra pentru că a recurs la un viciu ca să-şi aline freamătul lăuntric. Nu îl ajuta însă prea mult. Nu-i stingea setea care îi mistuia sufletul, nu-i domolea pasiunea din cauza căreia îşi simţea penisul tare ca fierul, putând probabil să bată cuie cu el.

Şi de prost ce era, în loc să-şi reverse această pasiune în trupul senzual şi fierbinte al soţiei lui, stătea aici şi fuma. Ştia însă că – dacă o poseda aşa cum o făcuse cu o zi în urmă – îi va sădi din nou în suflet sămânţa îndoielii.

Expresia pe care a văzut-o în ochii lui Keiley în seara aceea l-a făcut să scrâşnească din dinţi. Era pe jumătate dezorientată, pe jumătate circumspectă. De parcă nu mai ştia cum să se comporte cu el sau cum să abordeze această nouă latură a personalităţii sale – sexualitatea extremă.

Şi nu putea s-o condamne. O posedase în curte, rezemată de un tractor murdar de ulei.

Când au terminat partida, era roşie la faţă ca racul, pătată de ulei şi nervoasă.

Iar incertitudinea combinată cu iritarea ar fi însemnat sfârşitul pentru el.

Poate că ar trebui să dea cărţile pe faţă. Să-i spună adevărul şi să-şi asume riscul.

A respins imediat ideea. Keiley era o femeie curajoasă, dar dacă îi oferea şansa să analizeze situaţia din toate unghiurile posibile, atunci visurile sale ar fi fost sortite eşecului de la bun început. Soţia lui chibzuia luni în şir înainte de a lua o hotărâre. Cântărea lucrurile cu aceeaşi meticulozitate cu care un procuror analizează dovezile. Căuta orice portiţă, orice fisură care îi apăra sau îi ameninţa intimitatea.

Intimitatea juca un rol vital în viaţa ei. O consecinţă a traumei pe care a trăit-o în adolescenţă din cauza părinţilor ei. Umilinţa socială pe care a îndurat-o din cauza delictelor comise de tatăl ei şi dezvăluite lumii întregi a distrus-o. Oamenii au ostracizat-o, au criticat-o şi au lăsat-o să poarte singură pe umeri povara sinuciderii mamei ei, hăituită apoi de creditorii cărora nu le-a păsat că o adolescentă de optsprezece ani nu avea cum să plătească datoriile astronomice contractate de părinţii săi.

Iar el voia să-i ceară acum să pună în pericol această intimitate, acceptând în viaţa ei un alt bărbat. Pentru că Mac tânjea după asta. Pentru că intensitatea sexuală şi dorinţele exagerate îl îndemnau să-i ceară asta.

Ea a învăţat cum să ignore bârfele şi cum să înfrunte pasiunea. Putea oare să înveţe şi să

iubească doi bărbaţi?

La fel ca soţia lui, Mac era produsul acţiunilor şi reacţiilor părinţilor lui. Spre deosebire însă de Keiley, nu a fost pus la stâlpul infamiei din vina lor, dar consecinţele acelor acţiuni i-au întunecat şi i-au împietrit sufletul.

Şi la fel ca tatăl lui Keiley, şi tatăl lui Mac şi-a început călătoria spre iad. Încrâncenarea cu care acesta încerca să-şi impună fiului său principiile antisexuale l-a determinat pe Mac să comită acte care au exacerbat mânia tatălui său. Din această cauză, tatăl şi-a împins fiul pe marginea prăpastiei.

Joseph McCoy era nebun, după părerea fiului său. El a îngenuncheat-o pe mama lui – Mac era convins de asta – reuşind să-i impună cu violenţă concepţiile sale idioate. Ţipa la ea ori de câte ori îşi imagina că un alt bărbat i-a făcut ochi dulci. O denigra, acuzând-o de păcate carnale cumplite, umilind-o atât de mult, încât firava şi timida Debra McCoy s-a supus voinţei sale.

Dar Mac nu voia să se supună.

Tatăl lui l-a bănuit că şi-a început viaţa sexuală la vârsta de paisprezece ani. Şi nu se înşela. Cu o parteneră mult mai vârstnică decât el, care l-a învăţat cum să ofere plăcere unei femei fără să păşească pe tărâmul sexului obscen.

Atunci au început bătăile. Mac purta încă semnele primelor lovituri. Dar şi stigmatele pe care le-au lăsat asupra sufletului său prelegerile moraliste ce au urmat. Prelegeri care l-au determinat să treacă şi mai multe graniţe interzise şi să încalce şi mai multe reguli. Până când a

absolvit liceul, învăţase deja cum să practice sexul anal cu o femeie. În primul an de colegiu, a devenit un maestru în arta sexului. Atunci, a experimentat pentru prima dată menajul *à trois.*

Dumnezeule, cât de bine s-a simţit! A privit chipul iubitei lui când s-a bucurat de favorurile ei împreună cu un bărbat mai în vârstă şi mult mai experimentat. Un mentor care a văzut latura întunecată a personalităţii lui Mac încă din prima clipă în care s-au întâlnit. A văzut-o şi a înţeles pericolul pe care îl implica această pasiune obscură dacă nu învăţa cum s-o canalizeze.

Ian Sinclair nu era mult mai mare decât Mac, dar avea o experienţă mult mai vastă. Un adept al senzualismului prin excelenţă, un veşnic îndrăgostit de femei. El l-a învăţat pe Mac cum să-şi canalizeze aceste dorinţe întunecate şi cum să le ţină în frâu. Şi aşa s-a născut pasiunea lui Mac pentru menajul *à trois.*

Era un fruct interzis. Era plăcerea supremă pe care un bărbat i-o poate dărui unei femei. Îşi consolida astfel convingerea că nu va semăna niciodată cu tatăl lui.

Şi acum, după aproape un deceniu de la prima lui experienţă sexuală în trei, Mac şi-a acceptat slăbiciunea. Dar nu toate femeile i-o puteau accepta. S-a căsătorit cu Keiley, ştiind că s-ar putea ca ea să nu i-o accepte niciodată. Dar iată-l acum, stând pe balcon, cu o ţigară într-o mână şi cu celularul în cealaltă, analizând perspectiva de a o împinge pe soţia lui în braţele unui alt bărbat.

Risca să-şi pună în pericol căsnicia şi viaţa, pentru că era convins – încă dinainte de a se

căsători cu ea – că nu va accepta adevărul prea uşor.

Era dependent de asta, trebuia s-o recunoască. Era ca un drog – nu putea să reziste în faţa unei scene în care o femeie se abandona cu totul în braţele altui bărbat, trăind senzaţii pe care numai o partidă în trei i le-ar fi putut dărui. Îşi iubea soţia, o iubea din tot sufletul, o iubea atât de mult încât voia să-i ofere satisfacţia maximă pe plan sexual.

Oare acesta era motivul? s-a întrebat el. Fireşte că nu. Ştia că – dacă l-ar fi întrebat pe vreun bărbat din oraşul lui natal dacă ar vrea să se bucure împreună de favorurile soţiei lui – răspunsul ar fi fost violent. Dar cunoştea bărbaţi ai căror ochi licăreau de plăcere şi nerăbdare dacă le-ar fi făcut această propunere. Bărbaţi care înţelegeau plăcerea de a se bucura de compania iubitei împreună cu altcineva şi care practicau frecvent acest joc, dar în deplină discreţie.

Ştia că, formând un singur număr de telefon, dorinţele sale ar fi devenit realitate.

Şi-a stins ţigara, a deschis mobilul şi a apăsat pe tasta de apelare rapidă.

— Ştii cât e ceasul? a răspuns Jethro imediat.

— Trei dimineaţa, dar se pare că nu te-am trezit, a răspuns Mac, râzând şi vorbind încet.

— Da, am avut o săptămână grea.

Jethro părea dezgustat.

— Am crezut că eşti în concediu. De ieri, nu-i aşa?

— Concediu, a mormăit prietenul lui. Un eufemism pentru suspendare.

— Hei, profită de ocazie, ia-ţi concediu! Cel puţin, de data asta e plătit.

Jethro era renumit pentru faptul că îşi pierdea uşor cumpătul când venea vorba de violatori. Aşa s-a întâmplat şi în urmă cu o lună, când l-a snopit în bătaie pe un individ care îşi violase victima.

— Da. E plătit, a spus Jethro, oftând. De ce mă suni, aşadar, la trei dimineaţa? Sper că nu doar ca să răsuceşti cuţitul în rană.

Înainte de a-i răspunde, Mac şi-a aţintit privirea în întuneric, urmărind umbrele nopţii care se mişcau în pădurea din împrejurimi.

— Ce-ai zice să-ţi iei într-adevăr concediu? a spus el în cele din urmă. Vino să stai un timp la fermă!

Tăcerea s-a aşternut la celălalt capăt al firului.

— De ce? a întrebat Jethro, cu o voce circumspectă, care trăda însă faptul că propunerea lui Mac i-a stârnit interesul.

— Am nevoie de un partener, Jethro. Keiley te cunoaşte. Nu-i eşti străin. Vreau să fii primul bărbat care să joace rolul celui de al treilea partener în menajul nostru *à trois.*

Primul şi singurul care va juca acest rol.

Jethro şi-a aţintit privirea asupra peretelui din faţa lui, vădit uimit. Trecuseră mai bine de trei ani de când Mac s-a căsătorit cu Keiley Hardin. Păstraseră legătura prin telefon, dar Jethro nu şi-a imaginat că va mai auzi vreodată vocea aceea – vocea pe care o auzea acum.

Prietenul lui nu-şi mai putea reprima senzualitatea. Îi simţea în glas neliniştea şi dorinţa

pătimaşă, ce i se reflectau şi în ochi – Jethro ştia asta.

O ştia pentru că amândoi semănau atât de mult. Îşi putea reprima un timp dorinţa de a-şi împărţi iubita cu un alt bărbat, dar aceasta punea apoi stăpânire pe el.

Aşa cum punea acum stăpânire pe Mac.

— Oricând, ştii foarte bine asta, a spus Jethro, sperând că vocea nu-i trăda bucuria şi nerăbdarea pe care le simţea în momentul acela.

— Încă tânjeşti după soţia mea, Jethro, nu-i aşa? a răspuns Mac, chicotind, dar cu un glas care spunea că ştia foarte bine despre ce vorbeşte.

— Asta e, la dracu'! a spus Jethro, cu respiraţia întretăiată. Este una dintre cele mai senzuale femei pe care le-am întâlnit, Mac, şi o ştii foarte bine. Orice bărbat ar tânji după ea.

Dar numai câţiva ar tânji aşa cum o făcea Jethro, copleşit de iubire. De o iubire pe care nu i-ar fi mărturisit-o niciodată lui Mac.

— Ce părere are Keiley despre asta?

Răspunsul a fost o tăcere adâncă.

— Nu ştie nimic, a răspuns Mac în final. Bănuieşte doar.

— Şi cum ai de gând s-o convingi?

— Vom pune în practică jocul tău preferat, Jethro, a spus Mac, cu o voce tărăgănată. Jocul seducţiei.

— Se lasă uşor sedusă?

— Da, se lasă uşor sedusă, a recunoscut Mac. Dacă ne va ierta însă pentru că am sedus-o, asta e altă poveste. Vom face totul treptat.

Treptat. Penisul îi era atât de excitat, încât

simţea cum durerea excitării îi străbate şira spinării. Gândul la Keiley – delicata şi frumoasa Keiley –, femeia care îi bântuia de mai bine de trei ani visele şi fanteziile, strivită între corpul lui şi al lui Mac, îl va aduce în pragul nebuniei cu mult înainte de a ajunge în oraşul natal al prietenului său.

— De acord. Jethro se uita prin apartamentul lui, făcând deja planuri pentru călătoria pe care avea s-o facă din Virginia în Carolina de Nord. Ajung mâine seară. Ştie că vin?

— Îi voi spune mâine.

— Dar va bănui motivul?

— Este inteligentă, a subliniat Mac, lucru pe care Jethro îl ştia deja. Da, va bănui. Voi stabili paşii pe care îi vom face în funcţie de reacţia ei.

Reacţia ei faţă de planul de seducţie şi modul în care acesta se va derula pas cu pas. O enigmă interesantă, Jethro trebuia să recunoască asta. Trebuia să seducă o soţie. Nu mai făcuse niciodată aşa ceva, nici în cadrul unei partide de sex în trei, nici în alte circumstanţe.

Femeile ale căror favoruri le împărţise împreună cu soţii lor au ştiut de la bun început ce avea să se întâmple. Au anticipat momentul şi l-au aşteptat cu nerăbdare. Cunoşteau foarte bine paşii din ritualul acestui joc al seducţiei dinainte stabilit.

— Poate că vacanţa asta nu va fi atât de inutilă cum mi-am închipuit, a spus Jethro, oftând. Dacă vom avea timp, poate că vom concepe nişte scenarii legate de vechiul caz la care ai lucrat.

— Cel al Vânătorului de pe Internet?

— Da. A dispărut un timp. A reapărut acum şase luni. A făcut două victime. Pe cea de a doua a încercat s-o violeze. N-a reuşit să-şi ducă fapta la bun sfârşit, dar şi-a speriat de moarte victima, ameninţând-o că îi va omorî soţul, copiii şi câinele.

După trei ani de tăcere, reapariţia individului pe care FBI-ul l-a numit Vânătorul Playboy ridica multe semne de întrebare.

— Câte victime a făcut în ultimele şase luni? a întrebat Mac.

— Două, a răspuns Jethro, respirând sacadat. Una în Virginia, una în Virginia de Vest şi posibil una în Washington D.C. FBI-ul a format un grup operativ care se ocupă numai de el, dar eu nu sunt de acord cu rezultatele investigaţiei lor. Ceva nu se potriveşte.

Cred că va ucide din nou în curând, Mac. Grupul operativ crede că individul se joacă doar.

— Când lucram la caz, şi-a bătut rău ultima victimă, a spus Mac, căzând pe gânduri. Când a reînceput să le ameninţe?

— A dispărut de pe radarul nostru imediat după ce-ai plecat din oraş. A reapărut acum şase luni şi a luat-o de la capăt. Dar nu urmează un tipar şi asta mă sperie cumplit, ţi-o spun de acum.

— Adu-mi tot ce poţi! a spus Mac, adâncit în gânduri. Ne vom face timp să analizăm cazul. Poate vom descoperi ceva. Aveţi suspecţi?

— *Nada* (n.tr. „Nimic” în spaniolă). Avem un profil al individului, dar şi acesta este destul de vag.

Aproape că îi auzea gândurile lui Mac prin telefon.

— Vom analiza cazul când vei ajunge aici, a repetat el. Te aştept mâine seară.

— Voi fi acolo.

Jethro a zâmbit vădit nerăbdător. N-ar fi ratat această şansă pentru nimic în lume.

După ce a închis telefonul, Jethro şi-a plimbat degetele prin părul ciufulit şi a aruncat o privire spre uşa închisă de la dormitor. Femeia care îi încălzea uneori patul dormea liniştită în timp ce el stătea cufundat în întunericul din sufragerie, cu privirea aţintită spre uşă, întrebându-se ce dracu' avea de gând să facă.

Nu manifesta un interes romantic pentru Janet Billings. Reprezenta doar o soluţie atunci când tânjea după o partidă de sex, dar se săturase de reprize ocazionale de amor. Cândva, sexul era distractiv. Şi reuşea să-i alunge amintirile care uneori îi mistuiau sufletul. Acum, însă, lucrurile nu mai stăteau deloc aşa şi trebuia să recunoască asta.

Se săturase de „sexul rece", care nu presupunea implicarea sentimentală. Voia mai mult şi se întreba dacă vizita pe care i-o va face unui vechi prieten îi va satisface dorinţa. El şi Mac au avut întotdeauna nefericita plăcere de a vâna aceleaşi femei. Acesta era unul dintre motivele pentru care destinele lor s-au intersectat în Quantico şi apoi în Clubul Sinclair.

Era unul dintre motivele pentru care au lucrat atât de bine împreună în cadrul Biroului de Investigaţii.

Şi-a rezemat capul de spătarul scaunului şi a închis ochii, invocând chipul lui Keiley Hardin-

McCoy. Semăna cu o zână rea, cu bărbia ei fermă, care trăda încăpăţânare, cu chipul ei rigid şi năsucul obraznic. Ochii căprui, sprâncenele arcuite şi părul scurt şi negru care îi încadra fruntea înaltă şi obrajii completau portretul.

Era al dracului de frumoasă. Inocentă ca răsăritul soarelui, aşa cum obişnuia Mac să spună, şi teribil de senzuală. Fanteziile legate de ea şi de partidele de sex în trei, în compania ei şi a lui Mac, l-au făcut să se masturbeze ani de-a rândul.

Clătinând din cap, s-a întins înainte de a se ridica de pe scaun şi de a se îndrepta spre dormitor. Janet dormea încă profund. S-a strecurat uşor în pat în aşa fel încât să n-o atingă, lucru pe care îl conştientiza, dar de care nu-i mai păsa.

Traversa o perioadă extrem de dificilă. Se săturase de FBI, se săturase să vâneze perverşi sexuali şi să nu aibă niciun ţel în viaţă. Poate după această vacanţă, va urma exemplul lui Mac şi va demisiona. Vărul lui avea o companie de investigaţii şi îl ruga de ceva timp pe Jethro să se alăture echipei lui de anchetatori. Se gândea la această variantă. De câteva nopţi, se gândea serios la asta.

Putea să-şi aleagă misiunile pe care le dorea. Putea să-şi aleagă infractorii de care să se ocupe şi putea chiar să-şi ia un concediu decent, fără să mai fie suspendat. Adesea fără să fie plătit. Şi putea să-şi mai piardă din când în când cumpătul fără ca nimeni să raporteze incidentul forurilor superioare. Doar prinsese un violator în plină acţiune, pentru numele lui Dumnezeu! Nu un

adolescent pe care îl snopise în bătaie pentru că l-a surprins „jucându-se” cu prietena lui. Dar directorul nu a văzut lucrurile în felul acesta. Directorul Scarborough era mânios pentru că trebuia să suporte consecinţele.

Poate că vina îi aparţinea. Ştia că mergea pe nisipuri mişcătoare. Actele de o cruzime înfiorătoare pe care bărbaţii le comiteau împotriva femeilor îl făceau să-şi piardă cumpătul. El iubea femeile. Le proteja. Considera că nimic nu era mai preţios decât inteligenţa şi trupul feminin. Femeile erau o minune. O comoară. Bărbaţii trebuiau să le venereze pentru plăcerile pe care le ofereau, nu să le bată, să le violeze sau să le terorizeze.

Da. Poate că era timpul să demisioneze. Înainte de a scăpa lumea de câţiva dintre aceşti indivizi bolnavi.

Dar mai întâi, va pleca în Carolina de Nord. Poate că în prezenţa lui Keiley sufletul lui zbuciumat îşi va regăsi liniştea, iar eul întunecat va descoperi o rază de lumină. Cel puţin, asta spera.

Privea tavanul cufundat în întuneric, iar prin faţa ochilor îi trecea chipul ei, ce avea pe buze întipărit un zâmbet – un zâmbet mai fierbinte decât soarele, care îi topea sufletul îngheţat ori de câte ori se afla în preajma ei.

Ea îl sperria de moarte.

Gândul i-a provocat o grimasă.

Keiley era singura femeie căreia i-a făcut curte, pentru că ştia că putea s-o iubească. Dumnezeule, cât de mult o iubea! Dar i-a oferit-o lui Mac, deoarece ştia că prietenul lui o va adora

şi îi va dărui mai mult decât dragoste.

Amintirile din trecut i-au năpădit din nou sufletul. În clipa în care a cunoscut-o pe Keiley, a retrăit scena în care unchiul lui l-a desprins cu greu, printre urlete şi ţipete, de cadavrul mamei sale. Tatăl lui zăcea lângă ea într-o baltă de sânge, după ce întâi a ucis-o şi apoi s-a sinucis şi el, clătinând pentru totdeauna lumea micuţului Jethro şi distrugându-i stabilitatea pe care i-o oferea frumoasa şi iubitoarea lui mamă.

O săptămână mai târziu, a pătruns în sânul primei lui familii adoptive. Unchiul său s-a spălat pe mâini, refuzând să-şi asume însă responsabilitatea creşterii fiului fratelui şi cumnatei sale. Un copil a cărui singură avere erau hainele de pe el.

Şi atunci şi-a început călătoria spre iad. A trecut de la o familie adoptivă la alta, pentru că nimeni nu putea domoli şi nici suporta mânia ce-l mistuia.

Când a crescut, a reuşit să-şi stăvilească durerea şi să-şi învăluie sufletul într-un strat protector de gheaţă. Asta până când l-a cunoscut pe Mac.

Mac l-a învăţat să iubească femeile ale căror favoruri le împărţeau amândoi. El l-a stimulat pe Jethro, l-a provocat şi l-a făcut să trăiască bucuria de a le dărui femeilor o parte din sufletul său.

Mac făcea totul cu un entuziasm debordant. Şi l-a învăţat şi pe Jethro să facă la fel.

Şi apoi Jethro a pus ochii pe Keiley.

Dumnezeule, îi revedea zâmbetul în noaptea aceea. Îi revedea ochii. Îşi amintea durerea pe

care a simţit-o atunci când a jucat pentru o clipă rolul lui Dumnezeu şi i-a unit destinul cu cel al lui Mac.

Pentru că ştia că Mac o va iubi. A ştiut, fără umbră de îndoială, că firea sălbatică pe care Keiley a ferecat-o înăuntrul ei îl va atrage pe Mac. Că o va iubi, se va căsători cu ea şi poate, într-o bună zi, îl va lăsa pe Jethro să fure câteva momente din povestea lor de dragoste.

Şi asta pentru că Mac ştia toate lucrurile pe care Jethro nu le-a învăţat, în ciuda eforturilor prietenului său de a i le împărtăşi. Mac ştia cum să cucerească inima unei femei. Jethro le făcea să fie precaute.

Mac ştia cum să le dezvăluie blândeţea sufletului, în timp ce Jethro nu a reuşit niciodată să-şi reprime instinctul de dominare. Mac ştia cum să-şi stăvilească acest instinct, pe când Jethro putea doar să bată în retragere ca să şi-l ascundă pe al său.

Mac a învăţat cum să-şi reverse dragostea asupra iubitelor sale, în timp ce Jethro se temea s-o şi recunoască. Cel puţin, dacă era singur. Dacă nu se afla cu cineva în care avea încredere. Se baza acum pe capacitatea lui Mac de a-i alina iubirea aprigă pe care o nutrea pentru soţia prietenului său. Nu că Jethro nu ştia să iubească. Ştia să iubească. Dar ştia şi să se teamă de dragoste. Aşa cum ştia să le îndepărteze pe femeile pe care le iubea dacă Mac nu-i domolea ferocitatea lăuntrică.

Ce pereche au făcut împreună! Mac îşi răsfăţa iubitele până în punctul în care l-ar fi călcat în

picioare dacă nu le-ar fi împiedicat firea dominantă a lui Jethro. Şi Mac privea totul cu umor şi înţelegere, ca un adevărat cunoscător.

S-au completat unul pe celălalt, dar oare vor mai putea să facă asta acum? Pentru o clipă, Jethro a simţit un nod în stomac, provocat de dorinţele pătimaşe care nu-i dădeau pace. Dorinţe care deveneau din ce în ce mai acerbe.

Keiley era punctul lui slab. Şi îi era cumplit de greu să-i ascundă acest lucru lui Mac. Dacă prietenul lui avea să afle vreodată cât de mult o iubea pe soţia lui, Jethro nu va mai avea nicio şansă s-o atingă vreodată. Relaţiile intime erau altă poveste. Dacă însă Jethro i-ar fi mărturisit lui Mac adevăratele sentimente pe care le nutrea pentru Keiley, prietenul lui şi-ar fi dezvăluit latura întunecată a personalităţii sale, devenind individul egoist şi posesiv pe care îl cunoştea atât de bine.

Capitolul 4

— Te-ai furişat din pat azi-noapte, a spus Keiley, cu o voce întrebătoare, în timp ce îi punea pe masă micul dejun şi cafeaua.

Ar fi trebuit să ştie că o va trezi atunci când s-a ridicat din pat; aşa se întâmpla de obicei. La fel cum se trezea şi el dacă o simţea agitată. Erau de prea mai multe ori pe aceeaşi lungime de undă, şi-a spus Mac. Se cunoşteau prea bine.

Acesta era unul dintre motivele pentru care ea îl provoca uneori, punându-i tot felul de întrebări. Şi asta deoarece îi stârnise curiozitatea, dezvăluindu-i puţin câte puţin dorinţele sexuale care îi tulburau existenţa. Dorinţe pe care le reprima, dar nu le putea ascunde în totalitate.

— Nu puteam să dorm.

— Ai fumat iar.

S-a aşezat în faţa lui şi a sorbit din cafea, când Mac şi-a ridicat capul şi şi-a încrucişat privirea cu a ei. La dracu', şi acum simţea nevoia să fumeze!

— Kei, întrebările astea au vreun rost?

Ea şi-a apropiat picioarele şi s-a aplecat spre el, etalându-şi sânii, pe care tricoul mulat îi punea atât de bine în evidenţă.

— Nu ştiu, Mac, ţi le-aş mai pune dacă nu ar avea niciun rost? l-a întrebat ea pe un ton sec, cu o privire uşor maliţioasă.

Mac a tras adânc aer în piept, îmbătându-se cu mirosul ei, care se contopea cu aroma şamponului din plante şi a parfumului pe care îl folosea. Era un chin prea mare pentru un bărbat flămând ca el.

S-a aplecat spre ea, scrutând-o cu privirea.

— Potoleşte-te, căci s-ar putea să te arzi dacă te mai joci mult cu focul! a avertizat-o el pe un ton moale. Asta vrei?

S-a rezemat de spătarul scaunului, vădit iritată, în timp ce el a dus ceaşca de cafea la gură.

— Dar de ce crezi că mă jocul cu focul? l-a întrebat ea, în timp ce el sorbea din cafea, făcându-l aproape să se înece cu lichidul fierbinte.

— Văd că eşti hotărâtă să mă scoţi din minţi, a mârâit el, punând ceaşca pe masă şi aruncându-i o privire feroce. Te sfătuiesc să nu mă mai provoci aşa, Keiley.

— Dar ce fac? l-a întrebat ea, cu o voce rănită, dar trufaşă, care îi trăda iritarea.

— Mă ispiteşti.

Şi o făcea foarte bine.

— Te ispitesc? Eu? Cât de bine juca rolul de ingenuă şi de victimă! Şi ar fi fost tentat s-o creadă dacă n-ar fi văzut în ochii ei căprui un licăr de satisfacţie. Sunt soţia ta, Mac. Şi mă îndoiesc că eşti un preot pe care eu îl ispitesc cu farmecele mele păcătoase. Cum te ispitesc?

— Prin felul tău de a fi, la dracu'! a mârâit el. N-am putut să dorm azi-noapte. M-am ridicat din pat, am fumat o ţigară şi m-am bucurat de puţină linişte. De ce trebuie să mă justific?

— Dar ţi-am cerut eu să te justifici?

— Exact asta faci.

— De ce te-ai dus să fumezi când am fi putut să facem sex ca doi nebuni? Şi de când îţi inspiră sexul atâta repulsie?

Ştia el. Ştia că asta se petrecea în capul ei.

Mac s-a rezemat de spătarul scaunului şi a privit-o câteva clipe în tăcere, gândindu-se când să pună capăt acelei discuţii.

— Sexul nu-mi provoacă repulsie, i-a răspuns el în cele din urmă. Am crezut că eşti supărată după incidentul de alaltăieri. M-am gândit că ai nevoie de timp ca să uiţi.

— Să uit că am făcut sex cu soţul meu în curtea noastră?

Bine, rostită aşa, replica părea ridicolă, dar sentimentele pe care le-a citit atunci în ochii ei, după ce pasiunea s-a stins, nu l-au păcălit.

— Încearcă să negi faptul că n-ai fost supărată când ai realizat că stai goală în curte, după ce-am făcut o dragoste nebună, iar ţipetele tale de plăcere s-au auzit până la cer! a spus el, pe un ton acuzator. Încearcă să negi că nu te-a speriat gândul că cineva ar fi putut să ne vadă! Şi ar fi putut să vorbească despre asta!

Ochii i-au trădat sentimentul de vinovăţie.

— Dar nu avem vecini, a spus ea, încercând să înlăture acuzaţiile. Nimeni nu ne-ar fi putut vedea.

— Dar dacă ne-a văzut cineva?

Nu avea de gând s-o lase să scape prea uşor din clenci acum. Îl provoca prea des, îi punea prea mult răbdarea la încercare.

Ea a ridicat din umeri.

— Dar nu ne-a văzut nimeni.

— Nu, Keiley, nu asta te-am întrebat. Te-am întrebat ce s-ar fi întâmplat dacă ne-ar fi văzut cineva. Dacă totuşi ne-a zărit cineva?

O întrebase acelaşi lucru şi în timp ce făceau dragoste. El îşi amintea reacţia ei, faptul că

perspectiva de a avea spectatori o excitase la maximum, făcând-o să atingă orgasmul în braţele lui.

— Ei, bine, a spus ea, dregându-şi glasul, nu am făcut nimic ilegal.

— Dar dacă am avut spectatori? Dacă ne-au văzut, să spunem, Becky şi Bruce Halloway? Becky i-ar povesti surorii ei, care i-ar povesti cumnatei ei…

— O, taci! a spus ea, aţintindu-şi privirea asupra lui. Unde vrei să ajungi?

— La bârfe, a subliniat el.

Ea şi-a încleştat buzele.

— Suntem căsătoriţi, am mai spus-o.

Mac a zâmbit şi s-a hotărât să pună capăt subiectului. A sădit ideea, a plantat consecinţele. De aici, putea să analizeze singură situaţia.

— Da, suntem căsătoriţi. Şi pentru că tot a venit vorba de bârfe, vreau să-ţi spun că l-am invitat pe Jethro la fermă. A fost suspendat din nou. Cred că are nevoie de o vacanţă. Dacă cineva vrea să afle cine este oaspetele nostru, spune-i că este un prieten din Virginia! Nu pomeni nimic despre faptul că lucrează la FBI! Şi aşa mă chestionează toată lumea pentru că am lucrat ca agent. Nu-mi vine să cred că tata a spus în gura mare cu ce dracu’ mă ocupam.

Ultimul lucru de care avea nevoie era ca suspiciunile care circulau prin micul oraş să transforme vizita lui Jethro în motivul unei investigaţii secrete, care nu era reală. A fost nevoie de aproape un an ca să-l convingă pe şerif că a demisionat din cadrul Biroului de Investigaţii

şi nu efectua o anchetă secretă.

A luat ceaşca de cafea şi a sorbit din ea, privind-o cu atenţie pe Keiley. Ea îl cunoştea pe Jethro – din vedere. A fost cavalerul de onoare al lui Mac la nunta lor. Gurile rele spuneau – înainte ca ea şi Mac să plece din Virginia – că şi el ar fi fost membru al clubului pentru bărbaţi, aşa cum se zvonea şi despre soţul ei.

Când a făcut legătura, Keiley s-a încordat ca un arc, lucru care nu i-a scăpat lui Mac.

— Unde va sta?

— I-am oferit camera de oaspeţi, i-a răspuns el, înfigând furculiţa în ouăle jumări. Cred că va sta cam o săptămână. Te deranjează?

Mac a văzut întrebarea care îi stătea pe buze, dar Keiley s-a răzgândit în ultima clipă şi nu i-a dat glas. Ştia ce gânduri îi treceau prin minte. Care era scopul vizitei lui Jethro: sexul sau prietenia?

A apreciat faptul că s-a abţinut şi nu i-a pus întrebarea. N-a crezut că va da dovadă de stăpânire de sine. Keiley era extrem de ciudată uneori, iar cumpătarea ei l-a luat prin surprindere.

În timp ce mâncau, ea îl privea adesea, adâncită în gânduri. Doamne, cât de îngemănate le erau sufletele uneori, iar acest fapt era tulburător! Atât de îngemănate, încât i se părea că îi aude gândurile.

— Nu mi-ai spus de ce n-am făcut sex azi-noapte, a spus ea după ce-au terminat de mâncat. Te-ai întors pe o parte de parcă ai fi vrut să dormi şi apoi, câteva ore mai târziu, te-ai furişat din pat. Mă faci să mă simt complexată.

— Sexul în pat mă ispiteşte să merg mult mai departe, i-a spus el calm, privindu-i chipul cu atenţie. O partidă scurtă de sex într-un tractor este mai uşor de controlat.

— Poftim?

Mac s-a ridicat în picioare.

— Ai auzit ce-am spus, Keiley. Dacă nu facem sex în pat, atunci nu sunt tentat să te întorc pe burtă şi să te bat la fund până ţi-l înroşesc ca să te fac să ţipi de plăcere. Şi nu sunt tentat să te leg cu mâinile de pat şi să comit acte la care nici nu te-ai gândit vreodată.

Până reuşesc să pun frâu acestor fantezii, te-aş sfătui să nu mă mai provoci. Ţi-am mai spus o dată: nu te mai juca cu focul, pentru că s-ar putea să te arzi! Acum trebuie să plec la treabă! S-a aplecat peste masă şi i-a sărutat buzele uşor depărtate. Te iubesc, Keiley. Dar dacă nu plec mai repede de aici, s-ar putea să nu mă mai abţin şi să-mi înfig penisul în fundul tău, chiar aici, pe masa din bucătărie şi s-a zis cu inocenţa ta! Ne vedem la prânz.

Keiley a rămas cu privirea aţintită asupra locului unde a stat Mac, vădit şocată. I-a spus toate grozăviile alea pe un ton atât de calm. De parcă vorbea despre vreme. De parcă erau nişte lucruri obişnuite în căsnicia lor.

Dar nu era deloc aşa.

Mac nu a îndrăznit niciodată s-o bată la fund. Şi nu i-a spus niciodată, dar niciodată, că i-ar plăcea s-o lege de pat. Cât priveşte sexul anal… Sexul anal? Nici nu s-a pus vreodată problema.

Şi-a plimbat mâna peste faţa îmbujorată,

privind cu ochii mari micul dejun pe jumătate terminat. Mac îşi dezvăluia acum o latură cu totul necunoscută. O latură care o excita. O irita, dar o şi excita.

Informaţia referitoare la vizita de o săptămână a lui Jethro Riggs a şocat-o cumplit de mult. A lăsat-o practic fără cuvinte. Jethro a fost partenerul lui Mac la FBI, dar era şi cel mai bun prieten al său; înainte de căsătoria lor, a fost, de asemenea, partenerul lui Mac în timpul partidelor de sex în trei.

Mac şi Jethro erau vânaţi de femeile care le cunoşteau preferinţele sexuale, atracţia faţă de menajul *à trois.* Jethro avea părul la fel de negru ca Mac, un zâmbet răutăcios pe buze şi o licărire maliţioasă în ochi.

A tachinat-o neîncetat în timpul petrecerii de nuntă. La un moment dat, i-a spus lui Mac că – dacă soţia lui se va plictisi în luna de miere – va fi fericit să le ţină companie.

Keiley a înţeles despre ce vorbea şi s-a uitat de jur împrejur ca să se asigure că nimeni nu a auzit ce-a spus. Abia şase luni mai târziu, şi-a luat inima în dinţi şi l-a întrebat pe Mac dacă zvonurile legate de jocurile lui sexuale erau întemeiate.

O parte din ea, trebuia să recunoască asta, nu voia să ştie adevărul. Dar un drăcuşor lăuntric i-a tot scormonit curiozitatea până când a convins-o să-i pună întrebarea care o măcina.

Totul s-a petrecut în trecut, Kei. Acesta a fost singurul răspuns pe care i l-a dat, dar regretele pe care i le-a citit în ochi au îngrozit-o la vremea respectivă.

A renunţat repede la subiect şi câteva săptămâni mai târziu, când i-a spus că intenţiona să demisioneze şi să se întoarcă în oraşul lui natal, s-a simţit copleşită de un sentiment de uşurare.

Zvonurile le-au întunecat viaţa un timp. Cei care cunoşteau secretul Clubului Sinclair erau convinşi că Mac îşi va relua rapid vechile obiceiuri. Deşi lucrurile care se petreceau în club n-ar fi trebuit să transpire dincolo de zidurile acestuia, zvonurile şi bârfele care îl înconjurau puteau să constituie subiectul unei cărţi.

O soţie nemulţumită a fost cea care a dat apă la moară bârfitorilor cu câţiva ani înainte ca Mac s-o cunoască pe Keiley şi apoi, de-a lungul timpului, numele membrilor au început să circule prin Washington D.C. Şi Alexandria. Nimeni nu avea dovezi certe, dar zvonurile curgeau din belşug, astfel încât Keiley s-a întrebat la vremea respectivă dacă cineva mai acorda vreo importanţă dovezilor.

Şi asta a speriat-o cumplit. Faptul că nimeni nu mai avea nevoie de dovezi, ci doar de supoziţii. Hotărârea lui Mac de a renunţa să mai frecventeze clubul, la câteva luni după căsătoria lor, a alimentat şi mai mult bârfele. Uneori, se mai ducea acolo ca să discute afaceri sau să bea ceva cu prietenii. De fiecare dată când se întorcea, era tăcut, adâncit în gânduri.

La vremea respectivă, se spunea că oamenii făceau pariuri referitoare la partenerul pe care Mac îl va alege în cele din urmă ca să-l introducă în patul lor în primul lor *ménage à trois.*

Gurile rele continuau să şuşotească pe la

spatele ei. Asta i se părea cel mai greu de îndurat. Aluziile pe care nu le putea contracara. Zâmbetele arogante ale bărbaţilor şi privirile geloase ale femeilor. Lucruri pe care le-ar fi putut ignora dacă n-ar fi bănuit că ele aveau şi un sâmbure de adevăr.

Ridicându-se în picioare, Keiley a strâns masa, a pus farfuriile şi cănile murdare în maşina de spălat vase şi a rămas în mijlocul bucătăriei, încercând să găsească o soluţie.

Cea mai bună variantă era să-l înfrunte pe Mac. Să-i pună întrebări fără ocolişuri. Nu o va minţi dacă îl va întreba de-a dreptul dacă intenţiona să-l invite pe Jethro în patul lor.

O voce lăuntrică îi şoptea să tacă. Dacă nu aducea subiectul în discuţie, atunci niciunul dintre ei nu o va face. Dacă vizita lui Jethro avea drept scop o partidă de sex în trei, atunci ar fi mai bine să pretindă că nu ştie nimic, iar Mac nu va împinge lucrurile prea departe.

Asta dacă va reuşi să joace rolul ingenuei.

Şi-a plimbat din nou mâna peste faţă, realizând că ardea toată din cauza gândurilor şi imaginilor care îi treceau prin faţa ochilor.

Mac o ţinea în braţe şi o săruta, dar simţea şi atingerile unor mâini străine. Buze străine o sărutau. A clătinat iute din cap, înlăturând îngrozită imaginile care i se derulau acum prin minte, şi a ieşit grăbită din bucătărie ca să pregătească pentru Jethro camera de oaspeţi.

Nu se va gândi la asta acum. Nu se putea gândi acum. Era deja excitată şi supărată pentru că Mac nu a mai atins-o de alaltăieri. Prea excitată

de lucrurile pe care i le-a spus înainte de a ieşi din casă. Nu mai era cazul să adauge acestor circumstanţe şi alte ingrediente interzise.

Şi s-ar putea să se înşele, şi-a spus ea, urcând treptele. Ştia, fără umbră de îndoială, că soţul ei devenea îngrozitor de gelos dacă alţi bărbaţi îi făceau curte, aşa că era posibil ca mintea ei s-o fi luat razna, să fie paranoică. Poate că vizita lui Jethro Riggs nu avea niciun scop ascuns. Un amic, în concediu, venea să-i vadă în numele prieteniei care îl lega de soţul ei. Asta era tot.

Da. Exact. Vocea raţiunii rânjea batjocoritoare. Pentru că ştia foarte bine care era adevărul.

Keiley îl cunoştea pe soţul ei şi ştia că ceva îl măcina de luni bune. O dorinţă pătimaşă pe care partidele nebune de sex nu au domolit-o şi care îl transforma într-un animal de pradă ori de câte ori o privea. O dorinţă care o tulbura. Dar care o excita în aceeaşi măsură. O fascina latura întunecată a eului său. Dar se şi temea de ea.

După ce a aranjat camera de oaspeţi, punând prosoape curate şi alte articole necesare unui oaspete, Keiley a coborât la parter şi a intrat în biroul ei.

Nu s-a aşezat însă în faţa calculatorului; s-a îndreptat spre terasă şi a privit curtea hambarului, unde Mac a posedat-o cu atâta sălbăticie în urmă cu două zile.

Astăzi, oamenii pe care soţul ei îi angajase ca să se ocupe de cai îi dresau în ţarcul din apropiere. Caii pursânge pe care Mac îi creştea erau nişte exemplare splendide, energice şi

extrem de inteligente. Teddy Raymond, administratorul, era din Virginia şi lucra la fermă de doi ani. Părea să adore caii la fel de mult ca Mac. Era un om ciudat şi retras, dar soţul ei părea mulţumit de serviciile sale.

Dresorul, Wes Bridges, lucra cu mânjii în faţa grajdurilor, iar dincolo de ele, vitele păşteau pe imaşurile cu iarbă bogată. Ferma era situată într-o vale largă, cu vegetaţie bogată, iarbă hrănitoare, iazuri şi izvoare naturale. Vitele lui Mac se vindeau bine, iar caii deveneau o afacere profitabilă datorită rasei lor.

Ferma era un loc idilic şi liniştit, dar viaţa lui Keiley nu mai era deloc aşa. Se confrunta cu aceleaşi sentimente contradictorii pe care le-a trăit atunci când l-a cunoscut pe Mac. Era neliniştită, agitată, nervoasă şi atât de excitată că abia putea să stea locului.

În seara aceea, va trebui să lămurească problema, şi-a spus ea, pentru că nu mai avea de gând să fiarbă toată noaptea în suc propriu, aşteptând cu nerăbdare atingerile soţului ei.

Gândul a îmbufnat-o. Femeile căsătorite nu trebuie private de porţia lor zilnică de sex, indiferent de hotărârea soţilor lor de a le lăsa să tânjească după mângâierile lor pentru a le aduce în pragul nebuniei. N-avea decât să cugete pe parcursul nopţii. Când se urca însă în pat lângă ea, atunci trebuia să-şi îndeplinească datoriile de soţ cu care se obişnuise atât de mult.

Un zâmbet i-a apărut pe buze. Poate că el avea nevoie de un stimulent. Ea îi va oferi acest stimulent. Iar el îi va dărui orgasmul pe care îl

visa.

Cu gândul acesta în minte, s-a aşezat la birou şi a deschis calculatorul ca să lucreze. Clienţii aşteptau şi trebuia să-i mulţumească, pentru că salariul ei depindea de mulţumirea lor. Se va ocupa de asta; apoi se va ocupa de soţul ei.

Jethro a intrat în Scotland Neck, privind curios oraşul prin care trecea. La volanul Mustangului său decapotabil, cu pletele fluturându-i în vânt, atrăgea toate privirile feminine în timp ce străbătea artera principală, urmând indicaţiile pe care i le dăduse Mac ca să ajungă la fermă.

A schiţat un zâmbet când culoarea roşie a semaforului l-a obligat să oprească la o intersecţie. Pasagerele tinere din maşina care a oprit lângă el îi făceau cu mâna, încercând să-i atragă atenţia, apoi au chicotit ca nişte adolescente când le-a făcut cu ochiul.

Dumnezeule, ce mult iubea femeile! Blonde, brunete, roşcate sau negre ca noaptea. Femeile erau pasiunea lui, subiectul şi sportul lui preferat.

Când culoarea semaforului s-a schimbat, şi-a luat la revedere de la admiratoarele lui şi, apăsând pe acceleraţie, a pornit la drum, verificând ceasul de bord.

A întârziat puţin. Se lăsa seara, dar ritmul degajat pe care l-a impus călătoriei sale l-a ajutat să-şi facă ordine în gânduri. Căci trebuia să facă asta.

Janet nu s-a bucurat prea tare când s-a trezit şi l-a văzut făcându-şi bagajele cu intenţia de a pleca din oraş. De fapt, a fost foarte supărată.

De unde dracu’ să ştie că plănuia să stea cu el

pe toată durata suspendării? Gândul l-a făcut să se înfioare. Nu era însă o senzaţie de bine.

Jethro iubea femeile pentru că erau misterioase şi contradictorii, dar uneori îl lăsau mut de uimire. Janet visa, se pare, la un inel de logodnă, la clopote de nuntă şi rochie de mireasă. De unde i-a venit ideea, Jethro habar nu avea.

Nu era adeptul căsătoriilor. Suferinţa lăuntrică punea adesea stăpânire pe el, determinându-l să fugă cât mai departe de femeile în ochii cărora citea dorinţa unui angajament permanent.

Şi ochii lui Janet trădau această dorinţă când s-a trezit şi l-a văzut împachetându-şi lucrurile. Ea a încercat s-o ascundă. Dar în clipa în care el i-a văzut privirea, a înţeles că relaţia lor intermitentă s-a încheiat pentru totdeauna. Fără drept de apel.

Întinzându-se pe scaun, a cotit pe drumul de ţară care ducea spre ferma lui Mac şi pe chip i-a apărut un zâmbet.

La naiba, avea nevoie de vacanţa asta! mai mult, avea nevoie de un timp pe care să-l petreacă în compania lui Mac şi a soţiei lui. Şansa de a gusta puţin din relaţia pe care Mac o avea cu Keiley era de-a dreptul irezistibilă.

Era vorba de iubire, Jethro o ştia prea bine. Keiley îl iubea pe soţul ei şi – dacă avea să-l accepte în patul lor – atunci îi va dărui şi lui o părticică din pasiunea şi emoţiile pe care le trăia cu Mac.

Acesta era darul pe care femeile lui Mac i l-au oferit întotdeauna. Îl iubeau, unele mai mult decât altele, dar cele care erau dornice de un *ménage à*

trois îi dăruiau lui Jethro o parte din sufletul lor.

Cum ar fi să trăiască la periferia unei iubiri adevărate? I-ar domoli freamătul lăuntric sau i l-ar accentua?

Cu respiraţia întretăiată, Jethro a luat telefonul de pe scaunul de lângă el, l-a deschis şi a format numărul lui Mac.

— Ai întârziat, i-a răspuns acesta, după al treilea apel.

— Am fost cam leneş astăzi, a spus Jethro pe un ton tărăgănat. Ajung în zece minute. Te uiţi după mine?

Mac s-a ridicat în picioare lângă tractorul pe care încerca să-l repare. Ţinând telefonul între umăr şi obraz, s-a şters pe mâini cu o cârpă şi s-a uitat spre drum.

— Nu prea-ţi stă în fire să fii leneş, Jethro, a spus el. Intru în casă să mă spăl. Ne vedem acolo.

— Orăşelul pare frumos. Te înţeleg acum de ce-ţi place aici. E mult mai mare decât mi l-ai descris.

— Da, se dezvoltă rapid, a încuviinţat Mac, sărind peste gărduleţul care înconjura grădina casei. Dar oamenii sunt cumsecade. Keiley ţi-a pregătit camera şi acum aşază masa. O anunţ că ai venit şi fug în baie. Te va primi ea.

Poate că făcea o greşeală, era conştient de asta, pentru că îl aducea pe Jethro în casa lui, dar Keiley îşi manifesta în sfârşit curiozitatea faţă de trecutul lui sexual.

— Ajung repede, l-a asigurat Jethro. Ne vedem atunci puţin mai târziu.

Mac a închis telefonul când a intrat în casă, unde a inhalat cu poftă mirosul de şuncă prăjită, chifle şi celelalte bunătăţi pe care le pregătea soţia lui. Deşi informatica era pasiunea ei, când îşi punea în cap să gătească, delicatesele ei te făceau să-ţi lase gura apă.

— Bună, iubito! i-a spus el, blocându-i drumul când ea a ieşit din baie şi afişând un zâmbet răutăcios pentru că a reuşit s-o ţintuiască de perete, având însă grijă să nu o murdărească de ulei – nici pe ea şi nici pereţii de un alb imaculat.

— Eşti murdar, Mac, a spus ea, ridicându-şi capul ca să-i primească sărutul, topindu-se apoi în braţele lui.

El nu a rezistat tentaţiei de a prelungi sărutul. I-a depărtat buzele şi şi-a strecurat limba înăuntru ca să guste din parfumul ei erotic. Trupul ei fierbinte i-a aţâţat simţurile în clipa în care i-a simţit braţele în jurul gâtului şi a început să se joace cu degetele printre şuviţele de păr de la spate.

— Porţi cu tine mirosul soarelui, i-a şoptit ea când el a pus capăt sărutării, lăsând-o pustiită de dorinţă.

Mac s-a lăsat apoi uşor pe vine în aşa fel încât penisul uriaş, a cărui excitaţie devenea din ce în ce mai vizibilă prin pantaloni, să pătrundă printre coapsele ei.

— Iar tu miroşi a sex, i-a răspuns el, zâmbind şi sărutând-o încă o dată înainte de a se îndepărta de ea. A sunat Jethro. Va fi aici în câteva minute. Mă duc să fac un duş rapid.

— Măcar a ajuns la timp. S-a dus apoi să

verifice cratiţele şi oalele din cuptor. Hai, du-te să faci un duş!

El a urmat-o şi a sărutat-o pe ceafă, gest care a făcut-o să râdă şi să-l gonească din bucătărie.

Dar el şi-a atins ţelul. Avea să-l întâmpine singură pe prietenul lui şi să vorbească un timp cu el ca să se obişnuiască cu prezenţa lui înainte de venirea lui Mac.

Avea nevoie de acest răgaz. Reacţia ei faţă de Jethro va determina paşii pe care îi vor face în continuare. S-ar putea să facă o greşeală. Poate cea mai mare greşeală din viaţa lui. Dar spera în schimb că îi va oferi cea mai mare plăcere pe care a cunoscut-o vreodată.

Capitolul 5

Jethro Riggs era un băiat rău. Şi acest, lucru se reflecta în ochii lui albaştri, în felul în care îşi strânsese părul negru la spate în coadă de cal, în barba tunsă scurt şi în mustaţa care îi conferea un aer răutăcios.

I-a făcut cu ochiul imediat ce Keiley i-a deschis uşa.

— Keiley, eşti prea frumoasă pentru Mac. Hai să fugim împreună ca să scapi de el!

— Iar tu eşti la fel de hotărât ca întotdeauna să mergi până în pânzele albe, i-a răspuns ea, făcându-i loc să intre în holul casei lor mari. Mac este încă în baie, dar trebuie să iasă în curând.

— L-am sunat şi i-am spus că vin să te răpesc. Vezi cum te tratează? Nici măcar nu este aici ca să te apere.

— Dar cine are nevoie de protecţia lui? i-a răspuns ea, arcuindu-şi sprâncenele batjocoritoare. Am centura neagră în tae kwon do, Jethro. Îl fac knock-out.

— Şi un copil de cinci ani îl face knock-out. Jethro şi-a lăsat geanta pe hol şi a cercetat curios holul spaţios. Încă nu-mi vine să cred că Mac este fermier, Keiley. Spune-mi că nu lucrează cu fân toată ziua!

— Nu, nu lucrează cu fân toată ziua. De fapt, a trecut ceva timp de când a făcut curăţenie în grajduri.

Jethro s-a strâmbat.

— Face altceva în fân, nu?

Keiley a chicotit, apoi a închis uşa de la

intrare.

— Ia-ţi geanta! Te conduc în camera pe care ţi-am rezervat-o ca să te pregăteşti pentru masă. Sunt convinsă că Mac nu va întârzia prea mult.

Spera, cel puţin, să nu întârzie prea mult. După imaginile ce i s-au derulat toată ziua prin faţa ochilor din cauza suspiciunii că vizita lui Jethro nu era doar una de curtoazie, se simţea ciudat de vulnerabilă în prezenţa lui.

După ce el şi-a luat geanta, Keiley s-a îndreptat spre scările care duceau spre etajul al doilea, unde se afla camera de oaspeţi pe care i-o rezervase. Încăperea cea mai îndepărtată de dormitorul ei şi al lui Mac. În timpul partidelor de sex, Mac o făcea să ţipe destul de tare. Poate chiar prea tare. O să aibă nevoie de un căluş; poate că în acest fel Jethro nu-i va auzi făcând dragoste în celălalt capăt al casei.

— Este un loc al naibii de frumos, a spus Jethro în timp ce o urma pe scări.

De ce avea impresia că el îi privea fundul cu insistenţă?

— Am făcut foarte multe schimbări de când ne-am mutat. Ea şi-a dres glasul, vădit stânjenită şi conştientă de faptul că blugii i se mulau prea tare pe fund. Mac se pricepe să folosească ciocanul, a continuat ea.

— Dacă ai un ciocan şi un pistol, nu mai ai nevoie de altceva, a spus el în glumă.

Ea s-a oprit la baza scărilor ca să-l privească.

— Mac nu mai are pistol, Jethro.

— Atunci o şurubelniţă? a întrebat el, zâmbind.

Ea a încuviinţat din cap şi a străbătut holul.

— Aceasta e camera ta. Ea a deschis uşa de la una dintre camerele de oaspeţi extrem de spaţioase. Ai baie proprie, a spus ea, deschizând o uşă din apropiere, înainte de a traversa încăperea. Şi aici este dulapul. Telefonul are linie separată şi ai, de asemenea, acces la Internet wireless sau prin cablu, pe care îl poţi accesa de la portul de pe birou, a continuat ea, îndreptându-se spre biroul mare din lemn de cireş.

— Eşti o gazdă perfectă, a murmurat el, punându-şi geanta pe patul demn de un rege şi privind-o cu intensitate. Tot confortul necesar.

Vocea lui era acum mai domoală, mai profundă. O urmărea cu ochii lui albaştri, care făceau ape-ape, la fel cum făceau şi ochii lui Mac când se lăsa copleşit de pasiune sau de emoţii.

Keiley şi-a dres din nou glasul.

— Masa va fi gata cam peste o jumătate de oră, aşa că ai destul timp dacă vrei să faci un duş. Coboară scările şi ia-o la dreapta!

El şi-a îndesat mâinile în buzunarele din spate ale blugilor, motiv pentru care tricoul bleumarin i s-a mulat pe umerii puternici.

Avea o înfăţişare periculoasă, la fel cum i s-a părut şi Mac prima dată când l-a întâlnit. În ultimii trei ani, ochii lui Mac nu i-au mai trădat suspiciunea, paranoia pe care ea o corela cu profesia de agent. Mac era acum mai relaxat, avea tendinţa să zâmbească mai mult, în timp ce Jethro avea înfăţişarea unui om gata să ucidă dacă era nevoie.

— Termin la timp ca să cobor, a asigurat-o el.

Nu m-am mai bucurat de mult de o masă decentă.

Keiley a tras adânc aer în piept, scrutând camera cu privirea.

— Bine, atunci vorbim mai târziu.

— Iată-l! Vocea lui Mac a luat-o prin surprindere. Nu şi-a dat seama că intrase în dormitor şi nici că era în spatele ei până când nu a luat-o în braţe şi a strâns-o la piept. A fost cuminte, Keiley?

Keiley s-a încordat. Tonul lui Mac nu era jovial aşa cum ar fi trebuit să fie glasul unei persoane care îşi întâmpină un oaspete. Ea a simţit dorinţa din spatele vocii lui onctuoase, dar şi din îmbrăţişarea lui.

Vocea nu-i trăda însă doar starea de excitaţie. Tonul era diferit, un ton pe care nu-l mai auzise până atunci în glasul lui.

A înţeles atunci.

Vizita lui Jethro nu era doar o simplă vizită de curtoazie. Ea s-a uitat la el şi a văzut cum privirea lui o întâlneşte pentru o clipă pe cea a lui Mac înainte de a se fixa din nou asupra ei – o privire întunecată, care emana senzualitate.

A strâns din buze şi înainte de a se gândi prea mult la ce avea să facă, l-a lovit cu cotul pe soţul ei în abdomen, lucru care l-a luat prin surprindere, determinându-l să-i dea drumul din braţe şi să mormăie nemulţumit.

— De ce dracu’ ai făcut asta? a întrebat-o el, frecându-şi stomacul cu mâna pe când ea i-a aruncat o privire încruntată.

— Pentru că eşti un ticălos, a spus ea cu un zâmbet încordat. Masa este gata peste treizeci de

minute. Asta dacă aveţi curajul să veniţi să mâncaţi.

Ea a trecut apoi pe lângă el. Sângele îi pulsa în vene, sentimentele contradictorii îi mistuiau sufletul şi, în plus, se mai simţea şi îngrozitor de excitată. Ura asta. Ura faptul că Mac o manipula şi o minţea. Nu a crezut că va recurge vreodată la asemenea trucuri.

Dar a făcut-o. L-a adus pe Jethro aici cu intenția clară de a-l invita în patul lor şi ea ştia asta. O ştia foarte bine şi ura sentimentele antagonice pe care i le-a stârnit conştientizarea acestui fapt.

Îşi simţea trupul extrem de sensibil, sânii umflaţi, iar zona din jurul coapselor îngrozitor de fierbinte. Brusc, credinţa pe care o nutrea în stăpânirea ei de sine, dar şi în caracterul indestructibil al relaţiei ei cu Mac a început să se clatine.

O fantezie era doar o fantezie. Era conştientă de faptul că el avea fantezii şi, în ultimele luni, a descoperit şi sursa acestora. Dar fanteziile nu se concretizau niciodată. Nu deveneau niciodată realitate.

Şi ea avea de ani de zile fantezii. Încă de când a auzit primele zvonuri legate de aventurile lui Mac şi Jethro. Amândoi erau frumoşi, amândoi erau periculoşi şi misterioşi. Dar totul nu era decât o fantezie.

Când a intrat ca o furtună în bucătărie, mâinile îi tremurau şi simţea în stomac o senzaţie ciudată – o senzaţie pe care refuza s-o eticheteze ca fiind plăcere. Nu, era repulsie, încerca ea să se

convingă. Asta trebuia să fie. Nu, nu va fi niciodată de acord cu aşa ceva. Niciodată.

A deschis cu putere uşa dulapului, de unde a scos trei farfurii, apoi a trântit-o cu atâta furie, încât zgomotul pe care l-a făcut a avut rezonanţa unei împuşcături. Ochii i s-au umplut de lacrimi, dar şi le-a stăvilit. Nu erau lacrimi de durere, ci de mânie şi descumpănire. Era mânioasă nu doar pe Mac, ci şi pe ea însăşi.

A adus un alt bărbat în casa lor ca s-o atingă.

A trântit farfuriile pe masă.

Invita un alt bărbat în patul lor.

S-a rezemat cu mâinile de masă în timp ce se uita pierdută spre uşă.

Avea să o seducă. O ştia prea bine. A văzut-o în ochii lui Jethro, a simţit-o în trupul excitat al lui Mac. Nu avea nicio intenţie s-o înfrunte cu sinceritate.

Să-l ia naiba!

S-o ia naiba şi pe ea!

Pentru că – în loc să simtă repulsie – simţea încântare. Şi acest lucru era şi mai înspăimântător decât descoperirea adevăratelor intenţii ale lui Mac şi Jethro.

Până când cei doi bărbaţi şi-au făcut apariţia în bucătăria spaţioasă, dotată cu două ferestre înalte şi mari, de unde se puteau vedea păşunile, Keiley îşi recăpătase deja stăpânirea de sine şi aşezase masa.

Au mâncat în linişte – o linişte la care nu se aşteptase, ţinând seama de sentimentele ei contradictorii. Jethro şi Mac alcătuiau împreună o pereche imbatabilă. Mac singur putea să-i aţâţe

simţurile indiferent de situaţie, dar când amândoi puneau în practică arta seducţiei, chiar şi ea – care le cunoştea planurile – nu putea rămâne imună.

În prezenţa lui Jethro, Mac îi dezvăluia o latură a eului său pe care o văzuse de puţine ori. Îi descoperea acum în privirea tulburătoare dorinţa de dominare. O privea cu aceeaşi intensitate cu care o pisică se uită la un castron cu smântână. Iar Jethro… Jethro o urmărea ca pe delicatesa lui preferată.

Uneori părea că se retrage în cochilie. Ca să absoarbă emoţiile dintre ei, ca s-o determine să le conştientizeze şi mai mult.

După ce-au terminat de mâncat, iar Keiley şi Mac au strâns masa, ea a realizat că intensitatea atmosferei i-a acutizat simţurile, ajutând-o să detecteze cu şi mai multă acurateţe pofta care mistuia sufletul lui Mac.

Pofta care îi ardea acum în priviri. Pofta care i se oglindea în ochi ca nişte nori de furtună care ameninţau să reverse asupra ei fulgere şi tunete ori de câte ori o privea.

— Cred că aveţi multe să vă spuneţi, aşa că vă las singuri, i-a anunţat ea după ce-a spălat şi ultima farfurie. Trebuie să spăl nişte rufe şi să lucrez ceva la calculator.

S-o mai aştepte şi Mac! Putea să se considere norocos că nu intenţiona să plece de acasă, căci asta merita.

Ea a străbătut apoi holul spre spălătorie unde o aşteptau rufele murdare de o săptămână. A doua zi, avea o întâlnire cu membrii comitetului

instituţiilor de caritate, care organizau festivalul verii, şi costumul pe care voia să-l poarte trebuia spălat.

Rochia din bumbac egiptean era preferata ei, dar o îmbrăcase cu o săptămână în urmă la şedinţa organizată lunar de directorii companiei din Washington D.C. Pentru care lucra.

Avea noroc pentru că firma de software unde era angajată o lăsa să lucreze acasă, nefiind nevoită să se ducă de prea multe ori la birou.

— Nu crezi că e puţin cam nepoliticos din partea ta să ne părăseşti atât de repede? a întrebat Mac în timp ce ea căuta rochia printre hainele agăţate pe umeraşe.

Nu era acolo. A continuat să scotocească printre celelalte rufe, apoi pe raftul de dedesubt.

— M-ai auzit?

Keiley s-a întors încet spre el. Nu cuvintele au şocat-o, ci tonul cu care le-a rostit. Felul în care şi-a îngustat ochii, trădând o hotărâre senzuală, umerii care păreau dintr-odată şi mai impunători, pieptul şi mai puternic. Penisul care părea şi mai dominant decât înainte.

Keiley simţea cum inima îi bătea cu putere, gata să-i iasă din piept, în timp ce el se îndrepta încet spre ea.

— Nu-mi găsesc rochia, a spus ea cu o voce slabă, aproape fără suflare, întorcându-se cu spatele la el. Am atârnat-o aici săptămâna trecută ca s-o spăl. I-ai schimbat locul.

— Dă-o dracului de rochie, Kei!

El a prins-o cu mâinile de umeri. A întors-o cu faţa spre el, împiedicând-o să facă vreun pas

atunci când a vrut să plece de lângă el.

Ea a încercat să înghită. A încercat să-şi recapete suflarea pe care i-a tăiat-o dorinţa pătimaşă pe care o vedea în ochii lui.

— Mă sperii, a şoptit ea.

— Crezi că ţi-aş face vreun rău? a întrebat-o el cu o privire încruntată.

În sufletul lui se dădea o luptă cumplită, o luptă pe care Keiley i-o citea acum pe chip. Intre dorinţa pătimaşă şi iubirea lui pentru ea. Ştia că o iubea – de asta, cel puţin, era convinsă.

— Unde vom ajunge în felul acesta, Mac?

Keiley încerca să-şi reprime tremurul buzelor, teama senzuală care începea să pună stăpânire pe ea.

Simţea că păşea pe nisipuri mişcătoare, că lumea se năruie în jurul ei – sentiment pe care l-a mai trăit doar atunci când Mac a sărutat-o pentru prima dată. Când a atins-o pentru prima dată.

Un geamăt i-a scăpat printre buze când el i-a cuprins faţa în mâini.

— Crezi că te-aş obliga?

Mac s-a aplecat spre ea şi a sărutat-o uşor, iar Keiley s-a înfiorat din cap până în picioare când i-a simţit atingerea buzelor aspre.

— Trebuie să vorbim.

— Ce mai e de spus? El a cuprins-o cu mâinile de şolduri, trăgând-o spre el şi strângând-o în braţe în timp ce îi sorbea buzele. Ai ştiut de existenţa acestei pasiuni. Altfel, nu mi-ai fi pus atâtea întrebări, Kei.

— Nu, a spus ea, clătinând din cap şi tremurând când i-a simţit penisul fierbinte între

coapse.

— L-ai văzut, nu-i aşa? a întrebat-o el, jucându-se cu o mână prin părul ei în timp ce îi explora acum maxilarul. Mi-ai văzut freamătul lăuntric şi ai început să-mi sondezi adâncurile sufletului. Eşti o pisicuţă curioasă şi neastâmpărată, a spus el, sărutându-i şi muşcându-i baza gâtului.

Keiley l-a strâns cu mâinile de umeri, lăsându-şi capul pe spate, copleşită cu totul de plăcerea pe care Mac i-o dăruia întotdeauna. Plutea pierdută pe aripile extazului. Nu-i mai păsa dacă el prelua controlul. Dacă el…

— Încetează! a spus ea brusc, eliberându-se din strânsoarea lui.

Trecându-şi mâinile prin păr, ea l-a privit uimită şi i-a surprins licărul vesel din ochi, care nu lăsa loc de îndoieli – siguranţa şi intenţia lui erau evidente.

— N-ai fost sincer cu mine, Mac, l-a acuzat ea, luându-l prin surprindere.

— Chiar trebuia să îmbrac totul în cuvinte, Keiley?

S-a rezemat de perete, şi-a încrucişat braţele pe piept şi a privit-o cu buzele încremenite într-un zâmbet uşor sardonic ce o înnebunea întotdeauna de dorinţă.

— Ar fi fost frumos din partea ta, a subliniat ea, cu o nuanţă de sarcasm în voce. Iartă-mă, Mac, dar nu cred că este o practică obişnuită să-ţi aduci prietenii în casă şi să-i inviţi în patul conjugal. Eu cred că este cu totul neobişnuit. Mă îndoiesc că acesta este modelul standard de căsnicie.

Ochii lui râdeau veseli, lucru ce nu era deloc pe placul ei. Dar îi trădau, de asemenea, şi pasiunea mocnită. O priveau din cap până în picioare – chipul, sânii, coapsele – cu o intenţie carnală.

— Du-te şi ţine-i companie oaspetelui tău! a mârâit ea. Eu am treabă.

S-a întors ca să caute rochia, dar s-a trezit stând pe maşina de spălat în timp ce soţul ei s-a instalat hotărât între coapsele ei.

Nu i-a dat şansa să protesteze. Şi-a contopit buzele cu ale ei, şi-a strecurat mâinile pe sub tricoul ei, i-a cuprins sânii în căuşul palmelor şi a început să-i stimuleze sfârcurile, făcând-o să ţipe de plăcere.

Era scandalos. Jethro era încă în bucătărie. Dacă ar geme mai tare, el şi-ar da imediat seama ce se întâmpla. Şi Keiley nu putea să-şi înăbuşe ţipetele de plăcere. Niciodată n-a putut. Îi era imposibil să facă asta în braţele lui Mac.

— Ştiai ce avea să se întâmple, a mormăit el, plimbându-şi buzele pe gâtul ei. Ţi-ai dat seama de asta de la bun început, Keiley. Recunoaşte!

— Nu, a spus ea, clătinând iute din cap.

— Nu mă minţi!

Gestul pe care l-a făcut apoi a luat-o cu totul prin surprindere. Nu mai făcuse niciodată aşa ceva. I-a apucat cu dinţii un sfârc şi a început să i-l ronţăie, provocându-i valuri de plăcere, care au lăsat-o practic fără suflare.

Plăcerea alterna cu durerea. O plăcere agonizantă, care o făcea să geamă şi să ţipe necontrolat.

— Am încercat să-mi reprim sentimentele, a continuat el, lingând vârful sensibil al sfârcului. Am încercat să fiu soţul pe care ţi-l doreşti. A ridicat capul şi i-a aruncat o privire pătimaşă. Am încercat, Keiley. Dar n-am reuşit. Ţi-am dezvăluit acum adevărata mea personalitate. Depinde doar de tine să te hotărăşti dacă mă accepţi sau nu aşa cum sunt.

— Crezi că mă sperii, dezvăluindu-mi aşa-zisa ta personalitate? l-a întrebat Keiley, încercând să-l îndepărteze de lângă ea. El nu s-a mişcat din loc, dar i-a aruncat o privire tăioasă. Puţin probabil, Mac. Să nu îndrăzneşti să mă ameninţi!…

— Asta crezi că fac? a mârâit el. Nu trebuie să te ameninţ, Keiley. Te avertizez doar. Pentru că te cunosc. Te cunosc foarte bine. Şi ştiu că dorinţele mele nu se deosebesc prea mult de ale tale. Încearcă să negi asta! încearcă să negi faptul că – dacă Jethro ne-ar privi acum – nu te-ar excita al dracului de tare! Hai, încearcă să mă minţi!

Să-l mintă? Dar nu l-a minţit niciodată.

— Unele lucruri trebuie să rămână doar nişte fantezii, a şoptit ea disperată. Nu vreau să te pierd, Mac. Nu vreau să pierd ce avem acum.

El i-a tras uşor tricoul.

— N-o să mă pierzi niciodată. Dar hai să privim lucrurile în felul următor, Keiley! Nu m-ai cunoscut niciodată în adevăratul sens al cuvântului.

— Pentru că n-am fost de acord să fac sex cu un alt bărbat? a exclamat ea, deconcertată, circumspectă şi înspăimântată în acelaşi timp. Dar lasă-mă pe mine să mă ocup de asta! De ce trebuie

să-mi alegi tu partenerii? Pot să fac asta şi singură.

Încredere. Dominare. Siguranţă de sine. Toate îi licăreau în ochi şi îi crispau chipul.

— Nu are nicio legătură cu ideea de a face sex cu un alt bărbat. Ci cu plăcerea pe care vreau să ţi-o dăruiesc. Nu mai pot s-o ascund. Iar tu nu ai decât s-o accepţi sau s-o respingi. Dar nu te minţi singură, spunându-ţi că-ţi e teamă! Asta nu o voi accepta. Şi să nu crezi că o să petreci noaptea în faţa computerului! Ai vrut să facem dragoste în pat. În seara asta, o să ai parte de acţiune, iubito!

Ea a căscat ochii mari.

— Poftim? Crezi că o să-l accept în…

— Pe mine, a întrerupt-o el. Tu şi cu mine, Keiley. Toată noaptea. În fiecare noapte. Cunoşti adevărul acum; nu mai e nimic de ascuns. Vei avea acum şansa să-l descoperi pe omul cu care te-ai căsătorit. Pe cel adevărat, nu pe cel pe care l-am simulat până acum. Şi nu am nevoie de ajutor pentru asta.

Şi, firește, nu avea nevoie de ajutor ca să reducă la tăcere protestele care îi stăteau pe buze. Înainte de a se putea împotrivi, el i-a acoperit gura cu a lui. Nu cu violenţă, ci cu fermitate. I-a depărtat buzele cu limba, i le-a lins şi i le-a mângâiat, invadându-i gura şi luptându-se cu limba ei, care încerca să-i opună rezistenţă, în ciuda dorinţelor fervente ce-i întunecau raţiunea.

Sărutul acesta. Era un ordin. Nu o rugăminte.

Ea a venit în întâmpinarea limbii lui, contopindu-se într-un sărut pătimaş. Ea i-a lins şi i-a ronţăit buzele, ţipând de plăcere în clipa în

care el a preluat încă o dată controlul.

Mac îi devora buzele. Nu era un sărut obişnuit. Se îmbăta din pasiunea ei în timp ce îşi revărsa asupra ei propria-i pasiune, mistuindu-i sufletul şi înfruptându-se apoi din nectarul buzelor şi limbii sale.

Keiley ardea ca pe jar. Nu se sătura de atingerile sale. Trebuia să se piardă cu totul în îmbrăţişările lui.

Sunetul cămăşii sfâşiate nu a risipit vraja plăcerii care o învăluia. Gemetele înăbuşite ale lui Mac i-au intensificat şi mai mult dorinţa.

Acum putea să-i atingă pieptul. l-a zgâriat cu unghiile pielea sub care se vedeau muşchii puternici, apoi şi-a plimbat degetele pe pieptul presărat cu fire de păr şi a ajuns în cele din urmă la cureaua lată din piele pe care o purta la blugi.

— Aşa, iubito! a murmurat ea, dezlipindu-şi buzele de ale ei în timp ce ea trăgea disperată de cureaua lui. Ia-ţi prada!

Prada de care avea atâta nevoie. De parcă dorinţele întunecate ale lui Mac i-au cotropit deodată sufletul şi mintea.

Voia parcă să-l devoreze cu atingerile şi mângâierile ei. I-a desfăcut cureaua, apoi nasturii din metal ai blugilor, eliberându-i penisul uriaş din strânsoarea chiloţilor pe care îi purta.

— La naiba! a gemut el, lucru care a stimulat-o să meargă mai departe.

I-a cuprins organul cu mâinile. Lungimea, venele groase şi pielea lui mătăsoasă i-au intensificat şi mai mult dorinţa.

— Vino aici!

Înainte de a putea să protesteze, a luat-o de pe maşina de spălat şi a lăsat-o jos, apoi a obligat-o să se aşeze în genunchi.

De obicei, era foarte grijuliu atunci când voia ca ea să-i facă sex oral. De data asta, însă, nu s-a mai purtat cu mânuşi, Şi-a înfipt o mana în parul ei, iar cu cealaltă şi-a cuprins penisul, invadând gura lui Keiley cu membrul său uriaş.

Avea gustul furtunii care pogoară peste munţi. Năvalnic şi irezistibil, puternic şi hotărât.

— Soarbe-l, Kei! i-a cerut el cu o voce răguşită. Hai să vedem cum te înfrupţi din mine, iubito!

Ea a căscat ochii mari, uimită de expresia sălbatică pe care i-o citea pe chip.

Ştia că exista posibilitatea ca Jethro să audă ce se întâmpla în spălătorie. Niciun zgomot nu răzbătea din bucătărie. Singurele sunete care se auzeau în casă erau ţipetele ei înăbuşite de penisul lui Mac.

Dar nu-i mai păsa. Ştia că Jethro auzea. Asculta. Sfâşiat de dorinţă. Şi Mac ştia asta. O vedea în ochii lui. Şi acest lucru, ca şi pasiunea răvăşitoare care îi mistuia trupul, o îndemnau să meargă mai departe.

El şi-a încleştat mâna în părul ei, provocându-i o uşoară senzaţie de arsură.

Îi plăcea.

Penisul lui tare ca piatra îi sonda adâncurile gurii, amplificându-i dorinţele până într-un punct în care nu şi le mai putea controla.

Plutea pe aripile extazului.

— Îţi simt gura atât de fierbinte. Dulce şi

strânsă, a gemut el, privind-o în timp ce ochii îi căpătau diverse nuanţe de gri.

Ea s-a jucat cu limba pe deasupra vârfului fremătător al penisului său şi l-a strâns cu gura, provocându-i o grimasă.

Şi-a strecurat mâinile pe abdomenul lui plat şi a început să-i absoarbă cu putere organul, gemând şi încercând să-şi înfrâneze pasiunea care îi sălăşluia în suflet. Şi-a plimbat apoi limba pe deasupra glandului, sorbindu-i lichidul seminal.

— Aşa, iubito! Absoarbe-mă cu totul! Arată-mi câtă nevoie ai de mine, Kei!

Nevoie? Murea după atingerile lui. Simţea cum clitorisul ei fremăta de dorinţă, iar sucurile vaginale ţâşneau nestăvilite, trădându-i pasiunea care se transforma încetul cu încetul în agonie.

Avea nevoie de mângâierile lui. Trebuia s-o atingă. Măcar o dată.

— Nu pot să te ating aşa cum îţi doreşti, iubito, i-a spus el, aruncându-i o privire încărcată de regrete. Nu-i aşa că acum simţi nevoia ca altcineva să-ţi mângâie sfârcurile încântătoare? Să-ţi sărute gâtul şi spatele? Să-ţi dezmierde coapsele fermecătoare?

El şi-a încleştat mâna în părul ei, împiedicând-o să se retragă, să fugă de promisiunea pe care i-o citea în glas.

Dar nu şi-a putut stăvili geamătul care i-a scăpat de pe buze. Aproape că le simţea. Atingerile unor mâini fantomatice, care îi mângâiau sânii şi coapsele, extazul dureros pe care îl simţea în timp ce degetele acelea străine i se plimbau pe coapse.

— Ţi-aş putea dărui toate acestea, i-a spus el, cu privirea întunecată, cu degetele încleştate în părul ei.

Şi perspectiva n-ar fi trebuit să fie atât de incitantă. N-ar fi trebuit să-i provoace fiori din cap până în clitoris, consecinţele fiind devastatoare.

— Îţi voi dărui toate astea, Keiley, a spus el cu vocea răguşită, dar hotărâtă, semn că se apropia clipa capitulării. Totul – totul!

Ea îi lingea şi îi mângâia penisul cu limba, stimulându-l să accelereze ritmul actului sexual până când a explodat cu un geamăt înăbuşit.

Keiley şi-a încleştat mâinile de blugii lui în timp ce el îşi revărsa seva în gura ei. Jeturi fierbinţi de spermă care nu i-au domolit dorinţele, ci dimpotrivă, i le-au intensificat. Mac s-a liniştit în cele din urmă, ţintuind-o însă pe loc, în timp ce şi-a eliberat penisul din gura ei şi a privit-o cu vădită satisfacţie.

Ea abia mai respira, cu ochii învăluiţi într-o aură de excitaţie şi senzualitate.

— N-am terminat încă, a anunţat-o el pe un ton aspru, ridicând-o în picioare înainte de a-şi aranja pantalonii. Cred că e timpul să mergem în pat. Acum!

Capitolul 6

Keiley continua să-şi spună că nu putea să facă asta. Dar niciun cuvânt nu i-a ieşit din gură. De fiecare dată când încerca să zică ceva, cuvintele i se opreau în gât, iar sucurile fierbinţi pe care le simţea prelingându-i-se printre coapse îi reaminteau că nu-şi dorea nimic altceva.

Când Mac a tras-o însă după el prin bucătărie, sub privirea lacomă a lui Jethro Riggs, Keiley a început să tremure.

Ochii îi scânteiau de poftă în timp ce se întindea pe scaunul din bucătărie. Trupul vădit excitat i s-a încordat, iar chipul îi trăda aceeaşi dorinţă pătimaşă ca şi cea a soţului ei.

Mac s-a oprit apoi în prag, a strâns-o pe Keiley în braţe şi s-a întors spre prietenul lui.

— Ţi-ai făcut vreun plan pentru mâine? l-a întrebat Mac, strecurându-şi mâna pe sub tricoul ei şi jucându-se cu degetele lui aspre pe abdomenul ei.

Atingerile erau devastatoare, în special sub privirea pe care i-a aruncat-o Jethro când s-a ridicat încet de la masă.

— Nu, nu am niciun plan, a răspuns acesta, cu vocea crispată.

— Avem o barcă, l-a informat Mac. Îmi iau liber mâine ca să ne plimbăm pe lac.

Jethro a mai făcut un pas, iar Mac a încetat să se mai joace cu degetele. Keiley a simţit cum încordarea din cameră sporeşte.

— Mac! a şoptit Keiley, simţind trupul fierbinte al lui Jethro chiar şi de la distanţă.

Nu putea să facă asta. Dumnezeule, trebuia să le spună că nu putea să meargă mai departe. Dar a rămas încremenită pe loc, urmărindu-l pe Jethro care se apropia de ei, privind-o cu ochii lui albaştri.

— E speriată, Mac, a spus el pe un ton blajin, oprindu-se în faţa ei şi mângâindu-i uşor obrazul.

Atingerea lui i-a ars carnea ca un fier încins.

— Nu pot să… a îngăimat ea, tresărind în clipa în care a simţit cum mâna lui Mac continuă să-i exploreze abdomenul, ridicându-i uşor tricoul sub privirea scrutătoare a lui Jethro.

— Spune nu! i-a şoptit Jethro. Spune nu şi vom înceta jocul, Keiley!

Ea a clătinat din cap cu hotărâre, simţind cum mâna liberă a lui Mac îi mângâia braţul şi umărul, poposind asupra claviculei şi cuprinzându-i obrazul în căuşul palmei.

— Vrei să încetăm, Kei? a întrebat-o Mac, muşcându-i uşor lobul urechii, în timp ce ea tremura în braţele lui.

— Putem să încetăm, iubito, i-a şoptit Jethro. Putem să ne oprim sau putem să facem asta.

Ea a gemut când l-a văzut aplecându-se deasupra ei. Avea de gând să o sărute. Dumnezeule, şi-a spus ea, captivă în braţele soţului ei. El privea. Privea cum un alt bărbat se apleca deasupra ei, cu buzele uşor depărtate, cu genele fluturând senzuale.

Mâna lui Mac a ajuns în dreptul nasturelui de la blugi, desfăcându-l în clipa în care buzele lui Jethro le-au atins pe ale ei. Ea stătea încremenită pe loc, cu respiraţia întretăiată şi cu privirea

pierdută în ochii lui Jethro când acesta a sărutat-o, provocându-i fiori din cap până-n picioare.

Dar Jethro nu a mers mai departe. Gura îi cerea lacomă sărutul, dar privirea aproape că i-l impunea.

Blugii ei erau gata să cadă.

— Îţi mai aminteşti ce ţi-am spus despre atingeri? i-a şoptit Mac la ureche. Cum ar fi să te simţi mângâiată peste tot?

El şi-a strecurat mâinile spre sânii ei excitaţi şi sensibili. Jethro şi-a pus în schimb mâinile pe şoldurile ei, coborându-i puţin fermoarul blugilor cu talie joasă.

Talia era prea joasă, şi-a spus ea în gând. În clipa în care va trage de tot fermoarul…

Keiley a gemut când a simţit cum Jethro îi mângâia buzele cu limba şi încerca să-i dea jos pantalonii.

— Nu!

Nu ştia de unde a găsit puterea de a rupe vraja. Pentru o clipă, a fost sigură că va capitula în faţa lor, pentru ca într-o fracţiune de secundă să se îndepărteze de ei, clătinând vehement din cap şi luptându-se să-şi recapete suflarea.

— Nu! a exclamat ea din nou, privindu-l pe Mac, în care vedea acum un străin.

Un străin care o privea cu ochii soţului ei. Ochi ce reflectau excitarea, dragostea şi regretul.

— Noapte bună, Jethro, a spus Mac, îndreptându-se spre ea. Ne vedem mâine dimineaţă.

Intenţia lui era evidentă. Era un cuceritor. Un siluitor. A înţeles din expresia lui că – indiferent

dacă Jethro îi va însoţi sau nu – el îşi va poseda soţia în seara aceea.

— Crezi că poţi să laşi un străin să mă atingă şi apoi să mă târăşti în pat? l-a întrebat Keiley cu o privire mânioasă. Ţi-ai pierdut minţile, Mac?

Dar oare şi le-a pierdut şi ea? Pentru că această latură necunoscută a personalităţii lui Mac o excita îngrozitor.

— Mai mult ca sigur, i-a răspuns el, apoi a luat-o în braţe şi a pus-o peste umăr, ca pe un sac, înainte de a părăsi camera.

Ultimul lucru pe care l-a văzut, înainte ca Mac să urce scările, a fost licărul răutăcios din privirea lui Jethro.

— O să-ţi dau un şut în fund, a mârâit ea, agăţându-se de umărul lui.

— Orice e posibil.

— Vorbesc serios, Mac. N-o să obţii ce vrei.

— Ba da, a mormăit el. Nu te mai amăgi singură! Şi nu încerca să negi că eşti al dracului de excitată! Mă mir că blugii nu sunt uzi de câte sucuri se preling din păsărică ta.

— Ticălosule! a mârâit ea.

Din păcate, avea dreptate într-o privinţă. Era al dracului de excitată. Dar se înşela în cealaltă. Era posibil ca blugii să fie uzi.

Când au ajuns în dormitor, nu şi-a mai bătut capul s-o lase jos, ci a trântit-o în pat, i-a smuls sandalele din picioare şi i-a scos blugii fără să stea prea mult pe gânduri.

Într-o clipită. Atât de repede. I-a aruncat pantalonii şi chiloţii pe podea şi s-a aşezat în genunchi între coapsele ei, strecurându-şi apoi

limba în vulva ei fierbinte.

— Dumnezeule, Mac! i-a strigat în timp ce el îşi continua atacul asupra ei, sondându-i adâncurile cu limba şi provocându-i o avalanşă de senzaţii răvăşitoare.

O dogoare cumplită. O plăcere incandescentă. O dorinţă mistuitoare, intensă şi brutală.

A tresărit şi şi-a ridicat şoldurile, frecându-şi clitorisul de buzele lui, lucru care a lăsat-o fără suflare. Şi-a încleştat mâinile în părul lui, imobilizându-l în poziţia aceea, şi şi-a încolăcit picioarele în jurul umerilor săi.

Era atât de bine. Mai bine ca niciodată. De parcă ar fi fost prima experienţă. Şi ultima, combinate cu toate celelalte pe care le-au trăit împreună – toate într-o singură mângâiere. Toată plăcerea pe care o cunoscuse în viaţa ei. Şi lucrurile nu se sfârşeau aici.

El i-a apucat fundul cu mâinile şi a început să-i stimuleze şi să-i maseze cu un deget neastâmpărat împrejurimile unde accesul era interzis.

Senzaţiile erau intense şi sălbatice, iar procesul de lubrifiere s-a intensificat în urma stimulărilor lui nemiloase, care o aduceau în pragul nebuniei.

Înnebunise – asta era cauza. Explora tărâmuri interzise şi de aceea nu protesta. Atingerile lui au înnebunit-o – aceasta era singura explicaţie pentru faptul că îl lăsa să facă ce voia.

O clipă mai târziu, secreţiile au devenit mai reci şi mai vâscoase. Cum a reuşit să facă asta? Cum a reuşit s-o ungă cu lubrifiantul pe care îl ţinea în sertarul de la noptieră fără ca ea să-şi dea

seama?

Dar cui îi mai păsa? A simţit deodată cum degetul lui îi explora zona anală, pătrunzând acolo unde nimeni nu a mai atins-o vreodată, stimulându-i simţurile la maximum şi ajutând-o să atingă un orgasm răvăşitor care a lăsat-o fără suflare, dar care a încurajat-o să ceară şi mai mult.

— Mai eşti speriată acum, Kei? a întrebat-o el, în timp ce îi stimula clitorisul cu limba şi îi aţâţa şi mai mult simţurile, introducându-şi două degete în vaginul ei.

Credea că nu avea să supravieţuiască acestei plăceri chinuitoare.

— Ştii ce o să fac? a întrebat-o el cu o voce onctuoasă, aspră, maliţioasă, carnală. Îţi voi întinde anusul, a continuat el, mişcându-şi degetul în adâncurile ei, ca să-ţi introduc o jucărie pe care am cumpărat-o special pentru această ocazie. O să te fac să arzi de dorinţă înainte de a te poseda.

— Dumnezeule, Mac! a exclamat ea, trântindu-şi capul pe pat.

— Păsărică ta o să fie atât de strânsă, Kei. O să ardă de dorinţă. Ca şi tine, de altfel.

— Dar eu ard deja de-acum, a îngăimat ea. Nu te mai juca cu mine!

— Dar nu mă joc, iubito, a spus el, retrăgându-şi degetul din anusul ei.

— Nu! Nu! Nu te opri!

— Niciodată!

— Repetă figura!

El i-a lins şi i-a mângâiat cu limba vulva îmbibată de secreţii, apoi i-a aplicat în zona

anusului şi mai mult lubrifiant.

— Mac, ce faci? a strigat ea, simţind cum îşi strecoară degetul în adâncurile ei. Mă omori. El şi l-a retras, apoi l-a reintrodus, împreună cu un alt deget. Te rog, Mac!

O clipă mai târziu, s-a agăţat cu putere de saltea, simţind cum îi introducea în anus jucăria despre care îi vorbise. O introducea uşor şi lent, întinzându-i anusul şi provocându-i o plăcere-durere care o aducea în pragul nebuniei.

— Aşa, iubito! a spus el, continuând să-i întindă orificiul anal. A intrat toată, Kei. Eşti atât de dulce şi de strânsă acum. Pregăteşte-te să mă primeşti, iubito! închide ochii şi abandonează-te în braţele mele!

Ea a ţipat sub presiunea care se intensifica, dar durerea s-a diminuat în clipa în care jucăria şi-a găsit locul în adâncurile ei. Ştia ce era. Văzuse jucăria exotică – semăna cu un triunghi – avea un capăt ascuţit, în timp ce celălalt era bombat, integrându-se perfect în orificiul anal. Acest tampon era flexibil şi moale, nu tare şi rece, aşa cum şi l-a imaginat când a văzut imaginile, dar nu avea nicio îndoială asupra misiunii sale.

— Perfect! a exclamat el, cu o voce mult mai pătrunzătoare, îndepărtându-se puţin de ea. Hai să-ţi scoatem tricoul! Vreau să-ţi văd sfârcurile frumoase, Kei.

I-a smuls tricoul, iar ea şi-a aţintit privirea asupra lui, realizând că, la un moment dat, în spălătorie, i-a rupt nasturii de la cămaşă. Keiley îi vedea acum pieptul dezgolit în timp ce stătea în picioare în faţa ei.

El s-a dezbrăcat rapid, aruncându-şi hainele pe podea şi a rămas în picioare, privind-o cum stătea întinsă în pat.

— O să ţi se pară că facem dragoste pentru prima dată, i-a spus el, cu o expresie senzuală. O să mă strângi cumplit de tare. Şi o să fii atât de fierbinte!

Era nebună, altfel nu-şi explica pasiunea pe care i-a stârnit-o intensitatea carnală din vocea lui.

— De ce acum? a murmurat ea. De ce faci asta acum?

— Pentru că eşti pregătită, i-a răspuns el, atingându-i buzele cu ale sale. Înainte nu erai pregătită, nu-i aşa, iubito? Dar acum eşti.

— Nu, a spus ea, clătinând din cap. Nu, nu sunt…

— Ba da, i-a şoptit el, plimbându-şi limba pe buzele ei ca s-o facă să guste din ardoarea propriei ei reacţii.

— Mac, să ştii că mi-e teamă, a îngăimat ea cu un glas tremurător.

— Nu, nu ţi-e teamă, Kei, a contrazis-o el, cu o grimasă sexy pe buze. Eşti circumspectă, neliniştită, nesigură. Recunoaşte! Ştii că nu ţi-aş face rău niciodată. Ştii că – indiferent ce se va întâmpla între noi – te voi iubi întotdeauna. Indiferent ce se va întâmpla, Kei. Indiferent cum se va întâmpla.

A tresărit în clipa în care a simţit cum penisul lui se strecoară printre labiile vulvei ei. A tresărit şi s-a înfiorat sub presiunea pe care o exercitau organul lui şi jucăria din anus.

— Aşa trebuie să fie, i-a şoptit el cu un glas demonic, sprijinindu-se cu genunchii de pat şi susţinându-şi greutatea corpului în braţele puternice. Exact aşa, Kei.

Acest „aşa” o lăsa fără suflare. A făcut ochii mari când el a început să-şi mişte penisul în adâncurile ei, provocându-i senzaţii pe care nu le mai trăise până atunci şi intensificând presiunea exercitată de instrumentul din anus.

— Îl simţi, nu-i aşa, iubito? Vocea lui întunecată îi alimenta senzualitatea care o purta acum pe tărâmuri interzise. Cât de strânsă şi de fierbinte îţi simt acum păsărică! Plăcerea alternează cu durerea, nu-i aşa, iubito?

Ea l-a înlănţuit cu braţele, zgâriindu-l cu unghiile când el i-a sondat şi mai mult adâncurile. Îi era imposibil să mai îndure senzaţiile răvăşitoare. Plăcerea şi durerea încercau să pună deopotrivă stăpânire pe ea, fiindu-i cu neputinţă să-şi mai reprime ţipetele.

Voia să înceteze. Voia să continue la nesfârşit.

— Hai, Kei, posedă-mă! a gemut el, unduindu-şi şoldurile. Posedă-mi fiecare părticică a trupului!

Ea l-a strigat pe nume în clipa în care el a pătruns şi mai adânc în interiorul ei.

Keiley şi-a ridicat privirea spre el, complet năucită de intensitatea senzaţiilor, încercând să-i cuprindă penisul uriaş cu vaginul ei îngust. În acelaşi timp, anusul se contracta în jurul instrumentului în timp ce organul lui Mac fremăta în interiorul ei.

— Dumnezeule, mă strângi atât de tare! a spus el, scoţând o grimasă în momentul în care i-a

invadat şi mai mult adâncurile. Încolăceşte-ţi picioarele în jurul meu! I-a ridicat un picior, ghidându-i-l spre şolduri, apoi s-a rezemat în coate. Acum am să te fac să ţipi cum n-ai ţipat vreodată.

Şi a ţipat. L-a implorat. Iar când a început s-o posede, cu lovituri rapide şi puternice, stârnindu-i senzaţii şi provocându-i plăceri care o aduceau în pragul nebuniei, Keiley l-a strigat. L-a implorat să înceteze. Cu respiraţia întretăiată, a atins orgasm după orgasm, bând până la capăt din cupa extazului suprem, care i-a răvăşit trupul şi a făcut-o să se zvârcolească în braţele lui, copleşită de intensitatea ritmului sexual.

Dar nu şi-a domolit setea încă. Mai avea nevoie de ceva – ceva ce nu putea să descrie, nu putea să înţeleagă. Nici Mac nu terminase încă. S-a răsucit pe spate, fără să-i dea drumul, şi a încurajat-o să-l călărească, cuprinzând-o cu o mână în timp ce cu cealaltă îi mişca jucăria din anus, dăruindu-i plăceri inimaginabile.

Stimulările provocate de mânuirea abilă a instrumentului fixat în anus, armonizate cu loviturile puternice ale lui Mac, erau greu de îndurat. Secătuită de puteri, scăldată în propria-i năduşeală şi năucită de plăcerea sălbatică ce-i străbătea trupul, s-a cuibărit la pieptul lui şi s-a lăsat copleşită de valurile violente de orgasm care îi devastau trupul. Tremurând şi fremătând în interiorul ei, Mac şi-a revărsat în cele din urmă, cu un strigăt înăbuşit, seva în vulva ei excitată, în timp ce o strângea cu putere la piept.

Desfătarea era la fel de răvăşitoare ca şi

pasiunea. Ea a rămas cuibărită la pieptul lui, simţind cum bătăile inimii începeau să revină la ritmul normal, apoi Mac a ridicat-o uşor de pe pieptul lui şi a întins-o pe pat.

— Te simţi bine? a întrebat-o el, aplecându-se deasupra ei şi dându-i la o parte părul de pe frunte în timp ce o privea îngrijorat.

Războinicul sexual dispăruse, lăsând locul soţului ei.

— Nu. Sunt moartă, a murmurat ea. Pleacă până reuşesc să-mi adun din nou gândurile!

Cuvintele ei l-au făcut să chicotească, apoi a întors-o pe o parte.

— Ce mai vrei să…? a îngăimat ea, icnind în clipa în care el i-a scos jucăria din anus, tremurând din cauza noilor valuri de plăcere din care nu mai avea energia să se înfrupte.

Apoi, Mac s-a ridicat din pat şi s-a îndreptat spre baie. Câteva clipe mai târziu, ea a auzit apa curgând şi a oftat la gândul unui duş binefăcător. Era transpirată şi sleită de puteri, iar gândul de a se ridica din pat era doar o dorinţă îndepărtată.

— Hai, vino, pisicuţo!

Nu-şi mai amintea decât clipa în care Mac a luat-o în braţe şi a dus-o în baie.

— Sunt secătuită, a bâiguit ea, cuibărindu-se la pieptul lui. Lasă-mă să dorm!

— Imediat. Hai să facem un duş şi pe urmă poţi să dormi toată noaptea!

S-a îmbufnat când a lăsat-o sub duşul cald, dar senzaţia binefăcătoare a apei calde, care i se prelingea pe trupul epuizat, i-a indus o stare de bine.

— Lasă-mă pe mine să mă ocup acum de tine, Kei! El a tras-o spre el, apoi a luat un burete şi a început s-o spele cu blândeţe. O să mă ocup de toate.

Îi trecea acum prin minte faptul că Mac ştia să mânuiască frâiele mai bine decât şi-a imaginat ea.

— Trebuie să vorbim despre asta, l-a avertizat ea.

— Mâine dimineaţă, i-a promis el. În seara asta, trebuie să te odihneşti. În seara asta, abandonează-te cu totul în braţele mele!

Nu o ruga să facă asta, ci îi impunea, iar ea şi-a ţuguiat buzele, nemulţumită.

— Am avut dreptate în privinţa ta, a spus ea, oftând.

— La ce te referi?

— Când ne-am cunoscut, i-am spus unei colege că semeni cu o furtună care se stârneşte din senin. Puternică şi sălbatică. Nu ştiu dacă voi putea să-ţi fac faţă, Mac.

El a întors-o spre el, scrutând-o cu ochii lui întunecaţi şi susceptibili.

— Nu-ţi cer să-mi faci faţă, a spus el în cele din urmă, pe un ton moale. Lasă-mă doar să-ţi călăuzesc paşii! Spre deosebire de furtuni, Keiley, eu ştiu ce preţuiesc în viaţă. Şi-ţi promit că nu te voi lăsa să te îneci.

— Dar dacă nu voi putea să-ţi dau ce vrei?

Un zâmbet palid i-a apărut pe buze.

— Sunt convins că poţi să-mi dai exact ce vreau şi poate şi mai mult. Dar dacă ai nevoie de spaţiu sau de timp, atunci putem discuta.

Puteau discuta? Ea a încercat să se încrunte,

dar era prea obosită.

— Da, vom discuta, l-a anunţat Keiley. Când îmi voi recupera puterea raţiunii. Se pare că mi-ai spulberat-o.

— Te voi ajuta să ţi-o recuperezi, a spus el, sărutând-o tandru. Şi nu doar atât, iubito. Îţi voi oferi lucruri la care nici nu te-ai gândit vreodată.

Capitolul 7

Nu şi-a găsit rochia şi nici nu mai avea timp s-o caute. Şi oricum, n-ar mai fi avut timp s-o spele înainte de a pleca la întâlnire.

Keiley s-a trezit mult prea târziu a doua zi de dimineaţă, având la dispoziţie doar câteva ore ca să se pregătească pentru întâlnirea cu membrii comitetului organizaţiilor de caritate şi s-o zbughească pe uşă.

Mac se trezise devreme şi probabil că acum era la treabă. În timp ce îmbrăca rochia de vară pe care a ales-o în locul celei din bumbac egiptean, Keiley spera că şi Jethro era cu el.

Cum avea să-i înfrunte în ziua aceea? Evenimentele de azi-noapte păreau mai mult un vis decât o realitate, dar nu reuşea să se convingă că totul nu fusese decât o iluzie ciudată.

Mac o ţinuse imobilizată în timp ce un alt bărbat a sărutat-o. Şi nu era vorba doar de un „alt" bărbat, ci de cel mai bun prieten al său. De omul despre care se zvonea că fusese partenerul lui în timpul partidelor de sex în trei înainte de căsătoria lor.

Amintirea acelor clipe a făcut-o să tremure în timp ce îşi încheia nasturii în formă de perluţe ai rochiei de vară.

Materialul din bumbac era uşor şi răcoros; şnuruleţele care ţineau loc de mâneci se intersectau la spate, iar fusta se revărsa în valuri până deasupra genunchilor. Corsajul i se mula pe sâni, dar materialul şi croiala rochiei îi puneau în evidenţă silueta, fără să fie provocatoare.

Arăta ca o femeie de afaceri, şi-a spus ea înainte de a ieşi din dormitor.

Din casă nu răzbătea niciun sunet, ceea ce însemna – spera ea – că era pustie. Intrând în birou, şi-a luat portofelul şi geanta din piele. A deschis geanta dintr-o piele foarte moale ca să verifice dacă cecul pe care l-a scris cu o seară în urmă pentru achiziţionarea cabinei destinate comitetului organizaţiilor de caritate se afla acolo, ca şi harta poziţionării celorlalte cabine. A închis-o şi a ieşit iute din birou.

Trecând pragul în fugă, preocupată să găsească cheile în geantă, s-a împiedicat deodată de un obiect inert.

Portofelul i-a zburat din mână. Geanta i-a căzut la pământ, iar Keiley şi-a ridicat capul ca să întâlnească uimită privirea amuzată şi răutăcioasă a musafirului lor.

— Aşa mai zic şi eu să dai „bineţe”, a murmurat el, mângâindu-i umerii cu degetele, căci o prinsese cu mâinile, împiedicând-o să cadă, iar acum stătea îngrozitor de aproape de ea.

Keiley a rămas pe loc, ţintuindu-l cu privirea, în timp ce în sufletul ei se dădea o luptă acerbă între sentimente contradictorii. Ar trebui să fugă. Ar trebui să rămână. N-ar trebui să stea încremenită pe loc, copleşită de teamă, confuzie şi de o stare puternică de excitare. Şi mai mult ca sigur, n-ar trebui să-şi amintească sărutul pe care i l-a dăruit azi-noapte în timp ce încerca să-i desfacă nasturele de la pantaloni.

— Eu… a îngăimat ea, înghiţind în sec… trebuie să plec.

A început să-şi plimbe mâinile pe spatele ei – calde şi aspre prin ţesătura subţire a rochiei. Senzaţii incandescente au izbucnit la viaţă, iar trupul i-a fost străbătut de un fior.

Seducţia. Plutea în aer, îi umplea simţurile şi i-a izbit conştiinţa, în timp ce realiza că trupul ei reacţiona favorabil.

A găsit, în cele din urmă, puterea de a se îndepărta de el, aplecându-se să-şi ia portofelul de pe podea şi să-şi adune lucrurile care se împrăştiaseră pe jos.

— Lasă-mă să te ajut!

El s-a aşezat în genunchi în faţa ei, punând mâna pe fiecare obiect pe care ea încerca să-l recupereze, atingându-şi de mai multe ori degetele înainte de a reuşi să-şi adune toate lucrurile.

Bărbaţii! Dumnezeule, sunt plămădiţi numai din testosteron şi după partida de aseară, se cam săturase.

— M-aş fi descurcat şi singură, a murmurat ea.

— Dar n-ai fi avut parte de un moment atât de amuzant, i-a spus el, zâmbind, ajutând-o să se ridice în picioare în timp ce a apucat-o cu mâinile de umeri.

El a revăzut cu ochiul minţii scenele de aseară şi chipul i s-a crispat.

— Trebuie să plec, a spus ea, luându-şi portofelul şi geanta şi încercând să treacă pe lângă el.

— Nu ai de ce să te simţi stânjenită, Keiley, i-a spus el cu o voce blândă, în timp ce ea îl privea. Eşti o femeie incredibil de pasională. Şi nu trebuie

să-ţi fie ruşine dacă îţi împărtăşeşti această pasiune.

— Nu începe cu asta, Jethro! a izbucnit ea, închizându-şi ochii pe jumătate, sub presiunea senzualităţii pe care el părea s-o emane prin toţi porii trupului său. Nu am timp pentru asta.

Ochii i-au licărit de uimire, iar în colţul gurii i-a apărut un zâmbet.

— Eşti mică şi bătăioasă, după câte se pare, nu-i aşa?

— Numai dacă mă provoci, i-a răspuns ea, cu un zâmbet crispat, trecând repede pe lângă el. Ne vedem mai târziu. Trebuie să fug acum.

Şi asta a şi făcut. Keiley a respirat uşurată câteva clipe mai târziu, la volanul maşinii sale, în timp ce străbătea aleea îngustă care ducea spre drumul principal.

Era o binecuvântare să plece astăzi de acasă ca să scape de Mac şi Jethro şi ca să-şi pună ordine în gânduri. Avea nevoie de timp ca să clarifice cumva toată nebunia asta.

Keiley nu se minţea singură. A făcut-o o dată, s-a minţit singură, şi-a îngropat capul în nisip şi a încercat să pretindă că totul era în ordine. Că supliciul la care au supus-o părinţii ei avea să dispară. Metoda n-a funcţionat însă, dar a învăţat în schimb o lecţie importantă. Nu ajungi nicăieri dacă ignori obstacolele pe care viaţa ţi le presară în cale. Trebuie să le înfrunţi pe loc sau să plăteşti un preţ prea mare mai târziu pentru că ai ales să le ignori.

Avea să înfrunte situaţia asta. În primul şi în primul rând, avea să recunoască faptul că a ştiut

că se va ajunge aici.

A ignorat zvonurile legate de soţul ei. A acceptat afirmaţia lui potrivit căreia totul s-a întâmplat în trecut şi şi-a reprimat curiozitatea mistuitoare atât cât a putut. Poate că – dacă n-ar fi înţeles motivul care se ascundea în spatele melancoliei lui Mac – nu s-ar fi ajuns aici. Sau dacă i-ar fi dat de înţeles încă de la bun început că nu-i displăcea ideea, ar fi putut să evite situaţia de acum.

Keiley se întreba, inconştient, dacă nu l-a provocat cumva, împinsă de o curiozitate morbidă. Stimulată de faptul că i-a simţit pasiunea mistuitoare, lucru care i-a aţâţat şi mai mult curiozitatea.

Dorinţa lui Mac avea să devină realitate. A înţeles acest lucru cu o seară în urmă când buzele lui Jethro i le-au atins pe ale ei. Avea să accepte ca prietenul cel mai bun al soţului ei să devină partenerul lor într-un *ménage à trois.*

Era nebună. Mac era nebun.

Din păcate, nebunia nu era contagioasă, aşa că nu putea să-l condamne în totalitate pe Mac pentru asta. Era o femeie adultă, capabilă să pună piciorul în prag şi să spună nu. Iar Mac îi va accepta hotărârea. S-ar putea să mai cadă pradă melancoliei uneori, să nutrească fantezii legate de trecut, dar s-ar resemna în cele din urmă.

De ce nu punea, aşadar, piciorul în prag?

Deoarece voia să descopere şi latura ascunsă a soţului ei. Deoarece curiozitatea nu-i dădea pace. Deoarece era suficient de cinstită cu sine însăşi ca să recunoască faptul că şi ea nutrea de

trei ani fantezii legate de acest subiect.

Dar fanteziile şi realitatea nu se întâlneau niciodată. Ce se va întâmpla cu căsnicia ei, cu visurile ei, dacă va accepta aşa ceva?

Asta era teama care îi bântuia sufletul. Că la un moment dat, această aventură în trei îi va distruge căsnicia, care – pentru ea – însemna mai mult decât propria-i viaţă.

Keiley a strâns mai tare volanul maşinii când a cotit pe un drum de ţară şi s-a îndreptat spre oraş. Avea prea multe de făcut astăzi ca să se lase tulburată de această situaţie extrem de încurcată. Dacă nu îşi recăpăta sângele rece, atunci toţi cei prezenţi la întâlnire îşi vor da seama că era cu nervii la pământ.

Şi numai de asta nu mai avea nevoie acum – ca şleahta de clevetitoare din comitet să afle că nu doar bârfele lor îi tulburau existenţa. Încă din prima zi în care s-a mutat cu Mac în Halifax County, a realizat ce interes a stârnit prezenţa ei în sânul micii comunităţi. În special pe cel al Deliei Staten. Femeia asta murea să afle ceva compromiţător referitor la ea, ceva ce i-ar fi afectat relaţia cu Mac.

Keiley nu era genul care să fugă de societate. Ea s-a alăturat imediat atât comunităţii de afaceri, cât şi organizaţiei care controla, se pare, toate operele de caritate din ţinut.

Toate femeile şi fetele din regiune, de la soţia preotului la fiica diaconului, făceau parte din acest comitet, deşi nu toate s-au înscris în nucleul care se ocupa de organizarea festivalului de vară. La şedinţa de astăzi, aveau să participe în jur de

douăsprezece femei, întrunirea urmând să fie prezidată de Victoria Leia Staten, una dintre figurile marcante din ţinut.

Comitetul era condus de doamna Staten şi alte cinci femei influente. Niciuna dintre ele, cu excepţia norei Victoriei, Delia, nu avea sub cincizeci de ani, iar votul lor de blam avea puterea să ostracizeze pe oricine, înlăturându-l din rândurile lor, dar şi din cele ale comunităţii.

Acesta a fost unul dintre aspectele pe care Keiley l-a acceptat cu greu atunci când s-a înscris în comitetul care se ocupa de operele de caritate. Aceste şase femei exercitau o influenţă covârşitoare atât asupra comunităţii sociale, cât şi asupra celei de afaceri.

Conducându-se după nişte principii morale extrem de rigide, intransigente şi critice, puteau să pună beţe-n roate tuturor oamenilor ale căror afaceri se derulau numai în Halifax County.

Nu pentru prima oară, Keiley era recunoscătoare pentru faptul că solvabilitatea lor financiară nu depindea de orăşelul acela. Era un „outsider” din acest punct de vedere. Un intrus, cu alte cuvinte. Asta-i mai lipsea – ca femeile acelea să-i hotărască destinul.

Întâlnirea avea loc în vila familiei Staten, situată la periferia oraşului Scotland Neck. Casa cu trei etaje, renovată în stilul grandios al conacelor de pe plantaţiile de odinioară, stătea de veghe pe un deal şi privea de sus oraşul ca o santinelă tăcută.

Keiley şi-a parcat maşina lângă Mercedesul bleumarin care aparţinea uneia dintre puţinele

prietene ale ei. A coborât din maşină şi a străbătut aleea pietruită care ducea spre vilă şi spre grădinile unde se adunaseră membrele comitetului înainte de şedinţă.

— Keiley, ai ajuns mai devreme azi, a spus Maxine Bright, părăsind grupul de femei, care i-au făcut prietenoase cu mâna lui Keiley, reluându-şi apoi conversaţia.

Maxine era un izvor de energie. Înaltă de un metru şaizeci şi cinci, cu părul roşcat, care părea că luase foc, şi cu ochii verzi, strălucitori. Era soţia celui mai influent bancher din oraş, Joseph Bright, un tip tăcut, adâncit adesea în gânduri, care părea s-o adore pe femeia veselă şi exuberantă cu care s-a căsătorit.

— Max, arăţi minunat, a spus Keiley, zâmbind, în timp ce îi scruta cu privirea rochia din în de culoarea ciocolatei.

Max îşi strânsese buclele roşcate într-o coadă de cal, ce-i atârna acum pe spate, prinsă într-o fundă mare, asortată cu rochia.

— Şi lui Joey i-a plăcut, a spus Max, prinzând-o pe Keiley de braţ şi târând-o practic în grădină. A trebuit să mă dezbrac şi s-o calc din nou înainte de a ieşi din casă.

Keiley abia şi-a stăpânit râsul. Sexul dezlănţuit nu părea apanajul lui Joseph Bright.

— Eşti norocoasă, a murmurat Kei. Mac a plecat la treabă înainte de a mă trezi eu.

— Dar musafirul vostru? a şoptit Max. Şi el a plecat la treabă?

— La naiba, ce repede circulă veştile aici! a spus Keiley, râzând. Abia ieri a venit.

— Am auzit că are un Mustang roşu şi poartă ochelari de soare cu lentile anti reflectorizante. Are un zâmbet răutăcios şi nişte muşchi după care orice femeie şi-ar pierde capul.

Keiley a ridicat din sprâncene în timp ce a luat un pahar de ceai cu gheaţă oferit de una dintre servitoare.

— Dar ce-a făcut? S-a oprit pe drum şi a pozat pentru fani? a întrebat ea, chicotind.

Imaginea a făcut-o şi pe Max să izbucnească în râs.

— Am aflat totul despre el din clipa în care am ajuns aici. Toată lumea era convinsă că le voi furniza cele mai bune subiecte de bârfă legate de tine. Dar nu mi-ai spus nimic de venirea lui aici. De ce? a întrebat Max, afişând o expresie îmbufnată.

— Abia alaltăieri am aflat de vizita lui. Ea a clătinat din cap, uimită de faptul că oamenii au aflat atât de repede că ea şi Mac aveau un oaspete. Este un prieten al lui Mac din Virginia. Nu l-am mai văzut de la nuntă.

— Şi zvonurile că el şi Mac îşi împărţeau prietenele? Informaţia asta a scos-o din minţi pe Laura Tolbert. Pentru că este târfuliţa oraşului, o ştire ca asta i-ar cam şifona imaginea.

În spatele privirii amuzate a lui Max, se ascundea o uşoară nelinişte.

— Glumeşti, nu-i aşa? a spus Keiley, privind-o şocată.

Simţea cum inima începea să-i bată cu putere şi cum panica punea stăpânire pe ea, dar şi-a îndreptat umerii şi a reuşit să-şi reprime spaima.

Cum naiba s-a aflat asta?

— Nu ştiu încă cine a lansat povestea, a spus Max, pe un ton şoptit, îndepărtându-se tot mai mult de celelalte femei şi de privirile lor curioase. Este doar un zvon de care se amuzau. Din fericire, nimeni nu pare să-l ia în serios. Dar o cunoşti pe Delia Staten. Aşa că ai grijă!

Delia Staten era nora Victoriei. O ipocrită care afişa o atitudine pioasă şi moralistă.

— Dumnezeule! a murmurat Keiley. Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă aş invita vreo prietenă să-mi facă o vizită.

— Ai deveni pe loc lesbiană şi ai intenţiona să divorţezi de Mac în favoarea prietenei tale în loc să fii miezul gustos al unui sendviş masculin, ca în cazul de faţă, a spus Max, chicotind.

Keiley s-a înroşit până în vârful urechilor.

— Hai, nu te supăra! a spus Max, zâmbind, punând o mână pe braţul lui Keiley. Doar le cunoşti pe gâsculiţele astea. Deşi, trebuie s-o recunosc, cineva le-a întrecut de data asta. Bârfele obişnuite nu sunt nici pe departe atât de interesante. Poate că s-au săturat de triunghiul clasic soţ-soţie-cel mai bun prieten. Menajul în trei pare mult mai distractiv.

— Şi mult mai obositor, a spus Keiley, dându-şi ochii peste cap, încercând să trateze zvonul ca pe o glumă proastă şi nicidecum ca pe un adevăr incontestabil.

Max avea dreptate – în mod normal, n-ar trebui să-şi facă atâtea griji – era un simplu zvon.

— Nu mi-aş bate capul cu asta, a spus Max, încheind subiectul. Toată lumea de aici a plâns în

ziua în care Mac s-a căsătorit departe de aceste locuri şi a pus capăt zvonurilor picante care circulau pe seama lui. Ia-o ca pe un compliment! Cel puţin, te consideră prea rafinată ca să-ţi înşeli soţul.

— O, Doamne!

— Dar nu lăsa garda jos! a sfătuit-o Max. Delia se îndreaptă spre noi şi pare că are o misiune de îndeplinit.

Keiley se pregătea să plece. A jurat că nu va mai cădea niciodată pradă răutăţii unor oameni de teapa Deliei Staten. Oameni care i-au distrus viaţa cu ani în urmă. Dar a rămas pe loc, întâmpinând-o pe Delia cu un zâmbet pe buze.

Delia fusese cândva o femeie frumoasă şi mai putea încă să fie dacă renunţa la înfăţişarea şi atitudinea de satrap pe care le afişa tot timpul. Îşi prinsese părul castaniu, cu nuanţe roşietice, într-o coadă împletită la spate. Machiajul discret pe care şi-l aplicase îi scotea în evidenţă conturul ochilor şi al buzelor, iar ochii castanii îi reflectau mânia şi amărăciunea care îi întunecau sufletul.

Avea treizeci şi cinci de ani, dar părea cu zece ani mai bătrână.

— Keiley, dragă, ce faci? a întrebat-o ea, rânjind cu gura până la urechi. Şi tu ai venit devreme astăzi.

De parcă întârzia vreodată.

— Mac avea treabă la fermă azi-dimineaţă când m-am trezit, a răspuns Keiley, cu un zâmbet calm, şi nu m-a reţinut.

Delia şi-a încordat buzele. Nu era un secret pentru nimeni faptul că ani de zile a sperat că Mac

va deveni soţul ei. Dar el a plecat din oraş şi s-a stabilit în Virginia după absolvirea liceului. Evident, nicio soţie a lui Mac nu s-ar simţi în siguranţă în preajma ei, căci nu făcea niciun efort să-şi ascundă ura pe care o simţea pentru femeia cu care acesta s-a căsătorit. Şi-a făcut astfel o misiune din a o împroşca pe Keiley cu noroi ori de câte ori avea ocazia.

— Am auzit că aveţi un musafir, a spus ea, cu vădit interes. Unul foarte chipeş.

— Veştile circulă repede. Este un prieten al lui Mac din Virginia. S-a gândit să ne facă o vizită cât timp este în concediu.

— Şi cât o să stea?

— Nu ştiu, Delia. Nu mi-au spus – nici el, nici Mac. Dar pentru că m-ai întrebat, o să-i întreb şi eu. Am fost ocupată şi nu m-am gândit să-i chestionez, a întrebat ea, aruncându-i Deliei o privire inocentă. Uneori, Mac nu-mi dezvăluie planurile sale.

Delia şi-a îngustat ochii, deşi în colţul buzelor i-a apărut un zâmbet.

— Da. Cam are obiceiul ăsta.

Keiley aproape că a tresărit. Nu a avut intenţia să scormonească trecutul, dar se pare că a făcut-o. Mac nu a anunţat-o pe Delia că avea de gând să părăsească oraşul atunci când a luat această hotărâre cu mulţi ani în urmă. Şi-a împachetat lucrurile şi a plecat, iar Delia Staten nu l-a iertat niciodată.

Keiley şi-a spus batjocoritoare în gând că avea să-l mustre pentru că nu informa o lume întreagă atunci când lua o decizie personală.

Max s-a hotărât să intervină.

— Keiley, am văzut că ai actualizat site-ul organizaţiei noastre de caritate. Arată minunat, a spus ea. Nu-i aşa, Delia, că a făcut o treabă extraordinară?

— Nu m-am uitat, a răspuns Delia, vădit dezgustată. Mă scuzaţi, e timpul să deschid şedinţa. Bună ziua, doamnelor.

Delia le-a întors apoi spatele şi a străbătut curtea interioară învăluită într-o aromă cu nuanţe florale, dar şi sarcastice.

— Ce jigodie! a murmurat Max. Ce dracu' se întâmplă, Kei? Mi-e şi teamă să-l mai invit pe fratele lui Joey să petreacă vara la noi. E divorţat.

— Poate că şi-a amintit că sunt un „outsider", a spus Keiley cu respiraţia întretăiată. Apoi, s-a întors spre Max şi şi-a dat ochii peste cap. Poate că am noroc şi mă vor exclude din comitetul organizaţiei de caritate. Ai putea să-mi preiei tu sarcinile.

Max şi-a îngustat ochii ameninţătoare.

— Nici să nu te gândeşti, draga mea! N-aş vrea să te iau la bătaie.

— Am şi eu o armă împotriva ta, a spus Keiley, chicotind. Aş putea să-i povestesc Deliei despre dulapul tău cu jucării.

Max a făcut ochii mari, prefăcându-se îngrozită.

— Ar suferi un şoc. Iar Joey ar fi distrus. Nici nu îndrăzneşte să rostească cuvântul *vibrator.*

— Dar ştie cum să-l folosească, nu-i aşa? a chicotit Keiley, luând-o de braţ pe prietena ei şi îndreptându-se spre casă. Asta e tot ce contează,

nu?

— La dracu', aşa el a spus Max, oftând melancolică, amintindu-şi clipele frumoase petrecute împreună cu soţul ei. Cui îi pasă că îndrăzneşte sau nu să rostească cuvântul atât timp cât ştie ce să facă cu el?

Au intrat râzând în foişorul scăldat în lumina soarelui, dar înăuntru Keiley a simţit cum neliniştea pune stăpânire pe ea. Nu credea în coincidenţe. Nu printr-o coincidenţă au apărut zvonurile că Mac şi prietenul lui îi împărţeau patul. Cineva ştia ceva.

Poate unul dintre cei ce lucrau de la fermă? s-a întrebat Keiley. A auzit cineva ceva?

Dar nu era posibil. Angajaţii nu locuiau la fermă: veneau dimineaţa şi plecau seara. Era imposibil să fi văzut sau să fi auzit ceva.

Dar cine altcineva?

Era conştientă atât de interesul pe care îl suscitase, cât şi de speculaţiile care pluteau în aer. Ura acest lucru, li ura şi se temea de asta, dar era şi mânioasă. Nu mai era un copil. Iar oamenii ăştia nu puteau să-i controleze viaţa.

Jethro stătea în casa lor doar de o noapte. O singură noapte. Nu aveau dreptul să înceapă să bârfească pe seama lor atât de repede. S-o ostracizeze atât de uşor.

Aceste femei cu care a râs în ultimii trei şi pe care le-a ajutat în diverse ocazii. A avut grijă de copiii lor de câteva ori. A lucrat în magazinul Lissei Ryker când aceasta s-a îmbolnăvit anul trecut. A ajutat-o pe Beulah Paddington cu o lună în urmă în florăria acesteia. La un moment dat,

Keiley le-a dat o mână de ajutor tuturor acestor femei şi totuşi ele o calomniau.

Max era poate printre puţinele care nu s-au alăturat „festivalului bârfelor”. Ea ignora bârfele, considerându-le doar nişte glume proaste.

Înainte chiar ca întrunirea să ia sfârşit, iar Keiley să primească chitanţa pentru cabina pe care o închinase în numele comitetului de caritate, era deja pe punct de plecare. Paranoia începea să pună stăpânire pe ea. A realizat asta în clipa în care – în timp ce se îndrepta spre ieşire – s-a oprit brusc, convinsă că a auzit ceva incredibil.

Menaj. Cuvântul rostit în şoaptă a făcut-o să încremenească pe loc şi să privească micul grup de femei din spatele ei.

Ele păreau să poarte o discuţie inocentă, deşi Keiley nu auzea ce spuneau.

Clătinând din cap, a ieşit repede din casă şi s-a dus glonţ la maşină, convinsă fiind că imaginaţia a început să-i joace feste.

Strâmbându-se la gândul că mintea ei a luat-o razna, s-a îndreptat cu paşi repezi spre automobil, a deschis portiera, fiind izbită de aerul înăbuşitor dinăuntru, a pornit motorul şi a deschis geamurile.

Se îndepărta de vila Staten, adâncită în gânduri. Sunetul telefonului mobil a trezit-o din visare. L-a deschis şi l-a dus la ureche.

— Alo?

— Kei, hai să mâncăm în oraş! s-a auzit vocea veselă a lui Max. Mama lui Joey are grijă de copii, aşa că eu sunt liberă să vagabondez toată ziua dacă vreau.

— În regulă, a spus Keiley, râzând. Unde vrei

să ne întâlnim?

— M-am săturat de toate mutrele alea pioase şi moraliste, a mârâit Max. Hai să mergem la Casey’s la marginea oraşului! Putem să degustăm o bere în linişte fără să ne mai prefacem că bem cu plăcere vinul ăla împuţit din oraş.

— Îţi trădezi originile, Max, a tachinat-o Keiley. Ai grijă să nu afle Delia că tatăl tău a lucrat pe şantiere navale înainte de a veni în Scotland Neck cu toţii banii ăia!

— N-am eu norocul ăsta! a răspuns Max pe un ton sec. Gândeşte-te de câte prostii aş scăpa! Victoria Staten nu l-ar mai hărţui pe soţul meu ori de câte ori refuz să semnez cecurile pentru micile ei opere de caritate.

Keiley a izbucnit în râs, vădit amuzată.

— Ne întâlnim acolo, i-a promis ea. Dacă ajungi înaintea mea, comandă o bere şi pentru mine! Chiar am nevoie.

— Nu mai trebuie să-mi spui! a încuviinţat Max. Parcă m-am aflat în mijlocul unui banc de rechini care îşi vânau prada. Cred că am nevoie de două beri. Ne vedem în curând.

— Da, în curând.

Keiley a închis încruntată telefonul, îngrijorată de vocea uşor crispată a lui Max. Ce dracu’ le-a apucat pe femeile alea din comitetul de caritate? În orice caz, nu mai trebuia să-şi facă griji în privinţa participării ei la festival, pentru că o vor şterge de pe listă înainte de a cumpăra articolele.

A oftat obosită. Poate că planetele nu se mai aliniau pe orbită. Cum ar fi putut să explice altfel comportamentul lor?

Capitolul 8

— Bine, hai să vedem ce informaţii avem! a spus Mac, aşezându-se şi deschizând laptopul, în timp ce Jethro şi-l deschidea pe al lui la celălalt capăt al biroului.

— Dell n-a reuşit să afle nimic despre playboy-ul nostru, a spus Jethro. Nu ştie să investigheze delictele sexuale. Nu are nici cel mai mic indiciu.

— Nici eu n-am avut, a mormăit Mac.

— Asta pentru că ai plecat prea repede, a spus Jethro, în timp ce Mac a deschis portul P2P dintre cele două computere ca să acceseze informaţiile pe care le-a adus Jethro.

— Crezi că este vorba de un delict sexual? a întrebat Mac.

Acesta a fost domeniul de activitate al lui Mac.

— Băiatul nostru face tot ce poate ca să ne sugereze această pistă.

— Ce te face să crezi că am plecat prea repede? a întrebat Mac.

— Asta, a răspuns Jethro, accesând informaţiile din computer. Avem de-a face cu un individ căruia îi place să se joace. Victimele sale, femeile, sunt doar pionii în aceste jocuri, pentru că adevărata lui ţintă sunt regii.

— Încurci regulile jocului de şah, a mormăit Mac. Femeile sunt reginele, iar bărbaţii sunt regii. Vânătorii le vânează întotdeauna pe regine.

— Nu şi în acest caz, a spus Jethro. Ştiai că soţul primei victime lucra în Ministerul de Justiţie?

— Da, a spus Mac, dând din cap. Acesta a fost şi motivul pentru care mi s-a încredinţat cazul.

— Ştiai însă că soţii tuturor victimelor au fost implicaţi în investigaţiile unor infracţiuni sexuale, pe care le-au rezolvat cu succes?

Mac s-a rezemat de spătarul scaunului şi l-a privit pe Jethro cu ochii mijiţi.

— L-am interogat mai întâi pe soţul victimei, apoi pe ea. Perioada de hărţuire a coincis cu cea în care soţul ei a fost implicat într-un caz similar. Victima stătea foarte mult pe Internet. O contabilă bine văzută, care avea clienţi influenţi. Credem că a fost recrutată de aici. Pe ecranul computerului a apărut pagina unui forum de chat. Acesta este un forum destinat oamenilor de afaceri. Site-ul angajează profesionişti care oferă sfaturi în diverse domenii tuturor celor care intră pe forum. Suma pentru înregistrare este minimă. Alte două victime au fost recrutate de aici. O nouă pagină de forum, similară ca design şi target, a apărut pe ecran. Şi de aici. O altă pagină de forum a apărut pe monitor. Din câte am înţeles, cele trei victime sunt singurele care au reclamat hărţuirea la vremea respectivă. Mai avem patru victime, care n-au mai făcut nicio plângere, pentru că individul a încetat să le mai hărţuiască.

— Soţii celor patru victime au fost şi ei implicaţi în cazuri similare? a întrebat Mac.

— Două dintre ele erau căsătorite. Una – divorţată, iar cealaltă singură. Soţii şi iubiţii activau în domeniul investigaţiilor. S-a jucat cu ele, dar nu în aceeaşi măsură. Tabloul e oarecum similar: pe o perioadă de două până la patru luni, victimele, atât cele care au reclamat hărţuirea, cât şi cele care nu au făcut-o – au observat că le-au

dispărut anumite obiecte personale sau le-au găsit în alte locuri. Apoi primeau un e-mail de adio din care înţelegeau că cineva s-a jucat cu ele. Le-a speriat de moarte, dar – pentru că incidentul nu s-a mai repetat – şi-au văzut de viaţa lor.

— A mers mai departe în cazul celor trei victime care au depus plângere pentru hărţuire, a spus Mac, adâncit în gânduri.

— Jocul a început însă la fel, a subliniat Jethro. Au observat că le lipseau anumite obiecte sau le găseau în altă parte. Este vorba despre nişte femei organizate, nişte profesioniste în domeniul lor. Nu-şi pierd lucrurile şi nici nu uită unde le pun. Dar brusc nu-şi, mai găsesc rujul, cămaşa preferată sau cheile de la maşină. Reuşeşte să intre uşor în casa lor, în ciuda faptului că sunt căsătorite. Reuşeşte să le urmărească sau să le asculte. Aceste femei – trei fotografii au apărut pe ecran – erau şi ele la începutul relaţiilor cu diverşi anchetatori. Individul nostru a început să le scrie e-mailuri, să le hărţuiască pe Internet şi să le facă de ruşine pe forumurile online.

— În ce sens să le facă de ruşine? a întrebat Mac, clătinând din cap.

— Dezvăluia secrete personale sau profesionale, detalii din viaţa lor intimă, chestii de genul ăsta, l-a informat Jethro.

Cu o privire concentrată, Mac scruta ecranul computerului, „răsfoind” declaraţiile, fotografiile şi biografiile victimelor şi ale partenerilor lor.

— Soţii sau prietenii au fost cu toţii implicaţi în domeniul securităţii. Un detectiv particular, doi poliţişti, un analist în domeniul securităţii, doi

bodyguarzi şi un fost anchetator.

— Îl interesează cariera bărbaţilor, a subliniat Jethro.

Mac scruta gânditor ecranul.

— Una dintre cele trei femei pe care le-a hărţuit cel mai mult era soţia unui detectiv particular în timp ce soţii celorlalte două erau poliţişti. Bărbaţi care – în concepţia lui – ar fi trebuit să-şi apere mai bine soţiile. Este oare un delict sexual? Sau încearcă să-şi dovedească sieşi, cât şi acestor bărbaţi, că este mai bun decât ei? Este vorba de un joc al puterii, care depăşeşte graniţele sexului. Îi vizează pe bărbaţi şi le pedepseşte pe femei pentru incompetenţa lor. Mac s-a aplecat peste tastatură şi a bătut câteva comenzi ca să obţină mai multe informaţii despre cele şapte femei. Cele trei victime necăsătorite aveau prieteni şi sunt ultimele „achiziţii”. Ne anunţă că tocmai şi-a făcut apariţia în scenă.

Mac şi-ar fi dorit să aibă aceste informaţii când a investigat cazul în urmă cu trei ani. El şi-a început ancheta cu prima victimă pe care individul o atacase cu violenţă.

— Pe ultima, adică pe cea de a patra victimă, a atacat-o înainte de a-mi da demisia. Soţul ei era detectiv particular. Jocul s-a derulat pe o perioadă mai lungă şi a avut diverse grade de intensitate. A început cu dispariţia obiectelor personale, apoi a continuat cu atacurile online. Şi în final, cu atacul fizic. După asta şi-a luat „vacanţă” până acum şase luni. Doi ani şi jumătate de tăcere. De ce?

— De unde dracu’ ai făcut rost de programul ăsta? a întrebat Jethro, aplecându-se peste umărul

lui în timp ce Mac tasta comenzile. Nu este cel standard pe care îl folosim la Biroul de Investigaţii.

Mac i-a zâmbit puţin îngâmfat.

— Keiley s-a jucat de câteva ori cu el. În mod normal, îl folosesc pentru activităţile de la fermă, dar poate fi aplicat în orice domeniu. Trebuie doar să-i dau comenzile şi criteriile de căutare, iar el extrage informaţiile din dosarele pe care i le cer. Sau… a spus el, apăsând o altă tastă, putem căuta pe Internet, folosind aceleaşi criterii. Dar durează ceva mai mult.

Mac s-a rezemat de scaun, încruntat, în timp ce Jethro s-a dus la locul lui şi şi-a tras scaunul mai aproape. Ceva îl tulbura, dar nu ştia ce anume.

Scruta dosarele accesate pe ecran, aşteptând ca programul să-şi termine treaba.

— De ce şi-a încetat atacurile de când i-am predat cazul lui Dell şi până acum şase luni? a întrebat el, adâncit în gânduri. E vorba despre un interval de trei ani.

— Poate că s-a mutat. Poate că şi-a continuat atacurile în altă parte fără ca noi să aflăm nimic.

— Posibil, a murmurat el.

Dar ceva nu era în regulă. Asta era problema în cazul acestei investigaţii. Prea multe piese nu s-au potrivit de la bun început.

— Ai un profil al individului?

Jethro a clătinat din cap.

— Până să descopăr ultimele patru cazuri, le-am investigat doar pe primele trei. Directorul a vrut să obţinem mai multe informaţii până să-i

schiţăm profilul.

— Nu e un delict sexual, Jethro. Mac era convins de asta. Era vorba de altceva, de ceva mult mai periculos. Şi nu se va opri aici, a continuat el. Va merge mai departe, iar atacurile vor deveni din ce în ce mai violente. Vrea să dovedească ceva.

— Căutăm, aşadar, un individ care, din anumite motive, nu a putut să lucreze în domeniul investigaţiilor?

— Un individ care a reuşit să se apropie de victime, a spus Mac, dând din cap. S-a apropiat atât de mult, încât a reuşit să intre în casa lor. Sună-l pe Dell şi spune-i să vorbească din nou cu aceste femei! Să facă o listă cu prietenii apropiaţi şi cu membrii familiei care ar fi putut să aibă acces în locuinţele lor. Să vedem vom găsi când vom da o căutare cu numele lor.

— Şi asta s-ar putea să mai dureze, a subliniat Jethro. Simţea un nod în stomac şi nu înţelegea de ce.

— Spune-i să înceapă imediat! S-ar putea ca individul să lovească din nou.

— Mai am doar câteva zile de vacanţă impusă, a spus Jethro, rezemându-se de spătarul scaunului. Chiar mă gândeam la o vacanţă adevărată. Aş putea să-mi iau un concediu de câteva săptămâni dacă vrei să rezolvăm cazul împreună. S-ar putea să avem chiar şi un avantaj dacă Dell obţine informaţiile, iar noi le procesăm de aici.

Mac bătea cu degetele pe braţul scaunului.

— Da, fă-o, a spus el! încuviinţând din cap,

tulburat încă de o neliniște pe care nu o înțelegea. Probabil că programul lui Keiley va avea nevoie de două zile ca să termine căutările pe Internet şi apoi vom avea nevoie de alte câteva zile ca să separăm informaţiile importante de cele fără nici o relevanță. Vom vedea cu ce rămânem după ce vom termina treaba.

Mac și-a aţintit privirea în monitor, selectând cu o privire concentrată informațiile pe care programul le găsise până acum.

— O să alcătuiesc o listă de întrebări pentru Dell, pe care să o ia cu el, i-a spus Mac lui Jethro. Este un agent de teren eficient, dar nu excelează când vine vorba să interogheze victimele.

— La dracu'! a murmurat Jethro. Nu am avut timp să le cercetez pe toate cele şapte victime împreună cu asociaţii lor.

— O vei face în curând, a spus Mac, cu respiraţia întretăiată. Mă îngrijorează perioada de tăcere dintre ultimul meu caz şi cel de acum şase luni. Cele patru cazuri au avut loc în regiunea Alexandria-D.C. În decurs de patru ani. Apoi, s-a aşternut tăcerea până au apărut ultimele trei victime. Unde s-a dus oare?

— Cu puţin noroc, programul genial al lui Keiley ne va dezvălui şi asta, a spus Jethro, arătând cu capul spre computerul lui Mac. Păcat că nu putem intra în baza de date a Ministerului de Justiţie!

— Ar dura ani de zile, a răspuns Mac, oftând. Keiley mă tot ameninţă că îl va moderniza, dar nu ştie cât de eficient ar fi dacă am încerca să pătrundem în milioanele de cazuri cercetate de

agenţiile de investigaţii. Am aştepta câteva zile să termine căutările pe net şi în ziarele din zona Virginia-Maryland. Dacă extinzi criteriile de căutare, atunci poţi să aştepţi săptămâni sau luni întregi.

— Cu cât restrângem criteriile de căutare, cu atât obţinem mai repede informaţiile dorite, nu? a întrebat Jethro.

Mac a încuviinţat din cap.

— Dar în acest moment, nu avem informaţii suficiente ca să găsim un numitor comun, în afară de soţii care lucrează în domeniul investigaţiilor. Numărul mare de cuvinte-cheie pe care ar trebui să-l introduc în program ne-ar aduce şi multe informaţii inutile.

Dar ar putea să ne ofere un indiciu. O pistă pe care s-o urmăm.

— În acest moment, orice ne-ar fi de folos, a spus Jethro, ridicând din umeri. Voi lua legătură cu Dell și îl voi ruga să, încerce să obţină cât mai multe informaţii. Să sperăm că nu se va duce la director!

— Nu se va duce, a spus Mac râzând. Va pretinde în schimb toţi laurii succesului.

— N-are decât să-i culeagă.

Mac l-a scrutat pe jethro cu o privire aspră. Glasul îi trăda o nuanţă de frustrare.

— Te-ai cam săturat, nu-i aşa? l-a întrebat el pe prietenul său descifrând mesajul din vocea lui Jethro.

— Mi se dau atât de multe suspendări, încât nici nu mai ajung la birou. Obiceiul ăsta a devenit deja o pacoste.

— Pai, atunci nu-i mai snopi în bătaie pe infractori! i-a sugerat Mac.

Nou scoate

— E ca şi cum mi-ai cere să nu mai respir. Nenorociţii! Ne chinuim luni sau ani întregi ca să-i prindem ca pe urmă un avocat ferchezuit să-i scoată basma curată, folosindu-se de un truc murdar. Un martor-cheie dispare ca să fie apoi găsit mort sau informaţiile se dovedesc deodată false, iar ticăloşii se plimbă din liberi pe stradă ca să distrugă alte vieţi. Asta mă din sărite, Mac.

Da, şi pe Mac îl scotea din sărite. Era unul dintre motivele pentru care şi-a dat demisia şi s-a întors la fermă. Keiley şi ispitele din Clubul Sinclair nu au fost singurele motive. Au cântărit, fireşte, cel mai mult în balanţă, dar au mai fost şi altele.

— Agenţia lui Cameron merge bine, a spus Mac, referindu-se la vărul lui Jethro. De ani de zile te curtează.

— Chiar mă gândesc serios să-i accept propunerea, a răspuns Jethro, punându-şi picioarele pe birou şi rezemându-se de spătarul scaunului. Noul director nu-mi apreciază calităţile unice, a mormăit el pe un ton sarcastic. Dacă-mi dau demisia, n-o să mai fiu concediat în fiecare zi a săptămânii.

Mac a clătinat din cap. Jethro era într-adevăr băiatul rău din Biroul de Investigaţii, nu s-a îndoit niciodată de asta.

— Am văzut-o pe Keiley astăzi înainte de a pleca, a spus Jethro, schimbând din nou subiectul. Era îngrozitor de emoţionată.

Mac s-a crispat, vădit excitat.

— A pomenit ceva de seara trecută?

— Nu, n-a spus nimic, dar n-a uitat ce s-a întâmplat. Aseară, ai riscat cumplit.

Mac era conştient de riscurile pe care şi le asuma. Nu mai era cazul ca să i le reamintească şi Jethro.

— Pot să am şi singur grijă de căsnicia mea, Jethro, a spus Mac, oftând în timp ce se ridica în picioare. Vezi ce informaţii mai poţi să obţii de la Dell! Eu mă duc la treabă.

— N-ai nevoie de ajutor? l-a întrebat Jethro. O să vorbesc cu Dell diseară când va ajunge acasă. Asta înseamnă că nu prea am ce face pe ziua de azi.

Mac s-a uitat la ceas. Keiley trebuia să ajungă acasă în orice clipă, dacă nu s-a hotărât să ia masa cu vreuna dintre membrele comitetului de caritate, aşa cum mai făcea uneori. Prietenia ei cu Maxine Bright părea să prindă aripi şi, odată cu ea, Keiley începea să se adapteze la viaţa de la ţară mult mai repede decât s-a aşteptat Mac.

Maxine era o femeie bună. Ea şi soţul ei, Joseph, erau printre puţinii prieteni din liceu cu care Mac păstrase legătura de-a lungul anilor. Joseph l-a ţinut la curent cu bârfele locale şi l-a ajutat să facă investiţii în aşa fel încât – atunci cana se va întoarce acasă – sa dispună de o sumă suficientă de bani care să-i permită să pună ferma pe picioare.

Fireşte, la vremea respectivă, Mac nu s-a gândit că se va căsători cu o femeie a cărei pasiune se va dovedi atât de profitabilă cum era

cariera lui Keiley. Pentru ea, era o adevărată plăcere să creeze programe de calculator, spre deosebire de Mac, care îşi smulgea părul din cap atunci când trebuia să stea prea mult în faţa unui computer.

— Vino atunci! a răspuns el în cele din urmă, acceptând propunerea lui Jethro de a-l ajuta la treburile fermei. Trebuie să mut nişte vite şi să văd ce face iapa mea preferată. Se pare că mânzul pe care trebuie să-l fete va fi o adevărată maşină de bani. Îmi place s-o dădăcesc.

— Tu dădăceşti toate femelele, a mormăit Jethro, ridicându-se de pe scaun. De-aia te iubesc toate.

— Iar tu te năpusteşti asupra lor ca valurile mareei, i-a aruncat Mac. Le sperii, Jethro. Renumele tău de băiat rău mai trebuie schimbat pe ici, pe colo.

— Eu sunt mulţumit de renumele meu.

— Da, sunt convins. În prezent, nu ai nicio iubită. Asta nu prea-ţi stă în fire, prietene.

— Este doar o criză de moment.

— Ai grijă să nu devină un mod de viaţă!

Keiley a trântit uşa de la intrare, şi-a aruncat sandalele în prag şi şi-a azvârlit portofelul şi geanta pe un scăunel dintr-un colţ.

Maxine s-a dovedit un izvor de informaţii în clipa în care s-au aflat la adăpost de gurile rele ale membrelor comitetului de caritate. Iar izvorul era plin de manevre politice şi gelozii meschine. Keiley încerca de trei ani să ignore meschinăriile Deliei, dar acum situaţia părea să fi scăpat de sub

control.

Ai grijă, Kei! Delia nu l-a iertat niciodată pe Mac pentru că a plecat din oraş şi nu s-a căsătorit cu ea. Te urăşte. Şi e hotărâtă să-ţi facă râu. Nu ştiu ce urmăreşte, dar debordează de fericire, împreună cu gâsculiţele care-i cântă în strună.

O nebunie! Delia s-a căsătorit cu unul dintre cei mai bogaţi şi mai influenţi bărbaţi din Carolina de Nord, dar era încă mânioasă pe cel care a părăsit-o.

Cum a aflat Delia de aventurile lui Jethro şi Mac din Virginia? Ce cunoştinţe avea?

— Keiley? Mac a intrat pe holul care ducea spre baia şi bucătăria din spatele casei. Ce s-a întâmplat?

— Te-ai culcat cu ea înainte de a pleca din oraş? a izbucnit ea. De-aia îmi face viaţa un iad? Pentru că n-a uitat prima partidă de sex?

El a căscat ochii mari şi s-a apropiat de ea.

— Cu cine să mă culc?

— Cu Delia Staten, i-a răspuns Keiley, înfruntându-l bătăioasă, cu mâinile în şolduri. Şi cine din acest colţ uitat de lume ştie de aventurile tale şi ale lui Jethro din Virginia, Mac?

Ochii lui Mac i-au reflectat uimirea.

— Nimeni de aici nu ştie nimic, Kei.

— Cineva ştie, Mac, sau oamenii de aici au puteri paranormale, pentru că ultima picanterie care circulă prin oraş şi a ajuns la urechile Deliei Staten este că eu, tu şi Jethro împărţim acelaşi pat.

Ea l-a văzut încordându-se, iar umerii largi şi pieptul mare, ascuns sub un tricou gri, i s-au părut

şi mai impunători.

— Este o simplă supoziţie.

— O, Mac, ai început să crezi în coincidenţe? l-a întrebat ea, pe un ton caustic. Dar nu mi-ai spus tu de nenumărate ori că nu există coincidenţe?

— Regulile se schimbă când este vorba de un orăşel ca ăsta, Kei, a spus el, cu o grimasă pe chip. Aici, zvonurile şi supoziţiile sunt la ele acasă, iubito, doar ştii asta foarte bine.

— Mă bârfesc, Mac, a şoptit ea. N-am făcut încă nimic şi au şi început să mă vorbească de rău, la dracu'!

Ea a ridicat mâna, dându-i de înţeles să rămână pe loc în clipa în care el a făcut un pas spre ea, tăcut şi adâncit în gânduri.

— Trebuie să mă schimb. Să fac un duş. Să mă gândesc, a spus Keiley, clătinând din cap în timp ce se îndrepta spre scări. Cobor puţin mai târziu ca să pregătesc masa.

— Keiley! a strigat-o el, prinzând-o de braţ.

Ea şi-a aţintit privirea asupra degetelor lui care o strângeau de încheietura mâinii înainte de a-şi ridica ochii spre el.

— Am spus că trebuie să mă gândesc, i-a ripostat ea pe un ton glacial. Nu am de gând să intru în acest joc pe care tu şi Jethro vreţi să-l jucăm împreună fără să analizez consecinţele. Încearcă să nu faci greşeala să te erijezi într-un alfa în faţa mea, Mac!

— Ca un alfa? a întrebat el, ridicând din sprâncene. Ăsta e un alt mod de a spune că te oblig?

— Este un alt sinonim pentru puterea ta de

dominare, bazată pe senzualitate, cu care vrei să mă controlezi. Nu poţi să mă domini în acest fel, Mac. Şi nu vei recurge la ea ca să obţii ce vrei până nu mă conving că asta îmi doresc şi eu. Ai înţeles?

El i-a cuprins ceafa cu cealaltă mână, plimbându-şi degetele prin părul ei.

— Încearcă să mă înţelegi! a spus el, degajând senzualitate prin fiecare por al trupului său, apropiindu-şi buzele de ale ei şi făcând-o să-şi reamintească de sărutul de azi-noapte, de furtuna care se abătuse asupra ei. Viaţa noastră sexuală ne aparţine numai nouă. Ai înţeles? Numai nouă. O să mă ocup de Delia Staten. Aşa cum o să mă ocup de toţi cei care au de gând să ne calce în picioare intimitatea.

Keiley a icnit în clipa în care Mac a tras-o spre el, ţinând-o cu o mână pe la spate în timp ce cu cealaltă i-a imobilizat capul ca să-i acopere buzele cu ale sale.

La fel ca noaptea trecută. La fel cum se întâmpla de fiecare dată când o săruta. Pasiunea sărutului era incandescentă. Gustul fierbinte al limbii lui care îi invada gura, buzele care i le pecetluiau pe ale ei, pieptul puternic pe care îl mângâia cu frenezie.

Nu se sătura să-l atingă. Iar el nu se sătura s-o mai sărute.

Ea şi-a plimbat mâinile pe pieptul lui, şi-a încleştat degetele în părul lui şi l-a tras mai aproape de ea. S-a abandonat cu totul în ardoarea sărutului.

Să-l ia naiba! S-o ia naiba şi pe ea! Un geamăt

i-a scăpat printre buze când a ţintuit-o de perete şi a ridicat-o în braţe.

Mânia şi teama i-au copleşit atunci sufletul. Mânia – pentru că Delia Staten a îndrăznit s-o lovească în punctul cel mai vulnerabil. Teama – pentru că lovitura era puternică. Şi pasiunea. O, Doamne, pasiunea pe care el i-o trezea mereu la viaţă era nestăvilită. Îi mistuia sufletul copleşit de mânie şi teamă. O învăluia într-o frenezie răvăşitoare, îi dăruia o plăcere nebună.

— Am încercat să fiu un soţ bun, aşa cum am înţeles eu conceptul de soţ bun, a izbucnit el, retrăgându-se de lângă ea şi plimbându-şi mâna pe deasupra corsajului. Am încercat să-ţi dăruiesc ce am crezut eu că meriţi.

A început să-i desfacă nasturii de la rochie, cu ochii arzând de dorinţă.

— Şi ce merit? l-a întrebat ea, arcuindu-se în braţele lui şi încolăcindu-şi un picior în jurul lui ca să-l apropie de ea şi ca să-i simtă prin blugi penisul tare ca oţelul.

— Totul. Corsajul a cedat şi i-a dezvăluit sutienul negru, din dantelă. Meriţi tot ce pot să-ţi dau. Fiecare mângâiere. Fiecare ţipăt de plăcere, fiecare geamăt de senzualitate.

— Şi ştii cum să mi le oferi pe toate? l-a întrebat ea, gâfâind, cu capul rezemat de perete, în timp ce buzele lui se plimbau pe gâtul ei.

El şi-a ridicat uşor capul.

— Ştiu cum aş putea să te fac să te bucuri de toate, a corectat-o el.

Keiley i-a mângâiat buzele cu limba, simţind cum sângele îi zvâcneşte în trup şi plăcerea îi

întunecă raţiunea. Era atât de excitată, de udă şi de disperată să guste din toate deliciile pe care el i le promitea, încât s-a speriat.

— Indiferent dacă asta ne va distruge?

El a clătinat uşor din cap.

— Nimic nu te va distruge atât timp cât eşti cu mine, Keiley. Niciodată. Te voi proteja întotdeauna.

Dragostea lui o proteja. A ştiut asta de la bun început, din prima noapte când s-a uitat în ochii săi şi i-a spus că era al ei pentru totdeauna.

— Eşti al meu pe vecie, i-a reamintit ea.

— Pentru totdeauna, i-a promis el, atingându-şi încă o dată buzele de ale sale.

— Trebuie să mă gândesc, a spus ea, închizând ochii, încercând parcă să înlăture promisiunea din ochii lui. Nu pot să… fac asta.

— Dar nu trebuie să faci nimic, iubito.

I-a cuprins cu dinţii buza de jos şi a început să i-o lingă şi să i-o ronţăie înainte de a-i da drumul şi de a face un pas înapoi.

— Nimic?

Mac a clătinat încet din cap, agitându-şi şuviţele lungi de păr, care îi mângâiau gâtul, stârnindu-i dorinţa lui Keiley de a i-l mângâia cu buzele.

— Trebuie să fii tu însăţi, Kei, a spus el, blând. Tu însăţi. Este vorba doar de plăcerea ta, iubito. De felul în care te va face să arzi de dorinţă, să ţipi cerându-mi şi mai mult. Este vorba despre fanteziile şi dorinţele tale. Eu doar te voi călăuzi.

— Mă vei călăuzi, i-a răspuns ea cu respiraţia întretăiată, aranjându-şi rochia şi păşind pe scări.

Tu nu mă călăuzeşti, Mac. Mă simt mai degrabă ca o bărcuţă care pluteşte pe ape agitate.

— Atunci, întruchipează tu apele agitate, iubito! i-a spus el, râzând. E uşor.

— Şi să te îneci e uşor. Clătinând din cap, a început să urce scările, rugându-se ca picioarele să n-o lase baltă. Mă duc să fac un duş. Ne vedem mai târziu.

— Keiley!

Vocea lui a făcut-o să încremenească pe loc.

Întorcându-se, ea l-a privit de sus, tremurând aproape din cauza puterii pe care i-o citea în ochi, a senzualităţii şi a poftei carnale, pure şi nesăţioase.

— Nu te gândi prea mult! Cu cât te vei gândi mai mult, cu atât ţi se va părea mai înspăimântător. Şi indiferent de bârfele pe care Delia Staten le va răspândi, nimeni nu va şti nimic – doar noi trei. Nimeni altcineva, Kei.

Ea a încuviinţat încet din cap.

— Ţi-am spus deja, mă mai gândesc. I-a făcut apoi cu mâna şi a urcat treptele. Du-te să-l hărţuieşti pe Jethro! Eu sunt prea obosită şi supărată să mă ocup acum de tine.

Mac a privit-o plecând, cu un zâmbet pe buze. Fusta scurtă îi aluneca pe fundul obraznic şi cădea în valuri până deasupra genunchilor. Nu era cea mai frumoasă rochie de vară pe care o avea, dar îi punea frumos în evidenţă picioarele uşor bronzate şi tălpile desculţe.

Era cea mai senzuală femeie pe care a cunoscut-o în viaţa lui. Nu se compara cu Delia Staten. Chiar şi la douăzeci de ani, Delia era o

scorpie bine calculată. Era hotărâtă să pună mâna pe el, iar Mac era la fel de hotărât să-i strice planurile.

Dar toate astea s-au întâmplat cu cincisprezece ani în urmă. Nu s-a mai întors în Scotland Neck decât în clipa în care s-a hotărât să se mute acolo cu soţia lui. Şi se părea că Delia nu prea agrea ideea.

— Ţi-am spus că viaţa într-un orăşel ca acesta te va aduce în pragul nebuniei, Mac, a spus Jethro, făcându-şi apariţia din celălalt capăt al holului.

Mac şi-a mângâiat maxilarul.

— Mă voi ocupa de Delia dacă va fi nevoie. Şi dacă nu voi reuşi, voi vorbi cu soacra ei. Victoria era o femeie rezonabilă.

— Vrei să discuţi cu mămiţica-soacră? a rânjit Jethro.

— Mămiţica-soacră ar putea să te mănânce de viu la micul dejun, l-a informat Mac, reprimându-şi un fior. Dar este o femeie rezonabilă.

— Şi dacă nu va fi aşa?

Zâmbetul lui Mac a căpătat o expresie sălbatică.

— Atunci voi face uz de insigna de la FBI şi le voi băga frica în oase. Şi dacă nici aşa nu-i voi potoli, voi aduce tot Biroul de Investigaţii pe capul lor. Subtilitatea nu este apanajul Deliei.

O ştia foarte bine. A încercat s-o manipuleze cu subtilitate pe scorpia de Delia de la şaisprezece la optsprezece ani. Dar dacă ea nu putea să pună mâna pe cineva, atunci încerca să-l distrugă. Mac a învăţat lecţia asta destul de repede.

Recunoştea trăsăturile care o caracterizau.

Semăna prea mult cu tatăl lui. Hotărârea acerbă de a câştiga cu orice preţ şi de a poseda, nu de a iubi.

— Poate că ar trebui să fac o plimbare prin oraş în seara asta să văd ce se poate vedea. Să aud ce se poate auzi, a spus Jethro, străbătând holul. Împrumută-mi motocicleta Harley! Mă voi întoarce cu informaţii preţioase, să fii sigur de asta!

— Dar cu motocicleta te vei mai întoarce? l-a întrebat Mac, strâmbându-se.

— Ne vom întoarce amândoi întregi şi nevătămaţi, i-a promis Jethro, cu zâmbetul lui trufaş pe buze.

— Dar nu în privinţa ta îmi fac griji, frăţioare, a mormăit Mac, scoţând cheia din brelocul pe care îl ţinea în buzunar. Motocicleta aia e a doua pasiune a mea după Keiley. Ai grijă de ea, că te omor!

Jethro i-a arătat degetul mijlociu pe când Mac i-a aruncat cheia.

— Fii atent ce faci, Jeth! Şi ai grijă ca motocicleta să nu păţească nimic!

— O să zboare ca o pasăre şi o să aterizeze ca un nor, i-a promis Jethro când a ieşit pe uşă. Ca un nor.

Mac a tresărit. Jethro şi motocicletele – două lucruri extrem de periculoase. Spera însă că prietenul său va avea grijă de Harley, chiar mai bine decât ar fi avut de propria lui motocicletă.

Capitolul 9

Key stătea sub duş, bucurându-se de apa fierbinte care i se prelingea e trup. Şi-a dat capul pe spate ca să-şi spele părul.

Îşi simţea corpul îngrozitor de sensibil, în special fundul, după experienţa de cu o seară în urmă; fremăta toată gândindu-se la forţa cu care a posedat-o. Mac îşi cunoştea poftele mistuitoare, dar se părea că le cunoştea şi pe ale ei mai bine decât şi-ar fi imaginat Keiley.

Şi ea avea fantezii. Imediat ce a auzit zvonurile referitoare la clubul exclusivist al bărbaţilor din Virginia şi l-a cunoscut pe prietenul lui, Jethro, fanteziile îi bântuiau gândurile.

Îşi imagina cum Mac o mângâia cu buzele şi mâinile sale senzuale. O ţinea în braţe. O imobiliza în timp ce Jethro îi explora coapsele. Sau invers, Mac îi explora coapsele, în timp ce Jethro o ţinea în braţe. Cei doi bărbaţi îi dominau pasiunea şi reacţiile, făcând-o să ţipe de plăcere şi să-i implore să le fie milă de ea.

A închis ochii şi a scrâşnit din dinţi, copleşită de durerea pe care o simţea în clitoris şi în vagin. Mac i-a trezit la viaţă dorinţele latente, care i-au mistuit sufletul toată ziua. Puterea trupului său şi pasiunea cu care a sărutat-o, ţintuind-o de peretele de la baza scărilor, i-au descătuşat poftele carnale. Şi cu toate acestea, încă ezita să-şi satisfacă fanteziile.

A citit pe chipul lui Mac dorinţele pe care acesta şi le reprima de mai bine de trei ani. Le-a simţit şi a refuzat un timp să le trezească la viaţă.

Dar în ultimul an, curiozitatea şi neliniştea nu i-au mai dat pace, determinând-o să sondeze graniţele pe care Mac le-a impus cu atâta grijă.

A ştiut oare care va fi deznodământul?

Clătinând din cap, Keiley şi-a clătit părul, apoi s-a spălat cu un burete. Neliniştea continua să-i bântuie sufletul, iar trupul îi era la fel de sensibil precum cel al unei mimoze.

Căsnicia ei o luase pe un făgaş total necunoscut şi îşi dădea seama de asta foarte bine. Consecinţele o nelinişteau însă. Îşi dorea să spună că Mac se schimba, dar ştia că el îi dezvăluia, de fapt, adevărata faţetă a personalităţii sale, o faţetă pe care i-a ascuns-o în toţi aceşti ani. Depindea acum numai de ea dacă putea să iubească şi să trăiască cu un bărbat ca el – aşa cum era el în realitate, fără masca în spatele căreia se ascunsese atâţia ani.

Dacă putea să facă faţă patimilor lui.

Menajul în trei nu era o opţiune. Keiley ştia, fără umbră de îndoială, că – dacă avea să respingă această perspectivă – el îi va respecta hotărârea. Nu o va obliga. Va încerca s-o seducă. Dar dacă va simţi, chiar şi pentru o clipă, că o asemenea idee nu era deloc pe placul ei, nu va mai insista. Partidele de sex vor fi însă la fel de sălbatice. Mac nu-şi va reprima această latură întunecată.

Din păcate, însă, nu era pe deplin convinsă că ideea chiar nu era pe placul ei. Iar fanteziile care i-au bântuit gândurile de-a lungul anilor îi dădeau de înţeles că îşi dorea să trăiască aceste experienţe interzise. Îşi dorea să guste din promisiunile senzuale pe care le-a citit în ochii lui

în ultimele trei zile.

După ce s-a clătit repede, a închis apa, s-a înfăşurat într-un prosop şi a ieşit de sub duş. Şi-a zvântat părul cu foenul, l-a pieptănat şi a continuat apoi să-l usuce.

Deschizând uşa dulăpiorului de medicamente, a căutat sticluţa cu parfumul pe care îl folosea, dar n-a găsit nimic. A căutat apoi în sertarul de dedesubt.

Şi a văzut-o, alături de pieptenele dispărut.

Clătinând din cap, a desfăcut sticluţa, şi-a dat cu parfum şi a pus-o înapoi pe raftul dulăpiorului. Apoi a luat pieptenele şi l-a aşezat pe etajera argintată de deasupra chiuvetei. Ştia că scotocise cu câteva zile în urmă sertarul şi că pieptenele nu era acolo.

Asta i-a reamintit că, după masă, trebuia să-şi caute rochia. Probabil că era pe undeva prin baie. Dar nu înţelegea nici în ruptul capului cum de i-a schimbat însă locul.

După ce şi-a pus o pereche de chiloţi albi, din dantelă, gen tanga, şi un sutien asortat, Keiley s-a îmbrăcat cu o pereche de pantaloni uşori, din bumbac, cu talie înaltă, şi cu o bluză largă, care se încheia cu nişte năsturaşi din lemn. Nu avea mâneci, dar era lejeră şi confortabilă.

Nu avea curajul să îmbrace pantalonii scurţi, cu talie joasă, şi tricourile scurte pe care le purta în mod obişnuit prin casă în timpul verii. A aflat în ziua în care Mac a posedat-o, rezemaţi de tractor, ce efect aveau hainele acelea asupra libidoului său. Fireşte că îi plăcea să-l provoace şi să-l chinuie puţin pentru că a ratat surpriza pe care i-o

pregătise. Dar avea senzaţia că în seara asta nu era momentul potrivit să-i stârnească dorinţele pătimaşe. Şi nici pe ale lui Jethro.

Încălţată cu nişte şosete subţiri şi puţin mai relaxată, Keiley a ieşit din dormitor şi a coborât treptele. Probabil că Mac lucra pe afară, aşa că avea la dispoziţie câteva ore de linişte în care să pregătească masa şi să mai facă puţină treabă prin casă.

Poate că va avea timp să astupe breşa pe care a produs-o Delia Staten în sistemul ei de apărare. Nu putea să considere zvonurile drept o simplă coincidenţă. Delia jubila prea tare, afişa prea multă siguranţă.

Dar nu mai era un copil, şi-a spus ea. Nu încălca legea şi nici nu avea de ce să-i fie ruşine. Era vorba de căsnicia ei, de viaţa ei intimă.

În timp ce dădea cu aspiratorul, analiza aspectele pro şi contra ale acestei relaţii atât de schimbătoare, în final, a ajuns la o singură concluzie: Mac i-a stârnit curiozitatea. Atingerile lui şi ale lui Jethro au excitat-o îngrozitor, cum nu şi-a închipuit că s-ar putea vreodată. A înţeles, în cele din urmă, că nu se mai putea împotrivi. Şi nu avea nici cea mai vagă idee care vor fi consecinţele acestei experienţe.

Dar Mac avea să transforme totul într-o aventură, de asta era ferm convinsă.

— Wes! l-a strigat Mac pe dresorul de cai, intrând în grajdul întunecat şi privind de jur împrejur cu ochi mijiţi.

Îl văzuse intrând acolo cu puţin timp în urmă.

Wes Bridges, dresorul pe care îl angajase ca să se ocupe de caii pursânge pe care Mac îi creştea la fermă, era un individ solitar, dar era un dresor de cai al naibii de bun.

— Wes!

Singurul răspuns pe care l-a primit a fost nechezatul cailor.

— Domnule McCoy? a spus bărbatul mic de statură, dar solid, ieşind încruntat din încăperea destinată harnaşamentului cailor, în timp ce se ştergea pe mâini cu o cârpă, şi păşind în mijlocul grajdului. Cu ce pot să vă ajut, domnule?

Părul castaniu-închis îi cădea pe fruntea încruntată, ascunzându-i aproape ochii pictaţi în aceleaşi nuanţe de castaniu-închis. Tot ceea ce-l privea pe Wes era închis la culoare – de la păr până la pielea tăbăcită şi arsă de soare.

— Peste câteva zile vine un client din Kentucky care s-ar putea s-o cumpere pe Vânt de Furtună. Aş vrea să fii aici în cazul în care doreşte să te întrebe câte ceva.

Wes avea obiceiul să se facă nevăzut ori de câte ori veneau clienţi la fermă.

— O voi pregăti, a răspuns Wes, mişcându-se nervos de pe un picior pe altul, aşa cum făcea de obicei când vorbea cu altcineva în afară de cai.

— Ai grijă să fii aici, Wes! i-a cerut Mac. Dacă mă mai laşi baltă, o să avem o discuţie extrem de serioasă.

— Voi fi aici, a răspuns Wes, privindu-l chiorâş.

— Bine, a spus el, dând din cap, în timp ce cerceta boxele curate ale cailor şi animalele bine

îngrijite.

Wes era un maniac al curăţeniei. Boxele străluceau. Îi mustra pe toţi cei care făceau mizerie în grajduri, chiar şi pe Mac.

— Asta e tot, domnule? a întrebat Wes. Dacă nu mai aveţi nevoie de mine, mă întorc la treabă.

— Da, cam asta e tot, a răspuns Mac, dând din cap şi intrând în boxa iepei lui preferate, pe care a început s-o mângâie cu blândeţe.

Grace era prima lui achiziţie, iar primul ei mânz i-a adus o groază de bani. Era frumoasă, iute ca vântul şi graţioasă ca numele pe care îl purta.

— Domnule McCoy, aţi observat ceva în neregulă pe aici? a întrebat Wes, la fel de nervos, pregătindu-se să intre în încăperea unde se afla harnaşamentul.

Mac a încremenit pe loc, cu mâna pe gâtul lui Grace, privindu-l încruntat pe dresor.

— Adică?

Wes şi-a scărpinat obrazul acoperit de o barbă căruntă.

— Mă refer la câinele dumneavoastră, Pappy.

Mac s-a încruntat şi mai tare. Pappy era câinele fermei, un dulău cu origini incerte, care s-a stabilit singur la fermă imediat după ce el şi Keiley s-au mutat acolo. Mac credea că animalul vagabond era o corcitură de câine ciobănesc, dar nu era sigur.

S-a uitat spre uşa grajdului, acolo unde văzuse câinele mai devreme. Pappy stătea la locul lui obişnuit, chiar lângă grădina din spatele casei.

Mac s-a întors spre dresor.

— Ce s-a întâmplat cu el?

— Acum vreo două săptămâni, l-am găsit ghemuit aici în grajd. Pappy a dormit întotdeauna pe verandă până în zori, nu?

Se putea spune că Wes a ţinut un adevărat discurs. Dar avea dreptate – Pappy a dormit întotdeauna pe verandă.

— Şi am mai observat că nu-i mai place să fie mângâiat ca altădată. Mă lăsa să mă joc cu el când aveam timp. Acum mă evită.

— O să încerc să aflu ce i s-a întâmplat, a spus Mac, dând îngrijorat din cap. Îţi mulţumesc pentru informaţie.

Wes a ridicat din umeri.

— Mi-e dor să se mai ia uneori după mine.

— Ai mai observat şi altceva ciudat? l-a întrebat Mac, din ce în ce mai îngrijorat.

Wes a făcut o pauză, apoi a răspuns:

— Am găsit boxa lui Grace deschisă de câteva ori dimineaţa când am venit la grajduri. Fleacuri, nu cred că trebuie să le acordăm prea multă importanţă.

Fleacuri. Coincidenţe. Mac a simţit un fior pe şira spinării.

— A dispărut ceva? a întrebat el.

S-a întrebat pe unde umbla acum individul care le hărţuia pe femei pe Internet. Poate că era mai aproape decât credea.

Wes a clătinat din cap.

— Nu. N-a dispărut nimic. Asta-i tot – animalele au început să se comporte cam ciudat şi am găsit boxa lui Grace deschisă. M-am gândit să vă întreb dacă ştiţi ceva despre asta.

Wes a lăsat capul în pământ şi a început să-şi

târşească din nou picioarele.

— O să verific boxa lui Grace seara când plec, a spus Mac, dând din cap. Anunţă-mă dacă mai observi ceva neobişnuit!

— Aşa voi face, a încuviinţat Wes. Mă duc să-mi văd de treabă acum.

Mac a privit încruntat de jur împrejur. Întorcându-se spre Grace, a început s-o analizeze cu atenţie, căutând vânătăi sau urme de răni.

Iapa a fornăit şi l-a înghiontit cu botul ca să-i atragă atenţia, dar totul părea să fie în regulă. Mângâindu-i gâtul şi luându-şi la revedere de la ea, Mac a verificat zăvorul înainte de a ieşi din grajd şi de a se îndrepta spre câinele care stătea tolănit la soare. Prea multe coincidenţe.

Pappy părea zdravăn, dornic de atenţie şi la fel de jucăuş ca întotdeauna. Mac şi-a aţintit privirea spre grajd, în timp ce mângâia animalul, întrebându-se dacă cineva îi urmărea acum.

Wes era un individ ciudat, dar nu paranoic şi nici nu uita să închidă lacătele de la boxele cailor.

Pieptenele lui Keiley dispăruse, cineva – nu se ştie cine – răspândise zvonuri legate de menajul lor *à trois* şi acum informaţiile furnizate de Wes – ei, bine, toate astea îl puneau pe gânduri şi îl îndemnau să adopte din nou atitudinea susceptibilă a unui agent FBI. Şi nu era deloc încântat. A avut nevoie de aproape doi ani ca să scape de suspiciunile paranoice, tipice profesiei de agent din cadrul Biroului de Investigaţii. Dar era oare vorba de paranoia sau el şi Keiley se aflau în vizorul cuiva?

— Hai, băiete, să-ţi fac cinste cu ceva bun! a

spus el, mângâind câinele încă o dată înainte de a intra pe poartă şi de a se îndrepta spre casă, urmat îndeaproape de dulăul fericit.

Deschizând uşa din spatele casei, Mac a luat din cămară un os din cele cumpărate de Keiley de la magazin şi i l-a aruncat lui Pappy. Câinele s-a îndepărtat mulţumit, ţinând posesiv în dinţi osul cu carne afumată.

Când a închis uşa, a auzit pe aleea din faţa casei zgomotul motorului Harley şi a bombănit în barbă. Jethro s-a întors cu mult înainte de miezul nopţii. Mac era surprins. Se aşteptase să-l scoată pe Jethro dintre fiarele contorsionate ale motocicletei. N-ar fi fost prima dată când ar fi făcut-o. Jethro şi-a distrus motocicleta în urma unui accident acum patru ani şi Mac a jurat că nu-i va da niciodată Harley-ul prietenului său.

Mac l-a întâmpinat pe Jethro exact în clipa în care acesta intra pe uşă.

— Uite cheia, amice! a spus Jethro, aruncându-i cheia cu un zâmbet provocator. Nu e mare lucru de orăşelul ăsta. Foarte multe privelişti, dacă pot să spun aşa. Sper că nu te superi pe mine.

— Nu mă supăr deloc, a răspuns Mac, băgând cheia în buzunar şi făcându-i semn lui Jethro să-l urmeze în birou.

O auzea pe Keiley dând cu aspiratorul în camerele de la etaj.

— Ai aflat ceva?

— Doar că Delia Staten o urăşte pe Keiley cu pasiunea pe care femeile o rezervă de obicei bărbaţilor pe care îi iubesc, a mormăit Jethro. Nu

prea înghite căsătoria ta, Mac. Ăsta e un lucru periculos.

— Asta o ştiam deja, Jethro.

— Atunci, ce zici de asta? Din puţinele informaţii pe care le-am aflat de la doamnele pe care le-am fermecat în seara asta, se pare că Delia Staten este cea care a răspândit zvonul referitor la faptul că amândoi împărţim patul frumoasei tale soţii. Dar nimeni nu ştie de unde a aflat atât de repede de vizita mea.

— De la vreunul din muncitorii de la fermă, fără îndoială, a răspuns Mac, cu o grimasă pe chip, încercând să înlăture suspiciunile. Nu prea poţi să păstrezi un secret aici. De dragul lui Keiley, am sperat ca totul să rămână un secret.

Mac şi-a plimbat degetele prin păr, îndreptându-se spre fereastra înaltă şi uitându-se spre grajduri. Wes era încă acolo, închizând boxele cailor şi asigurându-se că animalele aveau să petreacă o noapte liniştită. La naiba cu suspiciunile!

— Dar cum a aflat adevărul? a murmurat Mac. I-am spus lui Keiley că totul este o simplă coincidenţă, dar ceva mă roade, Jethro. Delia ştie ceva ce n-ar trebui să ştie.

Jethro a ridicat uşor din umeri.

— Poate că are prieteni în Virginia. E mică lumea acum, Mac.

— Atunci, zvonurile ar fi început să circule mai de mult. Aşa cum ai spus şi tu, Delia nu înghite căsnicia mea.

— Şi ce-ai de gând să faci? Aş putea să închiriez o cameră în oraş…

Mac a clătinat din cap înainte ca prietenul lui să-şi termine replica.

— E vorba de casa şi de viaţa mea, a mormăit el, reprimându-şi mânia care începea să pună stăpânire pe el. Eu nu mă amestec în viaţa intimă a nimănui, aşa că nimeni nu are voie să se amestece în treburile mele. Şi cu asta basta! O să-mi impun punctul de vedere.

Jethro s-a înfiorat.

— Metodele aplicate în Vestul Sălbatic nu vor da roade aici, Mac.

— Am crescut în oraşul ăsta, Jethro, a subliniat Mac, pe un ton feroce. M-am născut şi am crescut aici. Ştiu cum să mă comport cu oamenii ăştia. Tu nu-i cunoşti.

Unele persoane înţelegeau doar o singură noţiune. Frica. Deşi stătuse departe de Scotland Neck timp de cincisprezece ani, era la curent cu tot ce se întâmplase în micul orăşel.

Trebuia să recunoască însă că nu se aşteptase ca Delia să-i pună beţe-n roate. Dar o s-o pună cu botul pe labe cu ajutorul soţului şi al soacrei ei. Ştia cum s-o lovească pe viperă în punctul cel mai sensibil.

— Dar asta tot nu ne lămureşte de unde a aflat informaţia, a punctat Jethro.

— O să aflu şi asta.

Şi-a ridicat privirea când cineva a bătut la uşă. O clipă mai târziu, Keiley a intrat în birou.

Mac n-a putut să-şi reprime un zâmbet când a văzut-o cum era îmbrăcată. N-a mai văzut-o purtând în casă haine atât de decente de când s-au căsătorit. Cu toate acestea, pantalonii de vară

din bumbac şi bluza lejeră îi puneau în valoare formele seducătoare. Bluza cu nasturi, ce-i cădea pe sâni, îi invita pe bărbaţi să-i descopere tainele. Pantalonii erau destul de largi ca să-i ascundă coapsele rotunde şi ca să le sugereze comoara ce se ascundea acolo.

— Pregătesc masa, i-a anunţat ea. Vreţi să mâncaţi ceva anume?

Mac a observat cu coada ochiului pofta lascivă din ochii lui Jethro şi încordarea neobişnuită a buzelor sale, căci prietenul lui abia se abţinea să nu facă o propunere indecentă, Mac era convins de asta. Obrajii îmbujoraţi ai lui Keiley i-au dat de înţeles că nici ei nu-i scăpase reacţia lui Jethro.

— Perversule! a şoptit ea printre dinţi.

Când s-a întors mai bine spre ea, privirea i-a trădat un licăr vesel şi răutăcios.

— Mă regăsesc în acest cuvânt.

Ea şi-a dat ochii peste cap, apoi s-a întors spre Mac, spunându-i:

— Ține-l în frâu!

Mac a ridicat din sprâncene.

— Pe tine aş vrea să te ţin în frâu, dar numai după masă.

— Bine atunci. Veţi mânca ce vă pregătesc eu.

— Keiley!

Vocea îi era profundă, întunecată şi el ştia asta foarte bine. Glasul i-a trădat dorinţa, dar şi reacţia ei a fost pe măsură.

A încremenit pe loc, în timp ce un fior i-a străbătut şira spinării, apoi s-a întors spre el.

Expresia de pe chipul ei i-a trezit simţurile la viaţă. Genele îi fluturau, acoperindu-i uşor ochii,

buzele îi păreau mai mari, iar obrajii îi erau îmbujoraţi, dar nu dintr-un sentiment de sfială.

— Ce e? l-a întrebat ea, încruntându-se.

— Vino aici! i-a spus el pe un ton poruncitor.

Keiley şi-a mijit ochii în timp ce îşi plimba privirea de la Mac la Jethro.

— Nici să nu te gândeşti! a mormăit ea, cu o mândrie tipic feminină, apoi s-a întors şi a închis uşa în urma fundului ei seducător.

Mac a tresărit, reprimându-şi cu greu încordarea care îi sfâşia trupul, încordare generată de îndrăzneala cu care ea l-a provocat. Şi-a încleştat dinţii, în pragul unei stări de excitaţie maximă, convins că avea să ejaculeze în curând.

S-a ridicat încet de pe scaun, cu privirea aţintită spre uşă, copleşit de nerăbdare.

— Trage jaluzelele de la toate ferestrele din casă! i-a spus el lui Jethro, pe un ton domol. Apoi, vino după noi în bucătărie!

Era încordat ca un arc şi abia reuşea să se mai stăpânească. Nu voia decât s-o ţină în braţe, să-i domine şi să-i controleze trupul fierbinte şi seducător în timp ce îi călăuzea paşii, împreună cu Jethro, spre tărâmurile unei plăceri inimaginabile. Keiley nu va pregăti masa în seara asta. Vor comanda ceva mai târziu. Mult mai târziu.

Capitolul 11

Keiley a simţit că Mac nu va rata pentru nimic în lume provocarea pe care tocmai i-a aruncat-o. A citit asta pe chipul lui în clipa în care s-a uitat în urma ei înainte de a închide uşa. I-a văzut atunci expresia crispată, sălbatică, debordând de o pasiune răvăşitoare.

A avertizat-o la un moment dat să nu trezească animalul din lăuntrul lui, dar nu l-a ascultat. A făcut acest lucru deliberat? Nu ştia sigur. Ştia însă că avea nervii întinşi la maximum, iar prezenţa celor doi bărbaţi în aceeaşi cameră i-a intensificat excitaţia nervoasă care a tulburat-o toată ziua.

A început să gâfâie în clipa în care a auzit deschizându-se uşa de la biroul lui Mac. Luându-şi inima în dinţi, s-a întors cu faţa spre uşa de la bucătărie şi l-a privit intrând în cameră.

— Vino aici! a spus el, chemând-o cu degetul.

— De ce? l-a întrebat Keiley, retrăgându-se şi mai mult în bucătărie, cu respiraţia întretăiată şi cu privirea ţintuită asupra iubitului ei cuceritor.

Tricoul gri pe care îl purta i se mula pe piept şi pe umeri, scoţându-i în evidenţă muşchii abdominali, înainte de a se face nevăzut în blugii încinşi cu o curea din piele.

El îşi desfăcea cu mâini fremătătoare catarama curelei în timp ce ea se îndepărta încet de el.

— Nu prea cred, Mac, a spus ea cu un zâmbet fermecător. Nu am timp să mă joc în seara asta cu tine.

Îl provoca şi o ştia foarte bine. Îi provoca simţurile excitate la maximum şi îşi sonda propriile limite. Se săturase de starea de încordare şi de nelinişte ce ridicase un zid între ei, de promisiunea unor tărâmuri ale plăcerii şi aventurii neexplorate încă.

— Dar eu vreau să mă joc cu tine, Kei, a anunţat-o el, cu ochii veseli şi întunecaţi, desfăcându-şi cureaua.

Doamne, ce sexy era – cu catarama desfăcută şi cu penisul luptându-se să se elibereze din strânsoarea blugilor!

— Nu obţinem întotdeauna ce vrem, i-a spus ea, pe un ton uşor dispreţuitor. Ar fi trebuit să fi aflat asta până acum.

El a izbucnit în râs – un râs adânc, învăluit în umbrele unei puteri nebănuite pe care trebuia s-o descopere. Cine era bărbatul cu care s-a căsătorit? Credea că îl cunoştea atât de bine, dar începea acum să realizeze că îi descoperise doar o latură a sexualităţii. Pasiunea pe care el o lăsa să se întrezărească uşor la suprafaţă o fascina şi îi făcea sângele să clocotească în vene. O vedea şi acum. Ochii nu-i erau pustiiţi de nori de furtună, nu erau bântuiţi de umbrele unei pasiuni mocnite şi îndelung stăvilite. Erau limpezi, strălucitori, înfierbântaţi de o flacără lăuntrică ce-i ardea şi sufletul lui Keiley.

Respiraţia ei devenea din ce în ce mai greoaie şi sacadată. Sânii i s-au trezit la viaţă, iar sfârcurile erau atât de sensibile, încât simpla lor atingere de dantela sutienului era incredibil de incitantă. Clitorisul s-a activat, iar vulva ei

producea secreţii abundente, pregătind-o pentru contopirea organelor lor.

— De data asta, o să obţin ce vreau, i-a promis el, făcând un salt spre ea, împiedicând-o să fugă, prinzând-o de încheieturi şi imobilizându-i mâinile în timp ce o trăgea spre el.

Penisul fierbinte şi tare îi apăsa stomacul, în timp ce el continua s-o ţină pe loc.

— Şi acum ce vrei? l-a provocat ea, zbătându-se în braţele lui şi simţind cum inima îi bătea cu putere în piept, ştiind că nu mai avea nicio scăpare.

Îi plăcea confruntarea asta. Simţea fiori din cap până-n picioare, iar stomacul şi vaginul i se contractau de plăcere.

— Acum vom juca după regulile mele, i-a spus el, luând-o în braţe. A înţeles din tonul lui că experienţa la care o va supune îi va depăşi aşteptările. Îţi vom arăta amândoi adevărata semnificaţie a plăcerii, iubito.

— Amândoi…

El şi Jethro.

Keiley a început din nou să gâfâie când Mac a luat-o în braţe, ţinându-i cu o mână încheieturile mâinilor, în timp ce cu cealaltă a cuprins-o de şolduri ca s-o ducă din bucătărie, prin hol în sufrageria slab luminată.

— Cina… a îngăimat ea, cu o voce neliniştită, conştientă dintr-odată de prezenţa lui Jethro, care repeta exemplul lui Mac scoţându-şi cureaua.

— Ţi-e frică, iubito?

Mac i-a cuprins faţa în căuşul palmei şi i-a întors capul spre el ca s-o privească în ochi.

Instinctul puternic de dominare pe care l-a văzut în privirea lui i-a tăiat răsuflarea.

Îşi simţea buzele tremurând, copleşită de o avalanşă de sentimente contradictorii: teamă, pasiune, nesiguranţă.

— Eu… a gemut ea, când i-a simţit buzele contopindu-se cu ale ei, reuşind cu greu să-şi înăbuşe lacrimile care ameninţau să i se prelingă pe obraji în clipa în care a înţeles ce avea să se întâmple. Te iubesc numai pe tine, i-a şoptit ea printre sărutări. Te iubesc numai pe tine, Mac.

El şi-a ridicat privirea învăluită dintr-odată într-o mantie de tandreţe şi pasiune. Ochii îi trădau dragostea, dorinţele carnale şi promisiunea de a o purta pe tărâmuri necunoscute. Dar teama a început să-şi spună cuvântul. Niciun alt bărbat nu a mai atins-o, nu a mai posedat-o vreodată.

— Şi eu te iubesc numai pe tine, Keiley, i-a spus el.

Iar ea a simţit în glasul lui promisiunea, emoţiile, dorinţa.

— Trebuie să vorbim despre asta, a protestat ea, pe când buzele lui s-au contopit din nou cu ale ei.

— Nu mai avem ce să vorbim, i-a spus el, pe un ton ferm. Dacă n-ai de gând să te împotriveşti, atunci vreau să aud doar strigătele tale de plăcere.

— Să mă împotrivesc?

Dar oare voia să se împotrivească?

— Nu înseamnă nu, a asigurat-o el, coborându-şi uşor genele în timp ce îi mângâia buzele cu degetul mare. Dar chiar ai de gând să faci asta?

Chiar avea de gând să facă asta?

Mac şi-a plimbat mâna pe gâtul şi pe pieptul ei, alunecând pe nasturii bluzei. Keiley se lupta să-şi ţină ochii deschişi şi să-şi controleze simţurile, auzindu-l pe Jethro în spatele ei.

— Mac!

— Stai liniştită, iubito! i-a şoptit Jethro. Vrem doar să ne jucăm puţin. Tatonăm terenul, nu mergem prea departe.

Vocea lui părea o adiere de vânt în urechea ei, iar căldura trupului său îi încingea simţurile în timp ce Mac o ţinea lipită de pieptul lui.

— Vrem doar să-ţi arătăm cât de plăcut poate să fie, i-a spus Mac. Asta-i tot. Crezi că te-aş obliga să faci ceva împotriva voinţei tale?

Ea a clătinat din cap.

— Bravo! a spus el cu un zâmbet crispat, pătimaş. Lasă-mă să-ţi arăt la ce plăceri ai putea să renunţi!

Se aşteptase s-o sărute. Se aşteptase să-şi descătuşeze dorinţa mistuitoare pe care o văzuse în ochii lui în ultimele zile. Dar nu se aşteptase să fie stăpân pe situaţie. Nu se aşteptase ca Jethro s-o prindă de mâini, iar Mac să-i desfacă bluza.

— Îmi plac năsturaşii ăştia, a mormăit el. Parcă deschid cadoul de Crăciun. Pentru că ştiu ce mă aşteaptă dincolo de năsturaşi – cele mai frumoase şi mai seducătoare sfârcuri din lume.

Năsturaşii au cedat, dezvăluind privirii sale lacome sutienul din dantelă.

Pe chipul lui Mac se citea o senzualitate debordantă, combinată cu o jovialitate puţin forţată.

— Ţi-ai pus armură, iubito?

Ea s-a înfiorat în braţele lui Jethro în timp ce îl privea pe soţul ei. Fireşte, ar fi putut să păstreze aparenţa stăpânirii de sine dacă Jethro nu i-ar fi atins gâtul cu buzele.

Mac urmărea mişcările prietenului său cu o privire întunecată, insondabilă, încleştându-şi maxilarele în încercarea disperată de a se controla.

Atingerea buzelor lui Jethro pe gâtul ei, sub privirea scrutătoare a lui Mac, şi muşcăturile sale uşoare, în timp ce soţul ei îi descheia bluza, lăsând-o apoi să-i alunece pe braţele încătuşate la spate, îi provocau contracţii de plăcere în pântece.

— Va trebui să te pedepsesc pentru asta.

Keiley a făcut ochii mari când Mac a tras de clema care ţinea prinse cupele sutienului.

— Să mă p-pedepseşti? s-a bâlbâit ea.

De ce ameninţarea lui avea conotaţii atât de erotice?

— Nu te-am bătut niciodată la fund, nu-i aşa, Kei? a spus el, fredonând parcă întrebarea.

— Nu, a răspuns Keiley, înghiţind în sec. Niciodată.

Voia ca el să facă asta? De ce îi fremăta fundul, cuprins parcă de nerăbdare?

— Mor să văd cum ţi se înroşeşte funduleţul.

Clema a cedat, dar cupele din dantelă continuau să-i acopere sânii şi sfârcurile tari.

Nu au putut însă să depună prea multă rezistenţă în faţa degetelor insistente ale lui Mac. El a dat uşor la o parte cupele din dantelă de parcă desfăcea un cadou extrem de fragil.

— La naiba! Ce privelişte frumoasă! a mormăit Jethro în spatele ei, eliberându-i mâinile din strânsoare şi scoţându-i apoi bluza şi sutienul.

— Al dracului de frumoasă! a spus Mac, cu glasul crispat, fremătând de dorinţă. Atât de frumoasă că e păcat s-o acoperi!

A cuprins-o cu braţele şi şi-a aplecat capul ca să-i lingă un sfârc, făcând-o pe Keiley să tresalte şi să ţipe de plăcere. O plăcere care îi mistuia trupul şi sufletul. Terminaţiile nervoase care în mod normal aveau nevoie de o perioadă de stimulare ca să se trezească la viaţă au reacţionat imediat la mângâierile şi atingerile celor doi bărbaţi.

A realizat aproape ca prin vis că Jethro s-a îndepărtat de ea. Nu-i mai simţea trupul, dar nici nu-i păsa. Mac o ţinea în braţe, o strângea la piept şi îi absorbea cu o poftă nebună sfârcul excitat.

— Mac! O, Doamne! Este atât de bine!

Era în pragul orgasmului. Sfârcurile erau atât de sensibile, încât simţea până în rărunchi fiecare atingere a limbii, fiecare mângâiere a buzelor, fiecare sărut al gurii lui. Şi-a încolăcit braţele în jurul gâtului său şi şi-a înfipt degetele în părul lui. Voia parcă să se agaţe pentru totdeauna de el. Să păstreze înăuntrul ei această plăcere uluitoare. Să-l păstreze pentru totdeauna pe Mac în sufletul şi în trupul ei.

Totul era diferit. Atât de diferit că reuşea cu greu să înţeleagă ce se întâmpla, să perceapă noul val de senzualitate şi erotism care punea stăpânire pe ea.

Şi ea era diferită. Simţea acum această diferenţă. Ceva sălbatic, fără inhibiţii, îi domina

sufletul. Ceva ce nu putea să definească şi nici să înţeleagă. O undă de pasiune erotică, puternică precum valurile mareei, a prins-o în mrejele ei.

— Îmi plac sfârcurile tale, a mormăit Mac câteva clipe mai târziu, mutându-se de la un sfârc la altul. Cum se trezesc la viaţă şi se înroşesc sub stimulările gurii şi limbii mele!

A început apoi să-i lingă şi să-i absoarbă şi celălalt sfârc în timp ce ea se zvârcolea de plăcere în braţele lui, ancorându-se cu mâinile de umerii lui. Lumea se învârtea ca un carusel în jurul ei. Un carusel de pasiune şi excitare, care o lăsa fără suflare.

El şi-a ridicat capul, cu buzele ude, după ce s-au înfruptat cu poftă din sfârcurile ei, şi cu ochii întunecaţi, bântuiţi de dorinţe pătimaşe.

— Ţi-ai imaginat toate astea, i-a spus el pe un ton aspru. Am văzut-o în ochii tăi în ziua nunţii noastre. Am văzut-o pe chipul tău de fiecare dată când mi-ai scormonit trecutul. Am simţit-o, nu doar o dată, când te lăsai în voia îmbrăţişărilor mele. Ea a clătinat din cap, gemând, pentru că nu putea să nege, nu putea să mintă. Şi asta îmi aţâţa şi mai mult simţurile. Îmi doream să-ţi devorez fiecare părticică a trupului. Să te văd devorată. Să-ţi transform fanteziile în realitate.

O hotărâre fermă i se oglindea pe chip atunci când şi-a înălţat privirea, uitându-se undeva dincolo de ea.

Puţin mai târziu, a tresărit şi a ţipat, surprinsă să simtă în spatele ei căldura unui trup gol masculin.

— Linişteşte-te! i-a spus Mac când ea a

început să tremure, cu privirea aţintită spre el, în timp ce creierul ei percepea prezenţa unui penis puternic, ce o înghiontea pe la spate. Lasă-l pe Jethro să te ţină o clipă în braţe, iubito! Doar o clipă!

Vocea îi era blândă, dar pe chip avea o expresie implacabilă, în care se îmbinau deopotrivă excitarea şi o voinţă de fier.

Mac i-a desfăcut mâinile, pe care şi le încleştase în jurul gâtului său, iar Jethro i le-a cuprins într-ale sale.

Keiley l-a strâns pe Jethro de încheieturi, simţindu-i trupul viril şi părul care îi acoperea braţele şi pieptul.

Ea l-a privit pe Mac, care se pregătea să-şi scoată tricoul. L-a urmărit până când Jethro a întors-o spre el, obligând-o să-şi aţintească acum privirea spre el.

Ochi albaştri ca safirul şi trăsături sălbatice, precum cele ale unui vultur. Chipul crispat al lui Jethro îi trăda dorinţele pătimaşe, iar ochii pe jumătate închişi o priveau cu o intensitate erotică.

— Ce fantezii ţi-au trecut prin minte, Keiley? a întrebat-o el, aplecându-se spre ea şi plimbându-şi buzele pe gâtul ei în timp ce o conducea spre taburetul aşezat în faţa unui fotoliu mare şi comod, plasat în faţa canapelei.

Ea l-a căutat cu privirea pe Mac, cu respiraţia întretăiată, pe când el şi-a scos tricoul, dezvăluindu-i virilitatea muşchilor pectorali şi a celor abdominali.

— Uită-te la mine, iubito! a mârâit Jethro, întorcându-i capul spre el şi atingându-i buzele cu

ale lui. Lasă-mă să-ţi privesc ochii! Ştii că atunci când eşti excitată, ochii tăi căprui capătă cea mai frumoasă nuanţă de verde?

— Jethro! i-a rostit ea numele, printre gemete, în clipa în care el a început să-i muşte buzele ca să-i aline apoi durerea, dezmierdând-o cu limba.

Mâinile i-au alunecat atunci pe spate şi pe mijloc şi s-au strecurat pe sub pantalonii ei largi ca să zăbovească pe fesele încântătoare. Îi simţea palmele aspre mângâindu-i fundul şi şi-a contopit buzele cu ale lui, sub privirea scrutătoare a lui Mac. O privea cum reacţiona în braţele altui bărbat, cum se arcuia sub mângâierile lui, în timp ce Jethro îşi plimba degetele pe fâşia îngustă de mătase care îi despărţea fesele şi îi acoperea vulva.

— Păsărică ta e atât de încinsă, a mormăit el, dezlipindu-şi buzele de ale ei. Atât de încinsă şi de umedă că ţi-a udat pantalonii!

Îi masa labiile cu degetele, încingând-o şi mai tare şi stimulându-i procesul de lubrifiere. Keiley se freca de el şi îşi împingea fundul în aşa fel încât să-i simtă mai bine degetele în interiorul ei. Jethro a răsplătit-o mângâindu-i uşor clitorisul excitat în timp ce îi ronţăia gâtul cu dinţii.

— Vino aici, iubito!

Lui Keiley i-a scăpat printre buze un strigăt în clipa în care a simţit cum trecea din mâinile lui Jethro în cele ale lui Mac, care a aşezat-o pe taburet, cu spatele rezemat de spătarul fotoliului, pe care soţul ei îl înclinase şi deasupra căruia pusese o pernă pentru ca ea să stea cât mai comod cu putinţă. Intre timp, Jethro i-a scos

pantalonii, lăsând-o complet goală, cu excepţia chiloţilor tanga din dantelă albă.

Stătea întinsă în faţa lor ca o trufanda, scrutându-i cu privirea pe cei doi bărbaţi goi şi excitaţi.

— Mă simt ca o virgină gata de sacrificiu, a spus ea cu o voce fremătătoare.

Avea mai multe emoţii decât în ziua în care Mac i-a răpit fecioria.

— Dar un sacrificiu gustos, a şoptit Jethro, depărtându-i picioarele şi trăgând-o până la marginea taburetului, în timp ce Mac s-a aşezat în genunchi lângă fotoliu.

Nu a mai avut timp să protesteze, dacă a intenţionat vreo clipă s-o facă. Buzele lui Mac s-au contopit cu ale ei, în timp ce buzele lui Jethro s-au adâncit în comoara ei udă, acoperită de chiloţii din dantelă, provocându-i valuri succesive de plăcere.

Şi-a răsucit şoldurile şi a început să se zvârcolească sub atacul necruţător al gurilor lor lacome. Senzaţia pe care i-o creau buzele lui Jethro prin pânza din dantelă era nimicitoare. Pe de altă parte, buzele şi mâinile lui Mac care îi mângâiau sânii şi îi ciupeau sfârcurile o făceau să-şi piardă cumpătul. Senzaţiile se succedau una după alta, iar plăcerea era răvăşitoare. S-a abandonat cu totul sub puterea valurilor de pasiune şi fervoare erotică, iar lumea a încetat să mai existe. Nu mai simţea decât sărutările pătimaşe care îi ardeau trupul din cap până în picioare.

— Mac! l-a strigat ea când el şi-a ridicat capul, aţintindu-şi privirea asupra chipului ei, în timp ce

îşi arcuia şoldurile sub atacurile insistente ale buzelor lui Jethro. E prea mult, a îngăimat ea.

Prea multe senzaţii. Prea multă plăcere.

— Nu este suficient, Kei. El şi-a aplecat capul asupra sânilor ei, cuprinzându-i un sfârc cu buzele în timp ce îi stimula „colegul” cu degetele, ajutând-o să guste din cupa unor plăceri inimaginabile. Nu este suficient.

Jethro, cufundat între coapsele ei, trăgea de chiloţi, ţinându-i picioarele depărtate şi strecurându-şi limba pe sub dantelă ca să-i mângâie comoara ce deborda de pasiune şi dorinţă.

Keiley se zvârcolea sub mângâierile lor, arzând în flăcările unui erotism dezlănţuit. Mâini şi guri nesăţioase o mângâiau şi o tachinau până când a început să-i implore, cu glas răguşit, să aibă milă de ea.

Nişte mâini aspre i-au smuls chiloţii. O gură lacomă a început să-i devoreze floarea pasiunii, lăsând apoi locul unor degete invadatoare. Nişte buze se înfruptau cu nesaţ din sânii ei, iar când şi-a făcut curaj şi a deschis ochii, l-a văzut pe Mac care o privea cu o plăcere şi o pasiune greu de descris în cuvinte.

Keiley nu a fost nicicând mai frumoasă ca acum, îşi spunea Mac. Întinsă pe fotoliu şi pe taburet, s-a lăsat pradă buzelor şi limbii lui, cu obrajii îmbujoraţi şi cu ochii năuciţi de plăcere.

Îşi ţinea braţele deasupra capului şi degetele încleştate în perna pe care se rezema. Retrăgându-se puţin, Mac a privit-o înfiorându-se când limba lui Jethro i-a atins clitorisul delicat şi

excitat. Se trezise pe deplin la viaţă şi fremăta de dorinţă în urma sărutărilor erotice pe care Jethro le revărsa asupra lui.

Şi Jethro era roşu la faţă, avid de dorinţă, în clipa în care a văzut expresia lui Keiley.

— Mai vreau, a îngăimat ea, încercând să se mişte ca să simtă mai bine buzele lui Jethro. O, Doamne Dumnezeule! a spus ea, privindu-l pe soţul ei. Mac! Ajută-mă!

Ochii, care căpătaseră acum o nuanţă de verde, străluceau ca nişte smaralde pe un fundal castaniu. Broboane de sudoare i se prelingeau pe trup, iar chipul distorsionat de plăcere cerea îndurare. Ea şi-a întins mâinile spre el.

Mac a prins-o de încheieturi şi i le-a aşezat înapoi pe perna de pe spătarul înclinat al fotoliului, aplecându-se spre ea.

— Nu te mai împotrivi, Keiley! i-a ordonat el, pe un ton tăios. Lasă-te în voia noastră!

Capul i-a căzut pe spătarul moale, iar trupul i s-a încordat în clipa în care a încercat să-şi reprime orgasmul care îi răvăşea trupul.

— Mac, te rog…!

Auzindu-i strigătul sacadat, Mac şi-a încleştat maxilarele şi a simţit cum penisul îi fremăta de dorinţă.

Postura în care se afla şi extazul care o transfigura erau al dracului de erotice.

I-a cuprins apoi cu gura un sfârc tare şi roşu ca o cireaşă şi a început să-l ronţăie cu nesaţ. Ei i-a scăpat printre buze un ţipăt cumplit de plăcere, în care se amestecau extazul şi disperarea.

— E aproape gata, a mârâit Jethro, cu o voce

adâncă, ce-i trăda propria excitare. Îmi simt degetele prinse într-o menghină, atât de tare mă strânge cu păsărică ei!

Mac şi-a ridicat din nou capul, mângâindu-i bustul cu mâinile şi contopindu-şi încă o dată buzele cu ale ei într-un sărut pătimaş înainte de a se retrage.

Voia s-o privească. Dumnezeule, cât de mult voia s-o privească! Erotismul dezlănţuit pe care îl presupunea acest act interzis sonda până la extrem limitele plăcerii unei femei. Aşa se întâmpla şi în cazul lui Keiley. Ea îl privea cu ochii răvăşiţi şi cu chipul contorsionat, încercând disperată să-şi reprime orgasmul nimicitor.

— Mac, nu mai avem prea mult timp, l-a avertizat Jethro, cu glasul încordat. Secreţiile sunt atât de abundente, încât mi se preling printre degete. Dacă îşi mai reprimă mult orgasmul, îl va pierde.

— Hai, la treabă! i-a ordonat Mac aspru, luând-o în braţe şi aşezându-se în locul ei, obligând-o să stea călare deasupra lui.

Atunci, s-a dezlănţuit. Mac a privit-o în ochi atunci când s-a înfipt în penisul lui, cuprinzându-l cu vulva ei atât de strânsă şi de încinsă încât l-a făcut să mormăie de plăcere.

A prins-o cu o mână de şold şi a ţintuit-o la piept cu cealaltă, în timp ce îi privea chipul. Un chip contorsionat de senzaţii pe care nu le putea înfrâna, înnebunit de dorinţe pe care nu le putea controla. Era cu totul lipsită de apărare acum, copleşită de o avalanşă de plăceri pe care nu le putea stăvili doar cu o simplă mângâiere.

Trupul îi era străbătut acum de o dorinţă atât de intensă, atât de violentă, încât se îngemăna aproape cu durerea. Au adus-o în pragul în care au dorit s-o aducă. Mac a simţit asta în clipa în care ea s-a înfipt cu putere în penisul lui, cuprinzându-l cu totul în interiorul ei când în mod normal ar fi avut nevoie de câteva „ajustări” ca să-l captureze în întregime în adâncurile ei.

Chiar şi acum, vulva ei se mula deasupra „prizonierului” ei, încătuşându-l definitiv în temniţa ei şi tot nu părea mulţumită.

Mac ştia ce va urma atunci când l-a văzut pe Jethro mângâindu-i orificiul anal cu degetele unse cu un unguent lubrifiant. Ea a căscat ochii mari, apoi i-a închis, cutremurându-se din cap până în picioare în timp ce Mac i-a înclinat şi mai mult torsul pentru a-i oferi lui Jethro poziţia de care acesta avea nevoie.

Atacul imediat al degetelor lui Jethro asupra anusului ei au făcut-o pe Keiley să se crispeze deodată şi să se zvârcolească în braţele lui Mac, pe când el scrâşnea din dinţi, încercând cu disperare să-şi înfrâneze dorinţa cumplită de a ejacula.

— Roşeşte atât de frumos! a murmurat Jethro, invadându-i din nou anusul.

Penisul lui Mac a resimţit din plin fiorul care a străbătut trupul lui Keiley după acest nou atac, provocându-le simultan un alt val de plăcere.

Simţea cum vulva ei îi strângea penisul atunci când degetele lui Jethro îi explorau anusul. Îi simţea vibraţiile trupului atunci când îi plesnea fundul rotund, îi simţea dorinţa de a capitula în

braţele lui. Ţipetele ei – ţipete de plăcere, pasiune şi dorință – erau copleşitoare.

— Se deschide, a mormăit Jethro, cu o voce răguşită, sălbatică. Este pe muchie, Mac.

Pe muchia prăpastiei, unde durerea şi plăcerea se contopesc. A urmat un nou atac, atât în interiorul, cât şi în exteriorul fundului ei, care a făcut-o să-şi înfigă unghiile în umerii lui.

— Joacă-te acum cu două degete! încet!

Mac şi-a încleştat dinţii când a simţit cum vulva ei îl strângea din nou, în timp ce anusul îi accepta degetele lui Jethro.

Mac a plesnit-o din nou peste fund, fără să-şi dezlipească ochii de la chipul ei. De la ochii ei năuciţi, de la buzele depărtate şi umflate din cauza sărutărilor pătimaşe.

— Trebuie să… a scâncit ea.

— Trei, Mac.

Îl strângea acum şi mai tare, gemând şi înfigându-şi degetele în umerii lui, în timp ce printre buze i-a scăpat un icnet de plăcere şi durere. Degetele reci şi alunecoase ale lui Jethro îi mângâiau acum membrana anusului şi terminaţiile nervoase, stârnindu-i dorinţe disperate.

— Ia-o! a mârâit Mac.

— La dracu’, o să mă strângă aşa de tare! a mormăit Jethro. Aşa de tare!

Keiley auzea cuvintele, dar nu părea să perceapă altceva decât senzaţiile uluitoare care îi mistuiau trupul, pasiunea care îi mistuia sufletul.

Ştia ce va urma. A simţit-o în clipa în care penisul lui Mac a invadat-o, iar el a strâns-o brusc la piept. Ţintuită în poziţia aceea şi lipsită complet

de apărare, nu se putea mişca, nu-l putea călări aşa cum îşi dorea, nu putea să stingă flăcările care îi ardeau deopotrivă trupul şi sufletul.

A înţeles totul când l-a simţit pe Jethro în spatele ei.

— O, Doamne, Mac! Mac! S-a cutremurat în clipa în care a simţit mai întâi degetele lui Jethro invadându-i şi întinzându-i anusul la maximum, provocându-i o plăcere sinonimă cu agonia, care i-a umplut ochii de lacrimi. Mac, ajută-mă!

— Acum, Jethro!

Şi-a înfipt din nou unghiile în umerii lui când a simţit cum penisul lui Jethro încerca să pătrundă în orificiul ei anal, iar Mac a aruncat perna de sub ei ca să se întindă complet şi ca să-i permită lui Jethro accesul spre adâncurile anusului.

Ea a simţit gelul lubrifiant şi rece care făcea notă discordantă cu penisul fierbinte al lui Jethro şi adâncurile încinse ale canalului pe care încerca să-l invadeze. El i-a depărtat fesele cu mâinile sale la fel de aspre ca ale lui Mac, dar nu la fel de mari. Calde. Se încleştau în carne ca ghearele unei pisici.

Când a simţit capul penisului strecurându-se înăuntrul ei, Keiley a ţipat din rărunchi. Ca semn că îl accepta sau îl respingea, habar nu avea. Dar trupul ei l-a primit în adâncurile sale. Îl simţea. Simţea cum o ardea croindu-şi drum prin canalul strâmt şi sensibil.

L-a privit pe Mac, vlăguită, copleşită de senzaţii care reverberau şi se multiplicau, se năşteau şi se intensificau cu fiecare clipă care trecea.

Îi simţea pe amândoi acum. Diferenţele dintre ei, parfumurile fiecăruia în parte – toate ţeseau o pânză în jurul ei. Parfumul nopţilor de furtună, care se împletea cu parfumul fulgerelor, tipice lui Mac. Jethro, sălbatic şi neîmblânzit, nu chiar ca o furtună, ci ca aroma pământului înainte de izbucnirea furtunii. Arome diferite, dar atât de cunoscute. Îi atacau simţurile la fel cum plăcerea îi ataca terminaţiile nervoase.

— Mac! a bâiguit ea, încercând să se arcuiască în braţele lui, în timp ce un alt ţipăt de plăcere i-a scăpat printre buze. E… a îngăimat ea, cu respiraţia întretăiată. Îl simt în adâncul meu.

— Da, iubito, în adâncul tău, a spus el pe un ton gutural. Îţi explorează adâncurile înguste.

— Mac, nu ştiu dacă… a gemut ea, simţind cum penisurile lor fremătau în interiorul ei. Nu ştiu dacă voi supravieţui…

A închis ochii, copleşită de un alt val de dorinţe pătimaşe. Îşi dorea ca ei să se mişte. Să facă ceva. Să-i aline poftele nimicitoare.

— Uită-te la mine, Keiley! i-a ordonat el cu o voce crispată. Deschide ochii, la dracu’! Lasă-mă să-i văd!

Ea şi-a deschis cu greu ochii, încordându-se şi zvârcolindu-se sub presiunea penetrării lor simultane, şi l-a strigat din nou cu un glas stins.

— O, da, Dumnezeule mare! a murmurat el sălbatic. Plăcerea oglindită pe chipul tău, Kei, este uluitoare! Extraordinară!

Îi simţea penisul zvâcnind în adâncurile ei, în timp ce Jethro îi explora şi mai mult anusul, aducând-o în pragul agoniei.

— Ajută-mă! a îngăimat ea, conştientă că şi-a înfipt unghiile în umerii lui, dar neputând să şi le retragă. Te rog, Mac! Te implor!

În ochii lui bântuiau umbre negre, iar muşchii încordaţi erau tari ca fierul. Ea a tresărit deodată, înfiorată, simţind cum penisul lui Jethro pătrunde cu totul în anusul ei.

În clipele acelea, Keiley nu ştia dacă avea să mai rămână mult timp conştientă. Depunea un efort prea mare ca să-şi ţină ochii deschişi, aţintiţi asupra lui Mac. Nu-şi mai putea controla spasmele frenetice ale trupului, contracţiile interne sau avalanşa de senzaţii care îi răvăşeau trupul.

— Te iubesc, i-a şoptit Mac atunci, retrăgându-şi încet penisul, apoi introducându-l din nou exact în clipa în care Jethro şi l-a retras din anusul ei.

Mişcările erau foarte bine coordonate, trădând o practică îndelungată. Şi pentru că erau atât de bine sincronizate, senzaţiile pe care le stârneau erau şi mai nimicitoare.

Keiley nu se putea împotrivi plăcerii frenetice care îi devasta trupul. Fiecare mişcare, fiecare lovitură, fiecare geamăt masculin o făcea să tresalte violent, lovită parcă de un şoc electric. Era ţintuită între îmbrăţişările şi mângâierile lor.

Buzele lui Jethro îi explorau gâtul în timp ce buzele lui Mac i le posedau pe ale ei, iar limba îi invada gura pe când ea făcea eforturi cumplite să-şi ţină ochii deschişi.

— Nu închide ochii! i-a ordonat el, văzând că pleoapele i se lăsau din ce în ce mai grele. Priveşte-mă, Keiley! Vreau să-ţi văd ochii. Sunt

verzi acum, iubito. Atât de verzi că aş putea să mă înec în ei. Verzi ca marea. Verzi ca nişte smaralde vii.

Mişcările lor erau din ce în ce mai intense acum, posedând-o cu lovituri puternice, care o lăsau fără suflare.

— Hai, dă-i drumul! a mârâit Mac dintr-odată. Dumnezeule, dă-i drumul!

Să-i dea drumul? La ce? Ce mai avea în afară de raţiune?

Dar o clipă mai târziu, până şi asta a dispărut. El i-a cuprins cu o mână un sân şi a început să-i stimuleze sfârcul cu degetele în timp ce buzele i s-au contopit cu ale ei, iar limba i-a invadat gura.

Resimţea până în pântece atacul asupra sfârcului ei. Sărutul lui pătimaş, dar şi muşcăturile lui Jethro au străfulgerat-o, făcând-o să explodeze de plăcere. S-a prăbuşit în braţele lor. Avea impresia că plutea printre stelele de pe cer sau străbătea un caleidoscop de culori şi senzaţii răvăşitoare, care au atins punctul culminant în clipa în care mişcările lor au devenit şi mai frenetice, provocându-i un orgasm devastator, din care ştia că nu-şi va mai reveni vreodată.

Muşchii i s-au încordat la maximum, gata parcă să se rupă, iar convulsiile vulvei s-au intensificat, determinând-o să strângă şi mai tare penisul care îi invadase anusul. Tensiunea din pântece a început să se topească cu o forţă copleşitoare.

— La dracu’! a strigat Mac cu o voce sălbatică.

Puţin mai târziu, l-a simţit încordându-se sub ea şi posedând-o cu şi mai multă intensitate

înainte de a exploda din nou pe valurile extazului suprem printre jeturile puternice de lavă fierbinte pe care Mac a revărsat-o în adâncurile ei.

În spatele ei, Jethro a strigat-o cu o voce gâtuită de plăcere şi şi-a revărsat şi el seva în interiorul său. Îi simţea penisul fremătând în canalul strâmt al anusului ei, dar – spre deosebire de momentul ejaculării lui Mac – descătuşarea sevei lui Jethro nu a secătuit-o de puteri.

Nu i-a domolit ultima explozie de plăcere şi nici nu i-a dăruit satisfacţia de care avea nevoie. S-a prăbuşit în braţele soţului ei, vlăguită, contopindu-şi sudoarea cu a lor, fericită să se abandoneze cu totul în voia lor, lăsându-le pe umeri povara de a o ridica din locul în care se prăbuşise.

Mâinile lor, care îi mângâiau acum trupul, îi alinau spasmele ce-o răvăşeau încă. Buzele lor îi sărutau chipul, umerii, spatele. Mâinile lor tandre o dezmierdau, o încălzeau şi o ajutau să păşească pe tărâmul reveriei din care Keiley nu mai voia să se trezească.

Capitolul 11

Era terminat. Jethro a recunoscut senzaţiile care i-au copleşit sufletul atunci când a luat în braţe trupul inert al lui Keiley şi a ridicat-o de pe patul improvizat din taburetul şi fotoliul pe care le-au folosit pentru mica lor aventură.

Regulile erau întotdeauna foarte clare. Întotdeauna au fost. Putea să guste din cupa dragostei pe care i-o ofereau femeile lui Mac, dar nu le putea poseda sufletul. Nu putea să le ceară să-i dăruiască o părticică din inima lor.

Şi până s-o cunoască pe Keiley, nici nu a intenţionat să facă asta.

Acum, în timp ce Mac s-a ridicat de pe scaun şi a aşezat pernele pe fotoliu, Jethro a strâns la piept trupul gol şi tandru al soţiei unui alt bărbat şi a simţit cum regretele puneau pentru prima oară stăpânire pe sufletul său.

— O duc eu la baie, a spus Jethro, fără să mai aştepte ca Mac să i-o ia din braţe.

N-ar fi suportat ca Mac să-l despartă acum de ea. Nu până când nu avea să se îmbete cu acest sentiment, până când nu avea să se întipărească pentru totdeauna în memoria lui. Nu voia să-l uite.

— Vin şi eu imediat, a spus Mac pe un ton impasibil. Am pus sărurile de baie sub dulap.

Urmau întotdeauna un ritual. Aveau grijă de femeile care le dăruiau trupurile lor în acest fel. Era un ritual pe care Mac l-a pus în practică atunci când a făcut pentru prima oară sex în trei. Un ritual pe care Jethro l-a acceptat imediat în momentul în care el şi Mac au început să-şi

împartă iubitele.

Sau mai degrabă, după ce Mac a început să-şi împartă iubitele. Jethro a descoperit încă de la începutul relaţiei lor că Mac ştia cum să le atragă pe femeile tandre şi iubitoare în timp ce el părea să le sperie mereu.

A străbătut holul şi s-a îndreptat spre scări, simţind cum Keiley îi mângâia pieptul. Credea că Mac o ţinea în braţe. Era încă pierdută în caruselul ameţitor al orgasmelor intense care i-au răvăşit trupul. Nu ştia în braţele cui se afla, căci altfel nu l-ar fi mângâiat cu atâta tandreţe.

Când a intrat în dormitorul ei şi al lui Mac, Jethro a fost copleşit de atmosfera caldă şi liniştită care domnea în cameră.

Mobila tradiţională din lemn închis la culoare purta amprenta feminităţii ei. Cuvertura cu motive florale care acoperea patul sau vaza cu flori uscate de pe birou îndulceau atmosfera. Pe un perete era un tablou care înfăţişa panorama fermei şi a păşunilor care o înconjurau. Pe un alt perete se afla tabloul unei zâne surprinse în zbor.

Un halat mov, din mătase, zăcea la marginea patului; un ursuleţ, pe care îl primise în dar de la Mac, Jethro ştia asta, stătea în colţul măsuţei de toaletă.

Camera trăda simbioza perfectă dintre ea şi Mac. Şi faptul că el nu avea ce căuta aici l-a frapat mai mult ca niciodată.

Încleştându-şi maxilarele, s-a îndreptat spre baie, unde s-a aşezat pe marginea căzii uriaşe, ţinându-şi cu grijă în braţe povara preţioasă.

Ticălosul! Mac instalase o cadă uriaşă, în care

puteau să încapă cinci oameni. Era aproape la fel de mare ca piscina cu apă caldă din spatele casei.

Potrivind apa, a sărutat-o pe Keiley în creştetul capului când ea a început să dea semne de viaţă.

— Încet! a murmurat el. Ai nevoie de o baie fierbinte, apoi poţi să te culci.

— Mi-e foame, a îngăimat ea.

Jethro a zâmbit la auzul cuvintelor ei. A ars destule calorii în timpul partidei lor de sex încât avea dreptate să-i fie foame. La naiba, şi lui îi era foame!

— Îţi vom pregăti ceva de mâncare după ce faci baie.

Pe chip i-a apărut o grimasă atunci când şi-a atins obrazul de părul ei, închizând ochii în încercarea de a-şi reprima sentimentele de regret.

Era a treia roată la căruţă. Nu avea voie să uite asta. Mac şi Keiley formau un întreg; el se afla acolo doar pentru puţină distracţie.

Ce dracu' a fost în capul lui când a acceptat să vină aici, gândindu-se că va fi la fel ca altădată? Distracţie şi jocuri. Bucurie şi plăcere. Nu s-a aşteptat ca tandreţea şi generozitatea lui Keiley să-l afecteze atât de tare, dar a descoperit în ultimele două zile că prezenţa ei a stârnit o adevărată furtună în sufletul lui.

— Te simţi bine, Jethro? l-a întrebat ea încet, cuibărită încă la pieptul lui în timp ce el turna săruri de baie în cadă şi verifica temperatura apei.

— Mă asigur că apa nu este prea fierbinte.

A închis din nou ochii ca apoi să-i redeschidă la auzul unui zgomot care venea din pragul uşii.

Mac stătea acolo, îmbrăcat în blugi, cu bustul şi cu picioarele goale şi cu ochii gânditori.

Cel mai bun prieten al lui. Iar Jethro tânjea după soţia celui mai bun prieten al său.

— A spus că îi e foame.

A afişat repede un zâmbet, apoi a lăsat-o pe Keiley în apa aburindă din cadă.

— Sunt lihnită, a spus ea, aşezându-se în apă şi scoţând un oftat de fericire.

— Ce vrei să mănânci, iubito? a întrebat-o Mac, intrând în cameră şi aşezându-se în genunchi lângă cadă ca să-i poată săruta buzele umflate.

El i-a cuprins obrazul cu o mână, iar ea l-a prins de ceafă cu degetele ei subţiri. Jethro se simţea mai mult ca niciodată un intrus. Şi avusese de multe ori acest sentiment.

— Vreau pizza, a auzit-o el murmurând, în timp ce Mac îi mângâia obrajii cu degetele, sprijinindu-se de marginea căzii uriaşe.

— Odihneşte-te! Voi comanda pizza ta preferată, i-a promis Mac pe un ton moale, intim, aplecându-se deasupra ei şi sărutând-o pe frunte. Jethro te poate ajuta să te speli pe spate, a încheiat el, pe un ton jucăuş.

— Cred că ar trebui să-mi facă un masaj adevărat, i-a răspuns ea, râzând, cu acelaşi ton jucăuş. Nu cred că voi mai fi în stare să merg cum trebuie un timp.

— Te putem lua în braţe. Mac s-a ridicat în picioare şi l-a privit pe Jethro. Mă duc să comand pizza. Te deranjează dacă rămâi aici?

Nu trebuie să laşi niciodată o femeie singură după ce ţi-a dăruit plăceri inimaginabile. Ia-o în

braţe! Răsfaţ-o! Ţine-i de cald! Mac ştia cum să facă asta şi, de-a lungul anilor, l-a învăţat şi pe Jethro ce trebuie să facă.

— Mă ocup eu de ea, a spus el, îndreptându-şi privirea spre Keiley şi văzând-o cum se relaxa în apă.

— O las în grija ta, a răspuns Mac, bătându-l pe umeri şi ieşind apoi din baie.

Jethro a cercetat camera cu privirea. Aici, amprenta lui Keiley era şi mai puternică. Atmosfera era şi mai intimă decât cea din dormitor. Baia era mobilată cu dulapuri din marmură gri, o chiuvetă şi rafturi înguste care găzduiau diverse articole feminine: săpunuri, loţiuni şi parfumuri. Ştia că sub dulap exista un sertar construit în perete, unde Keiley îşi ţinea trusa de machiaj. De un alt perete atârnau un foen şi diverse modele de bigudiuri.

Din baie puteai ajunge, printr-o uşă din sticlă, într-un balcon care se întindea pe toată lungimea băii şi dormitorului. Uşa din sticlă mată, cu nuanţe cenuşii, era obturată în mod obişnuit de draperii în aceeaşi nuanţă de gri, puţin mai accentuată, precum cea a perlelor. Acum, însă, draperiile nu erau trase.

— Văd că te fascinează pereţii băii noastre, a spus ea, pe un ton puţin evaziv, care îi trăda incertitudinea. Mă descurc şi singură.

Jethro şi-a întors imediat privirea spre ea, poposind mai întâi asupra apei care îi mângâia sânii înainte de a-i întâlni ochii căprui şi mari.

A clătinat încet din cap, apoi s-a aşezat pe treapta scundă pe care păşeai ca să te urci în

cadă.

— Nicidecum! a spus el, luând un burete, pe care l-a îmbibat cu un gel de baie. Este privilegiul meu să am grijă de tine.

— Ar trebui să-mi fie ruşine, a răspuns ea, în timp ce el a răsucit-o cu spatele spre el ca s-o spele. N-am făcut niciodată dragoste cu altcineva în afară de Mac.

Privea fascinat cum spuma îi înveşmânta spatele şi, brusc, cuvintele ei l-au izbit cu putere. A făcut dragoste. Făcuse oare dragoste vreodată până acum?

— Dar ţi-a plăcut? a murmurat el, în timp ce îi mângâia umerii cu buretele.

— Foarte mult, a răspuns ea, oftând din greu. Poate prea mult. Şi cred că ar trebui să-mi fie ruşine.

— Dar nu ai energia s-o mai faci, nu-i aşa? a întrebat-o el, schiţând un zâmbet.

— Nu ştiu, i-a răspuns ea, cu o voce reflexivă, privindu-l cu chipul ei încadrat de şuviţe ude de păr, care i se lipeau de obraji şi de gât. Poate că ar trebui să-mi fie teamă.

Era dezorientată şi ochii îi reflectau asta. Erau căprui acum – cu unde fremătătoare de castaniu şi verde, o combinaţie pe care el o adora. Dar mai devreme, ochii i-au strălucit ca nişte flăcări verzi. Ca nişte nestemate aşezate pe o catifea cafenie.

— Nu trebuie să-ţi fie teamă, iubito, i-a spus Jethro, clătinând din cap. Mac te iubeşte. O ştii foarte bine. Ce s-a întâmplat în seara asta nu va schimba acest lucru. Rolul meu este doar să-l ajut să-ţi ofere cât mai multă plăcere. Asta-i tot.

— Şi tu ce obţii, Jethro? l-a întrebat ea, cu o privire încruntată.

Ce obţinea el? Şansa de a sorbi din cupa dragostei, chiar dacă era vorba doar de câteva picături. Şansa de a se bucura din plin de viaţă cum nu o mai făcuse niciodată până atunci.

— Mai multă plăcere decât îţi imaginezi, Keiley, a asigurat-o el pe un ton moale.

Mai multă plăcere decât şi-a imaginat el însuşi. Trecutul lui, învăluit în beznă şi singurătate, dispărea când se afla în prezenţa ei.

— Destulă plăcere ca să mai rămâi cu noi un timp?

Întrebarea lui Mac l-a făcut să tresară, simţindu-se uşor vinovat.

— Nu se ştie niciodată, i-a răspuns Jethro, râzând, adoptând o atitudine veselă, dar falsă. Directorul nu pare grăbit să mă primească acum la birou.

— Jethro adoră să-i snopească în bătaie pe criminali, a spus Mac, scrutând-o pe soţia lui cu o privire încrezătoare, convins că nimeni nu-i va lua locul în inima ei. Încerc să-l conving să-şi ia o vacanţă când îi expiră perioada de suspendare la sfârşitul săptămânii.

Jethro privea comunicarea tăcută dintre soţ şi soţie. Legătura care îi ajuta să-şi citească gândurile unul altuia. Să-şi înţeleagă cuvintele înainte de a le rosti.

— Ar trebui să-ţi iei, a încuviinţat Keiley pe un ton domol, întorcându-şi încet capul ca să întâlnească privirea lui Jethro.

Nu a spus mai mult. L-a prins în schimb de

mâna în care ţinea încă buretele şi i-a pus-o pe umăr.

Jethro a rămas fără grai. Dar cine mai avea nevoie de cuvinte? Conştient de prezenţa lui Mac în spatele lui, a făcut ceea ce făcuse de multe ori în trecut: a spălat-o pe femeia din trupul căreia s-au înfruptat amândoi. Dar spre deosebire de alte dăţi, nu a mai făcut glume şi nici nu a mai tachinat pe nimeni. Nu avea chef de glume şi tachinări. Era vorba de ceva mult mai serios decât şi-a imaginat vreodată.

Keiley i-a oferit un dar care i-a făcut să vibreze coardele sensibile ale sufletului, un dar pe care nici nu ştia cum să-l definească.

A spălat-o din cap până în picioare, ignorând faptul că s-a înroşit toată ca focul în clipa în care i-a atins cu buretele zona dintre coapse.

În timp ce o spăla, Jethro îi simţea şi îi vedea plăcerea languroasă şi senzualitatea latentă care i se reflectau din nou în obrajii îmbujoraţi.

După ce rolul lui s-a încheiat, s-a dat la parte şi l-a privit pe Mac, care se rezema de tocul uşii şi se uita la soţia lui cu un zâmbet şi o expresie plină de tandreţe, pe care Jethro nu le mai văzuse până atunci.

— Hai, prinţesa mea! a spus Mac, luând prosopul înaintea lui Jethro şi îndreptându-se spre cadă. Trebuie să te îmbrăcăm până să primim pizza.

Jethro s-a retras, privind cum Mac a scos-o pe soţia lui din cadă şi a înfăşurat-o în prosop. A şters-o încet, copleşind-o cu sărutări, în timp ce ea se cuibărea la pieptul lui, savurând atingerile

soţului ei.

Soţul ei. Aparţinea unui alt bărbat şi el nu avea voie să uite asta. Nu voia să schimbe lucrurile, dar făcea eforturi să nu uite că era soţia altcuiva.

Clinchetul vesel al râsetelor ei când Mac a luat-o în braţe şi a ieşit din baie i-a atins din nou coardele sensibile ale inimii. I-a topit scutul de protecţie în care şi-a învăluit sufletul.

— Hai, Jethro, pizza trebuie să sosească! a strigat Mac. Vreau să ne îmbrăcăm şi să afişăm o ţinută cât mai decentă posibil.

La dracu'! Viaţa dintr-un orăşel de provincie. Mac ar fi trebuit să rămână în Virginia. Jethro trebuia acum să se apropie de locuitorii acestui orăşel ca să afle cine a răspândit zvonurile legate de Keiley. Şi *nu se va lăsa* până nu va afla asta.

Un gând întunecat şi răzbunător i-a trecut atunci prin minte. Va face tot ce-i va sta în putinţă s-o împiedice pe Delia Staten, o scorpie meschină şi geloasă, să-i facă rău lui Keiley. Delia îl voia pe Mac; a aflat asta în ziua aceea. Chiar şi acum, după cincisprezece ani, ura şi pasiunea pentru el îi dominau existenţa.

Mac i-a povestit despre ea şi despre alţi membri ai acestei comunităţi atât de „cumsecade". I-a povestit că nimeni nu a intervenit vreodată atunci când bătrânul McCoy îşi snopea fiul în bătaie şi îşi umilea soţia în public. Că oamenii i-au bârfit tot timpul şi au transformat viaţa mamei lui Mac într-un adevărat infern.

Nu reuşea să înţeleagă cum a putut Mac să se întoarcă aici şi cum putea să fie sociabil şi

politicos cu aceşti nenorociţi.

Clătinând din cap, a ieşit din baie şi a străbătut dormitorul. L-a văzut cu coada ochiului pe Mac, care o îmbrăca pe Keiley. În timp ce îi punea o altă pereche de pantaloni largi, asemănători cu cei pe care îi purtase mai devreme, îi săruta abdomenul şi îi trăgea elasticul peste şolduri.

Intimitatea dintre cei doi soţi l-a făcut să scrâşnească din dinţi, măcinat de dorinţă – o dorinţă care nu avea nicio legătură cu poftele carnale, ci cu un vis care îi ameninţa sufletul.

Gol şi excitat, a traversat holul, îndreptându-se spre camera lui, când a încremenit pe loc la auzul unui sunet care venea de undeva de jos.

Jethro s-a ascuns în umbra holului, scrutând scările cu ochii îngustaţi. Sunetul s-a auzit din nou, distant, plutind prin aer ca o şoaptă sinistră.

A făcut cale întoarsă în dormitor şi i-a aruncat lui Mac o privire crispată, de avertizare. Prietenul lui a tresărit.

Mac i-a acoperit gura cu mâna în clipa în care Keiley a vrut să întrebe, surprinsă, ceva. Jethro a luat o pereche de pantaloni din dulapul lui Mac şi i-a făcut semn să-i dea o armă.

— Stai cuminte! i-a şoptit Mac lui Keiley, arătându-i prin semne să se ascundă într-un colţ al camerei.

Ea s-a retras, cu ochii încremeniţi de spaimă, tremurând din tot corpul. Discutaseră despre situaţii de acest gen – în caz de pericol, se ascundea undeva ca să nu-i stânjenească, cu lipsa ei de experienţă, mişcările lui Mac.

El a deschis în tăcere un sertar în timp ce Jethro îşi încheia fermoarul blugilor şi a scos de acolo două pistoale Glock şi câteva cartuşe de rezervă. Pe al treilea, un model mai mic, l-a încărcat rapid şi s-a îndreptat spre ascunzătoarea lui Keiley. I-a îndesat arma în mână, i-a arătat cum să tragă piedica şi apoi i-a făcut semn să se întindă la pământ. Ea s-a supus şi s-a lungit pe covor.

Mac i-a arătat apoi uşa lui Jethro. Au ieşit rapid din cameră, ţinând armele la nivelul umerilor, gata de atac.

Nu mai lucra de trei ani la Biroul de Investigaţii, dar Mac n-a uitat gustul pericolului, simţind acum fiori pe şira spinării.

Urmând semnele lui Jethro, s-au îndreptat spre scări. Acesta a început să coboare treptele în timp ce Mac îl acoperea. Nu auzea sunetul pe care îl auzise Jethro, dar simţea că ceva nu era în regulă. Cineva intrase în casă.

Jethro i-a arătat cu degetul sufrageria unde cu doar câteva clipe în urmă îi dăruiseră lui Keiley plăceri inimaginabile.

Mac a ciulit urechile, dar nu a auzit decât ticăitul ceasului din cameră şi tăcerea apăsătoare din casa slab luminată.

Jethro era încordat ca un arc şi asculta cu atenţie, lipit de perete. I-a făcut apoi semn lui Mac că va intra în cameră. Acesta şi-a ocupat poziţia strategică pe treptele din celălalt capăt al holului şi a dat iute din cap.

Jethro s-a mişcat rapid, dând buzna în sufragerie înainte ca Mac să se ghemuiască şi să

se rostogolească pe scări, năvălind în cameră prin cealaltă intrare. Era pregătit să tragă, având simţurile încordate la maximum.

Dar nu l-a întâmpinat decât tăcerea. A scrutat cu privirea camera semiobscură. La început, totul i s-a părut în ordine până când ochii i-au căzut asupra taburetului şi fotoliului pe care stătuse Keiley.

Cineva le mutase. Hainele ei se aflau la un pas de locul iniţial, dar chiloţii dispăruseră. Chiloţii din dantelă albă, îmbibaţi de sucurile ei senzuale.

— Keiley, a şuierat el printre dinţi, urcând treptele în fugă.

Spaima a pus deodată stăpânire pe el, întunecându-i raţiunea, în timp ce adrenalina îi dădea aripi. A năvălit ca o furtună în dormitor, încremenind pe loc când a văzut-o pe Keiley. Stătea în colţul camerei, cu spatele lipit de perete şi cu privirea aţintită asupra uşii din sticlă care dădea în balcon.

Nu părea în pericol, dar ţinea arma cu ambele mâini îndreptată spre uşă. Clanţa din alamă a uşii se mişca ameninţător, sub presiunea cuiva care încerca să intre cu intenţii sinistre.

Mac nu s-a mai gândit. A tras.

— Ticălosule! a strigat el, alergând spre uşa făcută ţăndări, în timp ce Keiley a ţipat, iar Jethro s-a aruncat prin sticla spartă.

Mac s-a ghemuit, gata să sară, cu arma ridicată, când l-a auzit pe Pappy lătrând furios.

— Pappy, jos! a strigat el, prinzându-se cu mâinile de balustradă şi aruncându-se peste ea.

A aterizat şi s-a rostogolit la pământ, oprindu-

se în spatele fântânii arteziene aflate la câţiva paşi distanţă. Jethro se ascundea în direcţie opusă printre arbuştii de sânger care creşteau pe lângă locuinţa lor şi ajungeau până la balcon.

Din faţa casei, s-a auzit motorul unei motociclete şi chiar dacă Mac a sărit ca un arc în picioare şi a fugit pe urmele intrusului, ştia că era prea târziu.

— Nenorocitule! Ticălos nenorocit ce eşti! a izbucnit el, văzând în depărtare luminile motocicletei.

Îndreptând pistolul în direcţia aceea, a tras, orbit de mânie. L-a auzit apoi pe Jethro înjurând în spatele lui.

— Ticălosule! a spus Mac, lovind cu pumnul în caroseria camionetei sale. Nenorocitule!

— Mac! l-a strigat Jethro, năpustindu-se spre el. S-a dus, omule. Gata!

— Keiley!

Mac s-a năpustit apoi spre casă, gata să lovească uşa de la intrare cu pistolul, când aceasta s-a deschis brusc.

El a ridicat imediat arma, gata să tragă, descoperind apoi că ţinea pistolul îndreptat spre chipul îngrozit al lui Keiley. Jethro înjura de mama focului în spatele lui.

— La naiba! Ţi-am spus să nu te mişti de acolo! a ţipat Mac, prinzând-o de umeri şi împingând-o în casă, în timp ce ea îl privea cu ochii plini de lacrimi.

Spaima pusese stăpânire pe el. Mânia îl împiedica să mai gândească, astfel că a izbit-o cu spatele de un perete şi s-a uitat în ochii ei

înspăimântaţi, luptându-se să n-o zgâlţâie prea tare.

— De ce nu mă asculţi, Kei, când îţi spun să nu te mişti dintr-un loc? a ţipat el. Era cât pe ce să-ţi zbor creierii!

— Dă-i drumul, Mac! a spus Jethro, cu o voce ameninţătoare, prinzându-l pe Mac de mâini. La dracu', o răneşti! Dă-i drumul!

Jethro s-a interpus între el şi soţia lui, dar Mac l-a împins într-o parte.

— Dă-te dracului din calea mea! a urlat Mac, împingându-l pe Jethro ca să ajungă la soţia lui, să vadă dacă era vie şi nevătămată chiar dacă era cumplit de nervos.

Niciodată n-a fost atât de nervos. Atât de înspăimântat la gândul că ticălosul ăla s-a strecurat în cameră şi a prins-o pe picior greşit, lipsită de apărare.

— Nu plec de aici până când nu te linişteşti! a urlat Jethro. E speriată. Nu înrăutăţi şi tu lucrurile!

— Eram gata s-o omor! El l-a împins pe Jethro, apoi a privit-o pe Keiley. Dumnezeule, Kei! Iubito!

Ea plângea lipită de perete, cu chipul ascuns în mâini şi cu umerii gârboviţi, strivită parcă de violenţa ce-o înconjura.

Apucând-o de umeri, a întors-o cu blândeţe spre el. Cu multă blândeţe. I-a atins cu mâinile părul şi umerii, apoi a strâns-o în braţe, închizând ochii în încercarea de a-şi stăvili lacrimile care ameninţau să i se prelingă pe obraji.

— Kei, iubito! i-a şoptit el la ureche. Îmi pare rău.

Doamne, iubito, era să te omor! Aş fi murit şi eu. Ştii asta? A sărutat-o pe frunte în timp ce ea plângea cu hohote în braţele lui. Keiley, aş fi murit şi eu. N-aş putea să trăiesc, iubito. N-aş putea să trăiesc...

N-ar putea să trăiască fără ea.

Şi-a încolăcit braţele în jurul gâtului său, strângându-l cu putere în timp ce plângea şi tremura din ce în ce mai tare.

— Eşti cu mine acum.

S-a aplecat deasupra ei, cuibărind-o la piept, în timp ce Jethro s-a apropiat de ei şi a strâns-o în braţe pe la spate, împingând-o şi mai mult în braţele lui Mac. Era ocrotită acum. Nimeni şi nimic nu putea s-o mai atingă.

Dar ceva, cineva a fost gata să o facă.

— Îmi pare rău! a strigat ea. Am auzit zgomotul motocicletei. Am auzit împuşcături. M-am speriat, Mac. Atât de tare…

— Să nu mai faci niciodată asta, Keiley! i-a cerut el, pe un ton aspru, copleşit de teamă şi durere. Jură-mi că nu vei mai face niciodată aşa ceva! Stai ascunsă! Nu te expui! În special, dacă nu mă avertizezi înainte. Niciodată să nu mai faci asta, Keiley!

— Niciodată! a repetat ea, clătinând din cap şi tremurând ca varga. Dumnezeule, Mac, ce se întâmplă? Ce-a fost asta?

Ridicându-şi capul, l-a privit pe Jethro peste umărul ei. Prietenul lui i-a arătat chiloţii din dantelă albă care dispăruseră din cameră.

Sub balcon, a citit Mac pe buzele lui.

— Nu ştiu încă, iubito, i-a răspuns el lui Keiley,

aruncându-i lui Jethro o privire aspră pe când acesta a ascuns chiloţii.

Eliberând-o din strânsoare, i-a privit chipul palid, apoi a cercetat-o din cap până în picioare ca să se asigure că era teafără.

— Te simţi bine?

— Da, sunt bine, a spus ea, trăgând aerul pe nas şi începând apoi să-l pipăie ca să se asigure, la rândul ei, că şi el era întreg şi nevătămat. Sunt doar îngrozită. Cine era idiotul ăla, Mac?

— Nu ştiu încă. A strâns-o din nou la piept, privindu-l pe Jethro, care se întorsese în sufragerie şi inspecta locul. Nu ştiu încă, dar o să aflu.

Capitolul 12

Casa ei a devenit o adevărată scenă a crimei. Nu avea voie să treacă de uşa sufrageriei. Nu trebuia să intervină în procesul de investigaţii, dar putea să urmărească totul din apropiere. Nu mai fusese niciodată atât de înspăimântată.

Keiley stătea pe trepte, lângă cutia de pizza de care nu s-a atins, ţinând în mână un pahar plin pe jumătate cu vin, în timp ce Jethro şi Mac căutau amprente. Nu au chemat şeriful. L-au sunat în schimb pe şeful lui Jethro, apoi au început investigaţiile.

N-a avut nici cea mai vagă idee că Mac a păstrat tot echipamentul pe care l-a folosit în timpul anchetelor efectuate pentru Biroul de Investigaţii. Dar îl păstrase, în mansardă, depozitate într-un rucsac mare, Keiley a descoperit cu surprindere instrumente pe care nu le-a recunoscut şi nici nu le-a înţeles rostul atunci când el a încercat să-i explice cum şi pentru ce se foloseau. A

Înţeles doar că întregul incident avea legătură cu un caz de care Mac s-a ocupat în trecut.

În cele din urmă, şi-a luat vinul şi s-a aşezat pe trepte, acolo unde Mac a lăsat pizza după ce a luat-o de la curierul care a livrat-o. Un băiat care nici nu a mai coborât din camionetă. Mac l-a întâmpinat pe alee, i-a plătit pizza şi l-a expediat extrem de repede, apoi a intrat în casă, i-a ordonat să mănânce şi l-a însoţit pe Jethro în sufragerie.

Le auzea vocile şi a reuşit să prindă o parte din conversaţia lor. Spuneau ceva despre chiloţii

ei pe care i-au găsit sub balcon. Cineva îi furase chiloţii.

Şi-a trecut degetele prin păr, a luat o înghiţitură de vin şi s-a ridicat în picioare. A păşit precaută spre uşă, conştientă de privirile circumspecte pe care Mac şi Jethro i le aruncau.

— Credeţi că el este vinovat de faptul că mai multe lucruri mi-au dispărut în ultimul timp? i-a întrebat ea, realizând că ar fi trebuit să le spună mai de mult despre asta.

Amândoi au încremenit pe loc, aruncându-şi priviri tăioase, aproape feroce.

— Ca de exemplu? a întrebat-o Mac pe un ton ameninţător.

— Păi, pieptenele meu. Îţi aminteşti?

El a încuviinţat din cap cu o expresie crispată.

— Dar numai despre pieptene mi-ai spus.

— Mi-a mai dispărut sticluţa cu parfumul meu preferat. Rochia pe care am purtat-o săptămâna trecută la şedinţa din Virginia. Stiloul gravat pe care mi l-ai dăruit de Crăciun. Lucruri mărunte, Mac.

— Şi mai ce? a întrebat Mac, cu maxilarele încleştate.

— Atât am observat, a răspuns Keiley, încruntându-se.

— De când a început povestea asta? s-a răstit Mac. Şi de ce nu mi-ai spus nimic?

Ea şi-a băgat capul între umeri, încercând parcă să se apere.

— Am fost ocupată. M-am gândit că le-am pus în altă parte. Am început să-mi pun întrebări aseară când mi-am căutat rochia. Voiam să-ţi

spun, dar… Şi-a dres glasul, apoi a continuat: S-a întâmplat ce s-a întâmplat.

— Mac, oricine ar fi putut să afle că ai investigat cazul înainte să pleci, a murmurat Jethro atât de încet că ea abia l-a auzit.

— Ce caz?

Nu i-a scăpat privirea tăioasă pe care Mac i-a aruncat-o lui Jethro.

— Mac, nu crezi că e puţin cam târziu să încerci să mă menajezi? l-a întrebat ea pe un ton răstit, care îi trăda frustrarea. Nu sunt un copil şi nici nu sunt cretină. E vorba de un vânător de femei, nu-i aşa?

Acesta era unul dintre cele mai cumplite coşmaruri ale femeilor.

— La dracu'! a mormăit Mac, trecându-şi degetele prin părul răvăşit. Drăcia dracului!

— Înainte de a ne muta aici, ai anchetat cazul unui individ care hărţuia femeile, nu-i aşa? l-a întrebat ea cu o voce tremurătoare. Cel care a atacat-o pe contabila din Alexandria.

El a dat scurt din cap.

— L-am botezat Playboy-ul. Până la atacul acela, nu şi-a rănit niciodată victimele. Doar se juca cu ele. Sau, mai degrabă, se juca cu iubiţii sau cu soţii lor.

Ea a clătinat din cap, nedumerită.

— Ce vrei să spui?

— Îşi alegea victimele din rândul femeilor ai căror soţi sau iubiţi lucrau în domeniul investigaţiilor. Poliţişti, bodyguarzi, detectivi particulari. Voia parcă să-şi măsoare forţele cu ale lor. Le fura lucrurile personale, apoi le returna,

schimbându-le locul. Era o provocare. Îi punea în alertă pe soţii sau iubiţii lor, apoi devenea din ce în ce mai îndrăzneţ, dându-le de înţeles că putea oricând să lovească din nou.

— Atunci a atacat-o pe una dintre victime?

— Soţul ei era detectiv particular. Individul a pătruns în casă, a reuşit să-l anihileze şi a atacat-o pe soţia lui. Apoi a dispărut.

— Până acum, a spus ea, simţind un nod în stomac.

— Poate că a aflat cine din cadrul FBI-ului a investigat cazul, a spus Mac. N-ar fi fost foarte greu. Am intervievat trei din cele şapte victime.

— Şi a descoperit că eşti căsătorit, a şoptit ea. Iar acum te provoacă.

— Dar de data asta, şi-a ales prost bărbaţii.

Keiley a tresărit văzând zâmbetul ucigător de rece de pe buzele soţului ei. Şi nu i-a scăpat pluralul pe care l-a folosit. Şi-a ales prost bărbaţii. Şi-a întors privirea spre Jethro şi a rămas aproape fără suflare. Dacă expresia lui Mac era ucigător de rece, cea a lui Jethro era glacială. Privirea îi era tăioasă şi neîndurătoare ca gerul iernii.

— Ce-aveţi de gând să faceţi?

— Să-l prindem pe nenorocit, a asigurat-o Mac, cu o voce calmă, acel calm de dinaintea unei furtuni. Mai ai programul de detectare pe laptop? l-a întrebat el apoi pe Jethro. Acesta a dat din cap. Introdu-l în computerul din biroul ei mâine dimineaţă! i-a ordonat Mac. Poate că împreună cu programul pe care l-a instalat pe laptopul meu vom descoperi ceva. Sună-l pe director, spune-i ce se întâmplă şi roagă-l să ne trimită dosarele aici

printr-un serviciu de curierat rapid! De data asta, ticălosul nu mai îmi scapă.

— Putem să facem asta mâine dimineaţă, Mac, a spus Jethro încet, arătându-i-o cu capul pe Keiley. E epuizată şi sunt convins că n-a mâncat nimic.

Ea a clătinat repede din cap.

— Nu mi-e foame. Vreau să ştiu mai întâi ce se întâmplă.

— Eşti prea obosită ca să înţelegi ceva, Keiley. Iar noi suntem prea obosiţi ca să ne continuăm investigaţiile în seara asta, a spus Mac, oftând şi traversând camera în timp ce Jethro strângea echipamentul. Avem amprentele de aici şi de pe uşa balconului. Mâine le vom trimite la Birou ca să vedem dacă are sau nu mâinile „murdare”.

— Nu pot să dorm, a spus Keiley, clătinând vehement din cap, speriată că ar putea măcar să încerce să adoarmă.

— Mai întâi, o să mănânci. Mac a luat-o în braţe şi căldura trupului său a început încet să o cuprindă. Apoi, vom încuia uşile, vom activa sistemul de alarmă şi ne vom culca în patul lui Jethro. Vom face de veghe pe rând cât timp vei dormi.

Ea a clătinat din nou din cap.

— Ia pizza, Jethro! Vom mânca în bucătărie. Trebuie să văd ce face câinele.

— Pappy? a spus Keiley, privindu-l îngrijorată.

— Vreau să văd dacă nu este cumva rănit. Mi-am adus aminte că a încercat să-l atace pe nenorocit.

Ar fi trebuit să-şi amintească mai devreme de

câine. Dacă a păţit ceva, Keiley va suferi zile întregi.

— Rămâi aici, Kei! A aşezat-o pe un scaun din bucătărie şi s-a aplecat spre ea, privind-o direct în ochi. Aici! Nu te mişti de aici! Ai înţeles?

Ea s-a strâmbat, ţuguindu-şi buzele sfidătoare.

— Keiley! Nu mă provoca acum!

— Bine, a spus ea, încleştându-şi maxilarul. Dar grăbeşte-te!

— Mac, câinele este la uşă, l-a anunţat Jethro. Îi dau drumul înăuntru ca să vezi cum se simte.

Mac s-a întors spre prietenul său şi l-a văzut pe Jethro deschizând uşa şi chemând câinele în casă.

Şovăitor, privind circumspect camera, dulăul, o corcitură de câine ciobănesc, s-a furişat uşor în bucătărie.

Închizând uşa, Jethro a pipăit cu grijă trupul masiv al câinelui, căutând răni sau alte urme de violenţă.

— E-n regulă, a dat Jethro verdictul, deschizând apoi uşa.

Dar Pappy nu mai avea de gând să iasă la fel de repede precum intrase. Scheunând, s-a ghemuit din nou şi a pătruns şi mai mult în cameră.

— Lăsaţi-l să stea! le-a ordonat Keiley amândurora.

Nu-i ruga şi nici nu-i implora. Le ordona.

Mac a privit animalul. Dacă îl va lăsa să rămână în seara asta în casă, nu va mai ieşi niciodată în curte – de asta era convins.

— Keiley!…

— Las-o baltă, Mac! N-am de gând să-l las pe Pappy afară în bătaia gloanţelor unui psihopat. Rămâne în casă.

Câinele s-a ascuns sub masă, aşezându-şi apoi capul în poala lui Keiley, scheunând uşor şi privind-o cu ochii săi căprui şi tandri.

— La dracu'!

— Va trebui să te obişnuieşti, a şoptit ea. Nu vreau să păţească ceva.

— Bine, rămâne în casă.

I-a aruncat lui Jethro o privire crispată, în timp ce Keiley a desfăcut cutia din faţa ei şi i-a dat câinelui o felie de pizza cu cârnaţi picanţi, ciuperci şi caşcaval.

— Şi uite aşa a trăit fericit în casă până la adânci bătrâneţi, a spus Jethro, râzând. Apoi a încuiat uşa, a luat un scaun de la masă şi a tăiat o altă felie de pizza, pe care i-a dat-o lui Keiley. Acum mănâncă şi tu! Şi nu încerca să protestezi! a avertizat-o el, ridicând degetul când ea a încercat să facă asta. Dacă nu mănânci, voi duce personal dulăul în garaj şi îl voi încuia acolo. Spre deosebire de Mac, pe mine nu mă îndupleci prea uşor să-ţi fac poftele.

Ea l-a privit cu ochii mijiţi.

— Nu sunt răsfăţată.

— Ba eşti, iubito, a spus el, rânjind, în timp ce Mac abia a reuşit să nu izbucnească în râs. Te-a răsfăţat mai rău ca pe un căţeluş de Crăciun şi asta pentru că te iubeşte prea mult. Dar nu e cazul meu, a continuat el, rezemându-se leneş de spătarul scaunului. Eu sunt de neînduplecat. Incoruptibil. Indestructibil. N-ai decât să te lupţi

cât vrei cu mine, ştiu cum să te bat la fund şi să-ţi provoc şi plăcere.

Mac s-a crispat, dar nu de mânie, aşa cum poate ar fi trebuit să se întâmple. Imaginea în care Jethro plesnea fundul rotund al lui Keiley a fost suficientă să-i trezească simţurile la viaţă, în ciuda pericolului prin care tocmai trecuseră.

— Ai de gând să-l laşi să-mi vorbească aşa? l-a întrebat ea pe Mac, scrutându-l cu o privire nedumerită şi încruntată.

Mac nu şi-a mai putut stăvili râsul.

— Poate să-ţi provoace orgasmul când te bate la fund. Ce părere ai?

— Cred că sunteţi nişte perverşi, i-a ripostat ea.

Mac a ridicat din sprâncene, aşezându-se pe un scaun.

— Şi abia acum ţi-ai dat seama de asta, iubito?

L-a scrutat intens înainte de a-şi muta privirea spre Jethro. Mac i-a surprins expresia gânditoare, modul în care se concentra, de parcă încerca să pătrundă în adâncul sufletului lor.

— Nu, a răspuns ea în cele din urmă, întâlnindu-i din nou privirea, cu un zâmbet misterios pe buze. Cred că am ştiut întotdeauna.

Şi acesta era un gând înspăimântător.

Câteva ore mai târziu, Mac stătea în fotoliul de lângă patul nupţial, în care Jethro dormea împreună cu Keiley. Felul în care prietenul lui a luat-o în braţe după ce Mac s-a ridicat din pat trăda o intimitate şi o tandreţe aparte, lucruri pe care nu le dăruise niciodată celorlalte femei cu care petrecuseră nopţile.

Jethro o ţinea în braţe la fel cum o făcea Mac. O proteja. Ea s-a lipit de el, mulându-şi corpul după forma trupului său. Tricoul lejer şi pantalonii din bumbac pe care îi purta Keiley nu înlăturau senzualitatea şi erotismul pe care le degaja îmbrăţişarea lor.

Erau cu toţii îmbrăcaţi în haine confortabile. Jethro purta nişte pantaloni de trening şi un tricou gri, iar Mac blugi, un tricou şi pantofi de sport.

Erau pregătiţi pentru orice eventualitate, deşi era puţin probabil să se mai întâmple ceva. Dar Keiley a refuzat să se dezbrace. Spaima cumplită pe care i-a citit-o în ochi când i-a sugerat acest lucru l-a determinat s-o lase în pace.

Îi privea curios în timp ce Jethro a tras-o pe Keiley mai aproape de el. Ea îşi ţinea capul îndesat sub bărbia lui, iar el îşi odihnea mâna pe abdomenul ei, trăgând-o mai aproape de coapsele sale.

Ar trebui să fie gelos, s-a gândit Mac. Nimeni în afară de el nu a mai ţinut-o în braţe pe Keiley în acest fel. Şi spiritul său acut de observaţie l-a ajutat să remarce faptul că Jethro o strângea în braţe cum nu o mai făcuse până atunci în prezenţa lui Mac.

Şi-a plimbat degetul, gânditor, peste obraz, întrebându-se unde dispăruseră gelozia şi caracterul său posesiv. În mod obişnuit, când alţi bărbaţi încercau să se apropie de Keiley, reacţiona cu aceeaşi agresivitate cu care un câine îşi apără osul. Ştia cât de posesiv devenea când era vorba de ea şi mai ştia că acum trebuia să-şi pună anumite semne de întrebare legate de lipsa

agresivităţii sale posesive.

Ce dracu’ se întâmpla cu el? s-a întrebat Mac. Stătea acolo, privind cum un alt bărbat îi strângea soţia în braţe şi, în loc să fie gelos, se simţea îngrozitor de excitat, aşa cum se simţise şi mai devreme în seara aceea când Jethro o posedase.

A început să respire cu greutate şi şi-a îndreptat, melancolic, privirea spre fereastra acoperită de draperii. În ultimii zece ani, Mac i-a încredinţat lui Jethro, aproape în exclusivitate, rolul celui de al treilea partener în menajul lor *à trois.* Din anumite motive, el părea să întregească atmosfera uluitoare a partidelor de sex în trei pe care Mac voia întotdeauna s-o dăruiască iubitelor lui. Mac ţinea la ele; Jethro le dorea cu ardoare. Instinctul blând de dominare şi puterea întunecată – asta le ofereau ei femeilor pe care le împărţeau.

Au lucrat ca parteneri în cadrul Biroului de Investigaţii, o echipă perfectă pentru anchetele pe care le efectuau. Erau, de asemenea, perechea ideală pentru femeile cu care făceau dragoste.

Şi acum, pentru femeia pe care o iubeau.

Gândul i-a străfulgerat sufletul, făcându-l să-şi întoarcă din nou privirea spre pat. Jethro începea să se îndrăgostească de Keiley, lucru la care Mac nu se aşteptase. Nici nu-l regreta şi nici nu se simţea îngrijorat din această cauză.

Mai ales acum. Keiley era astfel bine protejată, căci lui i-ar fi fost greu s-o protejeze singur, aşa cum i-a fost şi în anii trecuţi, când teama că soţia lui ar putea să păţească ceva i-a tulburat nopţile, li oferea, aşadar, protecţia de care avea nevoie în cazul în care trecutul său ca

agent FBI se întorcea să-l bântuie, aşa cum se întâmpla acum.

Playboy-ul era bun. Al dracului de bun. Şi până acum a reuşit să scape de toţi anchetatorii care au investigat cazurile individuale. Şi cu fiecare lovitură pe care o dădea, devenea din ce în ce mai violent.

— O vom apăra, Mac, a spus Jethro, în şoaptă, ca să n-o deranjeze pe Keiley. De data asta, n-o să ne scape.

Mac şi-a scrutat cu privirea partenerul, văzând mai mult decât şi-ar fi imaginat Jethro. Simţea emoţia din glasul prietenului său şi aceeaşi pasiune pe care Keiley o stârnea în inima bărbaţilor. Nu aveai cum să scapi din mrejele ei odată ce o atingeai. Rămâneai ferm convins că viaţa nu va mai fi niciodată aceeaşi fără ea.

— Da, o vom apăra, a încuviinţat Mac, simţind cum mânia îi ardea din nou sufletul.

În seara aceea, nenorocitul a fost cât pe ce să pună mâna pe ea.

— Trebuie s-o înveţi să colaboreze cu noi, i-a spus Jethro. Învaț-o cum să se apere singură şi cum să ne ajute în misiunea noastră!

— Cum să stea deoparte, a murmurat Mac.

— N-o să stea niciodată deoparte. O cunoşti doar foarte bine. Eşti soţul ei. Dragostea ei. N-o să stea deoparte cum nu stai nici tu. Gândeşte-te la asta!

Mac s-a strâmbat, ştiind însă că Jethro avea dreptate.

— Te va asculta, dar nu va accepta niciodată s-o ţii încuiată undeva. Ţi-a dovedit-o în seara asta şi

era să plătim cu toţii cu vârf şi-ndesat. Învaţ-o, Mac! Dacă n-o faci tu, o voi face eu.

Mac l-a privit pe prietenul lui prin întunericul camerei, distingându-i forma trupului, întins lângă cel al lui Keiley, şi licărul din ochi.

Nimic nu răzbătea de afară cu excepţia zgomotelor nopţii. Dincolo de uşa încuiată a dormitorului, Pappy stătea de veghe, avertizându-i din timp dacă cineva ar fi intrat în casă. Se întreba însă în continuare de ce animalul nu dăduse alarma mai devreme. Întrebarea asta şi voinţa de fier pe care o desluşea în vocea lui Jethro nu-i dădeau pace.

Keiley era destul de inteligentă şi avea suficient de mult sânge rece ca să-i ajute în misiunea lor dacă o învăţau ce să facă. Dar nu aveau timp pentru asta.

— O vom proteja pe rând, a spus el în cele din urmă. O vom învăţa ce trebuie să facă, atât cât vom putea. Dar nu va fi uşor, Jethro, sunt convins. Individul a riscat enorm în seara asta şi a reuşit să scape. O să facă cat de curând o nouă mişcare.

— Şi capătă tot mai mult curaj, a murmurat Jethro. Următorul pas pe care îl va face s-ar putea să nu semene deloc cu cele precedente. Trebuie s-o ţinem pe Keiley ferecată în casă. Şi să tragem toate obloanele.

Mac şi-a plimbat privirea asupra lui Keiley. Cât va putea oare s-o ţină închisă în casă şi să-l atragă în acelaşi timp în cursă pe vânătorul de femei?

— Ştie că stăm cu ochii-n patru acum, a murmurat Mac. Dacă este inteligent, şi ştim că

este, o să stea la pândă.

— Ca şi noi, de altfel, a spus Jethro cu o voce ameninţătoare. De data asta, n-o să ne mai scape.

Da, de data asta n-o să le mai scape. Mac şi-a cufundat faţa în mâini, apoi s-a ridicat în picioare şi şi-a scos blugii. Restul nopţii o vor petrece în linişte, era sigur de asta. Se simţea epuizat, iar Jethro s-a trezit.

— Lasă-mă să dorm două ore! i-a spus el partenerului său, aşezându-se în pat şi strângând-o pe Keiley în braţe.

Ea a protestat uşor în somn, dar s-a cuibărit la pieptul lui ca o pisicuţă somnoroasă şi a adormit din nou.

— O să mă culc dimineaţă, i-a spus Jethro încet, ridicându-se din pat. Odihneşte-te, amice! Tu eşti cel care a ieşit din joc de trei ani. Nu eu.

Tonul lui Jethro era uşor ironic, iar în colţul gurii lui Mac a apărut un zâmbet. Da, ieşise din joc, dar nu era atât de „ruginit” precum credea Jethro.

— Pot să-ţi dau încă un şut în fund, l-a asigurat Mac.

Jethro s-a întins leneş.

— Mă aştept să-ţi ţii promisiunea, amice, pentru că săptămâna asta ne vom „antrena”.

Mac a zâmbit în timp ce şi-a aşezat pernele, ţinând-o în continuare pe Keiley în braţe, apoi a adormit. Avea încredere în Jethro. Ştia că le va veghea somnul. Şi mai ştia că Jethro va avea grijă de soţia lui, lucru mult mai important.

Capitolul 13

A doua zi de dimineaţă, înfăşurată într-un prosop şi revigorată după duş, Keiley a ieşit din baia lui Jethro cu gândul de a se duce în baia ei înainte de a se îmbrăca.

Toate lucrurile de care avea nevoie erau acolo – loţiunile, parfumurile şi trusa de machiaj. Dar în clipa în care a ieşit din baie, a realizat că nu avea nicio şansă să ajungă la destinaţie.

În faţa ei, se aflau cei doi bărbaţi, care au trecut de barierele pe care le puseseră azi-noapte, bariere de a căror existenţă ea nici nu ştia. Cei doi bărbaţi care au mângâiat-o cu o pasiune inimaginabilă şi care au vegheat-o pe parcursul nopţii cu un devotament rar întâlnit.

Ea l-a privit pe soţul ei, care şi-a scos încet tricoul închis la culoare, dezvăluindu-şi muşchii frumos modelaţi.

De cealaltă parte a patului, Jethro i-a urmat exemplul. Nu era atât de musculos ca Mac, dar pieptul îi era acoperit de smocuri groase de păr, iar trupul era viguros şi robust.

O cicatrice, pe care nu o observase cu o seară înainte, îi traversa bustul de la piept la abdomen. Semnul, perfect vizibil pe pielea bronzată, i-a reamintit cariera periculoasă pe care el şi Mac au ales-o.

Plimbându-şi privirea de la unul la altul, a înnodat prosopul ce-i acoperă trupul şi şi-a dres glasul, şovăitoare.

— Corpul meu resimte experienţa de aseară, a spus ea pe nerăsuflate, simţind durerea surdă din

anus, consecinţa exceselor de cu o seară în urmă.

— Mai sunt şi alte căi, a spus Mac, cu o voce domoală, care însă nu-i ascundea pasiunea nebună.

Tonul îi era puţin crispat, trădând puterea şi instinctul de dominare care o făceau întotdeauna să se înfioare din cap până-n picioare.

Şi-a aţintit apoi privirea spre Jethro. O ţinuse în braţe cât a dormit, ştia asta. Şi-a amintit că s-a trezit de câteva ori şi s-a simţit învăluită de braţele şi de parfumul lui.

— Acest gen de relaţie se bazează pe încredere, Kei, i-a spus Jethro, făcând un pas spre ea, cu ochii lui albaştri debordând de dorinţă. Intre noi nu trebuie să existe învinuiri, sentimente de vinovăţie sau presiuni. Dacă vrei să pui capăt jocului, nu trebuie decât să spui.

— Şi dacă o spun? a întrebat ea curioasă.

— Atunci mă retrag, a asigurat-o el, plimbându-se uşor în jurul ei şi oprindu-se apoi în spatele ei. Este foarte simplu, a continuat el. Şi când te simţi din nou pregătită, trebuie doar să ne anunţi.

Ea l-a privit pe soţul ei. Poate că Jethro s-ar fi retras, dar flacăra din privirea lui Mac i-a dat de înţeles că nu avea de gând să renunţe prea uşor. Când era vorba de pasiunea lui, devenea de neînduplecat.

În ochi i se citea plăcerea în timp ce Jethro îi mângâia umerii. Erau aspre, dar nu la fel de aspre cum erau mâinile lui Mac. Ele îi zgâriau uşor pielea în timp ce se plimbau pe trupul ei, coborând de la umeri spre coate. Atunci, i-a prins braţele la

spate, obligând-o să şi le desprindă de pe prosop şi să şi le încolăcească în jurul gâtului său.

— Doamne, cât eşti de frumoasă! a mormăit Mac, privind-o.

Privindu-l pe Jethro, care i-a desfăcut prosopul.

Keiley a icnit, simţind aerul rece din cameră şi flacăra privirii lui Mac, care i-a trezit sfârcurile la viaţă şi i-a provocat un val nimicitor de plăcere.

Mac nu s-a mişcat din locul în care stătea, dar abia îşi mai stăpânea penisul tare ca fierul, care se lupta să se elibereze din strânsoarea pantalonilor. El şi-a încleştat degetele deasupra penisului, în timp ce bicepşii i se contractau seducători.

— Vreau să te privesc, Keiley. Pe tine şi pe Jethro. Vreau să văd cum plăcerea pune stăpânire pe chipul şi pe trupul tău. Vreau să văd ceea ce plăcerea mă împiedică să văd atunci când fac dragoste cu tine.

Ea a căscat ochii mari în clipa în care mâinile lui Jethro au alunecat spre abdomen. A încercat să-şi retragă braţele cu care i-a cuprins gâtul.

— Lasă-le acolo! a mârâit Jethro, cu o voce fermă. Nu-ţi mişca braţele! Rămâi în poziţia asta ca să te vadă în toată splendoarea ta!

— Mac! i-a rostit ea numele, într-o palidă încercare de protest.

Mac a clătinat încet din cap, agitându-şi uşor şuviţele de păr, în timp ce o privea cu pleoapele puţin lăsate peste ochii săi cenuşii ca oţelul.

— Lasă-te purtată de senzaţii, Kei! a spus el. Lasă-mă să te privesc! Lasă-mă să-ţi văd plăcerea! Ştii cât mă excită să te văd că-ţi pierzi controlul?

Să te văd dominată cu totul de plăcere până când ajungi să pluteşti pe aripile extazului suprem?

Keiley tremura din toate mădularele. Simţea cum fiorii pasiunii îi străbat trupul, trezindu-i la viaţă dorinţele carnale, intensificate de cuvintele lui.

Cum ar fi putut să ignore privirea din ochii lui? Caracterul posesiv pe care îl trădau. Keiley avea senzaţia că în clipa în care Jethro va dispărea din viaţa lor, nu vor mai trăi niciodată experienţe asemănătoare. Dorinţele pătimaşe i se oglindeau pe chip. Din motive necunoscute, avea nevoie de aceste experienţe. Aşa cum alţi bărbaţi aveau nevoie de un sărut sau de cuvinte de iubire. Părea o declaraţie. Şi ridica semne de întrebare pe care Keiley ştia că nu le va mai putea ocoli însă mult timp.

Dar ochii îi trădau şi dragostea pentru ea. Îi licărea în priviri mult mai puternic decât înainte. Nu se putea îndoi de asta. Poate că un alt bărbat îi mângâia trupul, dar în clipa aceea, Mac îi mângâia sufletul.

— Vreau să-l văd cum face dragoste cu tine, Kei.

Un geamăt i-a scăpat printre buze când a simţit cum mâinile lui Jethro îi cuprind în căuşul palmelor sânii sensibili şi excitaţi. El i-a ridicat ca pe o ofrandă, apoi a început să-i stimuleze sfârcurile cu artă.

Genunchii îi tremurau. Sângele îi alerga năvalnic prin vene. Apoi, într-o fracţiune de secundă, Jethro a întors-o spre el, a luat-o în braţe şi a aşezat-o cu grijă în mijlocul patului.

Ea l-a privit pe Jethro în timp ce acesta şi-a dat chiloţii jos, etalându-şi penisul excitat, umed şi roşu de dorinţă. Penisul lui Mac era puţin mai gros, cel al lui Jethro puţin mai lung. Amândoi erau bine dotaţi şi ştiau să-şi folosească experienţa sexuală acumulată în timp.

Îngustându-şi ochii şi plimbându-şi privirea de la unul la altul, Keiley s-a arcuit pe pat, masându-şi abdomenul cu mâinile, copleşită de senzaţia de căldură pe care o simţea între coapse.

— Ai putea să participi şi tu, i-a şoptit ea soţului ei.

Aventura aceasta îi provoca sentimente contradictorii – nu înţelegea cum putea Mac să se mulţumească privind cum un alt bărbat o atingea, o săruta, o poseda. Nu-şi putea controla însă reacţiile şi senzualitatea care puneau încet stăpânire pe ea.

— Vreau să te privesc, a murmurat el. Vreau să te văd subjugată de plăcere. Să te văd cum arăţi când îţi pierzi controlul.

Ea şi-a lins buzele nervoasă.

— Dar am făcut asta numai cu tine, Mac.

— Iar eu sunt aici, a asigurat-o el, apropiindu-se de pat în timp ce Jethro s-a aşezat lângă ea.

— Dar nu este acelaşi lucru, a spus ea, tresărind în clipa în care buzele lui Jethro i-au atins umerii şi a început să-şi plimbe limba pe pielea sensibilă, provocându-i fiori în tot corpul.

Numai în braţele lui Mac a reacţionat în felul acesta. Acum, sub privirea lui scrutătoare, îi răspundea unui alt bărbat, ale cărui mângâieri îi trezeau la viaţă dorinţe răvăşitoare.

Atingerile lui nu semănau cu cele ale lui Mac. Buzele erau puţin mai aspre, limba însă era la fel de îndrăzneaţă şi de invadatoare, deşi părea mai aspră decât cea a soţului ei.

Asta n-a împiedicat-o însă să-i răspundă şi să geamă, debordând de senzualitate.

— Nici nu trebuie să fie la fel, i-a şoptit Mac, pe când Jethro s-a aplecat deasupra ei şi i-a atins maxilarul cu degetele, întorcând-o cu faţa spre el. Trebuie să fie o experienţă şi mai încinsă, şi mai intensă. Trebuie să-ţi aprindă simţurile la maximum, Keiley, să te facă să ţipi de dorinţă, udă, sălbatică şi dezlănţuită. Asta vreau să văd. Asta trebuie să văd.

Dorinţa aceasta i se oglindea în privire, în glas. Ea a simţit deodată o durere în piept. Ce experienţe a trăit soţul ei în trecut, responsabile pentru această latură întunecată a personalităţii sale? Cu siguranţă, era vorba despre ceva mult mai cumplit decât a lăsat-o el să înţeleagă.

Ea l-a privit apoi, neputincioasă, pe Jethro.

— Ssst! i-a şoptit el, ca şi când îi vedea sufletul, ca şi când îi vedea teama care punea încet-încet stăpânire pe ea. Jocul nostru nu implică durere. Ci numai plăcere.

Numai plăcere? O plăcere născută din dorinţa de a scăpa de durere?

Şi-a ridicat mâinile şi i-a atins faţa, plimbându-şi degetele pe pomeţii obrajilor şi pe fruntea întunecată, rătăcindu-le apoi în părul lui lung.

Un păr la fel de negru ca al lui Mac, dar presărat cu şuviţe castaniu-deschis. Nu era la fel de mătăsos ca al soţului ei, ci mai aspru şi nu atât

de bogat.

I-a văzut chipul crispându-se la atingerea ei, iar ochii i-au strălucit deodată de un licăr de disperare înainte de a-i închide pentru o clipă.

Când i-a redeschis, licărul dispăruse, dar dorinţa pătimaşă a rămas. În privirea şi în sărutul lui.

Sărutul a lăsat-o aproape fără suflare. O săruta aşa cum o săruta şi Mac. Fără să-şi ceară iertare. Fără să ceară voie. Fără tandreţea pe care o presupuneau trei ani de căsnicie. Era sărutul unui bărbat care nu-şi cerea iertare pentru dorinţele care îi mistuiau sufletul.

— Îţi place, nu-i aşa, Kei? a şoptit Mac. Văd cum te sărută. Îţi place să-ţi devoreze buzele.

Nu putea să nege asta. Nu putea nici s-o confirme, încerca cu disperare să-şi înfrâneze reacţiile care ameninţau s-o copleşească.

— Nu te împotrivi, iubito! i-a spus Mac cu o voce domoală, dar aspră, împovărată de dorinţă. Lasă-mă să-ţi sorb plăcerea! Pasiunea! Împlineşte-mi rugămintea!

Ea a gemut în clipa în care Jethro a început să-i ronţăie buzele şi să i le mângâie cu limba, încleştându-şi degetele în părul ei ca să-i imobilizeze capul. Îi îngrădea mişcările, dar nu reacţiile. De unde izvorau toate astea, habar nu avea. Dintr-o parte întunecată a sufletului său, care savura această experienţă extremă, în care un alt bărbat o poseda sub privirile intense ale soţului ei. Izvorau, probabil, din descătuşarea şi dominarea senzualităţii sale.

A cuprins umerii lui Jethro cu braţele,

jucându-se cu degetele prin părul lui, trăgându-l de şuviţele lungi şi apropiindu-i buzele de ale sale în timp ce limba i se contopea cu a lui.

De parcă s-ar fi jucat cu focul în preajma unei butelii, a simţit cum Jethro a explodat deodată, fiind amândoi spulberaţi de suflul deflagraţiei. Muşchii i s-au contractat, penisul i-a tresărit, lipit de şoldul ei, iar picioarele li s-au încolăcit.

Brusc, dorinţa răvăşitoare i-a cuprins trupul, sufletul şi spiritul, biciuind-o fără milă. Şi-a depărtat şi mai mult buzele, sorbindu-i sărutul cu aceeaşi poftă mistuitoare.

Buzele şi limbile li s-au contopit într-un dans frenetic al dragostei şi senzualităţii. Îşi explorau reciproc trupurile cu mâinile. El i-a cuprins sânii în căuşul palmelor sale mari, ciupindu-i sfârcurile, în timp ce ea îi mângâia spatele, se pierdea în părul lui şi îi simţea muşchii umerilor fremătând de dorinţă.

L-a zgâriat cu unghiile, iar el a gemut. Şi-a dezlipit buzele de ale ei, sărutând-o apoi pe gât, în timp ce ea se arcuia în braţele lui şi îl ruga în tăcere să nu se oprească.

A încercat să-şi ţină ochii deschişi în clipa în care a simţit cum buzele lui Jethro îi invadau sânii, făcând-o să geamă, copleşită de dorinţă. Mac stătea încă la marginea patului, mângâindu-şi încet penisul, cu o privire încărcată de plăcere şi încântare. S-a uitat pentru o clipă în ochii ei, debordând de iubire, dar şi de cunoaşterea tainelor carnale, apoi şi-a aţintit privirea asupra lui Jethro, care se juca încet cu limba în jurul unui sfârc, provocându-i scântei de plăcere în tot

corpul.

Dumnezeule, ea îi îndeplinea fără să vrea dorinţa – îşi pierdea controlul!

Mac a privit-o pe Keiley, care părea să fi păşit spre alte lumi, apoi s-a lăsat purtat de arta cu care Jethro îi stimula sfârcurile, abandonându-se cu totul în braţele extazului suprem.

Jethro i-a cuprins sânii în mâinile sale uriaşe, atacându-i pe rând cu limba şi cu gura lui lacomă. Sfârcurile i s-au înroşit precum cireşele pârguite, gata parcă să fie culese.

Mameloanele delicate dispăreau pe rând în gura lui Jethro, care le sorbea apoi cu poftă. Mac ştia ce-i plăcea soţiei sale, la fel cum ştia – privind acest spectacol inedit – cum îi chinuia sfârcurile tandre şi sensibile.

Limba le „biciuia” fără milă. Keiley tresărea la fiecare atac al limbii lui. Tremura acum, se zvârcolea şi lăsa urme adânci cu unghiile pe umerii goi şi încordaţi ai lui Jethro.

Printre buze i-au scăpat alte gemete în clipa în care Jethro şi-a extins aria de explorare a corpului ei, alunecând spre abdomenul presărat cu picături de sudoare, asupra căruia a început să reverse sărutări fierbinţi. I-a lins cu limba pielea sărată şi umedă, făcând-o să se înfioare şi să-l împingă spre zona genitală.

Mac nu şi-a putut reprima o grimasă de dorinţă, încleştându-şi mâna deasupra penisului când a văzut-o pe Keiley conducându-l pe Jethro spre comoara ascunsă între coapse.

Lui Keiley îi plăcea să-şi simtă vulva devorată de o gură lacomă. Îşi tundea buclele care o

acopereau atât cât să le transforme într-un pufuleţ seducător, care să nu stea în calea plăcerii pe care Mac i-o dăruia de fiecare dată când se pierdea în adâncurile ei.

Lui Jethro avea să-i placă, deşi Mac ştia că în cele din urmă va încerca s-o convingă să se epileze definitiv. Mac a amânat acest moment în aşteptarea lui Jethro.

Acesta a alunecat între coapsele ei, depărtându-i-le cât a putut de mult, strecurându-şi umerii între ei şi dezvăluindu-i lui Mac buclele seducătoare.

Jethro şi-a ridicat apoi privirea, întrebător. Mac a simţit cum pofta carnală devenea din ce în ce mai mistuitoare şi o grimasă i-a contorsionat chipul. Spectacolul care se desfăşura sub ochii lui şi care îi oferea şansa să se îmbete din plăcerea lui Keiley, conştient că intensitatea actului sexual căpăta proporţii extreme, îi aţâţa simţurile la maximum şi îi amplifica plăcerea.

Putea, în sfârşit, s-o privească. Să-i savureze reacţiile. S-o vadă pierzându-şi controlul, plutind pe aripile unei plăceri mult mai intense decât cea pe care i-o dăruia în timpul partidelor lor de sex. Nu o împărţea cu un alt bărbat. Îi dăruia plăceri inimaginabile.

El a încuviinţat uşor din cap, răspunzând în cele din urmă întrebării mute din privirile lui Jethro. Practicaseră de atâtea ori acest joc, încât l-a distrat faptul că prietenul lui continua să-i ceară permisiunea de a merge mai departe.

Dar după ce-a obţinut aprobarea, Jethro n-a mai stat pe gânduri. I-a depărtat cu degetele

labiile moi, dezvăluindu-i carnea rozalie, impregnată de sucurile feminine delicioase. Era pufoasă şi dulce ca vata de zahăr şi în clipa în care îi va simţi aroma, Jethro va înnebuni de dorinţă, Mac era convins de asta.

Prietenul său adora să devoreze vulvele femeilor. Îi plăceau gustul, atingerea şi căldura incitantă pe care le descoperea întotdeauna între coapsele moi şi labiile lor excitate.

Şi-a cufundat capul între picioarele ei, având grijă să nu-l priveze pe Mac de spectacolul pe care acesta îl urmărea fascinat.

Clitorisul lui Keiley era excitat acum, roşu ca un boboc de trandafir, fremătând de dorinţă. Jethro l-a cuprins încet cu buzele şi apoi a început să-l absoarbă cu poftă în timp ce cu o mână îi explora împrejurimile.

— O, Doamne, Jethro! a ţipat Keiley, agitându-şi capul dintr-o parte în alta, înainte de a face ochii mari şi de a se crispa, cu privirea aţintită spre el.

De parcă atunci şi-a dat seama că a strigat numele unui alt bărbat.

Jethro şi-a intensificat mângâierile. Mac privea, captivat, lupta care se dădea în sufletul ei – lupta dintre dorinţa de a se uita la el şi dorinţa de a închide ochii şi de a pluti în voie pe aripile plăcerii.

— Nu te împotrivi! i-a şoptit Mac, apropiindu-se de ea şi aşezându-se în genunchi pe pat ca să-i atingă obrazul şi să-şi plimbe degetul pe buzele ei. Lasă-mă să te văd cum te dezlănţui în voie! Nu contează pe cine strigi, iubito. Amândoi suntem

aici.

Ea şi-a arcuit şoldurile, tresărind. Mac a scrâşnit din dinţi, încercând să-şi stăvilească poftele mistuitoare. Ştia de ce a reacţionat Keiley aşa. Jethro o penetrase cu degetele şi acum se juca în adâncurile ei, intensificându-i dorinţa şi orgasmul prin mişcări lente, dar nimicitoare.

— Ştiu ce-ţi face, i-a spus Mac, în timp ce ea îl privea, neputincioasă. Îţi stimulează vulva strâmtă, care îi strânge şi îi arde degetele.

Ea a deschis gura, cu respiraţia întretăiată de plăcere, în timp ce el s-a lăsat din nou purtat de spectacolul uluitor din faţa sa. Jethro îşi ţinea ochii închişi şi îşi plimba limba în jurul clitorisului ei excitat, absorbindu-i sucurile şi îmbătându-se cu dulceaţa lor.

Mac s-a întins puţin pe pat, strecurându-şi braţul pe sub gâtul ei ca să-i ţină capul rezemat de pieptul lui în timp ce continua s-o privească fascinat. Vedea cum cea mai dulce vulvă din lume se topea în gura lui Jethro. Vedea cum clitorisul ei dispărea sub atacurile nemiloase ale limbii prietenului său pentru ca puţin mai târziu, ea să-l strige pe nume, să tresalte şi să se zvârcolească pe când Mac o ţinea strâns la piept, simţind cum valurile de orgasm îi devastau trupul.

— Am nevoie de ea, a spus Jethro, ridicându-se în genunchi şi îndesându-şi penisul între labiile sensibile ale lui Keiley.

Jethro i-a depărtat şi mai mult picioarele, deschizându-i labiile cărnoase ca să dezvăluie privirilor lacome ale lui Mac carnea roz ce-i învăluia capul penisului.

Cu o mână Mac o ţinea pe Keiley lipită de piept, în timp ce cu cealaltă îşi mângâia penisul. Ticălosul, avea noroc dacă reuşea să se abţină şi să nu ejaculeze până la noile valuri de orgasm ale lui Keiley.

Avea noroc dacă reuşea să se abţină până când Jethro o va penetra cu totul.

El îşi introducea vârful penisului în vulva ei, apoi îl retrăgea, ud şi lucios, purtând amprenta sucurilor ei, pentru ca apoi să dispară din nou în comoara ei.

Keiley şi-a înfipt dinţii în pieptul lui Mac în timp ce el privea cum Jethro pătrundea şi mai adânc cu fiecare penetrare.

— O, Doamne! Mă strânge atât de tare! a spus Jethro, cu respiraţia întretăiată. E atât de fierbinte! Şi atât de strânsă! Dumnezeu să mă ajute!

A pătruns şi mai adânc, apoi s-a retras, dezvăluindu-şi penisul presărat parcă cu mărgeluţe de satin şi a penetrat-o încă o dată.

Mişcările lui Jethro i s-au părut lui Mac o eternitate. Cu fiecare penetrare, el îşi încleşta şi mai tare degetele pe penis, mângâindu-l şi simţind, doar din amintiri, vulva încinsă a lui Keiley.

Jethro se simţea şi el cuprins de un freamăt lăuntric. O penetrase doar pe jumătate pe Keiley şi era deja pe punctul de a ejacula. Lichidul seminal îi uda vârful penisului când ceva l-a făcut să se oprească brusc, îşi privea membrul absorbit pe jumătate de vulva lui Keiley, apoi şi-a îndreptat privirea spre Mac.

A văzut în ochii prietenului său un licăr trist şi vesel în acelaşi timp – Mac a înţeles că Jethro nu folosea prezervativul.

Jethro a înghiţit în sec. Doamne, dacă trebuia să întrerupă acum actul sexual ca să se protejeze, va pierde senzaţia pe care o simţea acum străbătându-i penisul şi va înnebuni de frustrare!

— Sunt protejată, i-a spus Keiley, cu respiraţia întretăiată. Nu voi rămâne însărcinată.

El şi-a introdus atunci tot penisul în adâncurile ei, simţind cum testiculele i se încordau, copleşite de o plăcere agonizantă, care îi mistuia trupul din cap până în picioare.

— La dracu'! a mormăit el.

Era pierdut. Definitiv.

A clătinat din cap, luptându-se cu puterea uluitoare a acestei plăceri nimicitoare.

— Ţi se pare un vis, nu-i aşa? a spus Mac, pe un ton moale. Un vis atât de fierbinte, atât de mistuitor, încât ai senzaţia că – dacă te vei trezi – vei muri pe loc.

Jethro şi-a încleştat mâinile pe coapsele ei, respirând cu greutate, în timp ce plăcerea aceea covârşitoare îi devasta trupul fără milă.

Sub el, Keiley se zvârcolea şi îl striga, iar sucurile îi încingeau atât de tare vulva, încât el era convins că amândoi vor arde în flăcările pasiunii şi plăcerii lor.

Dar în ciuda acestei plăceri uluitoare şi a freamătului lăuntric ce-i tulbura sufletul, Jethro nu putea să rămână încremenit pe loc. S-a retras puţin, apoi a penetrat-o din nou, privind cum labiile cărnoase ale vulvei ei s-au depărtat şi i-au

învăluit penisul, strângându-l apoi ca într-o menghină.

A intensificat apoi ritmul actului sexual, în timp ce Mac a strâns-o în braţe, simţind cum îşi înfigea unghiile în trupul lui.

Ea şi-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui Jethro şi şi-a arcuit şoldurile, strângându-i penisul cu putere – o, Doamne, îl strângea atât de tare! – încât Jethro a simţit cum atingea culmile extazului suprem. În timp ce îi explora adâncurile, muşchii ei minusculi se încordau şi îi mângâiau penisul, provocându-i plăceri inimaginabile. Îi simţea canalul îngust fremătând, încordându-se şi explodând pe aripile orgasmului.

A vrut să se retragă. A vrut să-şi retragă penisul din adâncurile ei şi să-şi reverse seva pe cearceaf, dar ea l-a luat prin surprindere. Strigându-l, şi-a înlănţuit braţele în jurul lui şi l-a strâns cu putere, lipindu-şi sfârcurile de pieptul lui, în timp ce vulva îi încleşta şi îi mistuia penisul.

A fost nevoit să capituleze şi să-şi reverse sămânţa în interiorul ei. Posedând-o cu lovituri puternice şi disperate, şi-a descătuşat seva, jet după jet, în adâncurile ei primitoare.

A fost rândul lui să-i rostească numele, atingându-i gâtul cu buzele, închizându-şi ochii şi rugându-se ca Dumnezeu să facă o minune. Avea nevoie de o minune, pentru că îşi dădea seama că începea să se îndrăgostească de soţia celui mai bun prieten al lui.

A auzit gemetele înăbuşite ale lui Mac şi a înţeles că şi prietenul său şi-a descătuşat energia. Jethro s-a prăbuşit în pat, găsindu-şi cu greu

puterea de a-şi susţine corpul în coate.

Trebuia să înceteze să-i mai rostească numele. Trebuia să încerce să-şi ascundă sentimentele în spatele scutului acum zdrobit care îi protejase cândva inima.

Trebuia să-şi reamintească faptul că se afla acolo doar pentru distracţie. Doar pentru asta. Pentru pură distracţie.

Capitolul 14

Keiley privea monitorul computerului, încercând să finalizeze probantul la care lucra, dar a oftat epuizată, şi-a lăsat capul în pământ şi şi-a frecat fruntea, îngândurată.

Nu putea să se concentreze. Prin faţa ochilor îi treceau evenimentele de cu o seară în urmă. Ca nişte umbre într-o noapte întunecată de vară, care îi aminteau în şoaptă de plăcerea, încântarea, extazul şi emoţiile care i-au răvăşit trupul şi sufletul…

Dar povestea asta nu putea să fie adevărată.

Keiley şi-a încleştat degetele în păr, cu buzele crispate, încercând să facă puţină lumină în toată nebunia aceea.

Nimic nu avea sens. Era convinsă că lucrurile n-ar fi trebuit să ia o asemenea turnură. Totul trebuia să fie o simplă distracţie. Mac avea să pună capăt la un moment dat acestui joc. Doar nu intenţiona să facă loc în inima ei pentru un alt bărbat.

Dar începea să ţină la Jethro şi acest fapt era inadmisibil. Îl trăda pe Mac.

A clătinat din cap, încercând să se concentreze asupra programului pe care trebuia să-l termine, asupra slujbei sale, nu asupra aventurii nebuneşti în care a aruncat-o soţul ei.

Când şi-a ridicat capul, privirea i-a fost atrasă de laptopul lui Jethro, conectat la computerul ei, care scana, detecta şi verifica programe după programe, mesaje şi e-mailuri. Jethro i-a spus foarte clar că nu trebuia să se conecteze la

Internet şi să lase programul să-şi facă treaba. Nu voiau ca individul pe care îl urmăreau să ia legătura cu ea. Voiau să-i taie orice acces la ea. Orice posibilitate prin care ar fi putut s-o detecteze. Şi s-o hărţuiască.

— Nu mai sta la calculator, Keiley! i-a spus Mac, pe un ton ferm, intrând în birou pentru a patra oară într-o oră, în timp ce soţia sa privea monitorul.

— Am treabă.

După ce şi-a salvat lucrarea, a închis programul, apoi s-a uitat la fereastra deschisă de chat şi a accesat programele pe care le folosea de obicei într-o zi normală de lucru.

Era conectată la două conferinţe pe forum, deşi nu apărea ca fiind prezentă. Programele ei private de comunicare erau deschise, ca şi un alt site de chat. Dar Keiley era absentă. Urmărea dezgustată monitorul computerului.

— Playboy-ul nostru se distrează terorizându-le pe soţiile victimelor sale, i-a repetat Mac.

— Dacă nu-i oferim accesul, va trebui să-şi schimbe tactica şi atunci îl vom prinde mai uşor, i-a terminat ea discursul, vădit iritată. Ştiu asta, Mac.

S-a ridicat de la birou, s-a întins şi a început să se plimbe prin cameră.

— Nu pot să stau de pomană şi să mă uit la ecranul gol al computerului şi nici nu pot să lucrez întrebându-mă ce dracu’ se întâmplă la conferinţele mele de pe forum.

Glasul i-a trădat mânia, pe care nici nu a încercat măcar să şi-o reprime.

— Gata! Linişteşte-te! a spus Mac, prinzând-o în braţe când a încercat să treacă pe lângă el.

A strâns-o la pieptul său puternic şi fierbinte, iar ea şi-a dorit să găsească acolo puţină linişte. Să găsească o cale de scăpare din nebunia şi freamătul care puseseră stăpânire pe sufletul ei.

— E prea mult, prea repede, a şoptit ea pierdută, prinzându-se cu mâinile de încheieturile lui şi cuibărindu-se la pieptul lui, încercând parcă să-i absoarbă puterea.

— Ştiu, a spus el, sărutând-o în creştetul capului şi ţinând-o strâns în braţe.

Keiley descoperise însă că putea să trăiască experienţe uluitoare şi în compania altui bărbat, nu doar în cea a lui Mac.

Gândul a făcut-o să se înfioare şi să-şi dorească să fugă cât mai departe de el, de parfumul şi de căldura trupului său ca să-şi pună ordine în sentimentele pe care părea că nu le mai putea controla.

— Nu, nu ştii, Mac, a spus Keiley, eliberându-se din strânsoarea lui şi ridicând o mana în încercarea de a-l opri atunci când a făcut un pas spre ea, căzând însă din nou pradă slăbiciunii sale şi îmbrăţişărilor lui tandre.

Nu ştii ce simt. Şi nu ştii cât de frustrantă e toată situaţia asta. Cum ai putut să faci aşa ceva? Nu pe tine te-a transformat ticălosul ăla într-o jucărie.

— Şi crezi că pe mine nu mă macină freamătul tău lăuntric? a spus el cu o voce adâncă, aspră. Eşti soţia mea, Keiley.

— Oare? l-a întrebat ea, întorcându-se spre el,

cu respiraţia întretăiată, copleşită de mânie şi frustrare. Oare mai sunt soţia ta sau am devenit o jucărie de care te-ai plictisit, Mac? încep să mă simt din ce în ce mai mult ca o jucărie.

Ea l-a văzut crispându-se, iar ochii îi oglindeau tumultul lăuntric.

— Nu te-am considerat niciodată o jucărie, Keiley, a spus el. Şi nu poţi să negi că ai găsit ceva ce căutai de multă vreme atunci când Jethro a venit în patul nostru. Nu încerca să negi asta şi să te minţi singură!

Voia să mintă. Voia să-i strige în faţă că nu era adevărat şi să-l pedepsească pentru vârtejul de sentimente pe care l-a stârnit în viaţa ei. Voia să-l facă să plătească pentru furtuna care i-a răvăşit inima şi spiritul.

El a început atunci să chicotească, înteţindu-i şi mai tare focul mocnit din suflet. Aroganţa pe care i-o citea pe chip, senzualitatea şi încrederea de sine care i se reflectau în priviri au aprins flacăra mâniei, care ameninţa să se transforme într-o adevărată explozie.

— Keiley, linişteşte-te! i-a spus el apoi pe un ton blajin. Ai stat singură aici şi ai revăzut totul cu ochiul minţii. Ai înţeles că nu ai scăpare şi te-ai speriat. Şi-a încleştat maxilarul, dar expresia de pe chip era mult mai degajată. Nu s-a schimbat nimic, a continuat el.

— Nu e adevărat! a izbucnit ea.

— Ce s-a schimbat? a întrebat-o el. Spune-mi ce crezi tu că s-a schimbat, Kei! O să încerc să remediez situaţia.

— Totul! a ţipat ea. E… e prea mult, Mac.

— Ce e prea mult, Kei? Emoţia? Dorinţa? Faptul că ne unesc mai multe plăceri interzise decât ţi-ai imaginat? Dar ai ştiut întotdeauna asta. Dacă n-ar fi fost aşa, nu m-ai fi provocat atunci când ai început să realizezi că îţi ascund o parte din sufletul meu, a spus el pătimaş.

Ochii lui… Dacă ar fi fost mânioşi, dacă Mac ar fi fost mânios, s-ar fi luptat cu el. Dar nu se putea lupta cu blândeţea sau cu adevărul spuselor sale. Experienţa presupunea într-adevăr mai mult decât şi-a imaginat ea. Mai multă plăcere, mai multă dorinţă, mai multă emoţie, pe care nu voia să le piardă.

— Uită-te la tine! i-a spus el apoi. Ochii tăi au căpătat acea nuanţă de verde care îţi trădează flacăra pasiunii. Mă exciţi atât de tare că abia mai respir când încerci să te împotriveşti acestor dorinţe care ne mistuie sufletul amândurora.

El a făcut un pas spre ea. Keiley s-a retras.

Voia să-l roage să se oprească, voia să-l roage s-o posede. Voia să-şi strige frustrările şi să geamă de plăcere.

— Stai pe loc, Mac!

El s-a oprit în faţa ei, cu capul aplecat spre ea, schiţând un zâmbet atotştiutor pe buze.

Aşa îi domina Mac sufletul. Cu dragostea şi blândeţea lui. Avea dreptate – i-a intuit sexualitatea intensă încă de la începutul relaţiei lor, i-a simţit secretele întunecate pe care încerca să i le îngroape. Şi le-a ignorat. S-a învăluit în mantia prudenţei şi l-a lăsat să-şi ascundă adevărata personalitate. Era la fel de vinovată ca şi el, dar recunoaşterea acestui fapt nu rezolva

situaţia.

Nu Mac constituia însă motivul freamătului ei lăuntric, ci ea însăşi. Îşi dădea seama că nu era vorba despre un simplu joc. Nu era doar un episod interesant în viaţa lor. Era o experienţă care îi va schimba pe toţi.

— Uită-te la chipul tău! i-a spus el pe un ton domol. Nici nu realizezi ce vâltoare provoci în sufletul meu când îţi văd în priviri tumultul lăuntric! Când văd cum încerci să te descoperi.

— Să mă descopăr? Dar nu mă descopăr, Mac, mă distrug.

S-a întors şi a ieşit din cameră, fugind de el înainte de a-i dezvălui mai mult decât ar fi vrut, mai mult decât ar fi putut îndura fiecare dintre ei.

Fugind de Mac, a dat de Jethro. Îmbrăcat în blugi, fără tricou şi desculţ, rezemându-se de masa din bucătărie şi ţinând în mână o ceaşcă de cafea proaspătă, i-a aruncat o privire scrutătoare, apoi s-a uitat la Mac.

— S-a întâmplat ceva?

Nu putea să tacă, fireşte!

— Nu, totul e în ordine.

Sau poate că totul ar fi în ordine dacă nu şi-ar simţi sânii excitaţi şi sensibili, iar organele genitale încinse de dorinţă. Dacă ar putea să-şi şteargă din minte scena în care stătea în genunchi între coapsele ei, posedând-o cu o poftă nesăţioasă. Dacă ar putea să uite însă orgasmul răvăşitor pe care i l-a provocat în clipa în care i-a simţit seva revărsându-se în adâncurile ei.

— Totul e în ordine, Jethro, a spus Mac, cu o voce care îi trăda stăpânirea de sine, lucru care a

scos-o şi mai mult din sărite.

Keiley şi-a văzut hotărâtă de drum. Trebuia să fugă de ei. Să scape. Trebuia să fugă înainte de a se umili. Înainte de a-i implora s-o posede, să facă ce voiau cu ea.

Nu putea să trăiască aşa, şi-a spus în sinea ei, năpustindu-se spre scări. Nu putea să se lase sfâşiată de sentimentele pe care le nutrea deopotrivă pentru soţul ei şi pentru prietenul lui. Sentimentele care îi distrugeau viaţa. Trebuia să iasă învingătoare din această confruntare, căci altfel, Dumnezeu îi era martor, cu toţii aveau să piară.

— Nu, Keiley! a spus Mac, prinzând-o din urmă când ea a pus piciorul pe prima treaptă. Nu fugi, iubito!

O ţinea cu blândeţe şi o trăgea spre el, împiedicând-o să se îndepărteze.

— Mac, te rog! a şoptit ea, realizând că era cumplit de excitat.

O simţea în aerul care îl înconjura. Şi asta o făcea să-şi piardă cumpătul.

— Nu!

Nu putea să facă asta. Gata. Trebuia să pună capăt sentimentelor perfide care încercau să pună stăpânire pe sufletul ei. Şi vor ieşi învingătoare. În clipa în care soţul ei îi va permite prietenului său s-o mai posede o dată, va pierde lupta care se dădea în inima ei.

— Doar nu poţi să-mi spui? i-a şoptit el la ureche, ţinând-o cu atâta tandreţe încât simţea cum i se înmuiau picioarele.

El stătea în spatele lui Keiley, atingându-şi

penisul excitat de fundul ei, în timp ce îşi plimba buzele pe gâtul său, copleşit de o dorinţă pătimaşă.

Ea a închis ochii, copleşită de aceleaşi dorinţe. A simţit apoi cum Mac a luat-o în braţe, a strâns-o la piept şi a început să urce treptele.

— Ai promis, a şoptit ea.

— Să te iubesc, să te protejez, a murmurat el. Chiar vrei cu adevărat să te las în pace, Kei?

Câteva clipe mai târziu, a lăsat-o uşor pe pat. A început atunci să-l caute cu o privire disperată pe Jethro, dar nu l-a văzut nicăieri. Nu a văzut silueta întunecată a bărbatului a cărui privire îi bântuia gândurile.

Cunoştea, cel puţin, o parte din demonii lui Mac. O parte din brutalitatea trecutului său. A trăit suficient în Scotland Neck ca să afle ceea ce Mac i-a ascuns.

Îi cunoştea suferinţa. Ştia că avea nevoie de alinare când demonii puneau stăpânire pe sufletul lui. Jethro o fascina şi o speria însă pentru că ştia prea puţine despre el.

— Ce facem cu căsnicia noastră, Mac?

Dar nu s-a mişcat din loc, nu a încercat să scape. Îl privea captivată cum îşi arunca hainele de pe el.

— O consolidăm, Kei, o facem mai puternică, a şoptit el cu o voce senzuală, oprindu-se pe loc şi privind-o în tăcere în timp ce ea îşi scotea tricoul.

Avea nevoie de el. Avea nevoie de soţul ei. Trebuia să se convingă că dorinţa era la fel de intensă – nu, şi mai intensă – decât cea pe care o simţea pentru Jethro. Trebuia să se convingă că nu

pierdea visurile pe care le-a zămislit pentru ei amândoi, că nu-l pierdea pe bărbatul pe care îl iubea.

Sub privirea lui scrutătoare, a simţit cum pasiunea pentru el devenea din ce în ce mai arzătoare şi mai frenetică. S-a aşezat pe marginea patului, cu picioarele atârnate, şi şi-a desfăcut fermoarul pantalonilor scurţi.

— Grăbeşte-te, Mac! a spus ea, cu respiraţia întretăiată, privindu-i penisul care se lupta să se elibereze din strânsoarea blugilor.

Keiley şi-a scos pantalonii scurţi şi s-a aşezat în genunchi în faţa lui în timp ce el îşi desfăcea cureaua.

Înnebunită de dorinţă, i-a dat mâinile la o parte şi i-a desfăcut cureaua şi fermoarul.

Blugii i-au căzut la picioare, împreună cu chiloţii, dezvăluind privirii ei lacome penisul uriaş.

— Numai noi doi, l-a rugat ea, cuprinzându-i cu mâinile organul fierbinte, pe care a început apoi să-l lingă.

El şi-a plimbat privirea pe chipul ei şi i-a atins capul cu mâinile.

— Suntem numai noi aici, a asigurat-o el, strecurându-şi degetele în părul ei.

O grimasă i-a contorsionat chipul, copleşit de senzaţiile pe care i le provocau atingerile limbii ei pe vârful penisului său excitat.

Ea şi-a ridicat din nou privirea spre el, încercând să-şi păstreze cumpătul când i-a simţit pe obraji degetele tandre.

— Numai noi doi, i-a spus ea disperată, ridicându-şi capul spre el.

— Da. Numai noi doi.

Keiley îl privea cu aceeaşi disperare în ochi în timp ce i-a cuprins penisul cu gura. Ar fi trebuit să fie nervoasă, speriată. Ar fi trebuit să se ridice în picioare şi să-i spună să se masturbeze. Dar nu putea. Nu putea pentru că pasiunea nu-i dădea pace, la fel cum nu-i dădea pace nici lui.

Retrăgându-se puţin, Keiley şi-a lins încet buzele, apoi şi-a plimbat degetele pe deasupra sânilor, privindu-şi sfârcurile tari şi excitate.

— Îţi place? i-a şoptit ea, aproape fără suflare, tachinându-l, provocându-l.

Da, îi plăcea şi ei. Şi-a cuprins cu degetele sfârcurile tari şi a început să şi le frece până le-a înroşit.

El a făcut ochii mari, în timp ce ea abia mai respira. Şi-a strecurat o mână în părul ei, în timp ce cu cealaltă şi-a cuprins penisul.

Ea ştia ce avea să se întâmple, o simţea în sfârcurile pe care şi le ciupea erotic, în nodul din pântece şi în sucurile care i se prelingeau printre coapse.

— Cum preferi? a întrebat-o el cu o voce răguşită, sălbatică.

— Aşa, i-a arătat ea, strângându-şi sfârcurile până când a avut senzaţia că cineva le muşcă, senzaţie care a determinat-o să-şi depărteze buzele, înnebunită de plăcere.

O mişcare de care Mac a profitat din plin. Cu privirea aţintită asupra sfârcurilor ei chinuite, şi-a îndesat penisul în gura ei.

Keiley a suspinat, auzind gemetele guturale ale lui Mac. I-a cuprins penisul cu buzele şi a

început să i-l absoarbă cu nesaţ în timp ce continua să-şi stimuleze sfârcurile.

Şi-a aţintit apoi privirea asupra lui Mac şi a văzut cum chipul i se crispa şi se contorsiona de plăcere, în timp ce o ţinea imobilizată. Apoi, şi-a eliberat penisul din strânsoarea gurii ei.

Ea şi-a lins buzele, le-a ţuguiat şi a început să sufle, ca o adiere, spre penisul lui ud şi sensibil.

Iar el şi-a pierdut controlul cu care făcea adesea paradă. Dar nu aşa cum se aşteptase Keiley. A crezut că va sări practic pe ea, neputând să-şi mai stăpânească dorinţa. Că îi va depărta coapsele şi o va poseda cu violenţa cuceritorului pe care îl întruchipa atât de bine.

Dar nu s-a întâmplat aşa. Când Mac şi-a pierdut controlul, s-a transformat nu doar într-un zeu al sexului. Ci într-un bărbat care ştia cum să iubească.

A ridicat-o repede în picioare, a prins-o cu o mână de încheieturi, s-a aplecat spre ea şi i-a cuprins cu buzele unul dintre sfârcurile îngrozitor de sensibile.

Nu s-a mulţumit doar să-l absoarbă, ci l-a ronţăit cu dinţii, l-a gâdilat şi l-a lins. Era un adevărat maestru al seducţiei, ştiind cu precizie unde „să atace”. Cu mâna liberă, a început apoi să se plimbe pe abdomenul ei plat, alunecând spre coapse.

Înainte ca ea să se pregătească pentru următorul atac, Mac şi-a introdus încet şi cu blândeţe două degete în comoara ei udă şi fierbinte.

— Îţi place, a mormăit el, ridicându-și privirea

ca s-o vadă cum se arcuia în braţele lui.

— Da, a îngăimat ea, zvârcolindu-se, înnebunită de dorinţă. O, Doamne, da!

— Îţi place să-mi simţi degetele în adâncurile tale, mângâindu-ţi comoara, a spus el, agitându-şi degetele în interiorul ei şi provocându-i senzaţii devastatoare în timp ce o ţinea imobilizată cu trupul şi cu mâna sa.

Stimulările lui o făceau să ardă neputincioasă în flăcările plăcerii. Mac s-a aplecat din nou deasupra ei şi a început să se înfrupte iar din sfârcurile sale, în timp ce o penetra din ce în ce mai mult cu degetele, aducând-o în pragul nebuniei.

Nu doar stimulările lui o făceau să ardă în flăcările dorinţei şi plăcerii. O pasiune sălbatică şi dezlănţuită **îi** mistuia sufletul în aceeaşi măsură. În ciuda tandreţei şi dragostei lui, această pasiune nebună punea din ce în ce mai mult stăpânire pe inima ei.

Cândva, îl lăsa pe Mac să-i călăuzească paşii în timpul partidelor lor de sex; acum însă voia să preia conducerea, stimulată de propriul ei instinct de dominare.

El a chicotit, văzându-i reacţiile şi i-a ignorat strigătul de dezamăgire pe care l-a scos atunci când şi-a retras degetele dintre coapsele ei. A întors-o însă cu spatele spre el şi a obligat-o să se aplece pe salteaua mare a patului, cu fundul ridicat spre el.

— Ce privelişte! a exclamat Mac, mângâindu-i formele rotunde ale feselor, lucru care a făcut-o să se înfioare, cu atât mai mult cu cât a realizat

poziţia de capitulare în care se afla.

— Eşti cu adevărat un pervers, l-a acuzat ea cu respiraţia întretăiată.

— O, iubito, nici nu ştii ce adevăr ai grăit! a murmurat el, cu vocea aspră.

Keiley a simţit cum pasiunea începea să-i domine sufletul în clipa în care Mac i-a ridicat un picior, rezemându-i-l de cadrul din lemn al patului, apoi şi-a atins penisul de vulva ei udă şi încinsă.

— Ai cea mai dulce păsărică din lume, a mormăit el în spatele ei.

Plăcerea şi dulceaţa cuvintelor lui au lăsat-o aproape fără suflare.

Şi-a introdus penisul în interiorul ei, croindu-şi încet drum prin comoara ei, în timp ce ea îl striga pe nume.

— Îţi place, nu-i aşa, Kei? Aplecându-se deasupra ei, i-a mângâiat urechea cu buzele, penetrând-o şi mai adânc. Simţi cât de tare mă strângi cu păsărică ta încinsă? Simţi cât de dulce şi de udă eşti?

Da, simţea asta. Simţea cum penisul lui fremăta în interiorul ei şi îi întindea vulva la maximum, croindu-şi drum spre comoara din adâncuri. Şi ea nu putea să-l ajute să pătrundă mai repede.

Impactul penetrării lui puternice, asociat cu poziţia ei de capitulare, i-a aţâţat şi mai tare pasiunea. Simţea cum procesul de lubrifiere se intensifica, iar secreţiile ei abundente uşurau drumul lui Mac spre abisurile ei. Apoi, însă, el s-a retras, lăsând doar vârful penisului între labiile ei.

O clipă mai târziu, a penetrat-o cu putere.

Keiley s-a arcuit şi l-a strigat din nou, încercând să se zvârcolească sub impactul nimicitor al unei plăceri uluitoare, care ameninţa să explodeze în interiorul ei. Voia să explodeze. Încordarea pe care o simţea în pântece şi plăcerea care căpăta proporţii uriaşe se îngemănau cu durerea. Orgasmul ameninţa să-i devasteze trupul şi sufletul.

— O, Doamne, cât îmi place să fac sex cu tine! i-a şoptit Mac la ureche. Să te simt cum îmi strângi penisul ca într-o menghină cu păsărică ta încinsă şi strâmtă!

Vocea îi era aspră şi guturală, strânsoarea mâinilor devenea mai puternică, iar mişcările lui mai intense şi violente. Îi explora adâncurile cu penisul, îi mângâia şi îi săruta comorile ascunse, contopindu-şi pasiunea cu a ei.

Nu se mai putea controla. Explorările organului său viril îi întindeau vulva la maximum până când plăcerea a fuzionat cu durerea, făcând-o să-şi încleşteze mâinile în păturile de pe pat, copleşită de un orgasm răvăşitor.

— Mac, te rog! a îngăimat ea, cu respiraţia întretăiată.

Mişcările lui au devenit acum şi mai frenetice, iar ea îşi simţea pântecele sfâşiat deopotrivă de durere şi extaz.

— Eşti atât de dulce şi de fierbinte! a mormăit el din nou, intensificând ritmul actului sexual. Atât de strâmtă şi de dulce! Pasiunea o învăluia, întunecându-i raţiunea. Îmi place să fac dragoste cu tine! a bâiguit el. Visez că fac dragoste cu tine. Tânjesc tot timpul să fac dragoste cu tine.

Ea îl striga acum incoerentă, pierdută într-o lume în care nu existau decât atingerile, mângâierile şi mişcările lui frenetice.

Bobocul ei de trandafir fremăta şi pulsa de viaţă şi dorinţă între degetele lui, bucurându-se de mângâierile acestora, în timp ce trupul îi era scăldat în năduşeală, iar dorinţa de descătuşare a pasiunii devenea iminentă.

Sub impactul devastator al degetelor şi penisului său, Keiley a simţit cum explozia orgasmului îi cuprindea tot trupul. Mai întâi, clitorisul. Apoi, fiecare celulă şi terminaţie nervoasă, resimţind această explozie de plăcere în pântece şi în vagin, apoi în tot corpul, răvăşindu-i sufletul şi spiritul.

Se arcuia sub el, încercând să ţipe şi să scape de intensitatea şi puterea orgasmului ei până când violenţa extazului suprem a ajutat-o să păşească pe tărâmuri inimaginabile, niciodată explorate. Zbura. Zbura şi plutea printr-un caleidoscop de culori şi plăceri pe care nu le mai cunoscuse până atunci.

A simţit apoi ultimele zvâcniri de pasiune ale lui Mac înainte de a-şi revărsa seva în pântecele ei, gemând şi muşcând-o de umeri. Amândoi tremurau şi încercau să-şi recapete suflul şi raţiunea. Mac a strâns-o apoi în braţe şi a întins-o în pat, trântindu-se şi el lângă ea.

Capitolul 15

Keiley plutea pe aripile plăcerii, ignorând un amănunt uşor supărător – au fost într-adevăr singuri.

— Nu ţi se mai pare la fel, nu-i aşa? i-a şoptit el la ureche, cu o voce atotştiutoare şi satisfăcută. Vezi diferenţa acum. O simţi. Şi ţi-e dor de experienţa de aseară.

Ea a deschis ochii, fixându-şi privirea asupra plăcilor din lemn care obturau spărtura din uşile care dădeau spre balcon.

— Pot să trăiesc şi fără ea, i-a răspuns Keiley, cu o voce domoală, îngândurată.

Şi Mac i-a spus acelaşi lucru înainte de a părăsi Virginia.

Ce vor face când Jethro va pleca? Nu va putea să rămână pentru totdeauna alături de ei. Avea viaţa şi pasiunile lui şi într-o zi se va îndrăgosti de cineva. Ce se va întâmpla atunci cu ea?

— Da, văd diferenţa, a recunoscut ea în cele din urmă, cu o voce înceată, reflexivă. Dar n-aş mai putea s-o fac cu altcineva. Ştia asta cu siguranţă. Când Jethro va pleca, povestea se va termina, a spus ea.

Se aştepta la o dispută. A simţit în schimb zâmbetul de pe buzele lui care îi mângâiau umărul.

— Când Jethro va pleca, povestea se va termina, a încuviinţat el.

Keiley s-a întors spre el, privindu-l încruntată.

— Vorbesc serios, Mac.

— Ştiu, Keiley. El i-a cuprins obrazul în căuşul

palmei. Nu m-am gândit niciodată să te împart cu altcineva. Şi nici n-o voi face vreodată.

— De ce l-ai ales pe Jethro?

Mac a clătinat din cap.

— Pentru că ne convine amândurora, i-a răspuns el în cele din urmă.

Şi asta era tot ce voia să audă de la el. Evita cu atâta încăpăţânare să vorbească despre acest subiect, încât avea impresia uneori că mergea singură printre umbre, orbecăind printre meandrele acestei relaţii ciudate.

— Te iubesc, Mac, a spus ea, ridicându-se din pat, fără să-şi desprindă însă privirea de la el. Te iubesc mai mult decât propria-mi viaţă, dar ai început să mă îngrijorezi.

— În ce sens, Kei? a întrebat-o el, întorcându-se pe spate, gol, lasciv şi senzual, cu zâmbetul lui arogant pe buze, care a făcut-o să se încrunte.

— Pentru că te joci, i-a răspuns ea, aplecându-se spre el, rezemându-se cu mâinile pe pat şi privindu-l fix în ochi. O să descopăr în curând care este acest joc, dragul meu soţ. Şi când o să-l descopăr, o să-ţi plătesc cu aceeaşi monedă. Îţi promit.

În ochii lui cenuşii i-a apărut un licăr vesel şi provocator.

— Abia aştept, i-a spus el, cu un rânjet senzual. Nici nu ştii cu câtă nerăbdare aştept.

Ea a deschis gura ca să-i spună că nu-i aprecia aroganţa, când sunetul soneriei a întrerupt-o.

Keiley a tresărit, iar Mac a sărit din pat şi şi-a tras repede pe el blugii.

— Aş fi vrut să fac un duş, a spus ea, pe un ton

trist, adunându-şi hainele şi năpustindu-se în baie.

Senzaţia lipicioasă pe care o simţea între coapse i-a reamintit excesele de acum câteva minute. S-a spălat în grabă, s-a îmbrăcat şi a revenit în dormitor unde Mac o aştepta nerăbdător.

— E Maxine, a informat-o el, privind aleea printre draperiile trase.

— Maxine? a spus Keiley, încălţându-se rapid cu sandalele.

— Jethro a poftit-o înăuntru, a spus Mac, oftând, cu o expresie tristă pe chip. Trebuie să ne grăbim.

Keiley i-a aruncat o privire îngrijorată.

— Cum o să se comporte Jethro?

— N-ai de unde să ştii când e vorba de Jethro, i-a răspuns Mac. Depinde de starea lui de spirit.

Keiley a intrat în sufragerie în urma lui Mac ca să descopere că Maxine Bright nu venise singură. Era însoţită de soţul ei, Joseph.

Joseph nu era un individ solid, dar nici chipeş. Ochii lui albaştri şi zâmbetul cald îţi dădeau însă de înţeles că era un om loial, pe care te puteai baza. Iar reputaţia lui că o răsfăţa pe Maxine era legendară.

Înalt cam de un metru optzeci, zvelt, fără să fie musculos, dar înzestrat cu un farmec masculin surprinzător, Joseph Bright era exact opusul soţiei sale. Până s-o cunoască pe soţia lui, Keiley şi l-a imaginat ca pe un tip serios, plictisitor şi moralist, preocupat de frizura sa şi de cuvintele pe care şi le cenzura cu grijă.

După ce i-a cunoscut însă mai bine pe cei doi

soţi, a descoperit că Joseph era o persoană extrem de spirituală, perechea ideală pentru soţia lui expansivă.

— Iată-vă! a spus Maxine, sărind de pe canapeaua unde stătuse alături de Joseph, întreţinându-se cu Jethro. Am vorbit cu oaspetele vostru, a continuat ea, întorcându-se apoi spre soţul ei. De ce nu avem şi noi prieteni atât de chipeşi?

— Pentru că toată lumea te cunoaşte, i-a ripostat el. Îi sperii pe toţi.

Keiley şi-a înăbuşit râsul, văzând chipul încruntat şi bosumflat al lui Max.

— O să plăteşti pentru asta, Joseph, l-a avertizat ea.

El a tresărit uşor, deşi în ochi i se oglindea un licăr vesel.

— Sunt convins, Maxine.

Apoi s-a ridicat în picioare ca să dea mâna cu Mac.

— Mac! Keiley! a spus el, salutând-o cu capul pe Keiley. Mă bucur să vă văd. Sper că nu vă deranjăm.

Maxine ar fi trebuit să vă sune înainte, a continuat el, aruncându-i soţiei sale o privire ironică.

— O, Doamne! Am uitat, nu-i aşa? a spus Maxine, clipind cu o expresie nevinovată pe chip. Urât din partea mea!

Mac a izbucnit în râs.

— Sunteţi întotdeauna bine-veniţi, Max. Văd că aţi făcut cunoştinţă cu Jethro.

— Da, am făcut, a răspuns Max, cu o voce

tărăgănată. Sunt impresionată, Mac. Este încântător.

— Dar la ce te-ai aşteptat? a întrebat-o Mac, chicotind, în timp ce Jethro s-a ridicat şi el în picioare.

— Păi, dacă ar fi să mă iau după Delia, oaspetele vostru este o corcitură între un pitbull şi un căpcăun. Trebuia să vin, fireşte, ca să mă conving singură. Râsul îi trăda veselia, dar Keiley a detectat în glasul ei o umbră de mânie. Îţi dai seama? l-a întrebat ea pe soţul ei, întorcându-se spre el şi întâlnindu-i privirea neliniştită, care încerca să-i spună să nu meargă mai departe. S-ar putea să fi ratat orgia, dragul meu. Crezi că ar trebui să ne întoarcem mai târziu?

Joseph s-a crispat o clipă, apoi s-a întors spre Mac cu o expresie pe care se citeau deopotrivă amuzamentul şi tristeţea.

— Mi-a promis că o să fie cuminte.

— Da, aşa e, a spus Maxine, adresându-i-se apoi lui Keiley. Unde dracu’ ai fost? Ai ratat întâlnirea de aseară, când Delia a spus în gura mare că ai lipsit pentru că organizezi orgii aici cu toţi agenţii FBI, foştii colegi ai lui Mac. Pe cuvânt, Keiley, ar fi trebuit să mă inviţi şi pe mine.

— Da, ar fi trebuit, i-a răspuns Keiley, dând din cap, ironică. Dar ştii cum e, Max. Am vrut să-i încerc eu înainte de a-ţi face cunoştinţă cu ei. Ştiu că eşti pretenţioasă.

Ochii verzi ai lui Max licăreau veseli în timp ce ea a izbucnit într-un hohot de râs.

— Da, sunt foarte pretenţioasă, a spus ea, aruncându-i o privire provocatoare soţului ei,

înainte de a i se adresa din nou lui Keiley. Hai să discutăm despre calităţile lor deosebite în timp ce Mac şi Jethro îl întreţin pe Joseph! Ai grijă să fii drăguţ cu el, l-a avertizat ea pe Mac, pentru că altfel n-o să se mai joace cu mine. Şi nu-mi surâde deloc ideea.

— Da, Maxine, a spus Mac, reprimându-şi cu greu râsul. O să ţin cont de sensibilităţile lui.

— Aşa să faci! a spus Maxine, dând din cap, în timp ce o împingea pe Keiley spre uşă. Şi ai grijă, că se face roşu ca un rac! Nu-l face să se simtă prost!

Keiley nu şi-a putut reprima zâmbetul când Maxine a tras-o după ea prin hol până în bucătărie, unde i-a eliberat braţul din strânsoare, îndreptându-se apoi spre frigider.

— Ştii ceva, Keiley? a spus ea, scoţând o băutură din frigider şi desfăcându-i capacul. Trebuie să te învăţ cum să risipeşti bârfele. Dacă stai ascunsă în casă, n-o să reuşeşti să faci asta.

— N-am ştiut că am stârnit bârfe, Max, a spus Keiley, privind expresia prietenei sale, pe care se citeau deopotrivă amuzamentul şi îngrijorarea.

Sub chipul aparent vesel al lui Maxine se ascundea mânia. Era singura persoană din lume care putea să fie veselă şi furioasă în acelaşi timp.

— Cu nemiluita, a spus Max, trântindu-se pe un scaun şi privind-o cu un zâmbet pe buze. Îmi imaginez că toate orgiile astea cer timp, nu-i aşa?

— Chiar susţine că facem orgii? a întrebat-o Keiley, înfiorându-se.

— Nu ştiu dacă ea a născocit asta sau dacă a preluat-o de undeva, a spus Max, ridicând din

umeri. Dar aşa se vorbeşte prin comitetul de caritate şi vestea va circula în curând în tot oraşul. Din fericire, nimeni nu-i dă crezare. Ce s-a întâmplat cu oamenii din timpurile noastre? Cu zece ani în urmă; perspectiva ne-ar fi îngrozit pe toţi şi te-am fi stigmatizat imediat.

— Am progresat. Cum altfel? a spus Keiley, râzând şi aşezându-se pe un scaun în faţa prietenei sale. Poate că orgiile nu mai sunt atât de distractive.

— Sau nu mai sunt atât de dezlănţuite, a ripostat Max, trădându-şi din nou mânia. Delia devine o problemă, Kei. A reuşit să mă surprindă chiar şi pe mine. Ştiai că încearcă să te scoată din comitet?

— Încearcă să facă asta chiar din primul an când am venit aici. Keiley a ridicat din umeri şi şi-a îndesat un picior sub ea pe scaun, rezemându-se într-un cot. Să fim serioase, Max, n-are ce să-mi facă! Este geloasă, asta-i tot.

— Geloasă, zici tu! a mârâit Max. Îţi jur că se excită toată când vorbeşte despre imoralitate în faţa comitetului. Sunt convinsă că are chiloţii uzi când rosteşte cuvintele *menaj în trei* şi *orgie.* Doar ştim amândouă foarte bine că pot să descifrez limbajul corporal, nu?

— Îţi cunoşti foarte bine propriul limbaj al trupului, a recunoscut Keiley.

— Scena a fost obscenă, a spus Max pe un ton dispreţuitor. La întrunirea de aseară, a stat la tribună, excitată toată la gândul că poate să vă facă rău, ţie şi lui Mac. Individa este realmente turbată.

— E patetică, a spus Keiley, ridicând din nou din umeri. Am semnat un contract; mi-au luat banii. Nu mă pot da afară din comitet, iar meschinăriile lor nu mă afectează.

— Keiley, acuzaţiile ei conţin vreun sâmbure de adevăr? a întrebat-o Max pe un ton domol. Nu mă interesează ce faci în casa ta şi dacă o faci cu ambii armăsari de aici. La urma urmei, debordezi de energie şi ar fi păcat s-o risipeşti. Dar Delia este convinsă că poate să te dea afară din comitet pe baza acestor acuzaţii.

— Delia este întotdeauna sigură pe ea, dar niciodată nu reuşeşte să facă ce-şi propune, a asigurat-o Keiley. Latră foarte mult, Max, şi ştii cum se spune – câinele care latră nu muşcă. Ar fi mai bine s-o ignorăm. Va obosi în cele din urmă, aşa cum se întâmplă de obicei, şi o va lăsa baltă.

— Dar nu poţi să mai lipseşti de la întâlniri, a spus Max, clătinând din cap. Promite-mi că nu vei mai lipsi! Trebuie să-i înfrunţi, iubito. Ştiu că este greu. Sărmanul Joey are numai necazuri din cauza mea. Dar aşa sunt eu şi mă simt fericită în pielea mea. Nu pot să mă schimb pentru că aşa vor unii. De aceea, îţi spun că nu te poţi ascunde la nesfârşit.

— Dar nu mă ascund de bârfe, a asigurat-o Keiley.

— Keiley, ascultă-mă! a spus Max, aplecându-se spre ea şi privind-o cu ochii ei verzi plini de compasiune. Eşti una dintre cele mai bune prietene ale mele şi te cunosc foarte bine. Ştiu ce-ai păţit în trecut şi ştiu cât de nocive pot fi bârfele. Te ascunzi, sunt convinsă de asta.

— Dar nu de bârfe, a răspuns Keiley cu respiraţia întretăiată.

La naiba! Acesta era ultimul lucru pe care şi-l dorea – să-i ofere lui Max un indiciu că ceva nu era în regulă. Când era vorba de prietenii ei, Maxine se transforma într-o lupoaică protectoare.

— Dar atunci de ce? s-a încruntat Max. Ce dracu' se întâmplă, Keiley?

— Keiley a devenit ţinta unui răufăcător, Max, a spus Mac din prag în timp ce el, Jethro şi Joseph au intrat în cameră.

Tăcerea s-a aşternut în bucătărie.

Joseph s-a îndreptat spre masă şi s-a aşezat pe un scaun lângă soţia lui, pe care a luat-o în braţe, în timp ce Mac s-a aşezat lângă Keiley, iar Jethro s-a dus la frigider.

— Mac mi-a explicat totul, Max, i-a spus Joseph, cu o voce domoală, în timp ce Max i-a aruncat lui Keiley o privire îngrozită. Este vorba de un caz mai vechi la care a lucrat Mac. L-a urmărit până aici.

Jethro a pus pe masă trei beri în vreme ce Keiley i-a susţinut privirea lui Max. Apoi, s-a uitat la soţul ei, încruntată.

— M-aş fi descurcat şi singură, Mac.

— I-auzi unde este Femeia Fantastică! a spus Max, gesticulând teatral, cu ochii plini de lacrimi. Te-ai fi descurcat singură! Dumnezeu să te binecuvânteze!

Keiley a tresărit. Aceste cuvinte nu erau niciodată de bun augur dacă le rostea Max.

— Hai, Max, nu exagera!

— Nu mă lua aşa, Keiley McCoy! a ripostat ea.

Mă bucur că te descurci atât de bine de una singură, pentru că eu – sincer! – simt un nod în stomac şi te asigur că nu este deloc o senzaţie plăcută.

Keiley s-a crispat. Aşa era Max, exagera întotdeauna lucrurile.

— Aş fi putut să-ţi prezint situaţia şi singură, la asta m-am referit, a explicat Keiley. Mac şi Jethro se ocupă de investigaţii, Max. Totul va fi bine.

— Ticăloasa aia de Delia! a murmurat Max. Este o târfuliţă veninoasă, care nu poate să scape de ochiul vigilent al soacrei ei. Ştii că este animată numai de dorinţa de a intra în patul lui Mac?

— N-are decât să încerce, a spus Keiley, ridicând din umeri. Nu pot să promit însă că o să mai rămână întreagă după ce pun mâna pe ea.

Max a încercat să-şi înăbuşe râsul.

— Nu mă face să râd, Keiley! Sunt prea îngrozită ca să mai găsesc ceva amuzant în această situaţie.

Apoi, şi-a mutat privirea spre Jethro, care s-a aşezat pe un scaun de cealaltă parte a lui Keiley.

— Sinceră să fiu, aş fi agreat mai mult ideea menajului în trei, a spus Max, oftând, privind-o cu tristeţe pe Keiley. Pare mult mai distractiv.

Nici nu ştia cât de distractiv putea să fie.

— Mac, putem să vă ajutăm cu ceva? i-a întrebat Joseph.

— Nu vă implicaţi! i-a avertizat Mac. Nu vreau să găsească şi alte victime, Joe. Dar fiţi numai ochi şi urechi! Nu prea înţeleg de unde a apărut atât de brusc acest zvon despre aşa-zisul nostru *ménage à*

trois. Încercaţi să vedeţi de unde a pornit totul!

— O să aflu eu, a spus Max, privindu-l pe Mac. Delia nu ştie să păstreze un secret şi ştiu că ea e în spatele acestei afaceri. O să aflu de unde a pornit totul sau dacă ea este autoarea.

Şi Max îşi va duce la bun sfârşit misiunea. Era un vulcan de energie. Făcea ochii mari, invocând inocenţa şi juca rolul unei femei neştiutoare cu un realism ieşit din comun. Un realism prefăcut, dar care funcţiona perfect.

— Încearcă să afli cât poţi de multe, Max! a spus Mac, dând din cap, în timp ce Keiley îl scruta cu privirea. Şi nu pomeni nimic despre individul care o urmăreşte pe Keiley! Aş vrea să păstrez secretul asupra acestui subiect dacă s-ar putea.

Nu trebuia să mai repete asta. În ciuda aparenţei ei de inocenţă şi neştiinţă, Maxine avea o minte brici şi era extrem de loială prietenilor ei.

— Fireşte că vom păstra secretul, a spus Max, privindu-l pe Mac de parcă acesta îşi pierduse minţile.

Crezi că aş lăsa-o pe Delia Staten să pună mâna pe o informaţie ca asta? L-ar găsi pe ticălosul ăla şi l-ar ajuta.

— Max! a mustrat-o Joe pe un ton blajin.

— Ştii doar că ăsta e adevărul, i-a ripostat Max soţului ei. Şi Keiley ştie asta foarte bine. Delia ar face orice ca să ajungă în patul lui Mac, a continuat ea, întorcându-se apoi spre Mac. De ce nu i-ai tras-o înainte de a pleca din oraş cu cincisprezece ani în urmă în loc s-o laşi cu ochii-n soare?

Joe a clătinat din cap neputincios, încercând

să-şi reprime râsul, care îi zgâlţâia umerii.

Mac i-a aruncat o privire ironică.

— Şi cum ar fi rezolvat asta problema?

— Păi, a spus Max, fluturând veselă din mână, doar ştim cu toţii cât de neexperimentaţi sunt puştanii de optsprezece ani. Nu te-ar mai fi căutat când te-ai fi întors.

— Max! a protestat Joe.

— Joe, te poţi considera norocos pentru că nu ţi-a furat nimeni nevasta înainte de a te muta aici, unde s-a implicat în salvarea populaţiei masculine, a spus Mac, râzând.

— Cred că ar trebui să mă consider norocos pentru că n-a ucis-o cineva până acum, a mormăit Joe, deşi expresia de pe chipul său îi trăda mândria, iar în ochi i se oglindea iubirea ori de câte ori se uita la ea. Hai să-l ascultăm pe Mac, pisicuţo, şi să plecăm acum!

— Trebuie să vii la întâlnirea de mâine seară, i-a ordonat Max lui Keiley, ridicându-se de pe scaun şi ţintuind-o cu o privire cercetătoare. Vor veni şi alţii să vadă ce s-a întâmplat cu tine dacă vei lipsi iar. Eu am fost doar aleasă vârf de lance.

Keiley a privit-o uimită.

— Draga mea, mai ai şi prieteni pe-aici, a asigurat-o Max, clătinând din cap, văzând uimirea din ochii ei. Mai mulţi decât îţi imaginezi. Am primit cinci telefoane de când n-ai venit la întâlnire şi unul a fost chiar de la scorpia de Victoria Staten în persoană. Şi crede-mă, nu prea sună să întrebe ce fac oamenii!

— Voi veni, a promis Keiley, ridicându-se în picioare când Max s-a îndreptat spre uşă. Şi ai

grijă de tine!

După ce şi-au luat la revedere, iar Max a îmbrăţişat-o cu putere, Keiley a rămas în urmă în timp ce Mac i-a condus la maşină.

Îl simţea pe Jethro undeva în spatele ei, la o distanţă decentă, dar destul de aproape ca să-şi reamintească puterea şi căldura trupului său.

— Va trebui să mă duc la întâlnirea aia blestemată, a murmurat ea. N-aş fi vrut s-o înfrunt pe Delia Staten săptămâna asta.

Era încă prea sensibilă, prea conştientă de adevărul din spatele bârfelor. Ar fi preferat să se baricadeze în casă şi să pretindă că lumea din jur a încetat să mai existe.

— Nu te poţi ascunde la nesfârşit.

Keiley s-a răsucit pe călcâie, văzându-i ochii albaştri, părul negru care îi cădea pe frunte şi genele lungi, senzuale şi maliţioase.

Şi-a îndesat mâinile în buzunarele pantalonilor scurţi, apoi a trecut pe lângă el şi s-a îndreptat spre bucătărie.

— N-am chef să mă cert cu tine. Am avut deja o mică dispută cu Mac şi o ceartă pe zi îmi ajunge.

— Keiley, crezi că ţi-aş face vreun rău?

Ea s-a întors repede spre el. Jethro stătea în pragul uşii, privind-o cu ochi scrutători şi cu o expresie rece, aproape ameninţătoare.

— Vrei să-mi faci rău, Jethro?

— Nu, nu vreau să-ţi fac rău. Dacă asta crezi, voi pleca.

— Nu, nu-mi faci rău.

O deruta în schimb. O determina să-şi pună întrebări. Dar nu-i provoca suferinţă. Oare

suferinţa avea să apară atunci când el va pleca? s-a întrebat ea.

— Trebuie să mă întorc la treabă, a spus Keiley, clătinând din cap în clipa în care el s-a apropiat de ea. Trebuie să mă îndepărtez de tine şi de Mac. Doar un timp. Doar pentru un timp.

Capitolul 16

A doua zi, Keiley stătea în garaj, întinsă pe canapeaua veche pe care ea şi Mac au dus-o acolo cu un an în urmă, şi lucra la programul de scanare a datelor instalat pe laptopul soţului ei.

S-ar fi simţit mult mai bine în biroul ei, dar Mac nu o lăsa să lucreze acolo singură, iar el şi Jethro erau ocupaţi cu „antrenamentele”. Păreau mai degrabă că se vor ucide, nu că se antrenau.

Purtând apărătoare pentru coate, genunchi şi cap, se atacau cu pumnii şi picioarele pe covorul gros pe care Mac l-a întins pe podeaua din ciment.

A tresărit în clipa în care Mac l-a lovit cu putere pe Jethro în stomac, apoi a închis ochii când acesta şi-a luat revanşa şi i-a aplicat soţului ei două lovituri în spate, care aproape l-au culcat la pământ.

„Antrenamentele” continuau de cel puţin o oră şi niciunul dintre cei doi combatanţi nu se lăsa învins prea uşor. Mac era mult mai vânjos. Munca fizică pe care o depunea la fermă îi conferise o statură solidă, robustă. Jethro era la fel de înalt, dar nu atât de puternic. Viteza de acţiune şi flexibilitatea corporală compensau acest defect. Ca să nu mai vorbim de precizia cu care lovea exact în punctele slabe ale lui Mac.

Avea senzaţia că în ziua aceea sexul nu va mai fi o problemă, pentru că nu vor mai fi în stare nici să se mişte.

Se „antrenau” în acest fel de două zile. Se provocau, se atacau şi se luptau, pregătindu-se – după cum spuneau ei – să pornească pe urmele

agresorului care le trimitea acum e-mailuri cu o intensitate frenetică.

Îndrăzneala cu care îi provoca pe Mac şi pe Jethro friza nebunia. Îi declara pe amândoi incompetenţi, incapabili s-o apere. Susţinea că soţia lui Mac avea nevoie de un bărbat mult mai capabil s-o protejeze, pentru că era evident că el nu era în stare să facă asta. Le dădea de înţeles că ştia foarte bine care era natura relaţiei dintre ea şi cei doi bărbaţi.

În ultimele două zile, a trimis peste şase e-mailuri şi acum programul de scanare şi detectare al lui Jethro încerca să identifice semnalul de Internet pe care îl folosea individul.

Contul de e-mail provenea de la o căsuţă poştală anonimă, iar programul descoperea utilizatori ai acestei căsuţe poştale de pe întregul glob. Şi în timp ce Jethro încerca să-l identifice, e-mailurile lui deveneau din ce în ce mai mânioase, ajungând până în punctul în care îi admonesta pe Mac şi pe Jethro pentru relaţia sexuală pe care o aveau cu Keiley.

Gândul a trezit-o din visare şi a încercat să înlăture senzaţia de nelinişte care începea să pună stăpânire pe ea. Nu o mai deranja faptul că făcea dragoste cu ambii bărbaţi; s-a resemnat cu asta. Ce o tulbura însă era sentimentul că nu doar sexul o apropia de Jethro, ci ceva mult mai puternic şi mai profund începea să prindă rădăcini între ea şi prietenul lui Mac.

A devenit conştientă în ultimele zile de emoţiile care îi făceau sufletul să vibreze, emoţii similare cu cele pe care le-a trăit în perioada în

care Mac i-a făcut curte. I-au prins în mrejele lor – pe ea şi Jethro, deşi nu păreau să afecteze legătura pe care o avea cu Mac.

Era convinsă că Mac nu a urmărit asta. Nu-i aşa? Când venea vorba de soţia lui, Mac era atât de posesiv, atât de hotărât să nu permită nici unui bărbat să se apropie de ea, încât atitudinea pe care o manifesta acum o dezorienta complet.

O arunca practic în braţele lui Jethro, îi oferea acestuia şansa de a face dragoste cu ea după bunul lui plac, ajungând până în punctul în care Mac îşi descătuşa virilitatea după ce se masturba sau după o repriză de sex oral, nicidecum după o partidă de amor petrecută doar în compania ei.

Clătinând din cap, şi-a îndreptat din nou atenţia spre ultimele retuşări pe care le mai avea de făcut programului folosit de Mac ca să scaneze Internetul, forumurile şi site-urile de chat în căutarea agresorului.

Keiley introducea cu regularitate cuvinte-cheie, iar programul procesa informaţiile cu o viteză şi o precizie mult mai mari.

Nu va termina de scanat peste noapte, dar lucra mult mai repede decât înainte.

Lăsând programul să-şi facă treaba, şi-a ridicat privirea spre Mac şi Jethro, care s-au prăbuşit, gâfâind, pe covor, după o altă partidă care s-a încheiat cu o remiză.

— O să vă omorâţi la un moment dat, le-a spus ea, punând computerul deoparte şi ridicându-se în picioare. Am obosit doar uitându-mă la voi.

Ei şi-au întors capul spre ea şi au privit-o îndelung înainte de a se lua din nou la trântă.

Keiley s-a rezemat de canapea şi i-a urmărit cu un zâmbet pe buze.

— Cât mai aveţi de gând să vă puneţi forţele la încercare până să realizaţi că sunteţi pe acelaşi calapod?

— Nu e adevărat, a şoptit Jethro. Sunt mai rapid decât el.

— Pe dracu'! a mormăit Mac. Eu sunt mai puternic.

— Da, da, da. Sunteţi amândoi la fel de puternici ca un luptător de greco-romane şi de două ori mai abili. Acum, mişcaţi-vă la duş până aranjez masa! Mi-e foame şi m-am săturat să văd cum vă luptaţi.

L-a mângâiat absentă pe Pappy, care şi-a aşezat capul în poala ei, profitând de faptul că pusese laptopul deoparte.

— Până şi pe Pappy l-aţi obosit.

Mac şi-a întors din nou capul şi a privit câinele cu ochii mijiţi.

— Al naibii dulău! Nu mai are de gând să iasă din casă, nu-i aşa?

— Probabil că nu, i-a răspuns ea, dăruindu-i un zâmbet de consolare. Ştia că Mac nu agrea prezenţa animalelor în casă. Consolează-te cu ideea că e curat şi îşi face nevoile afară!

Mac a mormăit nemulţumit înainte de a se ridica în picioare şi de a-l privi pe Jethro, care i-a urmat exemplul.

— N-ar fi trebuit niciodată să laşi câinele ăla în casă, i-a aruncat el.

Jethro s-a mulţumit doar să clatine din cap. Era tăcut în ultimele zile, preferând să stea mai

mult în faţa computerului şi să vorbească cu diverşi agenţi din cadrul Biroului de Investigaţii din Washington D.C.

Keiley s-a ridicat în picioare. Pappy s-a ridicat şi el, ţopăind în urma ei când ea s-a îndreptat spre uşă.

— Duceţi-vă să faceţi duş! le-a spus Keiley bărbaţilor.

Câinele a pornit înainte, străbătând holul, cu urechile ciulite, de parcă auzea ceva neobişnuit.

Keiley simţea pistolul în buzunarul rochiei pe care o purta în ziua aceea, conştientă că trebuia să fie extrem de precaută chiar şi în propria casă.

— Stai pe loc! a spus Mac, prinzând-o de braţ, când ea s-a apropiat de uşa de la sufragerie, intrând apoi în cameră înaintea ei.

Ţinea o armă în mână şi când l-a privit pe Jethro, care venea din spate, a văzut că şi el avea un pistol.

— Casa asta este înţesată de sisteme de alarmă şi de capcane că uneori mi-e teamă că o să cad chiar eu într-una din ele, a bombănit ea. Mă îndoiesc că cineva s-ar putea strecura înăuntru.

Nimeni nu se putea strecura în dormitorul ei prea curând, de asta erau siguri. Mac şi Jethro au fixat placaje peste uşile de la balcon până când aveau să sosească cele pe care le comandaseră.

— Trebuie să ne asigurăm oricum, a murmurat Mac, începând să cerceteze, împreună cu Jethro, fiecare colţişor al casei.

Keiley a clătinat din cap şi i-a urmat în tăcere, apoi s-au întors cu toţii în bucătărie.

— Trebuie să mă ocup de animale, a spus Mac,

luându-şi nişte haine curate din baie şi îndreptându-se spre duşul alăturat băii. Nu lipsesc mult. Ţine-o în frâu, Jethro!

Keiley s-a întors încet spre Jethro, ridicând dispreţuitoare din sprâncene.

— Voi face tot ce-mi va sta în putinţă, a răspuns el, cu o voce aparent veselă, veselie pe care însă ochii nu i-o oglindeau.

Keiley a pus pe aragaz o cratiţă, apoi s-a dus la frigider, de unde a luat o bucată de carne, pe care o scosese cu o zi în urmă din congelator, şi legumele din care avea să încropească ceva de mâncare.

— În timp ce Mac făcea duş, Keiley a tăiat carnea în bucăţele, apoi le-a aruncat în cratiţă, acoperindu-le cu apă şi punându-le pe foc.

A început apoi să taie legumele pentru supa pe care voia s-o pregătească.

— Eşti o bucătăreasă desăvârşită, a declarat Jethro din spatele lui, făcând-o să-i arunce o privire peste umăr.

El o scruta cu nişte ochi îngânduraţi, la fel cum o privea Mac când analiza o problemă.

— Mulţumesc.

— Mama ta te-a învăţat să găteşti?

Keiley s-a oprit pentru o clipă, cu privirea aţintită asupra ţelinei pe care o tăia, înainte ca un zâmbet trist să-i apară pe buze.

— Mama era o bucătăreasă minunată.

Aşa a şi fost – o gospodină desăvârşită, o soţie şi o mamă bună până când viaţa ei s-a transformat într-un iad.

— Semeni cu ea, a spus el din nou.

Keiley a încremenit pe loc înainte de a se întoarce încet spre el.

— Ţi-am verificat trecutul când am văzut cât de repede se îndrăgosteşte Mac de tine.

Expresia de pe chipul lui era la fel de îngândurată, de întrebătoare, iar glasul îi era neutru. Nu încerca să se justifice pentru fapta sa.

— Minunat! a murmurat ea. Îţi mulţumesc pentru că m-ai anunţat.

Ar fi putut să trăiască şi fără informaţia asta.

— Ai făcut faţă greşelilor lor, a continuat el, rezemându-se dezinvolt de perete, cu aceeaşi expresie pe chip. Cu toate că, probabil, a fost foarte greu.

— Ce-a fost greu? Să nu delapidez şi eu fonduri când am avut ocazia? Să nu mă apuc de băutură când lucrurile s-au înrăutăţit? îmi pare rău, Jethro, dar nu a fost deloc greu, a spus ea, tăind ţelina cu lovituri aprige. Dimpotrivă, a fost foarte uşor.

— Aveai optsprezece ani când mama ta s-a sinucis. Tatăl tău a murit un an mai târziu, în închisoare, în urma unui atac de cord. Din câte am aflat, comunitatea în care trăiai te-a ostracizat.

Da. Oamenii au ostracizat-o. Au bârfit-o şi i-au făcut viaţa un iad, întorcându-i spatele şi vorbind-o de rău ori de câte ori o vedeau.

— Am supravieţuit.

— Într-un mod admirabil, a spus el calm.

— Care este rostul acestei discuţii, Jethro? l-a întrebat ea, punând cu grijă cuţitul pe masă, întorcându-se spre el şi înfruntându-i privirea. Îţi chinuieşti iubitele din pură plăcere sau le oferi

tortura ca pe un bonus?

El a străfulgerat-o cu privirea. O privire care îi trăda excitarea atunci când a scrutat-o din cap până-n picioare.

— Eşti iubita mea?

Keiley l-a privit uimită. Glasul îi trăda o latură întunecată, aprigă şi posesivă.

— Sunt soţia lui Mac, a şoptit ea. Dar aş spune că experienţele din ultimele zile m-au făcut să fiu şi iubita ta. Cel puţin, deocamdată.

El a rânjit, uşor crispat.

— Da, deocamdată.

Încordarea pe care trupul lui o emana era atât de puternică, încât a lăsat-o aproape fără suflare.

— Dar tu cum ai descrie relaţia asta? l-a întrebat ea, aplecându-şi, curioasă, capul într-o parte.

— Dezastruoasă, a spus el brusc, trecându-şi degetele prin păr şi desfăcându-şi bentiţa elastică ce i-l ţinea strâns la spate.

Părul, mai lung decât al lui Mac, îi încadra acum chipul, conferindu-i o expresie aproape sălbatică.

— Aici sunt de acord cu tine.

Şi-a întors din nou atenţia asupra legumelor, dorindu-şi ca inima să nu-i mai bată atât de tare, ca pulsul ameţitor să se domolească şi să nu-i ia suflul cu bătăile sale frenetice.

— Atunci, de ce accepţi toate astea? a mârâit el deodată. Te culci cu cel mai bun prieten al soţului tău. Nici măcar nu-l înşeli, Keiley. Îl laşi să te manevreze ca pe o marionetă.

— Dracu’ să te ia! a izbucnit ea, strângând

cuţitul în mână, orbită de mânie. Dacă nu-ţi place, strânge-ţi lucrurile şi pleacă! Nu eu te-am chemat aici. Nu eu am provocat acest dezastru şi n-am deloc de gând să stau cu mâinile în sân în timp ce mă pedepsiţi pentru asta.

El a înjurat cu furie, apoi s-a întors cu spatele la ea şi a început să străbată camera în lung şi-n lat.

— Nu meritai asta, a spus el apoi. Îmi pare rău.

— Nu, nu meritam, i-a ripostat ea. Poţi să-ţi înghiţi scuzele. Dacă ai fost capabil să spui asta, atunci poţi să-ţi asumi consecinţele.

— Îmi cer iertare, a insistat el.

— N-am nevoie de scuzele tale, l-a informat ea, dezgustată. O să-ţi spun ceva, Jethro. Acelaşi lucru pe care i l-am spus şi lui Mac cu ani în urmă. Doar pentru că eşti aici şi te culci cu mine nu înseamnă că ai dreptul să arunci cu noroi şi apoi să-ţi ceri iertare. Dacă mai repeţi vreodată greşeala asta, dispari de-aici.

— Chiar aşa? a spus el, cu ochii mijiţi.

— Da, la dracu', chiar aşa! l-a informat ea. Toată dominaţia asta masculină este incitantă. Fascinantă uneori. Dar ai grijă cum te porţi, pentru că să fiu a naibii dacă îţi voi tolera mitocănia!

Şi vorbea serios. Ochii îi trădau mânia şi era roşie la faţă ca un rac. Jethro ar fi zâmbit dacă Keiley n-ar fi ţinut cuţitul ca pe o armă, nu ca pe o ustensilă de bucătărie.

— Ai de gând să-l foloseşti? a întrebat-o el, străfulgerând-o cu privirea.

— Nu o provoca! a spus Mac, intrând în cameră, cu ochii săi cenuşii licărind veseli, dar şi uşor mânioşi. Ce-ai făcut de ai enervat-o atât de tare?

— Nimic, a spus Keiley, atacând legumele cu aceeaşi furie cu care l-ar fi atacat pe Jethro.

— Am spus o prostie, a răspuns Jethro. Şi acum nu vrea să mă ierte.

El l-a privit pe Mac, întâlnind privirea prietenului său, convins fiind că a comis o nedreptate chiar din clipa în care a rostit acele cuvinte.

— E neîndurătoare în privinţa asta, a spus Mac, ridicând din umeri. M-a dat afară din propriul meu apartament la ora două dimineaţa şi asta în condiţiile în care nici nu ne culcam împreună.

Jethro a privit cum Mac a cuprins-o cu un braţ şi i-a şoptit ceva la ureche, făcând-o să izbucnească în râs şi să-l împingă cu o privire în care se citea exasperarea, dar şi veselia.

— Pleacă de aici! i-a ordonat Keiley. Şi ia-l şi pe el cu tine! a spus ea, îndreptând cuţitul peste umăr spre Jethro.

— Rămâne aici, a informat-o Mac, cu o voce fermă. Nu te las singură.

Keiley i-a aruncat o privire peste umăr.

— S-ar putea să iasă cu vărsare de sânge.

— Lasă-l însă întreg, poate mai avem nevoie de el în lupta cu agresorul necunoscut! a spus Mac, ridicând din umeri. Dacă este atât de fraier încât să provoace o femeie care ţine în mână un cuţit, îşi merită soarta.

L-a avertizat însă pe Jethro din priviri. Prietenul lui şi-a încrucişat braţele pe piept şi i-a aruncat o privire rece, apoi s-a încruntat văzând rânjetul atotştiutor de pe buzele lui Mac.

— Vă las pe câmpul de luptă, a încheiat el, lovind-o uşor pe Keiley la fund, evitându-i atacul atunci când aceasta a vrut să riposteze, reuşind doar să-l plesnească peste mână.

Chicotind în continuare, şi-a pus cămaşa, şi-a încheiat nasturii şi a îndesat-o în blugi, apoi s-a încălţat cu ghetele.

— Mă găsiţi la grajduri, i-a anunţat el. Le-am dat drumul angajaţilor acum câteva ore şi vreau să mă asigur că totul este în regulă.

— Ţi-am spus că n-am chef să mă duc, Mac, a murmurat Keiley.

— Are o întâlnire cu comitetul de caritate în seara asta, care va dura cam o oră, i-a spus Mac lui Jethro. O vom însoţi.

— Nu cred că e o idee prea bună, i-a răspuns ea.

— Te vom aştepta în maşină. N-o să te duci singură şi nici n-o să lipseşti. Ai aşteptat întâlnirea asta tot anul, Keiley. Doar n-o s-o laşi pe Delia să-ţi strice distracţia.

— Iar tu m-ai criticat tot anul pentru că m-am implicat în operele astea de caritate, i-a replicat ea. Aşa că, măcar de data asta, iese cum vrei tu.

— Pe dracu’! s-a răstit Mac cu o privire fioroasă.

Conflictul era interesant şi destul de aprig, dar

Jethro a observat respectul şi legătura strânsă dintre Mac şi Keiley. Şi acesta era un lucru

dureros. Îşi dorea să facă şi el parte din această simbioză, deşi ştia că aşa ceva nu avea să se întâmple niciodată.

— Keiley, nu-i voi permite acestui ticălos să-ţi răpească bucuria asta, a spus Mac deodată, cu o voce blajină, privindu-i profilul. Vom merge la întâlnire şi apoi vom lua masa în oraş. Nu avem de ce să ne ascundem.

— Ne vom întâlni cu Delia.

Jethro a văzut-o încleştându-şi pumnul pe masă.

— Şi ce dacă ne vom întâlni cu Delia? Să fiu al naibii dacă voi încerca vreo clipă să mă prefac că nu eşti soţia mea de dragul târfei ăleia! Scoate-ţi asta din minte! Dacă n-a acceptat faptul că nu s-a întâmplat nimic între mine şi ea în decurs de cincisprezece ani, atunci fii sigură că n-o va accepta nici de acum înainte, aşa că poţi să-ţi vezi liniştită de viaţa ta!

Ea s-a uitat la Jethro peste umăr.

— O să fie nesuferită.

— Atunci, voi avea o mică discuţie cu Victoria legată de Biroul de Investigaţii şi de lucrurile pe care prietenii mei nu trebuie să le descopere, a spus Mac, ridicând din umeri. Mare lucru! Vrei să te ascunzi toată viaţa de oameni ca ea?

Keiley a înjurat uşor în barbă, lucru care l-a făcut pe Mac să ridice din sprâncene şi să zâmbească din colţul gurii.

— Bravo! Aşa te vreau! Mă întorc repede. Ai grijă ce faci cu Jethro! Este un ticălos, dar ştie să te protejeze.

— Îţi mulţumesc pentru referinţe, a mormăit

Jethro.

— Pentru puţin, amice.

Mac a dezactivat alarma, apoi a deschis uşa, strigându-l pe Pappy şi ieşind din casă.

Jethro a reactivat apoi alarma şi s-a întors încet spre Keiley.

Ea a pus legumele într-un vas cu apă, cu spatele la el, lăsând cuţitul pe masă.

— Ai folosi într-adevăr cuţitul? a întrebat-o el.

Privirea pe care Keiley i-a aruncat-o nu era deloc un compliment. Era o privire prin care o femeie îi dădea de înţeles unui bărbat că îl considera un imbecil.

— Nu. Nu l-aş folosi în cazul tău.

— Mac părea destul de îngrijorat.

— Pentru că ştie că îl pedepsesc când se comportă prosteşte, i-a ripostat ea. Nu suport idioţii.

— M-am comportat prosteşte, a recunoscut el.

Ea l-a privit în tăcere, cu o expresie obosită.

— Poate că am meritat-o, a şoptit ea în cele din urmă, întorcându-se spre chiuvetă, udând o cârpă de bucătărie şi ştergând apoi masa.

Nu, nu a meritat-o. Merita un bărbat care recunoştea comoara pe care o avea alături. O comoară care nu trebuia împărţită.

— De ce spui asta?

Jethro a văzut-o trăgând adânc aer în piept înainte de a se întoarce spre el.

— Ştiam de Clubul Sinclair înainte de a mă căsători cu Mac, a spus ea, ridicând din umeri şi ţinând strâns în mână cârpa de bucătărie. După ce-am aflat că era membru al clubului, mi-am dat

frâu liber imaginaţiei.

Jethro a tresărit.

— Ce vrei să spui?

— Ştiam de relaţia ta cu Mac, a ripostat ea mânioasă. Am auzit zvonurile care circulau despre voi şi apoi am aflat că era membru al clubului. Mac nu m-a obligat să fac asta, Jethro. Nu el mi-a stârnit fanteziile. Şi nici nu m-a manevrat ca pe o marionetă. Am ştiut foarte bine ce fac.

— Ai avut fantezii cu mine?

Mărturisirea ei l-a uimit. Nu o mai văzuse de când se căsătorise cu Mac şi atunci s-a mulţumit doar să flirteze cu ea.

— Uneori, a spus ea, adoptând o poziţie defensivă. Jethro, îl iubesc pe Mac. Din tot sufletul. Este viaţa mea…

S-a întrerupt, muşcându-şi cu dinţii buza de jos şi întorcându-se repede cu spatele la el.

— Dar?

— Dar când m-am căsătorit cu el, ştiam că aceasta era o latură a personalităţii sale, a spus ea încet. O latură la care nu va putea să renunţe.

I-a fost greu lui Keiley să recunoască acest lucru în ultimele zile. Să-şi sondeze sufletul şi să descopere că a ştiut întotdeauna ce avea să se întâmple. Dar nu a fost uşor s-o recunoască.

— Eşti mai presus de toate astea.

Keiley i-a simţit mânia din glas. La fel ca Mac, o ascundea bine. O puteai confunda cu alte sentimente. Dar era mânie. Mânie şi dezgust faţă de sine.

— Nu te amăgi singur! A aruncat cârpa în chiuvetă, apoi s-a întors spre el şi l-a privit fix în

ochi. Nu transforma totul într-un basm! Nu sunt zâna fragilă în care m-a metamorfozat Mac. Am şi eu pasiunile mele, Jethro, şi trebuie să le recunosc. Nu ştiu dacă dorinţele lui Mac le-au exacerbat pe ale mele sau simplul fapt că el mă acceptă aşa cum sunt mi-a trezit fanteziile la viaţă. Indiferent care ar fi motivul, n-am de gând să mă autoflagelez sau să-l pedepsesc pe Mac pentru asta. Şi, cu siguranţă, n-o să dau vina pe tine. N-am ales niciodată calea cea mai uşoară în viaţă şi nici n-am de gând s-o fac acum.

— Nu e tocmai adevărat ce spui tu, Keiley, a punctat el, cu o umbră de umor. Nu eşti chiar atât de imprevizibilă. Nu te-ai bucura de reputaţia pe care o ai în afaceri dacă acest lucru ar fi adevărat.

Complimentul lui a făcut-o să ridice din umeri.

— Dar asta nu schimbă lucrurile. Am ştiut ce avea să se întâmple. Aşa cum am ştiut că pe tine te va alege atunci când va aduce pe cineva în patul nostru.

— Cum ai ştiut asta?

I-a văzut chipul încruntat şi mânia ce i se oglindea în ochi, dar a mai văzut ceva – ceva ce văzuse şi în privirea lui Mac atunci când s-au cunoscut. Era pierdut, aşa cum a fost şi Mac când şi-a pierdut sufletul şi raţiunea, îndrăgostindu-se de ea.

— Eşti ca un frate pentru el, i-a răspuns ea blând. Ţi-a dus dorul în aceşti trei ani. I-a fost dor să lucreze cu tine. Să se antreneze cu tine. Mac nu are încredere în prea mulţi oameni.

— Da, ştiu asta, a spus Jethro, mişcându-se vădit stânjenit.

— Şi nici tu nu ai, a subliniat ea. Am stat între voi timp de trei ani, încercând să-mi găsesc echilibrul şi să descopăr ce rol joc în căsnicia noastră. Nu pot să fiu mereu zâna cea bună. Am vrut să fiu. Am crezut că pot să fiu.

— Te-ai căsătorit cu un bărbat care îţi oferă libertate, a spus el.

— Poate prea multă, a răspuns ea, clătinând din cap. Indiferent de motive, Jethro, nimeni nu m-a obligat să accept această relaţie în trei. Aşa sunt eu şi o recunosc. Şi ar fi bine s-o accepţi şi tu. Aş prefera să-mi spui că sunt o târfă decât să dai vina pe Mac pentru tot ce s-a întâmplat.

— Să nu mai spui asta niciodată! a izbucnit Jethro deodată, traversând camera şi luând-o în braţe, scrutând-o apoi cu ochii lui albaştri care scăpărau scântei. Să nu mai spui asta niciodată despre tine, căci altfel îţi voi da o mamă de bătaie pe care n-o vei uita prea curând!

Capitolul 17

Keiley îl privea şocată pe Jethro. El cuprins-o cu braţele şi o ţinea strâns lipită de trupul lui puternic, atingându-şi penisul de abdomenul ei.

Şi asta a excitat-o. Spaima a început s-o domine. Mac nu era acolo, iar Jethro o ţinea în braţe. El şi-a înfipt degetele în părul ei, dându-i capul pe spate, în timp ce se apleca deasupra ei, şi Mac nu era acolo.

Ea a gemut, deznădăjduită, înfigându-şi degetele în pieptul lui, în vreme ce buzele li s-au contopit într-un sărut răvăşitor. Gura lui o poseda pe a ei cu o pasiune nimicitoare. Clătinându-i convingerea că plăcerea pe care o simţea în timpul partidelor de sex în trei se datora plăcerii lui Mac. Că asta nu trebuia să se întâmple în lipsa lui Mac. Că nu avea de ce să se simtă ca o trădătoare.

Senzaţiile i s-au trezit la viaţă când a simţit cum îi depărta buzele cu limba, trăgând-o mai aproape de el, ridicând-o în braţe şi lipind-o de perete.

Pasiunea îi mistuia trupul şi sufletul. I-a cuprins deodată gâtul cu braţele în timp ce el i-a ridicat un picior, pe care i l-a încolăcit în jurul şoldurilor, plimbându-şi apoi degetele printre coapsele ei.

Totul se întâmpla atât de repede. Prea repede ca să se mai poată împotrivi. Prea repede ca să se mai poată controla. Jethro o săruta cu o pasiune răvăşitoare. Gemetele lui de dorinţă şi plăcere au înfiorat-o din cap până-n picioare, încurajând-o să-

i răspundă cu aceeaşi pasiune.

Ar trebui să-l respingă, dar se agăţa cu disperare de el, ţipând printre sărutările lui pătimaşe când i-a simţit degetele mângâindu-i chiloţii de mătase care îi acopereau organul sexual. Degete care trăgeau cu disperare de materialul diafan, făcându-l să cedeze şi să-i dezvăluie comoara mătăsoasă ascunsă între coapse.

O clipă mai târziu, îi explorau adâncurile.

Când a simţit cum o penetrau, Keiley s-a arcuit, ţipând printre buzele ce i le pecetluiau pe ale ei. Muşchii i s-au încordat, strângând cele două degete în adâncurile ei, în timp ce îşi unduia şoldurile, plutind pe aripile unor plăceri inimaginabile. În timp ce îi explora adâncurile, buzele i-au alunecat pe gâtul ei.

Invadatoare. Poruncitoare. Nu cereau permisiunea. El îi cerea să-i răspundă cu aceeaşi frenezie, iar ea i se supunea neputincioasă.

Copleşită de o plăcere agonizantă, răspundea fără să se împotrivească posedării lui violente, în timp ce sucurile i se prelingeau din abundenţă.

Pe când atacurile degetelor lui o aduceau în pragul nebuniei, el i-a sfâşiat cu cealaltă mână corsajul rochiei, rupându-i nasturii şi dezvăluindu-i sânii goi şi sfârcurile excitate.

— Dumnezeule, nu mă mai satur să te ating! a spus el, muşcându-i sânii plini de viaţă. Nu mă mai satur să fac dragoste cu tine. Nu mă mai satur să te sărut.

I-a cuprins cu buzele unul dintre sfârcurile dureroase, care ardeau de dorinţă, făcând-o să

geamă, lipsită de voinţă, şi să se abandoneze cu totul în braţele lui. Keiley l-a strâns la pieptul ei, imobilizându-l în poziţia aceea, în timp ce valuri de plăcere îi mistuiau trupul şi sufletul.

Simţea aceleaşi senzaţii pe care le trăia cu Mac. Dar ar fi trebuit să le trăiască numai cu Mac. Nu cu Jethro.

— Alaltăieri, am făcut dragoste fără prezervativ, a spus el, gemând, eliberându-i sfârcul. Sub privirile lui Mac. Erai atât de fierbinte. Şi mă strângeai atât de tare. N-am uitat, Keiley.

Ea a clătinat disperată din cap. A ştiut că au făcut dragoste neprotejaţi, dar a refuzat să se mai gândească la asta.

El îi ronţăia carnea fragedă a sânilor.

— Mai vreau să te simt o dată, atât de fierbinte, strângându-mă ca într-o menghină. Vreau să-mi revărs seva în adâncurile tale şi să-ţi simt nectarul pasiunii prelingându-se pe penisul meu.

Ea continua să clatine cu disperare din cap, simţind cum sucurile deveneau din ce în ce mai abundente, stimulate de plăcerea pe care o evocau cuvintele lui.

— O, Doamne! a îngăimat ea, simţind cum degetele o penetrau şi mai adânc, şi mai puternic.

Nu o poseda cu blândeţe şi nici nu-şi dorea asta. Îşi revărsa cu violenţă plăcerea în trupul ei şi îi plăcea. Tânjea după asta. Îi strângea şi mai tare degetele invadatoare, în timp ce trupul i se încorda, copleşit de dorinţa de a capitula.

— Mi se pare că fac dragoste cu un vis, a

bâiguit el, lingându-i sfârcul înainte de a-şi ridica ochii spre ea, scrutând-o cu o privire intensă în timp ce îi penetra şi mai mult adâncurile. Sau cu speranţa.

Ea a clătinat din nou din cap, simţind cum trăirile şi senzaţiile, pe care nu voia să le recunoască, nu voia să le înfrunte, puneau stăpânire pe sufletul ei. Dar erau prezente şi le descoperea în ochii lui Jethro, dar şi în inima ei, pustiind-o fără milă.

— Nu, a îngăimat ea. Nu.

Spaima a învăluit-o deodată – o spaimă cum nu a mai cunoscut niciodată în viaţa ei. A început atunci să-l respingă şi să-l lovească cu pumnii, zbuciumul lăuntric contorsionându-i chipul. El i-a dat drumul deodată.

— Keiley! a strigat-o el, cu o grimasă de durere. Iubito!…

— Nu!

Ea şi-a încleştat pumnii, orbită de mânie. De mânie şi de spaimă. Şi-a îndreptat pentru o clipă privirea spre uşă.

A pălit. Simţea cum sângele i se scurge din obraji în timp ce privea expresia îngândurată de pe chipul lui Mac. A început să tremure, iar Jethro a înjurat în spatele ei.

— Nu e vina ei, Mac, a spus el, cu o voce întunecată, ameninţătoare.

Mac l-a străfulgerat cu privirea pe prietenul lui, cu ochii săi cenuşii calmi şi cu o expresie la fel de calmă, poate puţin curioasă.

Keiley a clătinat din cap, cu ochii plini de lacrimi, bântuită de gândul că l-a trădat pe soţul

ei. Una era să-l lase pe Jethro s-o atingă de faţă cu Mac şi alta să facă dragoste cu el în lipsa acestuia.

— O, Doamne, iartă-mă! a îngăimat ea, în timp ce lacrimile îi brăzdau obrajii. El şi-a îndreptat umerii, părăsind zidul de care se rezemase până atunci. Mac!…

— Nu-ţi mai cere iertare, Keiley! a izbucnit Jethro, aşezându-se între ea şi Mac. Nu e vina ta.

Simţea cum lumea se prăbuşeşte în jurul ei. Stătea acolo, cu ochii aţintiţi asupra soţului ei, bântuită de cele mai cumplite coşmaruri.

Poate chiar l-a înşelat pe Mac. Cunoştea legile nescrise şi nerostite. Au circulat multe zvonuri legate de acest subiect în Virginia. Partenerii fac dragoste numai în prezenţa soţului. Numai în trei. Niciodată în doi.

Îi privea pe cei doi bărbaţi, tremurând toată, întrebându-se dacă nu avea să se prăbuşească.

— Keiley, iubito! a spus el cu o voce care nu-i trăda mânia, în timp ce se îndrepta spre ea.

Jethro a împins-o însă în spatele lui. Keiley l-a prins de braţ, şocată, îndurerată.

— Stai acolo, la dracu’! a izbucnit el, înfruntându-l pe Mac. Nu va arunca vina pe tine, Keiley. Nu-l voi lăsa să facă asta.

— Încetaţi! a strigat ea, cu lacrimi în ochi. O, Doamne! Ce-am făcut?

Îşi plimba privirea de la unul la altul, văzând cum expresia lui Mac se schimbă deodată. O privea îngrijorat sau mânios? Era îndreptăţit să fie furios. Să se simtă trădat.

Iar ea nu avea dreptul să-şi simtă inima sfâşiată între bărbatul pe care îl iubea şi cel pe

care începea să-l iubească.

A făcut un pas înapoi, clătinându-se, în timp ce îi privea, înspăimântată, pe cei doi bărbaţi. Nu putea să-l privească pe Mac în ochi, nu putea să îndure gândul că într-o singură clipă i-a trădat pe amândoi.

— Keiley! a strigat-o Mac în momentul în care ea a fugit din cameră.

Trebuia să scape, să fugă de ei. De-ar fi putut să scape la fel de uşor de propriile ei acţiuni, de sentimentul de trădare care îl măcina acum pe Mac!

Când a văzut-o pe Keiley fugind, Mac a încercat să treacă de Jethro. Din nefericire, însă, instinctul de protejare pe care doar l-a intuit în sufletul prietenului său şi-a spus cuvântul.

— Nu a fost vina ei, a spus Jethro, împingându-l şi adoptând o poziţie defensivă, gata de atac.

— Fireşte că n-a fost vina ei, a mârâit Mac. Jethro, ticălosule, crezi că n-am ştiut că soţia mea se va îndrăgosti în cele din urmă de tine?

El l-a văzut pe Jethro clătinându-se.

— Dă-te dracului din calea mea! a izbucnit Mac. Lasă-mă să mă ocup de ea şi apoi o să mă ocup şi de tine!

Nu se aşteptase să surprindă scena dintre Jethro şi Keiley, dar nu era uimit. Dimpotrivă, scena l-a excitat peste măsură. Nimic nu i se părea mai incitant decât s-o vadă pe Keiley copleşită de propriile-i dorinţe.

Urcând câte două trepte o dată, a străbătut

holul în fugă şi a ajuns în dormitor, cu chipul crispat, tulburat de teama, groaza şi durerea pe care i le-a citit în ochi.

Keiley a tras, fără îndoială, o concluzie greşită, iar el trebuia să îndrepte lucrurile. Nu doar pentru soţia lui, ci şi pentru cel mai bun prieten al său. Niciunul dintre ei nu părea să fi înţeles menirea relaţiei lor.

S-a oprit pe loc când a intrat în cameră, cu ochii aţintiţi asupra lui Keiley, care stătea în faţa ferestrelor obturate de jaluzele. Îşi ţinea braţele încrucişate şi umerii drepţi şi încordaţi.

— Nu mă pot uita nici măcar pe fereastră, a spus ea, pe un ton aspru. Nu mă pot mişca liberă în casa mea. Şi-a coborât capul în pământ şi şi-a trecut degetele prin păr. Şi sunt speriată, a continuat ea, rostind ultimele cuvinte în şoaptă, cu o voce răguşită, ce-i trăda lacrimile pe care se străduia să şi le stăvilească.

Mac a traversat camera şi a cuprins-o în braţe, făcând-o să tresară, surprinsă parcă de gestul lui.

— Mă aşteptam la asta, i-a şoptit el la ureche. Crezi că aş aduce un bărbat în patul nostru ca să-ţi impun apoi anumite reguli? Că te-aş pedepsi pentru că eşti o femeie extraordinar de pasională?

Ea s-a încordat în braţele lui, apoi s-a eliberat din strânsoarea sa şi s-a întors furioasă spre el.

— Ce vrei să spui, Mac? Vocea îi trăda mânia şi nedumerirea, apoi a făcut ochii mari, începând să înţeleagă tâlcul cuvintelor lui. Asta ai urmărit? l-a întrebat ea, înghiţind în sec. Să mă faci să mă îndrăgostesc de Jethro?

El i-a citit în priviri teama, trădarea. La dracu’,

nu s-a aşteptat ca lucrurile să devină atât de complicate. Dar aşa erau. Avea dreptate să fie mânioasă.

— Ştiam că n-ai fi acceptat niciodată un alt bărbat în patul nostru fără să te implici emoţional, i-a răspuns el. Nu eşti o femeie superficială, Keiley, am ştiut întotdeauna asta. Din ziua în care te-am cunoscut, am înţeles că n-ai fi acceptat niciodată să te implici în jocuri ca acestea cu o suită de bărbaţi diferiţi. Şi am înţeles că n-aş fi putut niciodată să fac faţă unei situaţii de acest gen.

— N-ai fi putut să faci faţă? i-a ripostat ea, privindu-l de parcă era un străin.

Şi poate chiar aşa şi era. Nu i-a dezvăluit niciodată adevărata personalitate. A ţinut-o ascunsă, ferecată într-o cutiuţă, până când dorinţele tainice au devenit atât de pătimaşe, încât nu le-a mai putut stăvili.

— Ce se întâmplă, Mac? Ai ajuns deodată la concluzia că te-ai săturat de căsnicia noastră şi te-ai hotărât să-mi găseşti un bărbat după gustul tău? Eşti gata să mă părăseşti? Îţi lipseşte ceva ce nu-ţi ofer? a spus ea, ridicând din ce în ce mai mult vocea odată cu fiecare întrebare, materializându-şi durerea şi sentimentul de trădare.

El o privea cu ochii mijiţi.

— Niciodată! a izbucnit el, prinzând-o de umeri şi zgâlţâind-o uşor. Niciodată nu te voi părăsi! Ai înţeles, Keiley?

— Lasă-mă în pace! a ţipat ea, eliberându-se din strânsoarea lui şi îndepărtându-se de el înainte

de a-i arunca o privire incendiară. Ce-ai urmărit de fapt? Intre tine şi Jethro există o relaţie mai „deosebită” pe care ai ţinut-o ascunsă? Despre asta e vorba?

Mac a tresărit, vădit uimit de cuvintele ei.

— Mă întrebi dacă eu şi Jethro suntem bisexuali, Keiley?

— Cam asta e ideea, Mac, i-a răspuns ea, încrucişându-şi braţele pe piept, gata de luptă.

Habar nu avea cât îl excita atitudinea ei sfidătoare, mânia cu care îl înfrunta.

— Nici vorbă! a răspuns el, cu un zâmbet crispat. Doar cu tine vreau să fac dragoste, iubito.

— Nici să nu te gândeşti! a ripostat ea furioasă, ţintuindu-l cu degetul arătător. N-ai decât să ţi-o tragi singur, în ceea ce mă priveşte! Dacă nu eşti bisexual, atunci ce dracu’ ai sperat să obţii? Ţi se pare prea greu să ai o relaţie normală cu soţia ta? Ce dracu’ a fost în capul tău când ţi-ai propus să mă faci să mă îndrăgostesc de un alt bărbat?

— Şi eu aş vrea să aflu răspunsul la întrebarea asta, a spus Jethro, intrând în cameră, cu braţele încrucişate şi cu ochii scăpărând scântei.

Mac a schiţat un zâmbet. În faţa lui se aflau cei doi oameni pe care îi iubea cel mai mult pe lume. Jethro era ca un frate pentru el, iar Keiley – la dracu’! – era viaţa lui, dar Mac se cunoştea foarte bine. Aşa cum îl cunoştea şi pe prietenul lui.

— Câte partide de sex în trei ai avut de când m-am căsătorit? l-a întrebat Mac.

— Asta n-are nicio legătură cu situaţia de faţă, Mac.

— Răspunde dracului la întrebare! s-a răstit el. Câte partide ai avut?

— Niciuna, i-a răspuns Jethro, aruncându-i o privire furibundă.

Mac s-a întors apoi spre Keiley.

— Când va pleca, vei primi un alt străin în patul nostru? Un bărbat complet străin, în braţele căruia, spre deosebire de un iubit, nu ştiu dacă este bine să-mi încredinţez soţia? Nu crezi că vei observa această diferenţă?

— Aşa cum a spus şi Jethro, ce legătură are asta cu relaţia noastră?

— Este vorba despre simbioză şi armonie, a ripostat Mac, adresându-li-se amândurora. Uneori, este nevoie de trei parteneri pentru o relaţie armonioasă. Am încredere într-un singur om în compania căruia pot să te las fără griji şi acesta este Jethro. Îl cunosc pe Jethro. Era pe jumătate îndrăgostit de tine când te-am cunoscut, dar a preferat să treacă totul sub tăcere. În acest fel, putem să obţinem cu toţii ce ne dorim şi să trăim împreună fericiţi.

— Să trăim fericiţi pentru că aşa ai hotărât tu? a ţipat Keiley.

— La dracu', da! Răspunsul lui a năucit-o. Îl privea, cu gura căscată şi cu ochii îngroziţi. M-am săturat să-mi reneg personalitatea. Şi ce vrei să-mi spui? Că vei lăsa pe altcineva în patul nostru?

— Dar Jethro? a strigat Keiley. Nu crezi că merită o femeie care să-l iubească cu adevărat? Numai pe el?

— Asta vrei, Jethro? l-a întrebat Mac.

— Am ce-mi doresc, a răspuns Jethro, pe un

ton moale.

— Dar eu? Ea clocotea acum, ca un vulcan gata să erupă. Crezi că vreau să trăiesc toată viaţa cu doi armăsari în loc de unul singur? Şi-ţi mai dau o temă de gândire, ticălosule. În clipa asta, să fiu a naibii dacă vă mai accept pe vreunul dintre voi în patul meu!

La dracu', acum chiar că avea probleme! Keiley nu se mulţumea doar să ţipe, roşie la faţă, ci şi înjura, lucru pe care nu-l făcea prea des decât atunci când un idiot o scotea din pepeni. Chiar şi Jethro o privea precaut.

— Ai fi putut să vorbeşti mai întâi cu mine, a murmurat Jethro.

— N-aş fi obţinut acelaşi rezultat, a spus Mac, ridicând din umeri, cu ochii aţintiţi asupra lui Keiley, în timp ce ea îi privea ca pe nişte fiinţe ciudate.

— M-am căsătorit cu un nebun, a murmurat ea, clătinând din cap, continuând să-l privească dezorientată. Mac, ţi-ai pierdut cumva minţile în bălegarul pe care l-ai strâns zilele astea? l-a întrebat ea, cu o voce tăioasă ca briciul.

Mac s-a crispat la faţă. Era extrem de agresivă şi de bătăioasă.

— În niciun caz zilele astea, a asigurat-o el.

— Atunci cândva în trecut, iar eu n-am observat? l-a întrebat ea, cu o falsă blândeţe.

El şi-a închis ochii pe jumătate, simţind mânia şi descumpănirea din glasul ei.

Keiley s-a uitat la Jethro. De data asta, el stătea rezemat de perete şi urmărea conflictul, adâncit în gânduri. Dar chipul îngândurat al lui

Jethro era şi mai ameninţător decât cel al lui Mac.

Keiley a tras adânc aer în piept, şi-a aranjat rochia cu mâinile, apoi s-a uitat la soţul ei, în timp ce cădea tot mai mult pradă descumpănirii. A citit atunci regretul în ochii lui Mac.

— De ce, Mac? a şoptit ea în cele din urmă. De ce vrei să iubesc un alt bărbat?

— Pentru că astfel ne completăm toţi trei, a răspuns el blajin. Pentru că este singura modalitate prin care pot să dau uitării trecutul. Este singura modalitate prin care Jethro se poate regăsi pe deplin. Iar ţie îţi oferă un echilibru, o libertate de care nu te-ai bucura în alte condiţii. Pentru că, fără această relaţie, mă trezesc tremurând la gândul calvarului pe care l-am trăi amândoi. Fără ea, Jethro va continua să meargă pe acelaşi drum blestemat pe care îl urmează acum de când am plecat. Nu-i mai pasă de viaţă, pentru că şi-a pierdut echilibrul.

— Şi crezi că poţi să iei această hotărâre de unul singur?

Ea a clătinat din cap, privindu-l pe Jethro, care şi-a lăsat, mâhnit, privirea în pământ, clătinând la rândul lui din cap.

— O iubeşti, Jethro? l-a întrebat Mac, fără să-şi desprindă ochii de la ea.

Jethro a tresărit şi şi-a ridicat privirea. Keiley a văzut atunci în ochii lui sentimentele care îi mistuiau sufletul, trăirile pe care nu a vrut să le vadă mai devreme.

— Dacă ar pleca mâine, Keiley, nu ai plânge după el?

— Dar asta nu e dragoste, Mac, a şoptit ea,

clătinând din nou din cap. Nu este dragoste. Şi nu mă mai implic în acest joc. Niciodată.

Ea a ieşit din dormitor, mergând încet, conştientă că cei doi bărbaţi o urmăreau, sprijinindu-se reciproc.

Îşi dăruiau unul celuilalt sprijinul şi echilibrul de care aveau nevoie. Erau o echipă indestructibilă, a cărei unitate nu o înţelegea pe deplin.

A coborât scările, conştientă de faptul că Jethro verifica fiecare cameră înainte de intrarea ei. Dar conştientizarea acestui lucru era îndepărtată, aşa cum era şi prezenţa celor doi bărbaţi. Keiley se simţea deodată singură, mai singură decât a fost vreodată în viaţa ei. Plutea parcă prin aer şi urmărea un film din distribuţia căruia nu înţelegea cum a ajuns să facă parte.

Când s-a apropiat de aragaz ca să verifice friptura, care ardea veselă pe foc, a observat că Jethro a ieşit pe uşa din spate, dar Mac a rămas în bucătărie. Casa ei s-a transformat parcă într-un carusel în care cei doi bărbaţi se învârteau la nesfârşit în jurul ei.

L-a auzit apoi pe Mac aşezându-se, oftând, pe un scaun.

— Aveam cinci ani când am înţeles pentru prima oară ce înseamnă ura, a spus el brusc.

Keiley s-a întors dintr-odată, uimită. Refuzase întotdeauna să discute despre copilărie.

— Tata insista să mă împrietenesc cu un puşti din celălalt capăt al oraşului. Tobias Blackwood, a început el, frecându-şi faţa cu mâna. Un copil ca o umbră, deşi n-am înţeles atunci fantasmele care îl

bântuiau şi nici motivul pentru care tata insista să mi-l fac prieten. Tata avea nevoie de un public atunci când era mânios, iar faptul că putea să demonstreze în faţa unui alt copil ce fiu debil avea îl făcea să se simtă bărbat.

Keiley a citit groaza în ochii lui Mac.

— Era târziu. Se lăsase întunericul. Tobias şi cu mine am stat afară cât am putut. N-am vorbit prea mult; am rătăcit în schimb pe dealuri şi am jucat baschet în silă. Dar nu mai puteam s-o amânăm prea mult. Era timpul să intrăm în casă. În timpul mesei, s-a luat de mama. A întrebat-o ce făcuse în ziua aceea. O trimisese la magazin cât timp el a lucrat pe afară, a continuat Mac, cu o expresie distantă. I-a spus ce-a făcut, pe cine a văzut, cât au costat cumpărăturile. I-a descris până şi conserva de legume. Ochii îi trădau spaima. Proprietarul era acolo? a întrebat-o el. Ea a ridicat din umeri şi i-a spus că nu l-a văzut. I-am zărit atunci în priviri licărul acela de nebunie. Şi am ştiut ce va urma.

În timp ce vorbea, Mac se uita de jur împrejurul bucătăriei. Cândva, masa stătea în locul în care se afla acum baia. Mama lui continua să mănânce, înghiţindu-şi cu greu îmbucăturile, în timp ce soţul ei o acuza că s-a culcat cu proprietarul magazinului. Cât a durat partida? De câte ori credea că putea să-l înşele fără s-o prindă? Nu mai putea să intre în magazin fără să vadă rânjetul de pe chipul băcanului. Nu-şi dădea seama ce târfă era? O ruşine pentru oricine.

Mac i-a aruncat pe furiş o privire lui Tobias. Băiatul, orfan de mamă, îşi ţinea ochii aţintiţi în

farfurie şi mâinile în poală, neputând să mănânce. Şi atunci, tatăl lui Mac l-a privit.

Nenorocito, ai stricat masa acestui copil! Strici totul! Va trebui să mă duc în alt oraş ca să-mi fac cumpărăturile, pentru că nu rezişti tentaţiei de a-ţi ridica oricând fusta.

Lacrimile îi brăzdau obrajii, stârnindu-i şi mai mult mânia. Când masa s-a încheiat, s-a întors spre Mac. *Johnnie, ai grijă să nu dai şi tu peste vreo târfă când o să-ţi cauţi o femeie!*

Apoi, a încetat. Pe chipul lui s-a aşternut liniştea, iar el a început să vorbească încet şi calm, de parcă n-ar fi urlat aproape o oră. De parcă nu ar fi dezvăluit iadul în care trăia Mac în faţa unui alt copil. Un copil care ar fi putut să spună totul. Să se ducă la şcoală şi să destăinuie tuturor ruşinea mamei lui.

— Nu a spus niciodată nimic, a continuat Mac, clătinând din cap. Tobias nu a scăpat niciun cuvânt, iar de atunci am avut grijă să nu mai aduc pe nimeni acasă.

Dar am învăţat ce înseamnă ura. Şi am jurat că nu voi face niciodată aşa ceva, Kei.

Nu se ruga. Nu se plângea. Şi-a ridicat doar capul şi a privit-o cu maxilarul încleştat.

— Nu voi mai vorbi niciodată despre asta. Nu vreau să mai aduc vreodată în discuţie acest subiect. Situaţia s-a înrăutăţit odată cu trecerea anilor până într-o zi când mama s-a îmbolnăvit. Mac nu o mai privea acum pe Keiley. A tras adânc aer în piept, iar în faţa ochilor i-a apărut imaginea mamei lui fragile şi timide. A făcut gripă, dar ne-a spus că este doar o simplă răceală. Trei zile mai

târziu, nu se mai putea ridica din pat. Tata a dus-o cu maşina la doctor. Au vrut s-o interneze, dar el nu a fost de acord. Aşa că s-a întors acasă. A murit în seara următoare.

— Nu a fost vina ta, a şoptit Keiley. Ar fi trebuit să-l părăsească. Ar fi trebuit să-l ucidă.

— Şi eu i-am spus acelaşi lucru, a răspuns Mac, crispat. Şi-a ridicat privirea spre ea, lăsând-o să-i citească durerea şi mânia. Mi-a spus că jurase în faţa altarului. Era greşeala ei. La bine şi la rău, trebuia să rămână cu el. Era greşeala ei şi Dumnezeu avea să aibă grijă de ea atunci când situaţia va deveni insuportabilă.

— Dumnezeule! a exclamat Keiley, punându-şi mâinile în şolduri şi privindu-l îngrozită pe Mac.

— Sălăşluieşte în sufletul meu, a spus el încet. Sângele ticălosului ăluia îmi curge prin vene. După moartea mamei, am plecat. L-am lăsat singur. Şi am jurat că îl voi lăsa să moară singur. Am intrat la facultate cu o bursă. Pentru că mă aflam departe de el, nu mai eram nevoit să-mi ascund prietenele. Eram liber. Sau, cel puţin, aşa credeam.

Prima lui iubită a fost o fată blondă, înaltă şi zveltă. O cuceritoare prin excelenţă, dornică de aventuri şi plină de viaţă. Şi prima dată când Mac a văzut-o vorbind cu un alt bărbat, s-a îngrozit. Insultele îi stăteau pe limbă, era gata să împroaşte cu venin, iar paranoia îi întuneca raţiunea.

— Un prieten mi-a văzut această latură ascunsă, a spus el încet. Era cu câţiva ani mai mare decât mine şi ştia că sufletul bărbaţilor este bântuit uneori de fantasme întunecate. El mi-a

dezvăluit plăcerile menajului *à trois.*

S-a rezemat de spătarul scaunului şi şi-a plimbat privirea prin bucătărie. După moartea tatălui său, a renovat toată gospodăria. Nu mai avea nimic din înfăţişarea întunecată şi sordidă a casei în care a trăit când era copil.

Simţea încă prezenţa mamei lui. Când tatăl său nu se afla prin preajmă, râdea. Se juca cu el când era copil şi îi vorbea cu înţelepciune când era adolescent. Vocea ei blândă îi mângâia uneori visurile. Lacrimile ei îi bântuiau coşmarurile.

— Cum s-a ajuns la asta? l-a întrebat ea, referindu-se la situaţia în care se aflau acum.

— Jethro, a răspuns el cu un zâmbet batjocoritor. L-am cunoscut la Academia de Poliţie. Ne-am înscris în aceeaşi zi la FBI. Semăna cu mine. I-am descoperit aceeaşi latură întunecată pe care eu încercam s-o ascund. Vulnerabilitatea pe care încerca s-o ascundă. Ştiam cum să-mi dăruiesc iubitele, a continuat el, ridicând încordat din umeri. Lucrurile au evoluat. Când ne-am căsătorit, am crezut că voi putea pune capăt acestei relaţii. El a ţintuit-o apoi cu o privire scrutătoare. Ţi-am ascuns patimile care îmi răvăşeau sufletul pentru că te iubesc, Kei. Te iubesc mai mult decât îţi imaginezi.

— Mac! a spus ea, înghiţind în sec. Trecutul nu este o scuză…

— Dar nu mă ascund în spatele trecutului, a răspuns el, clătinând din cap. Nu caut un pretext, Kei. Dar aşa a început totul. Aşa au evoluat lucrurile. Când ne-am căsătorit, am lăsat totul în urma mea şi am aflat câte ceva despre mine. Am

aflat că mi-e dor de relaţiile în trei. Am aflat că nu pot să-ţi savurez plăcerea şi să ţi-o dăruiesc în acelaşi timp. Am aflat că am nevoie de echilibrul pe care îl aveam în Virginia. O luasem razna înainte de a cunoaşte plăcerile primei partide de sex în trei, iar vârsta a intensificat această nebunie. Îmi cunoşti acum adevărata personalitate. Depinde doar de tine dacă poţi sau nu să mă accepţi aşa cum sunt.

— Îmi ceri să iubesc un alt bărbat, a spus ea, descumpănită. Nu este vorba doar de sex, Mac. Gândeşte-te la următorul lucru! Dacă voi avea copii, nu vei şti niciodată dacă sunt sau nu ai tăi. Vor fi nevoiţi să îndure bârfele şi calomniile. Îmi este imposibil să accept ceea ce-mi ceri, Mac.

— Chiar este imposibil? Sau vrei numai să te convingi de asta? Contează doar cum vom înfrunta noi situaţia. Cum vrei tu s-o înfrunţi. Pot să trăiesc şi fără această relaţie, dar nu voi nega că mi-o doresc. Şi îmi doresc să-ţi dăruieşti nu doar trupul, ci şi inima.

— De ce? La naiba, nu mi-ai oferit niciun motiv plauzibil!

— Pentru că este la fel de pierdut cum eram eu înainte de a te cunoaşte pe tine. Pentru că este singurul frate pe care îl am. Pentru că, la dracu', Keiley, relaţia asta ne oferă tuturor plăcerea după care tânjim, desăvârşirea pe care ne-o dorim şi o ştii foarte bine.

Mac s-a ridicat în picioare, luptându-se cu sentimentul de frustrare care îi măcina sufletul. A tras adânc aer în piept.

— Am dus o viaţă violentă. Mi-am făcut

duşmani. Am lucrat de atâtea ori sub acoperire, perioade îndelungate de timp, încât mă întrebam uneori cine sunt cu adevărat. Jethro mi-a fost întotdeauna alături. M-a ajutat să-mi recapăt de fiecare dată echilibrul. Şi acum îmi este alături, protejându-te atunci când eu nu pot s-o fac. Are grijă de amândoi. Nu ai nimic de pierdut dacă accepţi relaţia asta, Keiley, ai numai de câştigat. Te vom iubi amândoi până când pereţii vor răsuna de ţipetele tale de plăcere. Te vom iubi şi te vom satisface până la epuizare. Gândeşte-te la asta! Gândeşte-te şi spune-mi apoi dacă vrei să pierzi şansa asta!

— Nu este un motiv plauzibil, a strigat ea.

— Dar este singurul motiv pe care ţi-l pot da, Keiley, i-a răspuns el, pe acelaşi ton răstit. Am nevoie de tine. Te iubesc cu disperare, dar – Dumnezeule! – te iubesc şi mai mult când te văd în braţele lui.

— De ce? De ce? a ţipat ea.

— La dracu', nu ştiu de ce, a ripostat el, urlând, spumegând de furie – o furie pe care nu o mai văzuse până atunci în ochii lui. O durere, o suferinţă atroce, care îi sfâşia acum sufletul lui Keiley. Pentru că n-a ştiut niciodată de existenţa ei.

Capitolul 18

— Știi ce văd atunci când te urmăresc făcând dragoste cu el?

Mac s-a îndreptat spre ea, cu statura lui uriaşă, încordat, copleşit de o patimă ciudată, pe care nu o mai văzuse până atunci în privirile lui.

A lipit-o cu spatele de masă şi a strâns-o în braţe, zdrobindu-i sânii de pieptul lui şi invadând-o cu respiraţia lui sacadată. Erotismul poziţiei i-a aprins simţurile ca un foc invizibil.

— Văd perfecţiunea, a mormăit el. Văd cum te atinge cu mâinile. Nu văd o târfă. Văd frumuseţea şi viaţa. Văd pasiunea dusă la extrem. Văd o femeie pasională care se abandonează în braţele iubirii. Văd dragostea, Keiley.

Şi-a aplecat capul spre ea, cu o grimasă de plăcere pe buze, cu ochii întunecaţi şi strălucitori. Amintirea plăcerilor trecute i se oglindea pe chip. Dar i-a aţâţat şi simţurile lui Keiley. I-a reamintit de fanteziile cărora le-a dat aripi de-a lungul timpului, de pasiunea pe care Mac o cultiva acum în sufletul ei.

— Mac!…

— Încearcă să negi că în nopţile în care mă lupt să-ţi ofer plăcerea supremă nu-ţi doreşti şi mai mult! a spus el cu o privire atotştiutoare. O văd în ochii tăi, iubito. Văd dorinţa. Văd focul care te mistuie. Nu-mi spune că nu tânjeşti să atingi culmile extazului suprem!

Ea şi-a înăbuşit cu greu un geamăt. Mac văzuse prea mult, îl cunoştea prea bine.

— Fanteziile! a îngăimat ea, înghiţind în sec şi

umezindu-şi buzele ca să înlăture senzaţia de uscăciune. Nu trebuie să acordăm importanţă fanteziilor.

— Dar fanteziile înseamnă totul, Keiley, a spus el, cu un zâmbet crispat de plăcere. Fanteziile reprezintă totul. Dorinţele şi pasiunile tale. Ele înseamnă totul pentru mine, iubito. I-a mângâiat fruntea cu buzele. Fiecare dorinţă, a continuat el cu o voce adâncă. Fiecare vis.

Un fior i-a străbătut şira spinării, făcând-o să tragă adânc aer în piept.

— Dar îţi fură ceea ce îţi aparţine ţie, a şoptit ea, simţind cum sânii i se trezesc la viaţă, stimulaţi de amintirile îmbrăţişărilor lui Jethro, dar şi de atingerile soţului ei.

Mac a clătinat încet din cap.

— Dar nu eşti proprietatea mea. Nu vreau să te posed ca pe un obiect, Keiley. Vreau să-ţi dăruiesc plăcerea, extazul suprem ca să-ţi şterg din minte orice idee preconceptă despre pasiune. Şi vreau să văd această plăcere. Când fac dragoste cu tine, mă absorbi cu totul. Mă absorbi cu păsărică ta fierbinte şi dulce. Mă absorbi cu sărutările şi cu inima ta. Nu văd şi nu simt nimic altceva decât o explozie de senzaţii. Dar când te atinge, când te posedă, atunci pot să mă înfrupt din plăcerea ta. Şi asta te excită. Te face să arzi de dorinţă şi pasiune. Îţi place. Recunoaşte că-ţi place!

Buzele lui erau fierbinţi şi debordau de pasiune când îi dezmierdau maxilarul. Îi dăruia sărutări dulci, catifelate, uşor aspre.

— Da, îmi place, a îngăimat ea, fără suflare,

când i-a simţit mâna pe coapse. Dar nu este firesc.

— Cine spune asta? a întrebat-o el, cu o voce guturală, aproape sălbatică, plimbându-şi buzele pe obrazul ei. Dar ţie ţi se pare firesc, Keiley? Ţi se pare firesc ca el să fie mereu cu noi, să te iubească odată cu mine? Să te protejeze şi să te satisfacă în acelaşi timp cu mine?

Da, i se părea firesc şi asta o înspăimânta.

— Cineva va avea de suferit, a gemut ea. Nu vreau ca vreunul din noi să sufere. Nu vreau să fiu eu cea care va suferi.

Gândul că oamenii o vor bârfi şi îi vor cunoaşte o parte a vieţii intime era tulburător. Nu o înspăimânta însă, deşi ar fi trebuit s-o facă. Ar trebui să fie în pragul isteriei la gândul că viaţa ei sexuală va fi subiect de bârfă. Că oamenii vor vorbi despre fapte nefireşti, care încălcau orice normă a bunului-simţ.

Dar nu se simţea înspăimântată. Ce era mai înspăimântător – faptul că nu se simţea înspăimântată? Sau consecinţele acestui curaj nebun? Consecinţele faptului că era pe jumătate convinsă?

— Vom ţine totul sub tăcere, i-a promis el, ridicându-i fusta până la coapse.

Îi era din ce în ce mai greu să respire. Senzaţia materialului care îi aluneca printre picioare, a palmelor lui care îi mângâiau trupul i-a înfrânt orice încercare de împotrivire, prăbuşindu-se într-o lume dominată de promisiunile unor plăceri inimaginabile.

— N-o să meargă, a spus ea, clătinând încet din cap.

Trebuia să se împotrivească. Trebuia să-l convingă, dar nu-şi găsea cuvintele. Nu mai avea voinţă.

— Trebuie doar să te abandonezi în braţele plăcerii, a spus el, mângâindu-i urechea, în timp ce ea şi-a lăsat capul pe spate, copleşită de dorinţă. Trebuie doar să ne laşi să te iubim. Fără presiuni, fără aşteptări. Lasă-mă pe mine să mă ocup de logistică! Doar mă pricep. Nu-i aşa?

Ea a icnit în clipa în care el a ridicat-o în braţe şi a aşezat-o pe masă, înşfăcându-i chiloţii cu mâna.

Materialul din mătase a cedat sub presiunile mâinilor abile ale soţului ei, care îi călăuzea paşii spre tărâmul plăcerilor neînchipuite.

— Mac!

El a închis aragazul şi s-a lăsat în genunchi în faţa ei.

Jocul lor era răutăcios, dar atât de senzual, încât îi făcea sângele să-i fiarbă în vene.

Stând în genunchi în faţa ei, Mac i-a depărtat coapsele şi a început să se joace cu buclele ude care îi acopereau vulva ahtiată după atingerile lui.

— L-am văzut cum se înfrupta din păsărică ta dulce, a mormăit el, depărtându-i picioarele. Am văzut cum te-ai udat toată, dornică să-l primeşti în adâncurile tale, iar eu te priveam fascinat, spunându-mi cât de frumoasă eşti. Spectacolul pe care mi-l oferi mă face să tânjesc după gustul trupului tău. Dorinţa devine din ce în ce mai pătimaşă. Iar când mă înfrupt în cele din urmă din tine… Cuvintele au rămas în aer, căci îi explora comoara udă şi mătăsoasă cu limba, în timp ce ea

îl striga disperată. Nu mă gândesc decât la perfecţiunea relaţiei noastre în trei, la gustul minunat al trupului tău.

— Mac, relaţia noastră este desfrânată, a gemut ea, apoi a icnit, simţind cum îi sărută clitorisul.

Nu i-l mângâia şi nici nu i-l lingea. I-l săruta. Îi săruta clitorisul, absorbindu-i-l cu gura, apoi îl elibera, ca să repete iar figura.

Sărutările erau explozive, fierbinţi. I-au descătuşat pasiunea şi i-au înfrânt orice încercare de respingere a acestei relaţii nonconformiste.

S-a lăsat pe spate şi şi-a îndoit un genunchi, punându-şi talpa pe masă, iar celălalt picior pe umărul soţului ei, privind cum se înfrupta cu gura şi cu limba din carnea ei zemoasă şi delicioasă.

El a continuat să se joace cu bobocul ei de trandafir, sărutându-i-l cu limba. I-a depărtat şi mai mult coapsele cu mâinile ca s-o poată mângâia cu o pasiune nimicitoare.

— Ador să-ţi simt buzele pe trupul meu, a şoptit ea, gemând, în timp ce el continua să-i atace clitorisul cu limba. Să-ţi simt limba…

Îi gâdila coapsele cu părul lui negru şi cu bărbia nerasă, depărtându-i şi mai mult coapsele pentru a o lăsa să privească spectacolul.

A văzut astfel cum limba lui se plimba de jur împrejurul clitorisului excitat, sărutându-l şi gâdilându-l, în timp ce pe buzele lui sclipeau stropii trandafirii ai nectarului său.

— O, Mac, da! a oftat ea, pe când el o privea cu o pasiune răvăşitoare în timp ce revărsa asupra bobocului de trandafir sărutări exotice. O să

cedez, Mac, a gemut ea, încleştându-şi mâinile în părul lui ca să-l imobilizeze în poziţia aceea. Nu-mi mai pot înfrâna orgasmul.

— Dă-i drumul, iubito!

— Linge-mă, Mac! mai tare! Absoarbe-mi clitorisul cu poftă! l-a rugat ea, unduindu-şi şoldurile. O, Doamne, buzele tale sunt atât de senzuale! Limba ta atât de incitantă! O, Doamne, o să… A rămas fără suflare în clipa în care a simţit cum două degete o penetrează fără milă, insistente şi invadatoare, fără să-şi croiască drum cu blândeţe spre adâncurile ei, ci atacând-o cu putere. O să cedez…

Keiley tremura necontrolat. Plăcerea îi mistuia trupul şi sufletul, făcând-o să ţipe şi să tresalte neputincioasă, plutind pe aripile unui orgasm răvăşitor. Atunci, a auzit pentru prima oară cum exploziile de plăcere răsunau în exterior.

În clipa următoare, încerca să înţeleagă de ce lumea se învârtea în jurul ei. De ce Mac înjura, iar ea stătea cuibărită sub masă în loc să se delecteze cu o partidă de sex sălbatic.

— Stai jos! a ţipat el, când ea a auzit o altă explozie.

Împuşcături.

Şocul a lăsat-o fără suflare.

— Jethro e afară! a strigat ea, cu o voce răguşită, privindu-l îngrozită pe Mac.

— Stai cuminte! i-a ordonat el, avertizând-o cu degetul şi cu o expresie ameninţătoare, târând-o pe podea şi ascunzând-o în baie. Rămâi aici! i-a spus el, punându-i un pistol în mână şi privind-o cu aceeaşi expresie sălbatică ce o înspăimânta.

Dacă pleci de aici, îţi promit că îţi tăbăcesc fundul! Ai înţeles?

Ea a dat vehement din cap.

— Jethro! a şoptit ea. Grăbeşte-te, Mac! Te rog, grăbeşte-te!

El a schiţat un zâmbet în timp ce ochii îi licăreau nu doar de furie, ci şi de satisfacţie.

— Mă întorc imediat, iubito. Să stai cuminte! Aş înnebuni dacă te-aş pierde.

— Rămân aici, i-a promis ea, apoi a ţipat înspăimântată, auzind o altă împuşcătură.

Mac a trântit uşa, iar Keiley nu a mai auzit nimic după aceea.

Mac a luat din cămară pistolul Glock, i-a verificat încărcătorul, apoi a traversat în fugă bucătăria, a deschis uşa, a sărit şi s-a rostogolit pe terasă, ascunzându-se în spatele unui arbust stufos care creştea într-un colţ.

A cercetat curtea cu privirea înainte de a face vreo mişcare, stând ascuns în spatele copacilor ornamentali, al arbuştilor stufoşi şi al ornamentelor decorative din ciment.

S-a adăpostit apoi după un balaur din ciment, piesa ornamentală preferată a lui Keiley, o dihanie neagră şi uriaşă, aproape la fel de înaltă ca Mac, ce îşi ţinea aripile întinse, gata parcă să-şi ia zborul.

A cercetat din nou zona cu privirea, făcând o grimasă când a văzut silueta întunecată a prietenului său în spatele unui molid care creştea la marginea grădinii.

La naiba, de ce nu s-a gândit să aducă staţii de emisie-recepţie?

— Jethro! l-a strigat el când l-a văzut pe Pappy strecurându-se pe sub molid. Totul e în ordine?

Jethro şi-a schimbat poziţia în clipa în care câinele, mai inteligent decât stăpânii lui, şi-a croit drum prin curte, mergând de-a buşilea, cu burta lipită de pământ, furişându-se spre casă la adăpostul aceloraşi arbuşti în spatele cărora se ascundea şi Mac.

Urmând direcţia mâinii lui Jethro, Mac şi-a îndreptat privirea dincolo de grajduri şi hambare spre dealul situat de cealaltă parte a casei.

A scrutat atent locul, dar nu a văzut nimic, cu excepţia copacilor care se mişcau uşor în bătaia vântului.

— Te acopăr eu! a strigat el, continuând să supravegheze zona. Încearcă să vii spre mine!

Nu şi-a dezlipit ochii de la pădurea deasă, dar nu a văzut nimic. Câteva clipe mai târziu, Jethro se afla lângă el.

O dâră groasă de sânge, care pornea de la umăr, îi străbătea bicepşii.

— Te simţi bine?

— M-a nimerit, ticălosul! a înjurat Jethro. Am descoperit locul de unde a tras prima dată, dar apoi l-am pierdut.

— Pregăteşte-te! Trebuie să intrăm în casă, a spus Mac, încordat ca un arc, vădit îngrijorat de soarta lui Keiley.

— Intru eu şi apoi te acopăr.

Jethro a făcut un pas, dar Mac l-a apucat de umăr şi l-a tras înapoi.

— Te-a rănit deja. Mă duc eu primul.

— Pe dracu’! Asta-i mai trebuie lui Keiley – să-

şi vadă soţul rănit. Eu nu sunt atât de important.

A surprins tristeţea din glasul prietenului său, dar l-a lăsat să plece, scrutând dealul cu privirea până când Jethro a ajuns pe terasă.

Ţinând pistolul ridicat, Jethro l-a acoperit pe Mac, care a traversat în fugă curtea interioară, intrând apoi amândoi în casă.

Mac a închis uşa, a reactivat alarma, apoi s-a îndreptat într-un suflet spre uşa de la baie.

— Keiley?

Clanţa s-a mişcat. Mac a împiedicat-o să deschidă uşa ca să n-o lase să-l vadă pe Jethro, a cărui rană sângera din abundenţă.

— Jethro e teafăr. Rămâi aici până verificăm casa!

Era palidă, iar ochii ei căprui contrastau vizibil cu paloarea feţei. L-a ascultat însă pe Mac şi a încuiat din nou uşa ascunzătorii ei.

— Alarma a fost dezactivată cât am fost afară. Hai să verificăm casa mai întâi!

Jethro a încuviinţat repede, ştergându-şi o pată de sânge de pe frunte înainte de a începe să cerceteze camerele. Sângele îi murdărise mâneca scurtă a cămăşii şi i se prelingea acum pe braţ. Jethro şi-a şters mâna de pantaloni, murdărindu-se şi mai tare de sânge.

Mac a făcut o grimasă, gândindu-se ce impact va avea asupra lui Keiley rana lui Jethro. Nu-i ameninţa viaţa, dar nu era o privelişte prea plăcută.

— M-am săturat de ticălosul ăsta! a răbufnit Jethro după ce şi-au terminat investigaţiile. Mă calcă pe nervi, Mac. Pe tine te viza. Fără umbră de

îndoială.

— Am intrat devreme în casă după ce am verificat că totul este în ordine pe-afară, a murmurat Mac, zărindu-l pe Pappy, care stătea întins în hol.

Câinele s-a strecurat atât de repede în casă, printre ei, încât Mac abia i-a observat stratagema.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat el apoi.

— L-am văzut pe Pappy ghemuit sub copaci. Nu a venit când l-am strigat, aşa că m-am dus să văd dacă o A o nu cumva era rănit. Împuşcătura m-a surprins cam pe la mijlocul drumului. Până am reuşit să mă ascund printre copaci, am descoperit că eram prea departe de casă.

— Cu ce-a tras? Cu puşca sau cu pistolul?

— Cu pistolul. Pun pariu că data viitoare va folosi puşca.

Mac a clătinat din cap.

— N-ar fi ezitat s-o folosească de prima dată. Vrea să ne dea şanse egale.

— Ce logică ai! a mormăit Jethro când au intrat în hol, iar Mac s-a îndreptat repede spre baie.

— Este o certitudine. Bazată pe dosarele victimelor sale. Combatanţii trebuie să aibă şanse egale. Este un test. Ca să câştige, trebuie să joace cinstit. Ar fi trebuit să intri în casă, nu să umbli aiurea pe afară.

El a surprins grimasa de pe chipul lui Jethro.

— Keiley avea mai multă nevoie de tine decât mine.

— Dar nu pe ea a vizat-o, a subliniat Mac. Şi nu exista pericolul să iasă din casă doar pentru că

a realizat un lucru care nu ne face rău nici unuia dintre noi. M-aş fi ocupat de asta mai târziu.

Jethro l-a prins de braţ când Mac s-a îndreptat spre hol.

— Ar fi trebuit să discuţi mai întâi cu mine, a răbufnit el, cu ochii scăpărând scântei.

Mac a rânjit, uşor sardonic.

— O iubeai deja, Jethro. Crezi că mi-a scăpat asta înainte de a pleca din Virginia? Crezi că nu ţi-am detectat iubirea în glas de fiecare dată când mă întrebai de ea?

— Eram stăpân pe situaţie, a spus Jethro, cu o expresie crispată.

— Da, dominai atât de bine situaţia, încât nu te-ai mai implicat în nicio partidă de sex în trei de când am plecat, nu-i aşa?

— Eram stăpân pe situaţie, a repetat el cu o voce amenințătoare. Nu eram îndrăgostit de ea, Mac, până când nu m-ai ameţit cu jocurile tale.

— Uneori, trebuie să porneşti la drum cu curaj, Jethro, a spus Mac, oftând. Ţi-am tot zis asta. Ataci o investigaţie cu un curaj ieşit din comun, punându-ţi adesea viaţa în pericol. Dar când e vorba de femei, te porţi de parcă ai fi citit un manual, ale cărui reguli trebuie să le respecţi cu stricteţe ca să te bucuri de favorurile lor. Nu vei găsi dragostea în acest fel.

— Dar nici n-o căutam.

— Nu, n-o căutai. Pentru că ai găsit-o deja. Din păcate, însă, altcineva ţi-a luat-o înainte.

— Dacă o voiam atât de tare, n-aş fi stat cu mâinile în sân.

— Nu prea ştii să minţi, amice, a spus Mac,

clătinând din cap.

— Termină cu predicile, Mac! Parcă semeni cu tata, a mormăit Jethro.

— E în ordine din punctul meu de vedere atât timp cât nu semăn cu al meu, a mârâit el, oprindu-se încă o dată în faţa uşii de la baie, unde a ciocănit uşor. Eşti în siguranţă, Keiley.

Uşa s-a deschis încet. Ea s-a uitat la Mac, apoi şi-a mutat privirea spre Jethro. S-a clătinat cu chipul palid ca lămâia, văzând rana lui Jethro.

— E un fleac, a spus el, tresărind uimit când i-a văzut groaza care i se citea pe chip. Totul e în ordine.

— Un fleac? s-a răstit ea, ridicând privirea spre el. Pentru numele lui Dumnezeu! Toată casa e plină de sânge. Încearcă, cel puţin, să pari îngrijorat!

Capitolul 19

Keiley stătea în faţa lui Jethro la masa din bucătărie şi îi curăţa rana de la braț folosind trusa de prim ajutor.

— Trebuie să te duci la doctor, a spus ea pe un ton vehement. Rana trebuie cusută.

Era la fel de încăpăţânat ca Mac. Refuza să meargă la spital şi nici n-o lăsa să cheme salvarea.

— Pune un bandaj şi nu-ţi mai face atâtea griji! i-a ordonat el, vădit stingherit, de parcă îngrijorarea ei îl irita peste măsură.

Şi poate chiar aşa şi era. Se agita pe scaun mai rău ca un copil dornic să se întoarcă la joacă. Sau ca un adult hotărât să se reîntoarcă pe câmpul de luptă.

— Nu eşti Superman.

— Dar nici nu sunt rănit grav.

Ea l-a privit, cu buzele tremurânde, copleşită de blândeţea pe care i-o citea pe chip, de tandreţea pe care o trădau ochii lui albaştri în clipa în care i-a cuprins obrajii în căuşul palmelor.

— Tu şi Mac mă aduceţi în pragul nebuniei, i-a spus ea, încercând să-l pedepsească pentru indiferenţa lui. Nu sunt doctor şi nici asistentă şi mă calcă pe nervi „să pingelesc” adulţi care ar trebui să-şi trateze rănile la spital.

— Nu vreau să te calc pe nervi, a asigurat-o el, cu o voce care nu putea să-i ascundă tandreţea.

Jethro nu ştia să-şi stăpânească emoţiile care îi mistuiau sufletul. Nici Keiley nu se putea lăuda că o făcea mai bine, dar încercările lui Jethro de a şi le stăvili erau tulburătoare. Şi îi puneau inima

pe jar.

Dacă ai fi putut să-i ignori descumpănirea şi prudenţa ce i se oglindeau pe chip, nu acelaşi lucru l-ai fi putut spune despre încercările sale disperate de a-şi reprima sentimentele, în ciuda faptului că nu mai erau un secret pentru nimeni. Şi asta o făcea să se întrebe cum va reuşi el să-şi stăpânească şi celelalte sentimente care vor prinde rădăcini în această relaţie pe care Mac o dirijase cu atâta abilitate. În special, pe cele pe care Mac nu le va accepta prea uşor.

— Eşti un bărbat gelos? l-a întrebat ea în cele din urmă, glasul trădându-i temerile.

— Aş ucide pe oricine, în afară de Mac, care ar îndrăzni să se apropie de tine, a răspuns el, oftând, atingându-i cu degetul buzele tremurătoare. S-a înşelat însă când a spus că eram doar pe jumătate îndrăgostit de tine atunci când ţi-a cucerit inima. Eram înnebunit după tine, Kei.

— Nu spune asta! Ea încerca să pară calmă, stăpână pe situaţie. Voi doi cereţi prea mult de la o femeie.

— Da, este adevărat, a recunoscut el, cu o privire pătrunzătoare.

Întotdeauna a avut senzaţia că Jethro, ca şi Mac, îi putea descifra tainele sufletului.

Mac era însă mai viclean decât Jethro. A ştiut să-şi ascundă latura periculoasă a personalităţii sale în spatele stăpânirii de sine şi al zâmbetelor fermecătoare. Simţeai că eşti în primejdie în preajma lui, dar iluziile pe care ţi le crea te convingeau în cele din urmă de faţeta pe care o afişa.

Jethro, pe de altă parte, nu s-a ascuns niciodată în spatele unei măşti. Nu a jucat niciodată un alt rol decât cel ce-i fusese hărăzit. I-a înlăturat întotdeauna pe cei care au încercat să-i stea în drum, un risc pe care şi-l asumau toate femeile care îndrăzneau să-l iubească.

Până acum.

Acum, însă, glacialitatea ce i se citea cândva în ochii albaştri dispăruse. Ea îi vedea acum charisma pe care el a ascuns-o întotdeauna, sentimentele pe care a încercat să şi le renege.

Keiley a tras adânc aer în piept înainte de a-i unge rana cu un unguent cu antibiotic şi de a-i bandaja apoi braţul rănit. Tifonul alb contrasta puternic cu pielea lui arsă de soare, iar muşchii se încordau dedesubt.

— Stai cuminte! i-a ordonat ea cu o voce domoală. O să sângerezi din nou.

— Şi ce dacă? a spus el, cuprinzându-i şoldurile cu celălalt braţ, trăgând-o mai aproape şi cufundându-şi capul între sânii ei.

Surprinsă, Keiley l-a prins cu mâinile de umeri şi şi-a aţintit privirea asupra părului său negru şi aspru care îi acoperea ceafa.

— Ce vrei să fac? a întrebat-o el, cu faţa adâncită în rochia ei.

— La ce te referi?

— La asta, a spus el, obligând-o să se aşeze în poala lui şi ridicându-şi apoi privirea spre ea.

„Asta” se referea la penisul lui excitat şi la dorinţa pătimaşă ce i se citea în priviri.

— Nu mă poţi iubi, a şoptit ea. Pe tine şi pe Mac vă uneşte o prietenie strânsă, care v-a ajutat

să lucraţi foarte bine împreună. Dar totul trebuie să se oprească aici.

— Eu am pus primul ochii pe tine, Kei. Îţi mai aduci aminte de petrecerile la care ai fost invitată în săptămâna în care l-ai cunoscut pe Mac? Eu am aranjat totul, eu am avut grijă să fii prezentă acolo. Te cunoşteam. Te doream.

Keiley a clătinat din cap. Îşi amintea petrecerile acelea şi îşi amintea că îl văzuse acolo. Îşi amintea ochii lui albaştri care o urmăreau peste tot, vocea care îi spunea să fie prudentă, căci situaţia ar putea să scape de sub control.

Nici nu ştia câtă dreptate a avut.

— Ştiam că Mac te va iubi şi el, a spus Jethro, apucând-o de şolduri şi apropiind-o şi mai mult de el ca să-şi adâncească şi mai tare penisul între coapsele ei. Ştiam că va reuşi să te facă să-l iubeşti. Ştiam că te va iubi. Şi am crezut… S-a oprit, scrutând-o cu privirea, în timp ce pe buze i-a apărut o grimasă. Am crezut că peste o lună sau două mă va invita şi pe mine în patul vostru. Când am înţeles că aşteptam în zadar, mi-am continuat viaţa de unul singur. Nu voiam să te rănesc – pe tine sau pe Mac.

— De ce-ai făcut asta, Jethro? De ce i-ai dăruit ce-ţi doreai tu însuţi?

O derutau – amândoi. Niciunul dintre ei nu părea tulburat de frustrări sexuale. Îşi revărsau toată pasiunea sexuală numai asupra ei. Nu erau bântuiţi de dorinţe bisexuale şi nici nu păreau să-şi dorească sau să iubească pe altcineva în afară de ea. Şi se cunoşteau atât de bine unul pe celălalt.

— Într-o bună zi, o să-ţi spun o poveste. Şi-a rezemat fruntea de a ei, cu o privire îndurerată. O poveste despre un băiat singur pe lume. Un băiat aruncat pe străzi ca un gunoi, care s-a târât printr-un sistem la fel de rece şi de crud ca străzile pe care a crescut. Apoi, îţi voi spune o poveste despre un bărbat, bântuit de acelaşi trecut întunecat, care s-a împrietenit cu acest băiat când a atins pragul maturităţii. Au avut multe aventuri împreună. Apoi, însă, a văzut-o pe femeia pe care o va iubi toată viaţa, dar pe care ştia că nu o va putea iubi fără s-o sperie de moarte. Fără s-o împartă cu altcineva. Fără să-i sondeze limitele prea repede şi prea curând din cauza poftelor sale nesăţioase. Ştiu că îl iubeşti pe Mac din tot sufletul. Dar ştiu că ţii puţin şi la mine. Cu timpul poate că vei reuşi să mă iubeşti, Kei. Şi mi-aş da şi viaţa pentru iubirea ta.

— Dragostea este posesivă, Jethro, a spus ea, disperată. Dacă mă las prinsă în acest joc periculos, nu cred că te-aş putea împărţi cu altcineva. Va veni şi ziua în care vei găsi pe cineva care te va iubi cu adevărat. Ce se va întâmpla atunci cu mine? Dacă voi ajunge să te iubesc cu aceeaşi intensitate posesivă cu care îl iubesc pe Mac?

El a strâns-o cu mâinile de şolduri în timp ce chipul lui a căpătat o expresie feroce, răvăşită de dorinţe nebuneşti.

— Ai putea să mă iubeşti aşa, Kei? a întrebat-o el cu o voce guturală. Ai putea într-adevăr să mă iubeşti aşa?

— Ce-aveţi de gând să-mi faceţi? a strigat ea,

luptându-se să se elibereze din strânsoarea lui. Unul dintre voi ar trebui să fie gelos.

— De ce? Mac nu m-ar fi chemat aici dacă ar fi existat până şi cea mai mică posibilitate să regrete gestul pe care l-a făcut. Amândoi am crescut singuri, Kei, bântuiţi de acţiunile altora. Ne-am unit singurătatea, iar relaţiile pe care le-am avut amândoi, femeile pe care le-am împărţit, ne-au consolidat prietenia. Îl cunosc foarte bine, aşa cum şi el mă cunoaşte la fel de bine. Nu ne simţim atraşi unul de celălalt din raţiuni sexuale, ci pentru că ne dorim o relaţie cu totul aparte faţă de cele pe care le au oamenii în general. Pentru că ne cunoaştem atât de bine şi ştim că n-am putea niciodată să iubim femei diferite. Şi deşi era ciudat, şi-a spus

Keiley, exista mult adevăr în cuvintele lui. Mac îşi cântăreşte bine acţiunile, a continuat el. Se gândeşte mult înainte să facă ceva. Nu întreprinde nimic fără să anticipeze consecinţele. Ştia ce face când m-a chemat aici.

Keiley şi-a rezemat capul pe umărul lui, ascunzându-şi ochii plini de lacrimi în timp ce el a strâns-o în braţe.

Dacă unul dintre ei, doar unul dintre ei, s-ar fi simţit gelos şi ar fi avut îndoieli în privinţa acestei relaţii, ar fi putut să-i respingă pe amândoi.

Dar ei făceau pane dintr-un întreg. Erau două entităţi diferite, care se reuneau atunci când veneau în contact unul cu celălalt. Atunci când se aflau în preajma ei. Şi ea se simţea astfel împlinită. Latura aceea întunecată şi erotică ce-i mistuia sufletul se simţea împlinită în compania

lor – a amândurora.

— Aş putea să te iubesc – la fel de uşor şi la fel de intens – cum îl iubesc pe Mac.

Ea l-a simţit încordându-se, gata parcă să se frângă în două, strângând-o şi mai tare în braţe.

— Dar trebuie să ştii cu certitudine că asta îţi doreşti, Jethro, a spus ea, cu ochii mari, atraşi deodată de privirea lui Mac, care stătea în pragul uşii. Amândoi trebuie să fiţi siguri că asta vă doriţi. Pentru că nu sunt adepta inimilor sfâşiate.

Mac şi-a înclinat capul, în semn de încuviinţare, în timp ce Jethro şi-a adâncit faţa în gâtul ei, copleşit de fiorii care-i străbăteau trupul.

— Elicopterul e pe drum, i-a anunţat Mac. Directorul era în Raleigh şi vine însoţit de cei doi agenţi pe care i-am cerut.

— La dracu'! a murmurat Jethro, cu chipul încă ascuns în gâtul ei, dăruindu-i un sărut atât de tandru încât ochii i s-au umplut de lacrimi. Hai, iubito! Se pare că astăzi nu voi obţine ce-mi doresc.

A ridicat-o uşor de pe genunchi înainte de a se ridica şi el, cu greu, în picioare. Era palid, iar ochii îi străluceau ca două nestemate ascunse de genele negre.

— Trebuie să te odihneşti, Jethro, a spus ea, oftând. Rana e serioasă. Şi trebuie cusută.

— Nu-mi plac acele, a spus el, clătinând din cap şi îndesându-şi pistolul în blugi.

Ea şi-a întors atunci ochii spre Mac, cerându-i ajutorul, doar ca să-i surprindă privirea încruntată şi clătinatul subtil din cap, prin care o avertiza să nu insiste.

— Bine. N-ai decât să cazi în cap! Să vedem cui îi pasă! a spus ea, îndreptându-se spre aragaz ca să verifice friptura pe care o pusese din nou pe foc. Nu mă mai duc diseară la întâlnire. Este, oricum, prea târziu. Vom mânca nişte supă şi vom încerca să dormim puţin.

Se simţea îngrozitor de obosită, de parcă trupul îi reamintea că în ultimele două zile trăise pe marginea prăpastiei.

— Ba o să mergem la întâlnire, a anunţat-o Mac. Du-te să faci un duş şi să te pregăteşti! O să vorbesc eu cu directorul. Jethro poate să rămână cu tine. Singura modalitate prin care îl putem provoca pe ticălosul ăsta este să ieşim în lume.

— Şi să stăm în bătaia puştii lui? a întrebat ea mânioasă, căci nu-i venea să creadă că le propunea un lucru atât de periculos.

— Şeriful este şi el pe drum, Kei. Nu mai avem cum să ţinem totul sub tăcere. Prefer să răspund întrebărilor în oraş decât să mă trezesc aici cu toată liota de bârfitoare. Acum du-te şi îmbracă-te!

— Nu adopta tonul ăsta poruncitor, Mac, când vorbeşti cu mine! Pregătesc masa. Nu mă duc nicăieri.

Privirile li s-au încrucişat.

— Bine, a spus el încet. Dar răspunde-mi la următoarea întrebare! Vrei să te trezeşti aici cu Delia Staten, însoţită de soacra ei? Victoria, spre deosebire de nora ei, a avut întotdeauna o părere bună despre mine. Dacă vor veni aici, Dumnezeu ştie când vor mai pleca! Iar după ele se vor perinda alţi şi alţi musafiri nepoftiţi. Asta vrei?

— Spune-le să plece acasă! a mârâit ea printre

dinţi.

El a ridicat din sprâncene.

— Şi crezi că va merge?

— Te urăsc când prezinţi totul prin prisma logicii tale afurisite! a spus ea, bătând nervoasă din picior. Nu răspundem la uşă. Îl lăsăm pe Jethro să-i întâmpine.

Mac s-a înfiorat.

— Da, foarte bine, o să-i împuşc, a murmurat Jethro. Ce mai contează încă o baie de sânge?

Ea s-a întors spre el, înfrântă.

— Ba n-o să faci asta!

— Nu, dar nu mă pot lăuda că am prea mult tact, a anunţat-o el. O să le spun să se ducă dracului fără să mă gândesc la consecinţe. Asta vrei?

— Vreau să fiţi rezonabili.

Îi venea să-şi smulgă părul din cap. S-a mulţumit în schimb să-şi încleşteze pumnii la spate.

— Dar suntem rezonabili. Acum du-te să faci duş! O să sting aragazul cât vorbesc cu directorul ca să nu se ardă mâncarea. Jethro o să dea raportul când va coborî odată cu tine. Şi ai grijă să nu tragi de timp! Trebuie să terminăm odată cu povestea asta.

— Dar e o nebunie, a murmurat ea.

— Cu cât terminăm mai repede, cu atât ne întoarcem mai curând acasă ca să aţipim şi noi câteva ore. Agenţii vor sta de veghe în seara asta şi mâine, oferindu-ne şansa să ne odihnim puţin. Apoi, vom pleca la vânătoare.

— Cum? a întrebat Keiley, vădit îngrijorată.

— Foarte discret, a răspuns el pe un ton ferm. Dar despre asta vom discuta mai târziu. Du-te acum!

— Du-te acum! a murmurat ea. Mac, încăpăţânarea ta începe să mă scoată din sărite.

Ea a observat privirea uimită pe care Jethro i-a aruncat-o lui Mac. O privire amuzată şi uşor surprinsă.

— Abia acum ai început s-o scoţi din sărite? l-a întrebat el pe prietenul său. La naiba, chiar ai răsfăţat-o, Mac!

— Şi am făcut-o cu multă bucurie, a spus Mac, debordând de o senzualitate răvăşitoare.

Ea a simţit cum abdomenul i se contractă, avid de plăcere, în ciuda situaţiei în care se afla, a frustrărilor şi temerilor care îi tulburau sufletul.

— Atunci, continuă să mă răsfeţi şi rezolvă situaţia asta!

— Dar asta şi fac, a spus el, afişând o expresie care i-a dat de înţeles că nu avea de gând s-o rezolve după bunul ei plac. Pregăteşte-te pentru întâlnire, pentru că n-o vei rata! Ai o oră la dispoziţie, apoi te voi lua pe sus dacă nu vrei să mergi de bunăvoie. Alegerea îţi aparţine.

Ea l-a privit cu ochii mijiţi.

— Contractul matrimonial nu-ţi dă dreptul să te porţi ca un stăpân, Mac.

— Nu, în această situaţie, contractul matrimonial îmi dă dreptul să fiu mai mult decât un stăpân, Keiley. Şi voi face tot ce-mi va sta în puteri ca să te ştiu în siguranţă. Ai înţeles?

— Dar întâlnirea asta n-are nicio legătură cu siguranţa mea.

— Ai înţeles? a repetat el cu o expresie la fel de aspră ca vocea.

Putea să-l contrazică cât voia, dar ştia că – dacă nu avea să fie gata într-o oră – Mac n-ar fi ezitat s-o ia în spinare, în ciuda împotrivirii şi ţipetelor ei.

— Eşti imposibil, a răbufnit ea. Când povestea asta se va termina, vom avea o discuţie serioasă despre tendinţa ta bruscă de a da ordine, Mac.

— Da, sunt de acord, dacă aştepţi ca totul să se termine, a încuviinţat el, cu ochii scăpărând. Te aştept aici, a continuat el, întorcându-se apoi spre Jethro. Directorul o să vrea să vorbească cu tine, aşa că nu trage de timp, încercând să-l eviţi!

Cu alte cuvinte, sexul era interzis. Keiley şi-a dat ochii peste cap şi le-a aruncat amândurora o privire glacială.

— Nu-l voi reţine, i-a promis ea soţului ei.

Keiley a fost atrasă de expresia întunecată a lui

Jethro şi a simţit o durere în suflet, amintindu-şi scena pe care i-a descris-o mai devreme. Băiatul aruncat pe străzi ca un gunoi, care s-a târât printr-un sistem indiferent până când Mac s-a împrietenit cu el.

— Să mergem, iubito, ca să te pregăteşti pentru întâlnire!

Jethro i-a întins mâna în timp ce Mac l-a privit îngrijorat.

Keiley i-a înţeles îngrijorarea. Jethro era palid la faţă, iar privirea îi era prea strălucitoare, prea neliniştită.

— Trebuie să se odihnească, Mac, i-a spus ea

soţului ei pe un ton ferm. Este rănit.

— E doar o rană superficială. O să supravieţuiesc, a răspuns Jethro cu o voce sumbră. Trebuie să mergi la întrunirea asta, Keiley. Mac are dreptate, este cea mai bună modalitate prin care îi poţi sfida pe aceşti oameni meschini. Înfruntă-i şi trimite-i la dracu' înainte să te ostracizeze! Ea l-a privit, uimită, cum şi-a încleştat maxilarul şi a clătinat trist din cap. Hai să terminăm cu povestea asta, Kei! Apoi, când vom ajunge acasă, o să mă odihnesc. Îţi promit.

Făcea un efort considerabil să-şi stăpânească nerăbdarea şi mânia.

Keiley a citit apoi în ochii lui Mac îngrijorarea pe care o nutrea pentru prietenul lui.

La naiba, chiar avea motive de îngrijorare! Implicându-l pe Jethro în această relaţie, trezise la viaţă demonii pe care acesta încercase din răsputeri să-i alunge.

— O să am grijă să te odihneşti, a murmurat ea, luându-l de mână şi ieşind împreună din bucătărie. Altfel, o să te fac praf.

El nu i-a răspuns. Şi-a eliberat, în schimb, mâna din mâna ei şi a poposit deasupra taliei, în timp ce urcau treptele. Ea îi simţea emoţiile şi oboseala copleşitoare, lucru care a determinat-o să-i arunce o privire neliniştită.

— Nu o să-ţi fac niciun rău, a exclamat el pe un ton aspru când au intrat în dormitor.

— Nici nu mi-am imaginat că mi-ai face vreun rău, Jethro, a oftat ea. Dar eşti rănit…

El a scrutat-o cu o privire pătrunzătoare, făcând-o să-şi înghită cuvintele. Sentimentele i se

oglindeau mult mai limpede pe chip acum când nu se mai aflau în preajma lui Mac. Aroganţa, fără îndoială. Nu existau alţi oameni mai aroganţi decât Jethro şi Mac. Dar a văzut mai mult. Ani de singurătate şi neîmpliniri dureroase.

I-a atins tandru obrazul cu degetele sale aspre, trădându-şi regretul care îi mistuia sufletul.

— Aş vrea să-ţi pot arăta ce simt, i-a şoptit el. Să te ating în aşa fel încât să poţi vedea cum îmi faci inima să vibreze. Să rostesc cuvintele potrivite ca să înţelegi ce dar îmi oferi.

— Jethro… a spus ea uimită.

El i-a mângâiat buzele cu degetele.

— Din clipa în care te-am văzut, nu m-am mai simţit copilul zdrenţuit de altădată. Sentimentele umane de care m-am disociat ca să pot trăi printre străini, deşi aveam rude – oameni care trebuiau să aibă grijă de mine dacă părinţii mei aveau să păţească ceva –, au năvălit din nou în sufletul meu. Gheaţa în care mi-am învăluit inima de-a lungul anilor s-a topit în seara în care te-am văzut şi nu ştiam ce să fac cu aceste emoţii pe care mi le-ai trezit la viaţă.

— Ce vrei să spui? l-a întrebat ea îngrozită. Că aveai familie? Şi te-au lăsat în voia sorţii?

— Familie, a spus el cu un zâmbet amar pe buze. Familia presupune unitate. Cu oamenii ăştia eram doar înrudit. Fratele tatălui meu. Mama mamei mele. Au semnat nişte hârtii prin care un copil încă pătat de sângele părinţilor lui era dat în grija statului. Am participat la funeraliile părinţilor mei însoţit de asistentul social în timp ce membrii familiei mele plângeau la catafalcul

părinţilor mei.

Jethro şi-a trecut, răvăşit, mâna prin păr şi s-a îndepărtat de ea. La dracu', nu mai era un copil. Anii aceia păreau să i se fi şters din minte. Dar în clipa în care a văzut-o pe Keiley în urmă cu trei ani, trecutul a năvălit în viaţa lui cu o forţă înspăimântătoare.

Când era copil, a fost nevoit să-şi reprime orice sentiment ca să poată supravieţui. A privit şi a analizat trăirile altora. Ca să înţeleagă ce îi determina să facă anumite lucruri, fără să se implice însă în drama vieţii lor.

Când l-a cunoscut pe Mac, acesta l-a obligat să privească viaţa cu alţi ochi, să se implice afectiv în toate aspectele existenţei umane. L-a provocat, l-a manipulat şi l-a mituit pe Jethro, convingându-l să guste din cupa tandreţei pe care i-o ofereau iubitele al căror pat îl împărţeau. Nu a cunoscut însă dragostea adevărată până când nu a întâlnit-o pe Keiley.

— Ce s-a întâmplat, Jethro?

El s-a încordat când a simţit cum îl cuprinde cu braţele pe la spate şi îşi sprijină capul de umerii lui.

— Tata avea o tumoare pe creier. Boala îi afecta psihicul şi percepţia asupra realităţii. Nimeni n-a ştiut cât de gravă era situaţia până în ziua în care şi-a ucis soţia şi apoi s-a sinucis.

S-a încruntat, amintindu-şi chipul părinţilor lui cu o claritate care îi sfâşia adesea sufletul.

Mama lui, Lucia, era o femeie de o frumuseţe răpitoare. Cu părul lung şi negru, cu ochii albaştri şi veseli şi cu un zâmbet care lumina întregul

univers. Tatăl lui era înalt, puternic şi invincibil până în ziua în care şi-a descărcat pistolul asupra soţiei sale, luându-şi apoi şi propria viaţă.

Se auzea vorbind, şoptindu-i cuvintele lui Keiley, dar amintirile l-au purtat înapoi în trecut.

Se simţea în siguranţă. Fericit. Locuia într-o casă mare, din cărămidă, situată pe un deal, iar tatăl lui îi construia o cabană când lumea s-a prăbuşit în jurul lui.

— Când ei au dispărut, totul s-a sfârşit, a încheiat el, încruntându-se, surprins de tonul neutru al vocii sale. Ar fi trebuit să strige de emoţie. Ar fi trebuit să urle, ca un animal, copleşit de mânia pe care o simţea în timp ce amintirile i se derulau prin faţa ochilor. Părinţii mei s-au gândit la soarta mea în cazul în care li s-ar fi întâmplat ceva. M-au încredinţat prin testament unchiului meu împreună cu toată averea lor. Statul a pus mâna pe casă în schimbul taxelor şi datoriilor neplătite. Rudele mele s-au spălat însă pe mâini şi m-au lăsat tot în grija statului.

— Toţi? a întrebat ea, sesizându-i durerea din glas. Nimeni nu a încercat să aibă grijă de tine?

— Nimeni, a răspuns el, cu respiraţia întretăiată, eliberându-se din strânsoarea ei. Am supravieţuit însă. Şi am încetat să mai îmi pese de ceva, a continuat el, privind-o stăruitor. Am ferecat toate sentimentele într-un cufăr din sufletul meu. Nu-mi puteam permite să urăsc, să sper sau să iubesc. Le-am şters din mintea mea şi am reuşit să supravieţuiesc trecând de la o familie adoptivă la alta. Până când am ajuns la facultate. Jethro a schiţat apoi un zâmbet. Şi atunci l-am

cunoscut pe Mac. El nu face nimic cu jumătăţi de măsură şi faptul că refuzam să-mi descătuşez sentimentele adânc ferecate în sufletul meu l-a enervat îngrozitor.

S-a aşezat pe pat, simţindu-se deodată extrem de obosit. Apoi, a tresărit, uimit s-o vadă pe Keiley pe genunchii săi, contopindu-se unul cu celălalt într-o îmbrăţişare plină de tandreţe.

— Aşa e Mac, a spus ea cu blândeţe, aşezându-şi capul pe umărul lui, în timp ce el şi-a cufundat mâna în părul ei, strângând-o în braţe.

Căldura trupului ei uşor ca fulgul s-a răspândit în sufletul lui ca razele de soare.

— Şi apoi, mi-ai apărut în cale, Keiley, i-a şoptit el. Am înţeles dintr-o singură privire că până şi ultimele redute ale apărării mele au cedat în faţa ta. Nu puteam să-ţi vorbesc. Nu puteam să mă apropii de tine. Eram îngrozitor de înspăimântat, aşa că l-am convins pe Mac să te abordeze.

Pentru că ştia că Mac îi va oferi împlinirea pe care el nu i-o va putea dărui niciodată. Îi văzuse în priviri umbrele viselor pierdute şi o neîncredere pe care Jethro ar fi accentuat-o şi mai mult. O neîncredere pe care Mac o putea vindeca.

— Am crezut că mă va chema peste câteva săptămâni. Câteva luni. „Hei, Jethro – mă aşteptam să-l aud – vino să ne jucăm!” A simţit cum chipul i se crispează, amintindu-şi durerea pe care a simţit-o când a realizat că invitaţia nu avea să mai vină niciodată. M-a sunat în schimb să-mi spună că se căsătoreşte cu tine.

— Şi tu ai acceptat?

— Da. Am acceptat, a răspuns el, dând aprig din cap. Pentru că vă iubesc pe amândoi, Kei. Mac mi-a oferit singura familie pe care am avut-o vreodată, iar tu eşti sufletul meu. Vă potriviţi atât de bine.

— Erai prea speriat, a punctat Keiley, punând punctul pe „i”. Marele agent invincibil era atât de înspăimântat, încât nici măcar nu a îndrăznit să-i vorbească fetei pe care o iubea, a spus ea, pe un ton uşor sardonic şi mânios.

— Da, aşa e, a încuviinţat el, cu un zâmbet trist. M-ai speriat îngrozitor, Keiley. Pentru că mi-ai trezit sentimentele la viaţă. Cu ochii tăi mari şi căprui şi cu zâmbetul tău circumspect. Mac ştia cum să-ţi vindece rănile, în timp ce eu ţi-aş fi făcut şi mai mult rău. O voce îmi spunea că trebuia să mai aştept. Eu şi Mac – ne completăm unul pe celălalt. Amândoi avem sufletul rănit, Keiley, dar tu ne vindeci. Întotdeauna am ştiut că tu ne vei vindeca rănile.

— Sunt posesivă, Jethro, a spus ea apoi. Mă înspăimântă gândul că într-o zi vei realiza că nu asta îţi doreşti cu adevărat. Că-ţi vei dori o femeie pe care nu va trebui s-o împărţi cu nimeni. Că-ţi vei dori să ai familia ta.

— Dar am familia mea, a asigurat-o el, strângând-o în braţe. Tu şi Mac sunteţi familia mea, Kei. Mi-ai trezit la viaţă sentimente pe care am jurat că nu le voi elibera niciodată din cufărul în care le-am închis. M-ai făcut să visez la o dragoste eternă. Nu mi-o răpi acum! Nu o face dacă-ţi stă în puteri să mă iubeşti!

Keiley a înţeles din glasul lui uşor distant că

era gata să se retragă dacă l-ar fi respins şi gândul i-a adus lacrimi în ochi. Dumnezeu s-o ajute, dar habar nu avea ce-o să facă cu el şi cu Mac! Încălcau toate regulile unei relaţii normale şi încercau s-o convingă că totul va merge strună.

— Hai, trebuie să faci duş! a spus el, ridicându-se amândoi în picioare şi împingând-o spre baie. Grăbeşte-te, căci altfel o să întârzii!

Ea s-a întors însă spre el.

— Eu…

El i-a pus degetul pe buze.

— Trebuia să-ţi explic motivul, Keiley. Nu lua încă nicio hotărâre! Nu-ţi face griji în privinţa asta! Hotărârile mai pot aştepta, dar uneori sunt mai uşor de luat dacă înţelegi faptele. Şi am vrut ca tu să-mi înţelegi raţionamentul.

Să înţeleagă faptul că toţi cei în care ar fi trebuit să aibă încredere când era copil l-au trădat. Aşa cum l-au trădat şi pe Mac. Cum au trădat-o şi pe ea.

— Doamne, ce trio facem! a spus ea, oftând. Cred că anormalitatea este cuvântul care ne defineşte cel mai bine.

Hohotele de râs l-au luat prin surprindere. Îl făcea să râdă. Îl făcea să zâmbească. Îl făcea să uite de fantasmele care i-au bântuit existenţa.

— Te iubesc, Kei, i-a spus el domol, privindu-i ochii care îl scrutau atât de gravi. Dacă nu mă poţi iubi, o să supravieţuiesc. Dar nimic nu va schimba sentimentele pe care le nutresc pentru tine. Numai pentru tine. Acum intră odată în baie înainte să mă cheme directorul! Nu ne deranjează – pe mine şi pe Mac – să te dăruim unul celuilalt,

dar dacă ticălosul ăla te-ar vedea goală, s-ar putea să fiu nevoit să-l omor. El a împins-o încet spre baie. Hai, iubito! Hotărârile le poţi lua şi mai târziu, nu uita asta! Deocamdată, trebuie să-l înfruntăm pe căpcăunul Biroului de Investigaţii.

Capitolul 20

Domnule director Williams, v-o amintiţi, probabil, pe soţia mea, Keiley, a spus Mac, întinzându-i mâna atunci când ea s-a apropiat de ei.

— Bună seara, domnule director Williams. Îmi pare bine să vă revăd.

Richard Williams era un omuleţ rotund şi solid. Ar fi putut să joace foarte bine rolul Sfântului Nicolae dacă ar fi avut părul puţin mai cărunt. Avea un zâmbet generos pe buze, obrajii rumeni şi ochii albaştri ca cerul, care o priveau veseli atunci când i-a strâns mâna.

— Şi eu mă bucur să vă revăd, doamnă McCoy. Regret însă că întâlnirea noastră are loc în aceste circumstanţe. După cum îi spuneam şi lui Mac, am trimis câţiva agenţi pe teren ca să caute eventuale dovezi pe care agresorul s-ar putea să le fi lăsat în urma sa. Ştiu că îşi făcea griji să vă lase singură aici în timp ce căuta probele împreună cu Jethro.

— Mac şi Jethro vor investiga cazul, a răspuns ea, conştientă de prezenţa lui Jethro, care stătea în spatele ei în timp ce Mac o flanca dintr-o parte. Dar sunt recunoscătoare pentru ajutorul dumneavoastră.

— Jethro! a spus directorul, a cărui privire veselă a devenit brusc glacială. Parcă erai suspendat, din câte-mi amintesc.

— Dar am o vacanţă pe cinste, domnule director Williams.

Keiley se întreba dacă directorul a remarcat

tonul uşor crispat al lui Jethro.

Replica lui l-a determinat pe Williams să mormăie nemulţumit înainte de a se întoarce spre Mac.

— Spune-mi de ce ai nevoie! a ordonat el apoi cu o voce puternică, tunătoare chiar, dacă nu şi-ar fi controlat-o puţin.

— De dosarele pe care le-am cerut, dar şi de accesul în baza de date a FBI-ului. Vreau să-l prind cât mai dă târcoale pe aici, domnule director. E timpul ca povestea asta să se termine.

— Sunt convins că şi celelalte victime îţi împărtăşesc părerea, a spus Williams, dând din cap în timp ce îşi îndesa mâinile în buzunarele pantalonilor largi. L-am repus în funcţie pe Jethro pentru cazul ăsta. Nu vrem să avem probleme în momentul în care Playboy-ul va fi arestat. Vom discuta despre măsurile disciplinare pe care le-ai ignorat până acum când te vei întoarce la Washington D.C., l-a anunţat el pe Jethro.

— Discuţiile reprezintă chintesenţa vieţii, domnule director. Doar ştiţi că le ador.

Keiley a tresărit. Sarcasmul din glasul lui era evident acum.

Directorul a clătinat dojenitor din cap, apoi i s-a adresat lui Mac:

— Fă ceva cu el!

— Nu eu sunt şeful lui, a răspuns acesta, clătinând din cap şi râzând. Vă încredinţez dumneavoastră misiunea asta după ce vom rezolva cazul. Dar vă mulţumesc pentru ajutor.

Directorul şi-a frecat îngândurat bărbia acoperită de perciuni.

— Mâine dimineaţă, îi trimit înapoi aici pe agenţii Heinagen şi Sheffield. Heinagen va închiria o cameră în oraş şi va încerca să afle mai multe informaţii. Sheffield a crescut la o fermă. Îl puteţi „angaja”. Să nu-mi spuneţi mie pe nume dacă n-o să fiţi mulţumiţi de „serviciile” lui! O să vă protejeze pe amândoi – şi pe tine, dar şi pe soţia ta – oferindu-ţi timp să te ocupi de investigaţii.

Keiley s-a uitat la Mac, apoi i-a scrutat cu privirea pe cei doi agenţi. Îi era cu neputinţă să creadă că unul dintre ei crescuse la o fermă, atât de mult se deosebea de Mac.

— Aceştia sunt agenţii Gregory Heinagen şi Casey Sheffield, i-a prezentat directorul. Mă vor însoţi în Mount Pilot, de unde vor închiria nişte maşini, apoi se vor întoarce aici dis-de-dimineaţă. Sunt de acord cu raţionamentul tău. Individul însă nu va mai veni aici în seara asta şi mă îndoiesc că va îndrăzni să pătrundă în casă, ştiindu-vă pe amândoi aici. Dar încercaţi să terminaţi totul mai repede! Nu-mi place ca agenţii mei să devină ţintele unor răufăcători.

— Unul este fost agent, i-a reamintit Keiley, cu o grimasă pe buze şi un licăr glacial în ochi.

— Da, fost agent, a recunoscut el, fără să reuşească însă s-o păcălească.

Keiley ştia ce planuri avea directorul. Intenţiona să-l convingă pe Mac să revină la FBI împreună cu Jethro.

Ea şi-a strâns buzele şi a făcut un pas într-o parte, privindu-l pe Mac, apoi pe Jethro.

— Mi-am uitat eşarfa sus şi trebuie să plecăm în curând dacă vrem să ajungem la timp la

întrunire.

Nu a mai aşteptat încuviinţarea lor, ci s-a învârtit pe călcâie şi a străbătut holul, îndreptându-se spre scări. Nu-l va lăsa pe Mac să se întoarcă la FBI. Cât despre Jethro – a simţit o gheară în inimă gândindu-se la planurile lui. Indiferent ce va face – dacă va rămâne sau va pleca – în ambele cazuri, ea va avea de suferit.

Era conştientă de prezenţa agentului care o urmărea pas cu pas, dar şi de atmosfera tensionată pe care o lăsa în urma ei.

Sheffield, Casey Sheffield, acesta era numele agentului, şi-a amintit ea. Avea părul scurt, de culoarea nisipului, o statură zveltă, dar solidă, şi ochi căprui, pătrunzători. Se mişca tăcut, dar eficient. Se mişca însă tot ca un agent. Nu va reuşi să păcălească pe nimeni. În niciun caz, pe individul care îi urmărea.

— Mac, se pare că am supărat-o pe soţia ta, a spus directorul după ce i-a făcut semn unuia dintre agenţi s-o urmărească pe Keiley.

— O să-i treacă.

Da, o să-i treacă în momentul în care o va asigura că directorul nu va avea cum să-l convingă să se întoarcă la FBI. Era fericit aici la fermă, alături de Keiley, fără să ducă dorul riscurilor pe care le implica o profesie atât de periculoasă.

Directorul şi-a aţintit apoi privirea asupra lui Jethro şi Mac i-a citit suspiciunile în ochi. Auzise şi el zvonurile, la naiba, şi cunoştea viaţa pe care o duceau el şi Jethro. Mac era convins că în concepţia lui Williams doi şi cu doi nu făceau trei –

un trei atât de încântător.

— Ar fi trebuit să mă anunţi că vii aici, Jethro, a spus directorul cu o nuanţă de reproş în glas.

— De ce? Am venit aici ca să-mi petrec vacanţa. Individul nu şi-a făcut simţită prezenţa până la venirea mea.

— Mac, nu ţi-e teamă că zvonurile referitoare la o relaţie de altă natură l-ar putea determina pe agresor să meargă mult mai departe decât îţi imaginezi? l-a întrebat directorul.

— Ce dracu' vreţi să spuneţi? a răbufnit Jethro, scrutându-l cu privirea pe celălalt agent tăcut în timp ce Mac şi-a încrucişat braţele pe piept.

Mac şi-a reprimat un zâmbet. Instinctul de protejare al lui Jethro îşi spunea cuvântul. Jethro o cunoştea destul de bine pe Keiley ca să-şi dea seama că n-ar fi apreciat o discuţie referitoare la anumite aspecte ale vieţii ei intime. În special, la cele care se refereau la menajul *à trois.*

— Domnule director, hai să nu ne jucăm aiurea cât timp stăm aici! l-a avertizat Mac. Trebuie s-o duc pe soţia mea la o întrunire şi trebuie să prind un infractor. Nu pot să pierd timpul cu prostii. O relaţie „de altă natură" nu are nicio importanţă şi, în plus, nu este treaba dumneavoastră.

— Pe dracu'! a spus directorul, oftând. Bine. Te vreau înapoi. Ai fost unul dintre cei mai buni agenţi ai noştri.

Mac a clătinat din cap înainte ca Williams să termine ce avea de spus.

— Nicio şansă. Sunt fericit aici. Aici este casa

mea acum.

Williams s-a întors apoi spre Jethro cu o privire aspră şi rece.

— Te vei întoarce la birou imediat ce povestea asta se va încheia. Nu-i aşa?

Jethro a ezitat puţin înainte de a-i răspunde, destul cât să-l determine pe director să-l privească cu ochii mijiţi, apoi a încuviinţat din cap. Mac şi-a reprimat din nou zâmbetul. Avea senzaţia că Jethro nu va pleca nicăieri. Timpul pe care l-au petrecut la fermă, momentele în care au lucrat împreună începeau să-şi spună cuvântul. Mac ştia că Jethro era cucerit treptat de armonia şi de liniştea de la fermă. Te prindeau încetul cu încetul în mrejele lor. Îţi ofereau şansa să munceşti cu propriile mâini şi să te bucuri de roadele muncii tale.

— Cred că o aud pe soţia ta, Mac, a spus Williams, respirând zgomotos. Ţine-mă la curent cu investigaţiile tale! Îţi voi acorda tot sprijinul de care ai nevoie ca să-l prinzi pe ticălosul ăla.

— Vă mulţumesc, domnule director.

Mac i-a strâns mâna directorului, observând însă că acesta l-a ignorat complet pe Jethro.

— Îi las pe Heinagen şi Sheffield în Mount Pilot. Se vor întoarce aici mâine de dimineaţă, le-a reamintit Williams, îndreptându-se spre holul de la intrare.

Keiley a intrat în holul construit din lemn de esenţă tare, purtând pe braţ o eşarfă crem, din mătase, şi geanta pe umăr. I-a aruncat directorului o privire rece şi sfidătoare.

— Bună seara, doamnă McCoy, a spus el,

înclinându-şi cordial capul. Mi-a părut bine să vă revăd.

— Bună seara, domnule director. Mă bucur că aţi avut ocazia să ne faceţi o vizită.

Mac a fost din nou nevoit să-şi stăpânească râsul.

Îl înfrunta pe director ca un mic terier, hotărâtă să nu renunţe la „osul” ei.

Apropiindu-se de ea, Mac a cuprins-o cu un braţ şi a tras-o spre el. L-a cucerit din nou cu căldura trupului ei, cu felul în care se cuibărea şi se abandona în braţele lui.

El a strâns-o puţin mai tare, poate prea tare, îmbătându-se cu parfumul ei dulce. Şi trupul lui a reacţionat imediat la atingerea ei. Se simţea atât de excitat, încât dorinţa s-a îngemănat cu durerea, amintindu-şi că întâlnirea era pe primul loc, apoi venea plăcerea. Plăcerea şi extazul pe care le descoperea numai în braţele ei.

Dând uşor din cap, directorul Williams a deschis uşa exact în clipa în care unul dintre agenţii trimişi pe teren pentru investigaţii a sunat la uşă.

— Domnule director, a spus agentul blond, salutându-l respectuos din cap. N-am găsit nimic. Am scotocit toate drumurile, dar n-am găsit nici urmă de cauciucuri sau alte probe incriminatorii.

— Exact cum ne-am aşteptat, a spus Mac, cuprinzând-o pe Keiley cu ambele mâini şi trăgând-o mai aproape de el, dorindu-şi s-o apere de toate răutăţile lumii. N-a lăsat niciodată vreo urmă.

— Dar nici nu s-a mişcat vreodată atât de

repede, a punctat directorul. L-ai enervat, Mac. Ai grijă!

— Întotdeauna, domnule, l-a asigurat Mac, dând din cap, simţind cum Keiley şi-a înfipt unghiile în braţul lui în timp ce directorul a ieşit pe uşă, însoţit de Heinagen şi Sheffield.

— Nu vreau să merg la întrunirea aia tâmpită, a răbufnit Keiley, după ce uşa s-a închis în urma directorului şi a agenţilor săi.

Ea s-a eliberat din braţele lui Mac şi s-a întors spre el cu o privire mânioasă.

— Ba o să mergem la întrunire, Keiley, a spus Mac cu vocea lui fermă şi poruncitoare, care o enerva atât de tare şi care îi dădea de înţeles că aşa a hotărât el şi cu asta basta.

— Dar este o nebunie, Mac. Ne pândeşte cine ştie de unde. Ştii foarte bine că stă ascuns şi ne pândeşte. Ea s-a întors apoi spre Jethro, cerându-i ajutorul. Vorbeşte cu el şi încearcă să-l convingi!

— Am vorbit deja, iubito, şi sunt de aceeaşi părere.

Nici un ajutor nu se întrezărea din partea lui a simţit că buza de sus începe să-i tremure uşor, amintindu-şi cum o tachina Mac ori de câte ori îi vedea gestul, despre care spunea că era un tic nervos. Susţinea că nu-i scăpa niciodată ticul ei, dar scrutându-i ochii în clipa aceea, nu a văzut altceva decât o umbră de slăbiciune.

— Ce facem dacă intră în casă? a întrebat ea, mutându-şi privirea de la Mac la Jethro. Casa rămâne pustie dacă plecăm. La întoarcere, s-ar putea să ne aştepte oriunde.

Mac s-a apropiat de ea, mângâindu-i urechea

cu buzele.

— Dacă îşi va face apariţia, dacă cineva va intra în casă, vom şti imediat. Şi îl vom prinde.

Ea a tresărit şi l-a privit uimită.

— Ssst! a avertizat-o el, zâmbind şi sărutând-o uşor pe buze. Îţi voi explica mai târziu, iubito. Apoi, i s-a adresat lui Jethro: Adu-ne o geacă, Jethro! Şi hai să plecăm odată ca să-i oferim Deliei Staten un subiect de bârfă!

Lui Keiley nu i-a plăcut licărul răzbunător pe care l-a văzut în ochii lui.

— Mac, ce joc pui la cale? l-a întrebat ea în şoaptă.

— Un joc pe care ştiu cum să-l câştig. Încrederea pe care i-a desluşit-o în glas i-a provocat un nod în stomac. Îţi promit, iubito, este un joc pe care ştiu cum să-l câştig.

Capitolul 21

Nu a fost uşor să-i explice detaliile lui Keiley. În drum spre vila familiei Staten, Mac i-a descris modul de funcţionare a sistemelor de alarmă pe care le-a instalat în pragul fiecărei camere din casă. Alarmele activate de mişcare erau silenţioase şi îl avertizau că cineva a pătruns în casă printr-un senzor compact pe care îl purta cu el.

Mac a conceput singur aceste sisteme de alarmă în eventualitatea că vreun infractor din cei pe care i-a deferit justiţiei s-ar fi întors să se răzbune. Senzorul detecta prezenţa oricărui intrus în casă, din cameră în cameră, arătându-i atât intrarea şi ieşirea, cât şi drumul pe care l-a urmat musafirul nepoftit. Alţi senzori detectau căldura trupului uman din fiecare cameră, în timp ce alţii declanşau alarma în cazul existenţei unui dispozitiv explozibil.

Acest sistem de securitate a reprezentat una dintre cele mai costisitoare investiţii pe care Mac le-a făcut la moartea tatălui său după ce-a renovat complet casa.

Asta nu însemna însă că soţia lui era încântată de planurile sale. Când a oprit maşina pe aleea circulară din faţa vilei familiei Staten, Keiley dezaproba în tăcere strategia lui Mac. Era speriată, el ştia asta foarte bine.

— Nu-mi place jocul ăsta, Mac, i-a spus ea, deschizând portiera şi aruncând o privire spre bancheta din spate a furgonetei, unde Jethro

stătea tolănit într-o poziţie extrem de relaxată. Vă riscaţi viaţa şi asta este inadmisibil.

— Şi ce propui? a întrebat-o el, rezemându-se cu braţele de volan şi întorcându-şi capul spre ea. Ar fi mai bine să plecăm, Keiley? Să vindem ferma, să ne stabilim în altă parte şi să aşteptăm să ne găsească din nou? Îţi convine ideea asta?

— Nu face pe deşteptul, Mac!

— Îţi expun doar situaţia în termeni cât mai elocvenţi. Trebuie să-l prindem aici. Dacă nu o vom face, ne va urmări oriunde ne-am duce.

Buza de sus a început din nou să-i tremure. Era a doua oară în ziua aceea. Avea să plătească pentru asta, fără doar şi poate. În clipa în care se va simţi în siguranţă, soţia lui avea să-l jupoaie de viu. Totul se va termina cu o partidă incendiară de sex, dar deocamdată, Keiley se simţea rănită, descumpănită şi mânioasă şi el ştia asta foarte bine. Nu aceasta era viaţa pe care şi-a dorit-o pentru soţia lui.

— Keiley!

Mac şi-a îndreptat privirea spre bancheta din spate, unde Jethro s-a aşezat în capul oaselor.

— Ce e, Jethro? l-a întrebat ea pe ton răstit, fără să-şi desprindă ochii de pe chipul lui Mac.

— Îţi mai aminteşti ce ţi-am spus cândva? Că eu n-am de gând să-ţi îndeplinesc toate capriciile?

Mac a văzut-o scăpărând scântei în clipa în care şi-a îndreptat privirea spre Jethro.

— Şi?

— Şi atunci, mişcă-ţi funduleţul apetisant din maşină şi du-te odată la întâlnire înainte să mă dau jos şi să-i ofer Deliei Staten un subiect

minunat de bârfă!

Mac şi-a reprimat zâmbetul, văzând-o cum se înroşeşte până în vârful urechilor. Dacă s-ar fi simţit stânjenită sau jignită, l-ar fi luat la rost pe Jethro. N-ar fi stat nicio clipă pe gânduri. Dar Mac a observat în schimb că teama şi descumpănirea dispar de pe chipul ci, lăsând locul mâniei provocate de aluzia atât de transparentă a lui Jethro.

Şi-a aţintit imediat ochii asupra lui Mac, ordonându-i din priviri să-şi potolească prietenul. El, în schimb, abia şi-a stăpânit râsul şi şi-a ridicat mâinile în semn de supunere.

— Cred că va trebui să te ocupi mai târziu de el, iubito, i-a spus Mac. Deocamdată, însă, poate că ar fi bine să faci ce-ţi sugerează. Cred că ştii foarte bine că nici unuia dintre noi nu-i pasă dacă află o lume întreagă cine-ţi încălzeşte patul. Dar ţie îţi pasă, cu siguranţă. Cel puţin, deocamdată.

Fără să-i mai dea şansa să-l contrazică, Mac a coborât din maşină, conştient de prezenţa femeilor care îi urmăreau din faţa casei. I-a deschis portiera cu ochii aţintiţi asupra ei.

— Deocamdată? a şuierat ea printre dinţi, refuzând să-i accepte mâna când a ieşit din maşină. Nebunia este cumva apanajul acestei săptămâni?

Jethro s-a mişcat în spatele ei.

Mac a văzut-o făcând ochii mari, semn că a sesizat ameninţarea senzuală din partea lui. Când Mac a ajutat-o să coboare din maşină, i-a simţit unghiile prin geacă, gest prin care îi reamintea că trebuia s-o aştepte afară, în ciuda intenţiei lui de a

participa la întrunire.

— N-o să meargă, a spus ea, privindu-l îngrijorată pe Jethro, care şi-a întins picioarele lungi şi a ieşit din maşină.

Şi atunci, stând cu spatele spre „public”, şi-a scos geaca, dezvăluind tocul pistolului prins de cureaua blugilor.

Un vuiet de şoapte a răsunat în urma lor când Jethro şi-a aruncat geaca pe bancheta din spate şi s-a întors spre Keiley cu un zâmbet maliţios.

— O, Doamne! a şoptit ea, dându-şi ochii peste cap şi privindu-le pe spectatoarele adunate în faţa casei. Jethro, o să-ţi dau un duş în fund.

— Poţi să încerci, i-a răspuns el, ridicând din umeri şi aşezându-se pe scaunul din faţă. Eşti sigură că nu vrei să te însoţim?

— Şi să stârniţi şi mai multe valuri? a murmurat ea. Ştiu că vă pricepeţi foarte bine să provocaţi necazuri.

— Asta este o certitudine, a răspuns Jethro, zâmbind. Te vom aştepta aici.

Mac şi-a ridicat privirea spre vilă când a auzit uşa deschizându-se şi a văzut-o pe Victoria Staten coborând treptele cu eleganţă, urmată îndeaproape de nora ei, Delia.

Mac a ştiut că nu va putea evita întâlnirea cu Victoria. Deşi trona ca o regină peste orăşelul Scotland Neck, cunoştea noţiunea de umanitate, spre deosebire de nora ei.

— John McCoy! Ce necazuri mai provoci acum? l-a întrebat ea, coborând treptele mari din piatră, la fel de zveltă şi de graţioasă cum a fost întotdeauna.

— Vă urăsc pe amândoi, a murmurat Keiley, în timp ce Victoria şi Delia se apropiau de ei.

— Fii cuminte, Keiley! i-a spus Mac încet. O să ai ocazia să-ţi iei revanşa când ajungem acasă.

— John, şmecherule ce eşti! l-a alintat Victoria cu o voce tandră când a ajuns în dreptul lui, întinzând mâinile spre el în timp ce Mac a întâmpinat-o cu braţele deschise. Le-ai înnebunit pe doamne în seara asta. Spune-mi, te rog, că tu şi prietenul tău chipeş nu o veţi însoţi pe Keiley în sala de întrunire! Mi-e teamă că doamnele mele se vor pierde cu firea în prezenţa unui volum atât de mare de testosteron.

Îi zâmbea cu aceeaşi tandreţe şi căldură cu care îi zâmbise şi în noaptea în care l-a găsit, flămând şi înfrigurat, ghemuit pe o bancă în parcul din oraş pe când avea doar paisprezece ani.

— Victoria, eşti la fel de frumoasă ca în ziua în care te-am cunoscut, i-a spus el, sărutându-i obrajii ridaţi şi scrutându-i trupul firav, care cândva i s-a părut atât de puternic şi invincibil încât ar fi putut să mute şi munţii din loc.

— Linguşitorule! i-a răspuns ea, bătându-l uşor pe obraz. S-a întors apoi şi a ridicat din sprâncene când l-a văzut pe Jethro coborând din maşină. Şi cine este tânărul acesta fermecător?

— Victoria, vreau să ţi-l prezint pe un bun prieten al meu, fost partener la FBI, Jethro Riggs. Jethro, dânsa este Victoria Leia Staten, cea mai generoasă doamnă care a pus vreodată piciorul în Carolina de Nord.

Cuvintele lui au făcut-o să se îmbujoreze, iar ochii ei verzi şi pătrunzători s-au îndreptat veseli

spre Jethro.

— Domnule Riggs, le-aţi lăsat cu gura căscată pe doamnele mele, l-a anunţat Victoria, pe când el i-a luat mâna şi i-a sărutat-o, flirtând uşor cu ea.

— Mi se întâmplă adesea, i-a şoptit el, cu un licăr maliţios, dar fermecător, în ochi, în timp ce Mac a surprins-o pe Keiley închizându-şi ochii, lipsită cu totul de apărare.

Fără îndoială că nu se simţea încă pregătită să-i strângă acum pe amândoi de gât.

— Sunt convinsă că şi pistolul pe care îl ţineţi la spate contribuie la farmecul dumneavoastră, a spus Victoria, aplecându-se spre ei cu un zâmbet pe buze, care le-a dat de înţeles că ştia cu ce se ocupa Jethro, dar şi faptul că le cunoştea slăbiciunile.

— Da, se pare că are şi el o contribuţie importantă, a răspuns Jethro, chicotind şi eliberându-i mâna.

— Mac, cred că ţi-o aminteşti pe Delia, a spus Victoria, prezentând-o pe nora sa, care şi-a dres glasul într-o manieră extrem de neelegantă. Nora mea.

Delia s-a înroşit toată de mânie, iar ochii căprui îi scăpărau scântei.

Era la fel de frumoasă ca întotdeauna, dar Mac a simţit că era mult mai ranchiunoasă decât şi-a imaginat.

— Bună seara, Delia, a spus el, salutând-o din cap.

Jethro s-a aplecat într-o parte, privind scena cu o furie nemascată. Răutatea se citea pe chipul Deliei Staten şi nu i-a scăpat privirea duşmănoasă

pe care i-a aruncat-o lui Keiley.

— Am auzit de vizita prietenului vostru, a spus Delia cu o voce tărăgănată, dându-şi peste umăr o şuviţă de păr castaniu. Keiley este lacomă, vă păstrează pe amândoi numai pentru ea.

Insulta ei mascată l-a făcut pe Jethro să-şi încleşteze maxilarul, iar pe Mac să se încordeze ca un arc. Keiley şi-a ridicat bărbia şi şi-a mijit ochii. Victoria Staten părea să se fi resemnat cu atitudinea nurorii ei.

— Delia dragă, nu crezi că ar trebui să le aduni pe doamne în sala de întrunire? i-a propus Victoria. Eu şi Keiley vom veni imediat.

Era un ordin politicos, dar ferm.

— Fireşte, Victoria, a răspuns ea printre dinţi. Grăbiți-vă, însă, pentru că întrunirea nu poate să înceapă fără voi!

Privirea pe care i-a aruncat-o lui Keiley promitea răzbunare.

Jethro a privit-o îndepărtându-se, graţioasă şi mânioasă, băţoasă şi trufaşă.

— Doamnă Staten, nu vreau să jignesc pe nimeni, dar Delia ar trebui puţin bătută la fund.

Victoria a făcut ochii mari, iar Keiley a icnit. O clipă mai târziu, însă, soacra Deliei a izbucnit în hohote de râs.

— S-ar putea să aveţi dreptate, domnule Riggs. Din păcate, însă, fiul meu nu reuşeşte s-o pedepsească aşa cum ar merita.

— Sărmanul! l-a compătimit Jethro, clătinând din cap dispreţuitor. Îl ţine sub papuc, nu?

Victoria s-a întors apoi spre Mac.

— Prietenul tău e cam slobod la gură, l-a

informat ea, cu un zâmbet extrem de fermecător pentru o femeie de vârsta ei.

— V-aş spune eu ce el a murmurat Keiley în spatele ei.

Jethro a ridicat din sprâncene în clipa în care privirile li s-au încrucişat, promiţându-i – ei, dar şi lui însuşi – că îi va încinge fundul în acelaşi timp cu vulva ei fierbinte.

— Hai, Keiley, trebuie să recunoşti că pare un tânăr extraordinar! a spus Victoria, contrazicând-o. La fel ca Mac. Puternic şi conştient de farmecul său.

Jethro nu ştia dacă să ia cuvintele ei drept un compliment sau o insultă. A privit-o cu un zâmbet în mitul gurii în timp ce ea l-a scrutat încă o dată cu privirea ei pătrunzătoare.

— Bănuiesc de ce o însoţiţi pe Keiley, a spus ea cu o expresie gravă pe chip, plimbându-şi ochii de la Jethro la Mac. Zvonurile astea neplăcute au ajuns şi la urechile voastre?

— Am auzit că Delia ar fi cea care le instrumentează, Victoria, a spus Mac domol. Vreau să înceteze.

— N-am nici cea mai vagă idee de unde află lucrurile astea, a răspuns Victoria, oftând, copleşită de reproşul pe care l-a simţit în glasul lui. I-am explicat problema fiului meu şi mi-a promis că o va rezolva. Dacă nu o va face el, atunci o s-o fac eu, a promis ea. Dar nu uita, John, trăim într-o comunitate mică! Este greu să ascunzi picanteriile din viaţa intimă.

Mac a scrutat-o cu privirea. Ochii îi trădau faptul că era conştientă de stresul şi încordarea

care le marcau viaţa. Era o femeie inteligentă. Cunoştea bărbaţii la fel de bine cum cunoştea femeile şi ştia că oamenii aveau tendinţa de a face din ţânţar armăsar.

— Ştii foarte bine că nu dau doi bani pe ce spune lumea, i-a reamintit Mac, cu o voce aspră. Dar nu vreau ca soţia mea să sufere.

— Şi ce vă face să credeţi că vă puteţi erija în apărătorii mei? a răbufnit Keiley, aruncându-le amândurora o privire mânioasă. O să intru în casă acum. Puteți să faceţi cât vreţi pe agenţii belicoşi. Eu m-am saturat dracului până peste cap!

— Ai grijă cum vorbeşti, dragă! a mustrat-o Victoria pe un ton blând. O doamnă nu înjură niciodată în public. Există modalităţi mult mai eficiente prin care poţi să ţii în frâu eul masculin atât de delicat.

Keiley a ezitat, apoi a continuat:

— Cum? Printr-o partidă încinsă de sex?

Victoria a schiţat un zâmbet.

— Doar în ultimă instanţă, a murmurat ea veselă. Şi niciodată în public.

— Dacă eurile voastre delicate mă vor scuza, a spus ea pe un ton batjocoritor, clătinând din cap, voi intra în sală. Mă descurc mai bine cu bârfitorii decât cu voi doi.

Mac a urmărit-o îndreptându-se spre treptele mari din piatră, care duceau spre terasă şi spre uşile duble ale vilei.

Nu-şi putea desprinde ochii de pe fundul ei. Formele ei senzuale şi unduitoare îi spuneau că nu purta nimic pe sub rochie. Nu detecta nici urmă de chiloţi.

— Eşti căsătorit de trei ani, John McCoy. Glasul vesel şi uşor mustrător al Victoriei l-a readus cu picioarele pe pământ. Te zgâieşti cam mult la fundul soţiei tale şi o mai faci şi în public. El a ridicat din sprâncene. Iar prietenul tău n-ar trebui să se zgâiască deloc, a spus ea, întorcându-se cu o privire încruntată spre Jethro, care a avut, cel puţin, decenţa de a-şi lăsa ochii în pământ, în ciuda zâmbetului din colţul gurii. Hoţomanilor! i-a certat ea cu o voce tandră. Ne-aţi animat întrunirile în ultimul timp. Doamnele nu fac altceva decât să speculeze pe tema adevăratelor motive pentru care Keiley a lipsit de la întâlnirile noastre. Dar pe mine mă interesează mai mult motivul real pentru care un elicopter al FBI-ului a aterizat mai devreme la ferma ta. Privirea ei a devenit mai rece, avertizându-l că nu avea niciun rost să încerce s-o mintă. Ştii că pot să aflu şi singură informaţia asta, John, dar nu mă încântă ideea. Prefer să-mi spui tu.

Aşa era Victoria. Sinceră, directă şi spirituală. Jethro a privit-o uimit.

— Cum aţi aflat?

— Băiete, a spus Victoria cu un zâmbet dulceag, dar glacial. Ştiu lucruri care ţi-ar îngheţa sângele în vene. Cele mai multe nu mă interesează, cum ar fi, de exemplu, relaţia ta cu soţia lui John. Dar dacă este în pericol, acest lucru mă interesează. Mi-e dragă copila asta şi sunt hotărâtă să aflu răspunsurile pe care le doresc. Aşa că fii scurt şi sincer! Şi nu uita, fiule, l-a ţintuit ea pe Mac cu o privire atotştiutoare, simt imediat când cineva mă minte! Acum explică-mi cum stau

lucrurile!

În clipa în care Victoria Staten a intrat în sală, Keiley a înţeles că Mac i-a povestit despre individul care îi urmărea. Nu a înţeles asta din gesturile sau cuvintele ei. Ci din privirile pe care i le-a aruncat – priviri scrutătoare, pline de compasiune. Au fost suficiente s-o facă să scrâşnească din dinţi, copleşită de frustrări.

Keiley era conştientă de afecţiunea pe care o nutrea Victoria pentru ea. La mărturisit cu trei ani în urmă că avea o slăbiciune pentru Mac şi spera ca soţia lui să joace un rol important în sfera socială guvernată de familia Staten. Ferma lui Mac era una dintre cele mai prospere din ţinut, iar recunoaşterea socială aducea după sine recunoaşterea personală, considera Victoria. Ea a implicat-o pe Keiley în activităţile mai multor comitete. Comitete care o apărau de bârfe şi de meschinăriile Deliei, asigurându-i recunoaşterea socială, indiferent dacă acest lucru era sau nu pe placul nurorii ei.

Keiley ştia că Victoria şi-a adus propria ei contribuţie subtilă la integrarea ei în structura socială a micii comunităţi. Şi îi era recunoscătoare. Keiley s-a simţit întotdeauna îndatorată Victoriei Staten pentru tot ce făcuse pentru ea, dar a avut mereu grijă să menţină o anumită distanţă între ele.

În primul şi-n primul rând, informaţia potrivit căreia Delia tânjea încă după Mac şi faptul că Delia era nora Victoriei o plasa pe aceasta – Keiley o ştia prea bine – într-o postură delicată. O

postură pe care nu voia s-o pună la încercare.

— Ce dracu' se întâmplă? a murmurat Maxine lângă ea, observând privirea Victoriei care a zăbovit un timp asupra lui Keiley.

— Cine ştie? i-a răspuns aceasta, oftând.

Dar ştia prea bine şi avea sentimentul că s-ar putea să ştie mai mult decât îşi dorea.

— Mac i-a spus ceva, nu-i aşa? a întrebat-o prietena ei.

— Chiar crezi că Mac ar putea să păstreze un secret față de ea? a mormăit Keiley.

— Numai dacă vrea cu adevărat, a răspuns Max, clătinând din capul ei roşcat. Împărtăşesc de foarte mult timp o slăbiciune unul pentru celălalt. Dacă n-ar li intervenit Victoria când Mac era copil, tatăl lui l-ar fi distrus aşa cum a distrus-o şi pe mama lui.

Keiley cunoştea povestea. Ştia că Victoria s-a împrietenit cu Mac şi a avut grijă, prin metode financiare, ca tatăl lui Mac să nu-şi rănească fiul. Cel puţin, nu fizic.

— Atunci, probabil, n-a vrut să păstreze secretul, a spus Keiley, oftând.

Nu se temea însă că Victoria l-ar fi trâmbiţat mai departe. Ştia că nu va sufla niciun cuvânt despre asta. Nu i-ar face niciun rău lui Mac, Keiley o ştia prea bine.

— Are vreo şansă să-l prindă pe ticălosul ăla? a întrebat Max în şoaptă, scrutând cu privirea împrejurimile i a să vadă dacă cineva trăgea cu urechea.

— Să sperăm! Keiley s-a înfiorat, amintindu-şi clipa ui care s-au auzit împuşcăturile. Avea nervii

întinşi la maximum şi simţea că a ajuns la capătul puterilor. Nu trebuia să vină aici. Voia să stea cu Mac. Voia să-l ştie în siguranţă, nu în bătaia puştii unui ticălos. Să ne rugăm că îl va prinde!

Max a atins-o uşor cu mâna, plină de compasiune, dar Keiley nu s-a mai simţit nicicând atât de singură.

Când Victoria şi-a ocupat locul la tribuna din faţa sălii, declarând şedinţa deschisă, Keiley s-a aşezat şi ea la locul ei şi a încercat să se relaxeze. În timp ce le privea pe membrele comitetului de caritate, a realizat că bârfele nu o mai afectau deloc. Să latre cât or vrea! Să vorbească până n-or mai putea! Bârfele nu mai însemnau nimic. Chiar dacă erau adevărate, nu mai însemnau nimic. Doi bărbaţi o aşteptau afară, hotărâţi s-o protejeze, să aibă grijă de ea. Amândoi erau încrezători în capacitatea lor de a face nu numai astă, ci şi de a o iubi, de a o împărţi în mod egal fără regret şi reproşuri.

Câte femei aveau şansa de a cuceri inima a doi bărbaţi, aşa cum erau Mac şi Jethro? Pe parcursul întrunirii, Keiley a recunoscut că – pentru prima dată de la moartea tatălui ei – nu o mai interesau ce spuneau i gurile rele. Nu-i mai păsa dacă bănuiau ce se întâmplă în intimitatea dormitorului ei.

Era dormitorul ei. Şi dacă a reuşit să cucerească inima a doi bărbaţi – doi bărbaţi dornici să-i împărtăşească dragostea – era treaba ei. Nu a lor. Şi dacă voiau să-şi bage nasul unde nu le fierbea oala, era problema lor. A băut prea mult din cupa singurătăţii înainte de a-l întâlni pe

Mac şi nu era dispusă să-i mai simtă vreodată gustul. Nu avea de gând să renunţe la această relaţie pe care şi-o dorea atât de mult şi de care avea atâta nevoie – doar din cauza unor bârfe.

În cele din urmă, întrunirea s-a încheiat. Victoria Staten le-a făcut semn că se puteau duce la bufet ca să se delecteze cu gustările pregătite pentru această ocazie, nu înainte de a le reaminti că trebuiau să participe toate la următoarea şedinţă pentru a pune la punct detaliile legate de cabinele destinate festivalului de caritate.

Keiley s-a ridicat nerăbdătoare în picioare în timp ce Victoria a coborât de la tribună şi s-a îndreptat spre uşile sălii de întrunire, pe care i le-a deschis o servitoare.

— Am ceva de rezolvat, le-a informat ea pe membrele comitetului. Mă întorc imediat.

Şi Keiley intenţiona să se facă nevăzută cât mai repede cu putinţă. Dar câteva clipe mai târziu, după plecarea Victoriei, Delia a apărut în faţa ei.

— Keiley, poţi să vii puţin să discuţi cu membrele comitetului director? a întrebat-o ea, indicându-i cu mâna masa lungă la care stăteau acestea. Toate în afară de Victoria Staten.

— Desigur, a murmurat Keiley, înainte de a o urma suspicioasă pe Delia.

Nu avea încredere în Delia şi nici nu-i plăcea licărul triumfător pe care i-l citea în privire.

— Bună seara, doamnelor, a spus Keiley, salutându-le cu capul pe cele şase femei, care nu s-au deranjat să se ridice în picioare la sosirea ei. Cu ce vă pot ajuta?

— Poţi să demisionezi din comitet, a spus

Delia, punând pe masă, în faţa ei, un formular de demisie, în îi mp ce Keiley o privea vădit nedumerită.

— Să demisionez? De ce-aş face o prostie ca asta?

Avea enorm de pierdut dacă se retrăgea acum. N-ar fi pierdut doar banii pe care i-a investit în cabina destinată festivalului de caritate, ci ar fi trebuit să plătească şi daune substanţiale pentru că a demisionat în asemenea circumstanţe.

— Pentru că va fi în interesul tău după ce o să vezi asta, i-a răspuns Delia, trântind pe masă o fotografie.

Keiley a simţit cum tot sângele i se scurge din obraji. Pentru o clipă, sala s-a cufundat în întuneric, iar ea s-a temut că se va prăbuşi la pământ.

Era o dovadă certă a culpabilităţii sale. Cel care făcuse fotografia strecurase aparatul printr-o crăpătură a draperiilor care acopereau ferestrele înalte din sufrageria casei ei. A poziţionat-o în aşa fel încât să-i prindă pe toţi – pe Mac, Keiley şi pe Jethro. Goi-puşcă. Surprinşi în timpul unei partide de sex în trei. Expresiile de pe chip le trădau extazul pe care îl trăiau împreună.

Keiley a luat fotografia şi a realizat că mâinile îi tremurau îngrozitor.

— De unde ai asta?

— Mai are vreo importanţă de unde o am? a între bat-o Delia pe un ton maliţios. O am şi gata. Şi va ajunge în mâinile tuturor dacă nu semnezi hârtia aia.

Va ajunge, oricum, în mâinile lor, fie că va

semna, fie că nu. Şi-a ridicat ochii şi a întâlnit privirile critice ale celorlalte membre ale comitetului.

Îşi simţea sufletul copleşit de mânie – o mânie din ce în ce mai nimicitoare. Fotografia aceea era dovada violării intimităţii, a casei şi a vieţii ei.

— Răzbunarea te animă atât de tare, Delia? a întrebat-o ea, chiar dacă ştia că era o întrebare retorică. Viaţa ta este atât de jalnică, încât trebuie s-o distrugi pe a altora ca să simţi că merită s-o trăieşti?

Ea a privit-o pe Delia, care s-a înroşit toată de furie.

— Nu te vrem aici, niciuna dintre noi, a răbufnit Delia. N-ar fi trebuit să te căsătoreşti cu Mac şi n-ar li trebuit să pui niciodată piciorul aici. Locul tău nu e nici, iar târfele ca tine nu sunt binevenite printre noi.

— Dar ce facem cu târfa care îşi doreşte atât de tare să pună mâna pe soţul alteia încât recurge la mizerii de acest gen? a ripostat Keiley, arătându-i fotografia, în timp ce o ţintuia pe Delia cu privirea. Crezi că vei reuşi astfel să pui mâna pe Mac?

Keiley a văzut-o pe Delia jubilând de fericire. În clipa aceea, n-o interesa dacă reuşea în acest fel să-l atragă sau nu pe Mac în patul ei. Mac a respins-o în toţi anii tinereţii lor. Era singurul bărbat care făcuse asta şi singurul bărbat pe care îl dorea şi pe care nu putea să-l aibă.

— Nu demisionez.

— Atunci fotografia asta va circula pe Internet în doar câteva ore, a spus Delia cu o voce

tărăgănată. Toţi oamenii din Scotland Neck vor afla ce târfă eşti.

— Eşti doar o amatoare, Delia, i-a răspuns Keiley, clătinând trist din cap în timp ce împăturea fotografia şi o băga în geantă. Ar trebui să te asiguri că materialul cu care vrei să şantajezi pe cineva este într-adevăr compromiţător. Eu sunt doar o târfă, surprinsă în timp ce făceam sex în casa mea, nimic mai mult. O să-i comunic lui Mac pretenţiile tale şi vom vedea ce părere are.

Keiley a văzut-o crispându-se uşor. Delia nu se aşteptase la asta. Keiley nu putea însă să înţeleagă de ce nu o tăcuse.

— Dacă postez fotografia asta pe Internet, se va simţi umilit, a răbufnit Delia.

Keiley a clătinat din cap.

— Tu chiar nu-l cunoşti pe Mac, nu-i aşa, Delia? Se va năpusti ca o furtună asupra soţului tău. Apoi, se va năpusti, tot ca o furtună, şi asupra bunei lui prietene, soacra ta. Şi pe urmă, a continuat ea, privindu-le pe celelalte femei, se va năpusti asupra voastră. Ar trebui să vă analizaţi cu mai multă atenţie victimele ca să fiţi sigure că le pasă *dracului* de materialele pe care le folosiţi ca să le şantajaţi.

Keiley era conştientă de furia din vocea ei. Ştia că îi mistuia sufletul şi îi întuneca raţiunea, cu atât mai mult cu cât prin faţa ochilor îi treceau imaginile unei adolescente lipsite de apărare, pe care comunitatea a ostracizat-o fără milă.

A întrezărit apoi pe chipurile celorlalte membre incertitudinea şi iritarea. Şefele comitetului de caritate – în general, femei în

vârstă – convinse de moralitatea şi corectitudinea raţionamentului lor. Convinse de faptul că soţia lui Mac se va simţi la fel de îngrozită de dezvăluirea secretelor ei cum s-ar fi simţit şi ele.

Victoria a făcut o greşeală atunci când le-a ales pe aceste femei în vârstă şi mai ales pe nora ei, singura atât de tânără, în fruntea comitetului. Pentru că Delia nu cunoştea stilul de viaţă al generaţiei sale. Habar nu avea că practicile sexuale alternative nu mai erau acum ceva neobişnuit.

— Asta te va distruge, a mârâit Delia. Nimeni din Scotland Neck nu va mai lucra cu tine şi toate organizaţiile din care acum faci parte te vor respinge. Vei deveni o proscrisă, Keiley.

— Ostracizaţi-mă! a spus Keiley cu un zâmbet glacial. Nu am nevoie de tine sau de oamenii minunaţi ai acestui ţinut ca să-mi găsesc de lucru. Clienţilor mei nu le pasă cu cine mă culc, Delia. Nu-i interesează decât banii, pe care îi produc din abundenţă.

— Şi Mac? a rânjit Delia. Cu el cum rămâne?

Keiley i-a aruncat o privire plină de compătimire.

— Este evident că nu-l cunoşti pe Mac. După ce va termina cu soţii acestor feţe simandicoase, nimeni nu va mai îndrăzni să ne ostracizeze – nici pe mine, mei pe el. Încearcă să înţelegi un lucru, Delia! Are prieteni la FBI. Prieteni care – te asigur – nu se vor lăsa impresionaţi de fotografia asta. Şi care nu vor ezita să-ţi transforme viaţa într-un coşmar. Sau pe a ta, a continuat ea, întorcându-se spre cumnata Victoriei. Sau pe a ta, i s-a adresat

ea celei mai bune prietene a Victoriei. Sau pe a ta, pe a ta şi pe a ta. Membrele comitetului o priveau îngrozite. Încercaţi să acceptaţi situaţia aşa cum este, doamnelor! a mârâit ea. Pentru că – dacă nu o veţi face – veţi regreta amarnic, ista v-o promit!

Nu a mai irosit nici măcar o clipă acolo. Cu cât ar fi stat mai mult, cu atât demonii trecutului ar fi bântuit-o mai tare. Amintirile umilitoare ale perioadei în care încercase să se mântuiască în ochii unei comunităţi căreia nu i-a greşit niciodată şi care a făcut-o să plătească pentru păcatele părinţilor ei, dându-i de înţeles că nu o va ierta niciodată pentru hoţia tatălui ei şi slăbiciunea mamei sale, îi sfâşiau acum sufletul.

Atunci era atât de tânără, prea tânără ca să înţeleagă lucrurile pe care le ştia acum. Când oamenii vor să stigmatizeze pe cineva, nu mai are nici o importanţă faptul că persoana respectivă nu e vinovată. Când vor să condamne pe cineva, atunci vor condamna fără nicio judecată. Nicio lege nu poate să guverneze gândurile şi sufletul unor indivizi meschini şi răzbunători.

Keiley refuza să-şi mai plece încă o dată capul. Şi mai ales, în faţa Deliei. Nu se va lăsa şantajată. Niciodată nu va mai cădea pradă slăbiciunilor sale şi nu se va mai ascunde în cochilia ei pentru că aşa voiau cei din jur.

Era convinsă că îşi putea asuma responsabilitatea pentru propriile ei acţiuni. Îi plăcea calea pe care a ales să meargă în viaţă. Îi plăcea provocarea cu care destinul o confrunta acum, luptele pe care le ducea alături de doi iubiţi.

Keiley Hardin-McCoy nu avea să cedeze prea uşor, şi-a spus în sinea ei când servitoarea i-a deschis uşa şi a intrat în holul imens din marmură.

— Keiley, doar nu ai de gând să pleci, a strigat-o Victoria de la celălalt capăt al holului.

Nu era o întrebare, ci un ordin.

— Îmi pare rău, Victoria, i-a răspuns Keiley, ridicându-şi bărbia. Cred că e timpul să plec.

Să plece de acolo înainte de a-i smulge Deliei părul din cap.

Victoria s-a încruntat şi i-a aruncat o privire plină de suspiciune.

— S-a întâmplat ceva, dragă? a întrebat-o ea.

Dacă Victoria nu ştia încă de existenţa fotografiei, va afla în curând. Nu mai avea cum să ascundă lucrurile şi Keiley o ştia prea bine. În timp ce Victoria se îndrepta spre ea, Keiley a simţit deodată o umbră de regret.

— Ştii că îţi sunt recunoscătoare pentru tot ce ai făcut pentru mine, nu-i aşa, Victoria? a întrebat-o ea, citind suspiciunea în ochii ei.

— Ce ţi-a făcut Delia, Keiley? Indiferent ce planuri malefice ar născoci, nu are cum să şi le ducă la bun sfârşit…

Keiley a clătinat din cap. O să izbucnească în lacrimi dacă această femeie mândră, dar blajină, va încerca să-şi ceară scuze pentru răutăţile nurorii ei.

— Vreau doar să ştii că îţi sunt recunoscătoare pentru tot. Acum trebuie să plec.

Keiley s-a întors şi a ieşit pe uşă. Îi simţea privirea sfredelitoare în urma ei şi îi venea să plângă. Dar nu o va face. Nu se va lăsa copleşită

de slăbiciune. Va da dovadă de maturitate. Asta o să facă.

În clipa în care a ieşit din casă, i-a văzut pe Mac şi Jethro stând rezemaţi de capota furgonetei. S-au ridicat când au văzut-o păşind pe terasa spaţioasă, cu chipurile debordând de pasiune şi dorinţă. Dar şi de emoţie.

Emoţia pe care o trăda privirea lui Mac era aprigă, dezlănţuită. A lui Jethro era sălbatică, dar mult mai controlată şi la fel de senzuală. Erau înalţi, bine făcuţi, puternici şi virili. Erau prototipurile masculine pe care toate femeile şi le doreau în patul lor. Bărbaţi cu principii morale şi conştiinţă, care o iubeau mai presus de orice.

Amândoi o iubeau. Mac o va iubi întotdeauna, Keiley o ştia prea bine. De iubirea veşnică a lui Jethro nu era atât de sigură, dar ştia însă nu-l putea respinge. Nu putea respinge plăcerea pe care amândoi i-o dăruiau. Sau sentimentele care îi dominau acum sufletul. Voia să aibă şansa să-l iubească aşa cum îl iubea pe Mac.

Când cobora treptele, Keiley a recunoscut că ar fi trebuit să rămână acasă în seara aceea. Ştia că n-a fost deloc o idee prea fericită să vină la întrunire, iar Mac se putea considera norocos dacă nu-l va omorî cu mâna ei pentru că a obligat-o să participe.

Dar exista şi un avantaj. Experienţa a ajutat-o să înţeleagă cât de puţin contau părerile acestor femei. A jurat cu mulţi ani în urmă că nu se va mai lăsa influenţată de opiniile comunităţii în care trăia. Niciodată nu se va mai întâmpla aşa ceva. Şi în niciun caz, nu se va întâmpla acum.

Capitolul 22

Nu avea cum păcălească pe Mac şi Jethro. În timp ce se îndrepta spre ei, i-a văzut scrutând-o cu ochii mijiţi şi întorcându-se ca nişte arcuri. Fiecare îşi manifesta emoţiile în felul său. Mac avea mâinile crispate, de parcă se străduia să nu-şi încleşteze pumnii. Muşchii lui Jethro se contractau pe sub cămaşa cu mâneci scurte pe care o purta, pregătindu-se parcă de luptă.

Semănau cu nişte războinici, adoptând din instinct o poziţie agresivă în faţa pericolului. Dar ea nu le putea spune care era acest pericol. Nu încă. Nu până când nu va reuşi să redevină stăpână pe situaţie şi pe propriile sentimente, pe mânia care-i stăpânea acum sufletul.

Această relaţie a schimbat-o fără doar şi poate. Cu două săptămâni în urmă, ar fi intrat în panică, înspăimântată că cineva ar fi putut să asiste la o scenă atât de intimă.

Cineva i-a violat casa. A făcut fotografii. Şi a oferit dovada că nu se bucura doar de îmbrăţişările soţului ei, ci şi de cele ale celui mai bun prieten al său.

Şi se bucura într-adevăr de asta. Keiley a citit plăcerea pe propriul ei chip. Dar şi pe chipul lui Mac şi al lui Jethro. Intimitatea şi sentimentele care începeau să-i prindă în mrejele lor. Fotografia dezvăluia toate acestea dacă ştiai să te uiţi cu atenţie. Să observ cum Jethro o învăluia pe la spate, cu buzele lipite de umărul ei şi cu chipul contorsionat nu doar de plăcere, ci şi de o pasiune

mistuitoare, pe care ochii nu i-o mai puteau ascunde.

Iar Mac stătea sub ea, cuprinzându-i faţa în căuşul! mâinii, cu ochii aţintiţi asupra ei şi cu o grimasă întipărită pe chip, care-i trăda extazul.

Îi privea pe cei doi bărbaţi acum, dându-şi seama că vor dori să afle de ce era supărată, ştiind că – dacă vor afla răspunsul – vor lua amândoi cu asalt vila familiei Staten şi le vor trimite la dracu' pe toate femeile de acolo.

Nu putea să accepte asta. Nu încă. Poate data viitoare. Deocamdată, însă, trebuia să-şi desluşească singură sentimentele şi modul în care avea să înfrunte complicaţiile pe care le va isca această situaţie.

Nu avea cum să împiedice postarea fotografiilor pe Internet. Dacă nu au făcut deja înconjurul oraşului, atunci o vor face până diseară.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat-o Mac cu o voce aspră, ce-i dădea de înţeles că îşi stăpânea cu greu mânia.

— Ţi-am spus că ar fi trebuit să i-o tragi acum cincisprezece ani şi să termini odată cu povestea asta, i-a răspuns ea cu un zâmbet crispat. N-ar mai fi acum atât de mojică.

— A făcut vreo scenă? a răbufnit el.

Dumnezeu s-o ajute pe Delia Staten, deoarece Keiley nu avea cum să-l mintă în privinţa asta!

— S-a făcut doar de rahat în faţa prietenilor ei, i-a răspuns ea, ridicând din umeri. Şi nu era departe de adevăr. Aşadar, jucăria voastră v-a indicat prezenţa vreunui intrus în casă?

— Nu încă, a spus el, cu buzele crispate.

— Atunci, hai să mergem să mâncăm! i-a invitat ea. Ce-aţi zice să mergem la Casey’s?

Era conştientă de privirile scrutătoare pe care i le aruncau amândoi atunci când a deschis portiera maşinii.

— Parcă voiai să mergem acasă, a subliniat Mac.

— Nu vreau să gătesc şi n-am chef să curăţ mizeria altora, i-a anunţat ea, ştiind că zâmbetul ei ironic nu va reuşi să-i păcălească. Vreau să beau un pahar şi să mănânc ceva cald. Şi am chef să dansez. N-am mai dansat de mult timp, Mac.

— Vrea să danseze? a spus Jethro, aruncându-i prietenului său o privire suspicioasă.

Keiley ştia că nu va scăpa de întrebările lor, dar spera că va reuşi, cel puţin, să le amâne.

— Keiley! a strigat-o Mac, prinzând-o de braţ şi întorcând-o cu faţa spre el, privind-o apoi ameninţător cu ochii lui cenuşii. Ce ţi-a făcut?

— Am mai spus o dată, s-a făcut de rahat, i-a răspuns Keiley, trăgând adânc aer în piept şi privindu-l, la rândul ei, implorator. O să vorbim mai târziu despre asta, îţi promit.

Mai târziu. Când va reuşi să-i spună că a luat o decizie care îi implica pe amândoi. I-a zis Deliei să-şi bage fotografia într-un loc destul de delicat şi a plecat de la întrunire, ştiind însă ce avea să se întâmple. Înainte de căderea nopţii, poza va ajunge în toate e-mailurile din oraş. Dacă n-a ajuns deja.

— Cu siguranţă, mai târziu, a anunţat-o el cu vocea la fel de aspră. Dar dacă aflu că ai ajutat-o pe Delia să scape de mânia mea, când aş fi putut

s-o strâng dracului de gât, o să te plesnesc la fund.

Dorinţa care se citea în ochii ei era tulburătoare. A simţit un nod în stomac şi mai multe contracţii între coapse, iar chiloţii i s-au udat.

— Promisiuni, promisiuni, a şoptit ea, conştientă de faptul că vocea ei răguşită era consecinţa stării de excitaţie, dar şi a lacrimilor pe care abia şi le stăpânea. Putem să plecăm?

Ea s-a aşezat pe bancheta din faţă, pe scaunul din mijloc, aruncându-i lui Jethro o privire sfredelitoare.

— Banchetele din spate sunt bune doar pentru un singur lucru, i-a spus ea. Dar nu încăpem toţi trei.

Ochii lui Jethro s-au învăluit într-o umbră întunecată, în timp ce privirea ameninţătoare a lui Mac părea să fi încremenit în timp. Chipul le oglindea atât de limpede dorinţele sexuale şi erau conştienţi de asta.

Oare îi simţeau dorinţa mistuitoare? De două zile nu s-au mai înfruptat din pasiunea pe care o nutreau unul pentru celălalt, nu au mai gustat din împlinirea sexuală, fiind mereu întrerupţi înainte de a-şi putea descătuşa poftele nesăţioase.

Nu se mai împotrivea acestor dorinţe. A trecut de mult timpul când se mai putea împotrivi. A trecut în clipa în care l-a provocat pe Mac, determinându-l să-l invite pe Jethro în casa lor. A trecut în ziua în care s-a căsătorit cu el, ştiind ce avea să se întâmple.

Era îndrăgostită de doi bărbaţi. Riscul ca ei să-i sfâşie inima s-a dublat deodată, dar – aşa cum i-a

spus şi lui Jethro – în viaţă, uneori, trebuie să-ţi asumi mai multe riscuri.

L-a urmărit apoi urcându-se în maşină lângă ea în timp ce Mac şi-a ocupat locul de la volan. Ea stătea între ei, copleşită de căldura şi de excitaţia trupurilor lor. Protejată de puterea lor.

Când Mac a pornit motorul maşinii, ea şi-a întors capul spre vila familiei Staten. Delia Staten stătea în prag, urmărind furgoneta cu o privire scrutătoare. Gelozia şi ura i se citeau în ochi. Dar şi dorinţa de răzbunare. Era hotărâtă să facă tot ce-i stătea în putinţă ca s-o distrugă şi Keiley o ştia prea bine.

— O să mă ocup de asta, a murmurat Mac, ocolind aleea şi îndreptându-se spre drumul principal.

— Nu trebuie să te ocupi de nimic, Mac. Nu poţi să duci această luptă în locul meu. Trebuie să mă descurc singură.

— Şi te aştepţi să stau cu mâinile-n sân şi să văd cum îţi face viaţa un coşmar? a mârâit el, întorcându-şi pentru o clipă capul spre ea pentru ca apoi să-şi îndrepte din nou atenţia spre drum.

— Exact asta sper să faci. Trebuie să rezolv singură problema.

Până într-un punct, cel puţin.

Era conştientă de prezenţa lui Jethro, care se foia lângă ea. Apoi, sunetul unei hârtii mototolite a făcut-o să tresară. Keiley a simţit cum sângele îi îngheaţă în vene. Fotografia pe care o împăturise i-a căzut din geantă şi a aterizat pe podeaua maşinii. Jethro s-a aplecat după ea.

— O iau eu, a sărit Keiley, aplecându-se la

rândul ei şi luptându-se să pună prima mâna pe hârtia incriminatoare când el i-a smuls-o dintre degete.

— Dă-mi-o înapoi! i-a cerut ea, încercând s-o recupereze din mâna lui în clipa în care maşina s-a oprit brusc la marginea drumului.

A ajuns în cele din urmă în mâinile lui Mac, care o ţinea cât mai departe de ea, pe când Keiley s-a aşezat tăcută pe scaun, aruncându-i o privire furioasă lui Jethro.

— Cine a făcut asta? a întrebat Mac cu o voce temperată, dar îngrozitor de ameninţătoare.

— Nu ştiu.

— De unde o ai?

Keiley şi-a încrucişat degetele, cu privirea aţintită asupra drumului din faţa ei.

— De unde dracului ai fotografia asta, Keiley? a urlat el.

Ea a tresărit, simţindu-i mânia în glas. Aceeaşi mânie care i-a ars şi ei sufletul ca o flacără mistuitoare. Dumnezeule, şi acum i-l ardea încă!

— Nu mai contează de unde o am, a răspuns ea în cele din urmă. Nu e greu de imaginat că toată lumea din oraş are câte o copie. Nu-i aşa?

— Nenorocitul! a spus el, lovind volanul cu mâinile, apoi strângându-l cu violenţă, în timp ce mânia lui se contopea cu aerul din maşină. De ce nu mi-ai spus? Când ai obţinut-o?

— La întrunire, a răspuns Jethro, sigur pe sine. Cred că amândoi ştim când a pus mâna pe ea. Şi nu e greu de ghicit cine i-a dat-o. Mă întreb însă ce şi-a închipuit că va obţine în schimb atunci când i-a arătat-o lui Keiley.

— Este mâna Deliei? a ţipat Mac.

Keiley a făcut greşeala să-l privească şi a tresărit din nou. A încercat să-şi stăpânească tremurul necontrolat al buzei de jos şi durerea care i-a cuprins inima ca o gheară.

— Îmi pare rău, a şoptit ea.

Tăcerea s-a aşternut în maşină.

— Ce-ai spus? a spus Mac cu o voce temperată, dar rece ca gheaţa, care a făcut-o din nou să se înfioare.

— Îmi pare rău, a repetat ea, încleştându-şi mâinile în poală. Nu ştiu de unde au fotografia. A înghiţit în sec, copleşită de spaimă. Sentimentul de vinovăţie – sumbru şi apăsător – o sufoca. Nu ştiu încă ce să fac. Voiam să-ţi spun, a continuat ea, încercând să-şi stăvilească tremurul din glas. Voiam să-ţi spun, dai trebuia mai întâi să găsesc o soluţie.

— Mai bine zis voiai să găseşti o soluţie prin care să mă împiedici s-o omor pe târfa aia răzbunătoare, nu-i aşa? a întrebat-o el pe un ton surprinzător de calm.

Keiley şi-a umezit buzele cu limba şi s-a uitat din! nou la el. Glasul îi era calm, dar în ochi i se adunau norii de furtună.

— N-am spus că Delia este în spatele acestei poveşti.

Şi-a stăpânit cu greu tremurul vocii, dominate de spaimă, amintindu-şi că nu mai era o adolescentă de şaptesprezece ani. Era o femeie matură. O femeie puternică. O femeie capabilă să accepte consecinţele acţiunilor sale.

— O să le dai cu tifla, a spus Jethro cu o voce

tărăgănată. De-aia voiai să mergi la dans.

Ea l-a scrutat cu privirea, dar îşi ascundea mânia în spatele unei măşti impenetrabile. Amândoi semănau cu un vulcan gata să erupă. Era periculos să-i scoată în lume în seara aceea.

— N-ar fi un lucru prea inteligent, a spus ea în cele din urmă, dregându-şi glasul, vădit stânjenită. Poate că ar fi mai bine să mergem acasă.

A înţeles însă că exact asta avea de gând să facă – să le dea cu tifla. Mâine dimineaţă, fotografia va constitui subiectul preferat de bârfă al întregului oraş, dar asta nu însemna că va muri de ruşine în faţa oamenilor. Dimpotrivă, îi va sfida mai întâi.

Simţea privirile intense pe care amândoi i le aruncau, în special Mac. O privea iscoditor, pătrunzându-i parcă tainele sufletului.

— Keiley! Uită-te la mine! i-a spus el cu un glas îngrozitor de calm.

Ea s-a întors încet spre el.

— Nu mi-e ruşine de viaţa mea, a răbufnit Keiley cu o voce aprigă. Nu mi-e ruşine de ceea ce fac în intimitatea casei mele. Dacă vor să facă publică povestea asta, atunci să-i ia dracu'! O să le arăt cum am făcut.

— Să-i ia dracu'? a întrebat-o Mac, vădit uimit de reacţia ei.

Keiley a tras adânc aer în piept, şi-a încrucişat braţele şi l-a privit cu intensitate.

— Exact asta am spus, a replicat ea.

— Nu te mai recunosc, a spus el, nedumerit, de parcă se confrunta cu un străin în straiele unei persoane aparent cunoscute. Ea şi-a îngustat

ochii. Să-i ia dracu'! a repetat el. Keiley, nu cred că te-am auzit spunând asta vreodată.

— Nu prea mă vezi după ce vin de la întrunirile astea, i-a reamintit ea. Şi după paharele de alcool pe. Are le înghiţi.

El s-a crispat la faţă de parcă a realizat deodată mânia pe care i-a stârnit-o în trecut, ignorând surpriza pe care i-o făcea acum. Privirea i-a fost apoi atrasă de fotografia pe care o ţinea în mână, iar Keiley i-a urmat exemplul. Cel care o făcuse era un adevărat profesionist. A ştiut foarte bine din ce unghi s-o ia şi cum să surprindă cel mai potrivit moment. Vedea picăturile de sudoare care se prelingeau pe corpurile lor, chipurile lor contorsionate de plăcere, poziţia trupului ei peste cel al lui Mac, poziţia trupului lui Jethro, care stătea în spatele ei şi o ţinea în braţe, cu muşchii lui puternici bine definiţi şi corpul încordat ca un arc,! posedând-o în acelaşi timp cu Mac.

Ea revedea scena cu ochiul minţii.

— Nu mi-e ruşine, a şoptit ea, trasând cu degetul pe fotografie forma spatelui lui Jethro, ajungând în punctul în care buzele ei s-au contopit cu buzele lui Mac. Dar este vorba de o poveste intimă. De povestea noastră… a spus ea, stăvilindu-şi lacrimile de mânie şi trăgând adânc aer în piept. Şi vreau să dansez.

Jethro a privit-o, încleştându-şi un pumn. Cealaltă mână se odihnea pe coapsa ei, învăluită în rochia de mătase. Îi simţea durerea, mânia. Nu-i era ruşine – se simţea însă rănită, violată.

A întâlnit privirea lui Mac deasupra ei şi a înţeles că autorii fotografiei nu vor scăpa

nepedepsiţi. Vor vedea şi alţii poza, fără îndoială, nu aveau ce să facă în privinţa asta, dar vor plăti cu vârf şi îndesat. Şi ştia de unde vor începe.

— Vom merge să dansăm, i-a spus Mac, cu o voce domoală, în care Jethro a simţit însă mânia înăbuşită, violenţa cu greu stăvilită, care ameninţa să se transforme într-o furtună devastatoare.

S-a rezemat de portiera maşinii, privind cum Mac s-a aplecat spre Keiley şi i-a atins buzele, alinându-i durerea şi şoptindu-i cuvinte pe care Jethro nu le auzea, dar care aveau rezonanţă în sufletul său.

Voia s-o ţină în braţe. Voia să-i sărute buzele catifelate, să guste din pasiunea şi promisiunea lor, din dragostea şi căldura trupului ei.

— E rândul meu acum, a spus el, smulgând-o din braţele lui Mac, ignorând icnetul ce i-a scăpat printre buze şi chicotelile lui Mac.

A intrat în jocul prietenului său din prima clipă în care s-au întâlnit. Nu mai avea niciun rost să se împotrivească.

A aşezat-o pe genunchi şi i-a furat sărutul după care tânjea atât de mult – chiar acolo, în faţa lui Dumnezeu şi a celor care ar fi trecut prin preajmă.

I-a simţit uimirea, şocul, dar şi promisiunea în clipa în care ea şi-a depărtat buzele, contopindu-şi limba cu a lui şi încolăcindu-şi braţele în jurul gâtului său.

O ţinea în braţele lui – în braţele care o învăluiau şi o strângeau la piept, urmând jurămintele de iubire pe care inima i le declara.

O va proteja. Împreună cu Mac. Împotriva

tuturor, chiar şi a gurilor rele din acest oraş, care habar nu aveau ce năpastă se va abate asupra lor.

— Ţi-ai ales un loc al dracului de potrivit ca să-ţi marchezi teritoriul, Jethro, a mârâit Mac, privind cum prietenul său o devora pe Keiley.

Gemetele ei de plăcere îl aduceau în pragul nebuniei. Îşi simţea penisul atât de tare că putea să bată cuie cu el, iar muşchii trupului îi erau îngrozitor de încordaţi, copleşiţi de dorinţa de a-şi descătuşa energia în trupul ei minunat, care se zbătea sub atingerile lui Jethro.

Şi mai voia să meargă la dans. Dumnezeu să-i ajute pe amândoi! Pentru că ştia cum dansa Keiley. Cum îşi unduia trupul senzual pe ritmurile muzicii, cum seducea bărbaţii cu ochii şi zâmbetul ei, făcându-i să scâncească precum pruncii în căutarea mamei lor.

I-a mângâiat picioarele goale şi genunchii, strecurându-şi mâna printre coapsele ei zvelte pentru ca apoi să şi-o retragă brusc, de parcă ceva l-ar fi ars.

A prins-o atunci de şolduri, a smuls-o din braţele lui Jethro şi a aşezat-o pe scaunul ei.

— La dracu’, o să fim arestaţi pentru acte obscene comise în public, i-a anunţat el.

— Din cauza lui, a spus Keiley, cu respiraţia întretăiată, cu ochii ei căprui care căpătaseră acum o nuanţă de verde şi cu obrajii îmbujoraţi de dorinţă. Nu vreau să mai merg la dans. Vreau să mergem acasă.

— Hai acasă, Mac! a mârâit Jethro. Mergem mâine la dans dacă mai vrea.

Mac a înţeles mesajul ascuns. Era mânioasă

acum, rănită, şi lucrurile pe care ar fi putut să le facă în public în seara aceea ar fi bântuit-o mai târziu. Şi Mac ştia asta foarte bine.

A pornit motorul maşinii şi s-au îndreptat spre casă.

Se lăsa întunericul, învăluind în umbrele sale munţii şi maşina, oferindu-le astfel o oază de intimitate. În timp ce conducea, mâna liberă a lui Mac s-a strecurat pe sub rochia lui Keiley, plimbându-se încet-încet pe coapsa ei până când a întâlnit degetele unei alte mâini aflate în căutarea aceleiaşi comori.

— La dracu'!

Râsul lui Keiley s-a transformat într-un icnet, care i-a dat de înţeles lui Mac că Jethro a ajuns primul în paradis.

Disperat, a strâns volanul cu ambele mâini şi s-a concentrat asupra drumului.

Nu vedea, dar auzea ce se întâmplă. A simţit când ea s-a rezemat de el când Jethro i-a aşezat picioarele astfel încât unul i se odihnea pe podea, iar celălalt pe spătarul scaunului.

Keiley se unduia, iar gemetele ei înăbuşite îl înnebuneau. Şi-a ridicat un braţ pentru ca ea să-şi sprijine capul de pieptul lui, oferindu-i şansa să privească spectacolul.

— Dracu' să te ia, Jethro! a răbufnit el.

Jethro a penetrat-o cu degetele şi a început s-o posede cu lovituri puternice, care o făceau să ţipe necontrolat. I-a ridicat rochia până în talie şi i-a smuls chiloţii, stimulând-o neîncetat cu degetele. Mac şi-a stăpânit cu greu dorinţa de a ejacula în pantaloni, văzând secreţiile care îi umezeau

degetele lui Jethro.

— Mă strânge atât de tare, a spus Jethro, cu o voce ahtiată de dorinţă. Şi mă joc doar cu două degete, Mac.

Ştia foarte bine cât de încinsă, de strâmtă şi de dulce era. Ştia cum îi cuprindea degetele sau penisul cu vulva şi îl strângea până când plăcerea se transforma în extaz. Ştia cât de udă era şi cât de cremoasă devenea comoara ei atunci când excitaţia atingea punctul culminant.

— Mac! l-a strigat ea printre gemete, unduindu-se la pieptul lui, cu braţele încolăcite în jurul gâtului său, în timp ce el o ţinea cu o mână şi conducea cu cealaltă.

— Eşti încinsă, iubito? a mormăit el.

— Îngrozitor de încinsă, i-a şoptit ea la ureche, plimbându-şi limba pe gâtul lui ca o flacăra mistuitoare. O, Doamne! a gemut ea, încordându-se în braţele lui.

— Ce face, Keiley? a întrebat-o el, în timp ce încerca să se concentreze asupra drumului printre picăturile de sudoare care i se prelingeau de pe frunte. Spune-mi ce-ţi face, iubito! Ea a tresărit şi a scâncit. Spune-mi, Keiley

Era înnebunit de dorinţă. Trebuia să afle, trebuia să ştie totul.

— O, Doamne, ce-mi face cu degetele, Mac!

— Le simţi în adâncurile tale, iubito? Îţi mângâie, comoara catifelată?

— O, da, da!

— Şi tu îl strângi? Arzi de dorinţă? Vrei mai mult?

— O, Doamne, Mac, da, vreau mai mult! a

scâncit ea, cu respiraţia întretăiată, în timp ce îşi unduia şoldurile, iar un ţipăt i-a scăpat printre buze.

— Spune-mi, Kei! a mârâit el. Spune-mi ce-ţi face!

— M-a invadat, a strigat ea, dându-şi capul pe spate şi luptându-se să respire. Îl simt peste tot, Mac. Peste tot.

— În păsărică ta dulce?

— O, da, Dumnezeule mare!

— În funduleţul tău strâmt?

Murea de dorinţă. Doamne, cât murea de dorinţă!

— Da…

Respiraţia ei a devenit din ce în ce mai sacadată, iar un geamăt i-a scăpat printre buze. Mac l-a auzit apoi pe Jethro înjurând şi a simţit vibraţiile următorului atac asupra trupului ei. A realizat atunci cât de aproape se aflau de fermă.

La dracu’, mai avea nevoie de câteva minute! A ridicat piciorul de pe acceleraţie, micşorând viteza, în timp ce sunetul pe care îl scoteau degetele lui Jethro, ce îi sondau obsesiv adâncurile lui Keiley, îl aducea în pragul nebuniei.

Ea îl striga pe nume. Pe el, pe Jethro, rugându-i, implorându-i. Apoi, un strigăt înăbuşit, dar prelung, i-a aprins şi mai tare simţurile lui Mac atunci când a ajuns pe drumul spre fermă, determinându-l să oprească brusc maşina.

Keiley l-a cuprins cu braţele, plutind pe aripile unui orgasm răvăşitor, tresărind şi zvârcolindu-se la pieptul lui în timp ce Jethro îi prelungea dorinţa cu degetele până când ea a început să tremure

necontrolat.

Mac i-a privit chipul presărat cu picături de sudoare şi ochii mari şi înceţoşaţi, care nu păreau să mai perceapă realitatea. Pasiunea şi orgasmul îi confereau o aură diafană, făcând-o să pară o fiinţă de pe alte tărâmuri.

— Hai dracului acasă! a spus Jethro printre dinţi, când ea a început să se relaxeze în braţele lui. Dacă nu fac dragoste cu ea acum, o să mor aici.

Mac a chicotit pe un ton crispat, ajutându-l pe Jethro s-o aşeze în capul oaselor pe scaun.

— Verifică sistemul de securitate! a spus el, pornind din nou motorul maşinii. Trebuie să ne asigurăm mai întâi că totul e în ordine în casă.

Pasiunea putea să orbească un bărbat, dar Mac nu putea să ignore priorităţile. Siguranţa lui Keiley. Nimic nu era mai presus ca siguranţa ei.

— Nu pare să fie vreo mişcare înăuntru sau prin împrejurimi, i-a spus Jethro când au ajuns în faţa casei, luminate – ca întreaga fermă, de altfel – de reflectoare puternice.

Împrejurimile păreau cufundate în tăcere.

— După atacul de azi, s-ar putea să nu mai facă nicio mişcare, a continuat Jethro, respirând sacadat.

Dar, la dracu', şi Mac respira la fel de sacadat. Şi asta nu avea nicio legătură cu ticălosul care îi hărţuia.

— Pappy stă în faţa uşii, exact acolo unde l-am lăsat, a spus Jethro, arătând din cap animalul uriaş, care s-a ridicat în picioare şi a început să dea din coadă la vederea maşinii.

— Hai să intrăm! a mârâit Mac. Înainte să ejaculăm amândoi în pantaloni.

Capitolul 23

Jethro şi Mac au însoţit-o pe Keiley în dormitorul lui Jethro. După o examinare atentă a camerei, au tras concluzia că nimeni nu a intrat acolo. Au lăsat-o singură, cu un pistol în mână, ordonându-i să încuie uşa în urma lor. Apoi, au plecat ca să verifice celelalte camere ale casei şi să reactiveze sistemele de alarmă.

O oră mai târziu, Mac a bătut la uşă.

— Deschide! Totul este în ordine.

Keiley a lăsat pistolul pe masă, s-a ridicat de pe scaunul pe care se odihnea şi a descuiat uşa. Ştia ce va urma. Ştia că timpul pe care l-au petrecut examinând casa nu a domolit pofta mistuitoare a celor doi bărbaţi. Dimpotrivă, a accentuat-o; ameninţarea pericolului, care se contopea cu dorinţa lor nesăţioasă, le-a aţâţat şi mai tare simţurile.

Erau la fel de excitaţi pe cât era ea de udă şi de încinsă.

A deschis încet uşa şi a făcut un pas înapoi în faţa ispitei interzise din a cărei încleştare pătimaşă Keiley se îndoia că vor mai supravieţui.

S-a retras, simţind o dorinţă atât de puternică în pântece, încât pielea abdomenului s-a încreţit, atrăgându-i privirea lui Mac.

Au trântit uşa în urma lor, zăvorul încuindu-și instantaneu.

Lumânările pe care le-a aprins pe noptieră aruncau umbre tremurătoare asupra celor doi bărbaţi, care au început să se dezbrace.

— Nu te dezbrăca! i-a ordonat Jethro când i-a

văzut mâinile îndreptându-se spre nasturii rochiei. Este la fel de plăcut să desfaci un cadou pe cât este să te joci cu el.

Vocea lui întunecată a făcut-o să se înfioare. Sânii au devenit imediat mult mai sensibili, iar sfârcurile i s-au trezit la viaţă, luptându-se să se elibereze din strânsoarea sutienului din dantelă şi a rochiei pe care o purta. Simţea cum sângele îi ţâşneşte prin vene, gata să-i taie respiraţia, în clipa în care i-a văzut pe cei doi bărbaţi aruncându-şi cămăşile pe podea.

Nu era prima oară când făcea asta. Încerca să se convingă de faptul că va reuşi să supravieţuiască acestei experienţe nebuneşti. Simţea însă că îşi pierde minţile.

Şi-a umezit buzele cu limba în timp ce Jethro şi Mac îşi aruncau ghetele, şosetele, blugii şi chiloţii, pozând apoi goi în faţa ei, îngrozitor de excitaţi şi dominanţi.

— Uite ce privelişte frumoasă! a mormăit Jethro, al cărui glas îi trăda dorinţele întunecate, în timp ce şi-a cuprins cu o mână penisul uriaş.

Ea a făcut din nou un pas înapoi, privindu-le ochii înflăcăraţi şi instinctul de dominare care începea să devină din ce în ce mai agresiv.

Pe buzele lui Mac a apărut un zâmbet atotştiutor, iar respiraţia i-a devenit din ce în ce mai sacadată.

— Vino aici! i-a spus el, cu ochii lui sfredelitori, care păreau negri în lumina difuză a camerei.

— Nici să nu te gândeşti! Dacă mă vrei, trebuie să mă prinzi.

S-o prindă! Asta era provocarea supremă şi ea o ştia prea bine. O provocare pe care niciun bărbat nu ar fi respins-o. Keiley le-a văzut muşchii contractându-se atunci când s-a îndepărtat şi mai mult de ei, aruncându-le un zâmbet în care ispita şi speranţa se îngemănau.

— Mac! a mormăit Jethro, încercând parcă să-l avertizeze.

Zâmbetul lui Mac trăda însă încredere.

— Îi place uneori să mi se împotrivească, a murmurat el. Nu-i aşa, iubito?

— Poate că ar trebui să înveţe din propriile-i greşeli, a spus Jethro, zâmbind, apropiindu-se de ea împreună cu Mac.

Au prins-o uşor, deşi a încercat să-i evite. Ar fi reuşit să se strecoare printre ei dacă ar fi făcut o altă manevră.

Dar Mac se mai jucase cu ea în acest fel, iar pasiunea era acum prea puternică. Ea a uitat în schimb ce echipă extraordinară alcătuiau Mac şi Jethro.

Mac a prins-o cu braţele pe la spate şi a imobilizat-o în timp ce Jethro a început să-i desfacă nasturii de la rochie. Fără să se grăbească însă deloc.

Keiley s-a înfiorat când a simţit cum Mac îi dăruia sărutări pasionale, plimbându-şi buzele pe gâtul ei şi făcând-o practic să explodeze de dorinţă, în timp ce Jethro o stimula şi o gâdila cu limba lui neastâmpărată.

Mac îi ţinea braţele imobilizate la spate, poziţie care i-a scos sânii în evidenţă în clipa în care rochia a cedat sub atacurile prietenului său.

Sutienul n-a rezistat nici el sub presiunea aceloraşi mâini dibace ale lui Jethro, care i-a desprins apoi cupele şi i-a cuprins cu buzele un sfârc excitat.

Focul pasiunii i-a străpuns coapsele şi clitorisul, lovindu-i vaginul cu o plăcere răvăşitoare. El nu-i sugea sfârcul, îl ronţăia. Îl absorbea cu gura, îl mângâia cu limba şi îl sugea cu poftă, pe când Mac i-a scos rochia şi sutienul.

Ea stătea în faţa lui Jethro îmbrăcată doar cu chiloţii negri din dantelă, umezi deja din cauza sucurilor abundente care i se prelingeau printre coapse. Era încinsă. Dureros de încinsă. Ardea să le simtă atingerile, dar niciunul nu părea că o atinge îndeajuns.

Firea ei năvalnică pe care a încercat s-o ţină ferecată se descătuşa acum liberă. O făcea să se unduiască sub stimulările celor doi bărbaţi. Ţinând-o de încheieturi cu o mână, Mac s-a aşezat în faţa ei şi i-a cuprins în căuşul palmei celălalt sân, cu privirea aţintită asupra ei, înainte de a-i absorbi sfârcul pe care Jethro îl neglija.

Şocul şi plăcerea au lăsat-o fără suflare. Nu ştia care dintre ei o ţinea în braţe, care dintre ei o ajuta să nu-şi piardă echilibrul, în timp ce ea îi privea pe cei doi agresori care îi torturau sfârcurile excitate.

Amândoi deodată.

Simţea atingerea a două perechi de buze, a două limbi, a două guri lacome, care îi absorbeau şi îi sugeau, îi ronţăiau şi îi devorau sfârcurile. Nu s-a aşteptat ca stimulările lor consecutive să-i producă un orgasm atât de răvăşitor. Şi-a încleştat

pumnii, copleşită de senzaţiile uluitoare care îi răvăşeau trupul cu o forţă devastatoare.

— Mac! l-a strigat ea. O, Doamne, Jethro!

Ei nu s-au oprit. În timp ce plăcerea devenea din ce în ce mai mistuitoare, şi-au continuat atacul asupra sfârcurilor ei, stimulându-le cu limba pe când ea încerca să se elibereze din strânsoarea lor ca să se apropie mai mult de ei. Trebuia să le simtă mai mult atingerile.

— Încet, iubito! i-a spus Mac, ridicându-şi capul şi plimbându-și buzele pe gâtul ei în timp ce gura lui Jethro a început să alunece mai jos pe trupul ei.

— Nu aşa! a strigat ea, luptându-se în braţele lui Mac. Nu voi rezista aşa.

Plăcerea era prea mare. Mac îi ronţăia gâtul, iar Jethro îi explora trupul cu limba.

— Dar nu trebuie să rezişti, Kei, i-a şoptit Mac la ureche, înfruptându-se din ea. Lasă-te purtată pe valurile plăcerii! Lasă-ne să te înălţăm pe culmile extazului suprem!

Keiley a clătinat disperată din cap, simţind cum pe frunte îi apăreau picături de sudoare, care i se prelingeau pe gât pe când ea încerca să-şi recapete suflul. Nu mai putea să respire. Plăcerea îi mistuia trupul şi sufletul, lăsând-o fără suflare.

A simţit cum îşi pierde echilibrul în clipa în care Jethro a început să-i ronţăie şoldul, smulgându-i în acelaşi timp chiloţii din dantelă.

— Mac! Abia mai reuşea să-i şoptească numele, nemaiputând să găsească un punct de sprijin, înlănţuită cum era în braţele lui.

— Eşti a noastră, iubito!

Jethro i-a depărtat coapsele, pe care a început să i le exploreze cu mâinile, cufundându-şi faţa în buclele ude.

— Eşti atât de udă şi de încinsă! a mormăit Jethro. Deliciul cel mai gustos din lume!

El a suflat uşor deasupra clitorisului ei excitat, făcând-o să tresară involuntar, în timp ce buzele lui Mac s-au contopit cu ale ei. O clipă mai târziu, Jethro i-a invadat cu limba vulva udă şi gustoasă, pe care a început apoi să i-o lingă cu poftă.

Keiley simţea că se învârte într-un carusel de senzaţii. Plutea printr-un caleidoscop de culori, pierdută într-un ocean de plăcere.

De câte ori se jucaseră aşa cu alte femei? Ştiau cu o precizie devastatoare cum s-o atingă, cum s-o sărute, interpretând o coregrafie care o aducea în pragul nebuniei.

Jethro i-a ridicat un picior peste umăr, putând astfel să se înfrupte mai mult din nectarul comorii ei. Gemetele lui au vibrat prin trupul ei înainte de a-i penetra adâncurile cu limba.

Simţea cum o linge şi cum se îmbată de plăcere, aţâţându-i şi mai mult simţurile cu buzele lui devoratoare. Şi sărutările lui Mac o înnebuneau, căci şi limba lui îi invada gura cu aceeaşi pasiune cu care Jethro îi atacase vulva.

O devorau, iar plăcerea o lăsa fără suflare.

— Trebuie s-o aşezăm în pat, a spus Mac, risipind vraja sărutului ca să vorbească cu Jethro. Acum, la dracu’!

Jethro i-a răspuns cu un mârâit, dar şi-a dezlipit buzele de pe comoara ei încinsă, nu înainte însă de a-i mai linge o dată clitorisul, gest

care a făcut-o să ţipe, copleşită de un orgasm răvăşitor.

Mac a eliberat-o din strânsoare şi când au aşezat-o pe pat, a apucat cu mâinile penisul cel mai apropiat.

— Dumnezeule mare! a exclamat Jethro, încordat ca un arc, în clipa în care i-a simţit buzele pe vârful penisului.

Ea l-a absorbit apoi cu buzele şi cu gura, sugându-i-l cu poftă, lucru care l-a făcut să se crispeze şi să tresară de plăcere.

Avea gustul nopţii. Penisul lui tare ca fierul era mătăsos şi catifelat, iar testiculele erau şi ele la fel de puternice. Keiley a pus în practică toate trucurile pe care le învăţase de la Mac ca să-l facă să-şi piardă controlul în timp ce soţul ei şi-a pus mâinile pe trupul ei fremătător.

Cu degetele de la o mână, ea i-a apucat penisul lui Jethro în timp ce cu cealaltă i-a cuprins testiculele, stimulându-i-l cu o artă desăvârşită.

I-a lins vârful, apoi i l-a absorbit cu poftă, plimbându-şi limba de jur împrejurul penisului excitat. Simţea cum sângele zvâcneşte prin venele organului său, făcându-l sensibil şi tare ca oţelul.

— Te-a prins, a spus Mac, chicotind cu o voce aspră. În clipa în care te-a cuprins cu gura ei mică şi fierbinte, eşti pierdut.

Jethro şi-a încleştat mâinile în părul ei şi a tras-o cu putere.

— Plesneşte-o la fund! Vreau să văd cum i se înroşeşte fundul.

Keiley a gemut. O clipă mai târziu, a scos un ţipăt înăbuşit din cauza penisului care îi astupa

gura, simţind o palmă peste fund.

A simţit apoi o altă palmă, de data asta peste zona genitală, care i-a aprins simţurile şi mai tare. A urmat apoi o altă palmă peste fund. Apoi printre coapse. Jethro o trăgea de păr pe când Keiley se lupta să-i ţină penisul în gură, copleşită de senzaţiile care îi devastau trupul.

Era atât de încinsă, încât loviturile uşoare aplicate în zona genitală i-au aprins şi mai tare simţurile şi dorinţa. Voia mai mult. Şi mai mult.

— Vreau s-o epilăm, a spus Jethro, cu o voce tânguitoare. Cât mai repede, Mac. Vreau să văd cum arată păsărică ei epilată.

— Ştii cât de plăcut ar fi, Kei? i-a şoptit Mac. Să-ţi simţi păsărică goală şi mătăsoasă, iar eu să te plesnesc uşor peste ea? a continuat el, lovindu-i din nou vulva acoperită de bucle ude.

Complet goală. Fără scutul cârlionţilor care să amortizeze loviturile. Gândul a făcut-o să geamă.

— La dracu’, nu te mai juca, Mac! a mârâit Jethro. Distrage-i atenţia, pentru că nu ştiu cât voi mai rezista!

Penisul a zvâcnit printre buzele ei, împroşcând. A. „puţină spermă în gura ei lacomă. În spatele ei, Mac i-a depărtat fesele cu degetele şi a sărutat-o cu atâta pasiune, încât a făcut-o să tresară.

Penisul lui Jethro s-a eliberat din strânsoarea gurii ei atunci când ea a încercat să-l îndepărteze pe Mac.

— Vino aici, iubito! a spus Jethro, imobilizând-o în timp ce Mac continua să-i lingă orificiul anal.

— Mac! a strigat ea cu o voce frântă când ei

au întins-o pe pat.

Mac i-a ridicat un picior, susţinându-i genunchiul cu mâna, ca să aibă mai mult acces spre zona anală.

— O, Doamne, Mac! Ce faci? a îngăimat ea, şocată, când i-a simţit limba în orificiul anal.

El i-a sondat puţin împrejurimile înainte de a-i invada adâncurile.

Ea a încercat să se retragă, dar mişcându-şi şoldurile, şi-a adâncit clitorisul în gura lacomă a lui Jethro.

— Absoarbe-mi penisul, Kei! a spus el cu o voce crispată. Fă-o acum!

Ea a clătinat din cap, cu ochii mari, uimiţi, pierduţi parcă în neant, când i-a simţit vârful penisului atingându-i buzele şi invadându-i gura.

A scos un alt ţipăt în clipa în care două degete i-au atacat vulva, spulberându-i şi ultimele rămăşiţe de raţiune.

O posedau cu totul. Cu limbile, cu degetele, cu buzele care îi absorbeau clitorisul. O distrugeau. Câteva clipe mai târziu, a simţit cum degetele unse cu unguent lubrifiant i-au invadat orificiul anal. Mac îi ronţăia fesele în timp ce trupul ei venea în întâmpinarea degetelor lui – mai întâi unul, apoi două.

Jethro îi lingea şi îi absorbea clitorisul. Degetele îi explorau vaginul, mângâindu-i adâncurile până când ea a început să se întrebe dacă va mai reuşi vreodată să trăiască fără amândoi. Fără posedările şi mângâierile amândurora.

Ţinea în gură penisul lui Jethro, dar

stimulările lor necontenite o împiedicau să-l chinuiască aşa cum ar fi vrut. Abia mai reuşea să ţipe de plăcere.

— La dracu'! O să ejaculez! a strigat Jethro, retrăgându-şi penisul din gura ei şi degetele din vulva sa în timp ce Mac îi sonda şi mai adânc canalul anal.

— Nu! a ţipat ea.

Voia să simtă din nou degetele lui Jethro în adâncurile ei. Voia să-l simtă din nou posedând-o cu pasiune. Avea să cedeze. Senzaţiile ameninţau să explodeze în trupul ei.

Ei au luat-o apoi în braţe. I-au depărtat picioarele, iar ea a simţit cum un penis tare ca fierul îi atingea vulva. O clipă mai târziu, a penetrat-o cu putere, posedând-o apoi cu pasiune.

— Mă strânge atât de tare! Atât de tare!

Jethro era deasupra ei şi penisul lui îi explora adâncurile.

Keiley a încercat să deschidă ochii în timp ce Mac sau Jethro – nu ştia care dintre ei – o strângea la piept.

— Jethro!

Ea l-a privit, încercând din greu să respire, în timp ce el îi dădea la o parte părul de pe faţă. În spatele ei, Mac îi mai ungea orificiul anal cu unguent lubrifiant.

— Eşti a noastră, iubito, a bâiguit el.

— Jethro!

— Da, iubito.

În spatele ei, simţea cum penisul lui Mac încerca să pătrundă în orificiul ei anal.

— Mai vreau! a îngăimat ea disperată,

încordându-și muşchii în jurul penisului care îi poseda vulva în timp ce Mac îşi croia drum printre fesele ei.

Trebuia să simtă durerea. Trebuia s-o simtă contopindu-se cu dorinţa pătimaşă care îi devasta trupul şi sufletul.

— Încet, Kei! a spus Mac cu o voce aspră când ea a încercat să vină în întâmpinarea lui, să se înfrupte şi mai mult din plăcerea şi durerea pe care i le oferea.

Mac se mişca prea încet. Prea uşor.

— Acum! a ţipat ea, cu glasul crispat. Acum, Macii

Nu mai putea să aştepte. Dorinţa o sfâşia, pasiune poftele carnale şi plăcerile interzise – toate au explodat în trupul ei ca într-o conflagraţie de proporţii.

Vârful penisului lui Mac îi întindea şi îi arde anusul. Ei o ţineau însă imobilizată, controlându-și mişcările.

— La dracu'! Mă strânge îngrozitor de tare! a mormăit Jethro în timp ce Mac pătrundea şi mai mult în adâncurile ei.

Gâfâind, Keiley a încercat să rămână nemişcată între ei, aşteptând. Aşteptând. Câteva clipe mai târziu, au eliberat-o puţin din strânsoare. L-a auzit pe Mac şoptindu-i numele în timp ce Jethro s-a retras puțin. S-a retras atât cât s-o lase să se mişte.

Înainte ca ei s-o poată opri, înainte ca mâinile lor s-o imobilizeze din nou, ea a venit în întâmpinare penisurilor lor atât de năvalnic, încât Jethro s-a pierdut cu totul în adâncurile ei, iar

penisul lui Mac al intrat şi el pe jumătate în anus.

— O, Doamne! a ţipat ea, copleşită de senzaţii inimaginabile.

Pasiunea şi plăcerea s-au contopit într-o flacără mistuitoare care i-a răvăşit simţurile şi raţiunea.

Bărbaţii au înjurat şi au apucat-o cu mâinile. Muşchii ei s-au încordat deasupra penisurilor lor, reuşind să-l absoarbă şi mai mult pe Mac în adâncurile ei şi să-l ţină captiv pe Jethro în comoara sa.

— Hai, posedaţi-mă! a strigat ea, încleştându-şi degetele în umerii lui Jethro în timp ce încerca să se elibereze din strânsoarea lor. Acum, la dracu', acum!

Nu şi-a imaginat o partidă mai bună, mai frumoasă și mai sălbatică decât cea pe care i-au oferit-o Mac şi Jethro. Şi-au descătuşat pasiunea fără să mai ţină seama de controlul pe care şi l-au impus până atunci. Cu o mişcare violentă a şoldurilor, Mac i-a penetrat şi mai mult anusul, întinzând-o la maximum şi mistuindu-i adâncurile.

Jethro s-a retras, apoi, când a pătruns din nou în comoara ei, a fost rândul lui Mac să se retragă, repetând figura într-o perfectă sincronizare. Partida a continuat cu o forţă uluitoare – năvalnică, încinsă, pasională – făcând-o să tremure din toate încheieturile.

Nu mai înceta. Orgasmul care îi devasta trupul părea să nu se mai sfârşească. Corpul îi zvâcnea spasmodic, iar muşchii şi se contractau în jurul organelor invadatoare.

Ţipetele ei s-au contopit cu ale lor, iar câteva

clipe mai târziu, mişcările lor au devenit mai intense şi mai puternice, revărsând în adâncurile ei jeturi de spermă încinsă ca o lavă, provocându-i un al doilea orgasm şi mai răvăşitor. Cei doi bărbaţi i-au declarat apoi dragostea lor la ureche.

— Doamne, Kei, cât de mult te iubesc! a spus Mac, devastându-i anusul în timp ce rostea cuvintele.

— Şi eu te iubesc, la dracu'! Te iubesc îngrozitor de mult! a spus Jethro cu o voce aspră, aproape sălbatică, uimit că a reuşit să-şi dezvăluie sentimentele.

Keiley s-a prăbuşit între ei, udă leoarcă, simţindu-le trupurile lângă ea, ahtiate de plăcere şi dorinţă.

— Şi eu vă iubesc pe amândoi, a şoptit ea cuibărită la pieptul lui Jethro. Dumnezeu să mă ajute, pentru că vă iubesc pe amândoi!

Capitolul 24

Jethro îi ţinea sânii în căuşul palmelor şi îi ciupea sfârcurile cu degetele în timp ce privea cum floarea ei îşi deschidea petalele în întâmpinarea penisului lui Mac. Îi vedea clitorisul excitat şi încordat sub atacurile lui Mac şi simţea cum îşi înfige unghiile în bicepşii lui în timp ce se unduia de plăcere.

Mac era încordat ca un arc, luptându-se să nu capituleze, hotărât să-i mai dăruiască încă un orgasm răvăşitor. Jethro citea hotărârea în ochii prietenului său, pasiunea devastatoare şi abnegaţia pe care le nutrea pentru Keiley.

Ar fi trebuit să se simtă un intrus. Chiar şi acum se întreba cum reuşeau s-o împartă cu atâta uşurinţă pe micuţa lor vulpiţă. Gelozia nu le întuneca raţiunea. Nu simţea decât o plăcere covârşitoare atunci când o privea şi o ţinea în braţe, aţintindu-şi privirea asupra ochilor ei în clipa în care mişcările lui Mac au devenit mai intense, culminând cu momentul estazului suprem.

Ea n-a putut nici măcar să mai ţipe. A scâncit, unduindu-se în braţele lui în timp ce cu o mână şi-a stimulat penisul, descătuşându-şi seva în timp ce geamătul înăbuşit al lui Mac i-a dat de înţeles că şi el a atins orgasmul.

S-au prăbuşit cu toţii în pat, lac de sudoare şi încinşi, luptându-se din greu să-şi recapete suflul.

— Dacă mă atingi, te omor, a bâiguit Keiley când Jethro s-a mişcat lângă ea, aşezându-şi braţul peste al ei înainte de a se întoarce într-o parte ca

s-o privească

Ea îşi ţinea braţele sub cap, avea ochii închişi sil stătea întinsă în pat într-o poziţie relaxată, plutind pe aripile satisfacţiei şi împlinirii sexuale. Era atât de frumoasă, încât a simţit o durere în inimă. Dar şi teamă gândindu-se la fotografia cu care a venit de la întrunire.

Din cauza dorinţelor şi slăbiciunilor lor – ale lui şi ale lui Mac – ea trebuia să înfrunte o comunitate pentru care viaţa ei intimă nu mai era un secret. Şi, oamenii o vor pedepsi pentru asta. Pentru că stătea în puterea lor s-o facă. Pentru că viaţa ei sexuală constituia un subiect incitant de bârfă. Şi gândul că o puteau răni atât de tare era suficient să-i trezească la viaţă dorinţa de a ucide.

— Pari atât de mânios, a şoptit ea, atingându-i obrazul şi privindu-l cu ochii ei sfredelitori, care vedeau mai mult decât ar fi vrut el. S-a întâmplat ceva?

— Nu, sunt doar obosit, a răspuns el, schiţând un zâmbet. M-ai terminat.

Ea a protestat uşor, cu privirea aţintită asupra penisului său pe jumătate excitat.

— Nu mi se pare că „el” este atât de obosit.

— „El” are viaţa lui proprie, a asigurat-o Jethro. Nu obosește niciodată. În cazul meu, lucrurile stau cu totul altfel.

— Da de unde! încearcă să spui povestea asta cuiva care s-o creadă! a chicotit ea, întinzându-se languroasă.

— Nu se întâmplă aşa cu oricine, a avertizat-o el. Numai în compania doamnelor cu totul deosebite.

Ea şi-a dat ochii peste cap, apoi i-a închis.

— Doar nu ai de gând să adormi, prinţesa mea, a chicotit el, ridicându-se din pat şi luând-o în braţe. Mac, schimbă patul! Eu o duc la duş.

— Stai să-mi revin mai întâi! a bâiguit Mac. M-a terminat cu totul.

Şi Jethro trebuia să-şi revină. Erau secătuiţi de plăcerea pe care şi-o dăruiseră reciproc toată noaptea.

— Ai zece minute la dispoziţie, l-a informat Jethro.

— Nu mă ţine aşa de mult la duş! a spus Keiley, căscând. Cinci minute.

Mac şi-a deschis un ochi şi a mormăit văzând trupul excitat al lui Jethro. Încercaţi să staţi douăzeci de minute! Aşa voi avea şi eu timp să trag un pui de somn.

— Dar mi-e foame, s-a plâns Keiley deodată. Se pare că nu prea aveţi grijă de mine. Uitaţi să mă hrăniţi. Şi asta este inadmisibil. Am pierdut foarte multe calorii acum.

Mac şi-a frecat abdomenul.

— La dracu', şi eu sunt lihnit!

Şi stomacul lui Jethro a început să chiorăie de foame, făcând-o pe Keiley să izbucnească în râs.

— Vedeţi? a spus ea. Dacă vouă vă este foame, atunci imaginaţi-vă cât de lihnită sunt eu!

Jethro s-a uitat la ceas. Era miezul nopţii, un moment ideal pentru o mică gustare.

— Pregătesc eu patul. Voi grăbiţi-vă să faceţi duş cal pe urmă să căutăm ceva de mâncare prin bucătărie!

— Da, supa aia pe care am încercat s-o gătesc

mai devreme ar fi fost bună acum. Păcat că cineva nu m-ai lăsat s-o termin.

— Hai la duş! a spus Jethro, conducând-o spre baie.

— O baie ar fi mai bună, a murmurat ea. În cada mea mare. Am începea cu toţii.

Vocea ei erotică i-a făcut penisul să vibreze da dorinţă.

— O să faci duş! a repetat el, simţind un nod în stomac. Baie poţi să faci şi mâine.

— Dacă mă mai faci să aştept mult, o să mă spăl singură, a spus ea, bosumflată.

Dragostea care l-a copleşit deodată sub privirile ei pe jumătate seducătoare, pe jumătate răutăcioase, i-a înmuiat inima. N-ar trebui s-o iubească atât de mult, şi-a spus în sinea lui, potrivind apa şi trăgând-o după el în baie. N-ar trebui s-o iubească până la extrem, până în punctul în care a simţit o gheară în piept, iar picioarele ameninţau să nu-l mai susţină.

În timp ce îi spăla părul şi trupul zvelt, o mângâia tandru cu buretele de baie. Voia s-o divinizeze ca pe îi zeiţă. Voia să-i împlinească toate dorinţele.

Şi acum a realizat iadul prin care a trecut Mac atunci când a demisionat din Biroul de Investigaţii. Îşi amintea privirile prietenului său în ultima zi petrecută la club, priviri în care a citit regretul, iubirea şi teama care îi măcinau sufletul.

Un bărbat îi putea dărui unei femei mai multă plăcere decât îşi imagina ea. Dar doi – doi bărbaţi care se cunoşteau atât de bine cum se cunoşteau el şi Mac – îi puteau dărui unei femei plăceri

inimaginabile, care o făceau să strălucească, învăluită parcă într-o aură de fericire.

Keiley strălucea cu adevărat. Ochii căpătaseră o nuanţă de verde, iar trupul îi era împlinit şi relaxat, bucurându-se de atingerile sale. Îi explorase, îi sărutase şi îi mângâiase fiecare părticică din trup.

A spălat-o tandru, apoi şi-a aţintit privirea asupra ci, cuprinzându-i chipul în mâini.

— Te iubesc, a şoptit el.

— Şi eu te iubesc, a spus ea, fără să se simtă însă liniştită pentru că iubea doi bărbaţi. Dar voi doi o să mă aduceţi în pragul nebuniei, sunt sigură de asta.

— Nimeni nu a înnebunit din cauza unei iubiri prea mari, draga mea, i-a spus el, zâmbindu-i.

— Nu, au înnebunit însă încercând să controleze cascada de testosteron, i-a spus ea, aruncându-i o privire veselă din care a înţeles că râdea de el.

— Tu te-ai lăsat dominată de această cascadă. Şi nu e niciun pericol în asta.

— Nu e chiar aşa. Vom vedea cum te vei descurca tu. Întreabă-l pe Mac! O să-ţi spună din proprie experienţă dacă m-am lăsat sau nu dominată.

El s-a aplecat spre ea, cu un zâmbet şmecheresc

— Mi-a spus deja. Mi-a povestit cum l-ai fugărit prin casă cu bâta de baseball, lucru care m-a amuzat extra ordinar de tare.

Ea s-a îmbujorat la faţă. Jethro îşi amintea povestea aceea dulce-amară. Mac i-a interzis lui

Keiley să se angajeze într-un anumit loc, deoarece – considere el, orbit de gelozie – patronul era un Donjuan renumit. Certurile au durat trei zile. În ziua interviului! Mac i-a luat cheile din geantă, dar Keiley l-a prins asupra faptului.

După ce ea a plecat la interviu, Mac şi-a lins rănile trist şi singur. Nu pentru că l-a lovit cu bâta, ci pentru că nu era sigur că n-ar fi făcut-o până la urmă. Keiley a luat bâta cu ea, iar Mac a rămas acasă. Pentru că şi-a expus ea punctul de vedere – dacă o însoţea, asta însemna că nu avea încredere în *ea.* Şi nicio căsnicie nu poate să supravieţuiască fără încredere.

— Mac exagerează câteodată, a spus ea, dregându-şi glasul, reuşind cu greu să-şi stăpânească râsul.

— Eu cred că lucrurile stau exact invers, i-a răspuns el. Mi-a spus că erai frumoasă ca o zână mânioasă. Sunt convins că ofereai o privelişte de vis.

— Aţi văzut vreodată o zână? a izbucnit ea. Dacă nu, atunci nu mai faceţi comparaţii! Ar putea să fie urâte

Sălbatice şi hâde. Ar putea să aibă negi în zonele intime ale corpului. S-ar putea chiar să mă insultaţi.

El a prins-o de talie, iar ea l-a împins, în timp ce apa se prelingea în jurul lor, iar râsul ei răsuna cristalin în baie.

— Nu e adevărat. Te văd tot timpul ca pe o zână. Delicată şi strălucitoare. Atât de inocentă că bărbaţii ar face orice ca să fii rea şi atât de senzuală că tânjesc să te strângă în braţe. Eşti

atât de pură, Keiley. Nimeni nu are voie să te pângărească.

Ea l-a privit atunci cu ochii mijiţi.

— Nu este vina voastră că au reuşit să ne fotografieze.

— Nu te-am protejat.

— Dumnezeu să mă apere! a răbufnit ea. Pleacă imediat de aici, Jethro! Du-te şi ajută-l pe Mac!

— Keiley! Nu-i voi lăsa să-ţi facă vreun rău.

— Gata! a spus ea cu o voce fermă. Eu am luat această hotărâre. Nu m-aţi obligat voi. Nu voi aţi făcut fotografiile şi nu voi trebuie să vă asumaţi vina. Şi data viitoare nu voi mai ezita să folosesc bâta!

Cineva a dat la o parte perdeaua de la duş şi în faţa lor a apărut Mac, care îi privea cu sprâncenele ridicate şi trupul relaxat.

— Dacă aveţi de gând să vă luaţi la bătaie, atunci v-ar face bine o baie cu apă fiartă, a spus el, intrând în cabina de duş şi strivind-o pe Keiley între ei.

Ea a tras o înjurătură şi, înainte ca el s-o poată opri, a ieşit de sub duş.

— M-am săturat. Vreau să mă îmbrac şi să mănânc. Apoi, ar trebui să terminaţi cu prostiile astea legate de zâne. Orice zână care se respectă v-ar fi transformat până acum în broscoi.

— Aia e vrăjitoare. Mac simţea, evident, nevoi i s-o scoată din sărite, şi-a spus Jethro, ieşind din cabina de duş. Zânele sunt mult mai drăguţe, a continuat Mac

Keiley i-a aruncat soţului ei o privire

încruntată.

— Trăieşti într-o lume a viselor, Mac. Ar trebui să revii cu picioarele pe pământ.

Dacă privirea nimicitoare cu care i-a ţintuit pe amândoi, atunci când au început să chicotească, ar fi putut! să ucidă, atunci ei s-ar fi prăbuşit la pământ.

— Trebuie să mă îmbrac, a spus ea, clătinând supărată din cap, dar Jethro a întrezărit în ochii ei un licăr vesel.

Era fericită. A fost fericită şi atunci când i-a păşit pragul casei, dar fericirea pe care o vedea acum era şi mai mare. Nici fericirea lui nu mai cunoştea margini. Era atât de mare că se gândea să accepte propunerea lui Mac de a rămâne la fermă. Ferma care se învecina cu cea a lui Mac era de vânzare. Jethro strânsese destui bani ca s-o cumpere şi să înceapă o afacere cu Mac.

Creşterea cailor de rasă era principala activitate a afacerii sale, dar – printr-un management corespunzător şi un ajutor suplimentar – şi creşterea vitelor putea să devină o afacere profitabilă. Nu era novice în acest domeniu. Nu doar Mac avea experienţă în creşterea animalelor.

Ar merita să ia în consideraţie şi această variantă, s-a gândit el în timp ce o ajuta pe Keiley să se șteargă. Sau, mai degrabă, să-i mângâie picăturile de apă de pel trup, pe când ea îi dădea peste mâini şi încerca râzând să-l îndepărteze.

— Vreau halatul, i-a spus ea, intrând în dormitor, înfăşurată doar într-un prosop.

— Uite, vezi dacă asta ţi se potriveşte! i-a

răspuns el, aruncându-i una dintre cămăşile sale înainte de a se îmbrăca şi el cu o pereche de pantaloni.

Cămaşa i se potrivea. Îi ajungea până la genunchi şi o făcea să arate mai mică şi mai delicată ca niciodată. Doamne, mai avea nevoie doar de o pereche de aripi!

— Nu e halatul meu, a spus ea oftând. Dar mi se potriveşte. Într-o bună zi, va trebui să înlocuiţi uşa de la dormitorul meu. Îmi place dormitorul meu. Şi-mi place să dorm în patul meu, dacă nu vă supăraţi.

— Dar ce ai cu patul meu?

— Nu e al meu, a spus ea, dându-şi ochii peste cap. Nu-ţi face griji, Jethro, îmi place să dorm la mijloc! Probabil că Mac ţi-a spus asta deja. Poţi să dormi la margine.

— Nici nu se pune problema, a informat-o el. Camera asta ne oferă mai multă siguranţă.

— Dar nu este camera mea, a răspuns ea cu o privire încruntată. Uite ce e, Jethro, există câteva reguli bătute în cuie! Regula numărul unu: Keiley doarme în camera în care îi place, a continuat ea, numărând pe degete. Regula numărul doi: Keiley îşi iubeşte dormitorul şi baia şi n-are de gând să schimbe asta doar pentru simplul fapt că Jethro s-a instalat în casa ei. Ai înţeles?

El îi privea degetele delicate.

— Astea sunt toate?

— Fireşte că nu. O să ţi le comunic pe parcurs. Mai s-a adaptat destul de bine, aşa cum o vei face şi tu.

Mac a ieşit atunci din baie şi a pocnit-o destul

de tare la fund, făcând-o să tresară speriată.

— Regula numărul trei: Dacă Keiley exagerează cu regulile, atunci primeşte o bătaie la fund, a spus el, râzând.

— De când? l-a întrebat ea cu ochii mijiţi.

— De când am stabilit eu, a răspuns el, rânjind. Lari Jethro a fost de acord.

Ea şi-a ţuguiat buzele, bosumflată.

— Unde este bâta de baseball?

— În maşina ta, i-a răspuns el, ţintuind-o cu privii rea, în timp ce se îmbrăca cu blugii, având un zâmbet în colţul gurii. Vrei să te duci din nou după ea?

Ea s-a înroşit până în vârful urechilor, iar Jethro şi-a amintit povestea pe care Mac i-a relatat-o cândva. Într-o zi de vară, în care ploua torenţial, Keiley s-a dud la maşină ca să-şi ia bâta. El a prins-o din urmă şi a făcut dragoste cu ea pe capota maşinii.

Mânia a pus din nou stăpânire pe sufletul lui Jethro Nu aveau nicio şansă să facă dragoste în aer liber, pe maşină, în piscină sau oriunde altundeva până când nu vor pune mâna pe individul care îi urmărea.

— Să mergem să mâncăm! a spus Jethro, prinzându-şi pistolul de cureaua pantalonilor, punându-şi uni tricou şi încălţându-se cu pantofii de sport. În timp ce; mâncăm, trebuie să ne gândim cum să-l prindem mail repede pe ticălosul ăla. Vreau să-l ştiu la răcoare, Mac.

— Şi eu, a spus Mac, oftând, mângâind-o cu privirea pe Keiley înainte de a o lua în braţe. Şi eu.

Keiley a simţit cum gheara cumplită a spaimei

îi cuprinde din nou inima. A uitat un timp de individul care voia cu orice preţ să le distrugă viaţa.

Era şi aşa destul de greu să înfrunte noile sentimente care îi tulburau sufletul. A crezut că niciodată im va fi posibil să mai iubească pe altcineva în afară ele Mac, dar a aflat acum că nimic nu era imposibil. Nu reuşea însă să accepte prea uşor această situaţie. Iar faptul că toată lumea îi cunoştea acum viaţa intimă o înnebunea.

Însoţită de Mac în faţă şi de Jethro în spate, a coborât treptele în bucătărie ca să mănânce nişte sendvişuri şi o supă la conservă.

În timp ce mânca, Keiley avea senzaţia că urma să-i lovească o năpastă. Nu erau în siguranţă, iar Mac refuza părăsească ferma chiar şi pentru câteva zile.

A simţit şi mai tare gheara întunecată a spaimei încleştându-i inima în timp ce spăla vasele şi asculta discuția dintre Mac şi Jethro.

— Aş vrea să ştiu de unde a apărut fotografia aia, a spus Mac cu o voce rece şi temperată.

Keiley şi-a întors privirea spre Mac şi i-a văzut mânia care îi scânteia în ochi.

— Playboy-ul îşi studiază cu atenţie victimele, i-a reamintit Jethro. Probabil că a descoperit slăbiciunile Deliei. Sunt convins că el i-a trimis fotografia.

— Acum trebuie să găsim o soluţie ca să contracarăm atacul Deliei. A trimis, fără îndoială, poza tuturor cunoştinţelor sale, a mormăit Mac.

— Ce-ar fi să încercăm să pătrundem în computerul ei? a spus Jethro. Îi aflăm agenda cu

adresele de e-mail şi retrimitem fotografia de care ataşăm un virus. * Acesta va închide computerul după ce utilizatorul descarcă fotografia şi îi va şterge tot ce se află pe hard.

— Lucrurile au mers prea departe, a spus Mac, clătinând din cap. Va trebui să folosim un worm [n.tr. program de calculator]. Unul care pătrunde în agendele de e-mail, detectează adresele unde a fost trimisă fotografia şi şterge attachmentul respectiv din fiecare computer unde îl găseşte. O să dureze ceva, poate chiar o săptămână, dar se va ocupa de fiecare attachment în parte.

— Dar pozele scoase la imprimantă? Pot fi scanata din nou. Sau pozele salvate pe CD-uri? a spus Keiley clătinând din cap. Nu merită efortul. Văd şi oamenii o fotografie cu noi. Şi ce dacă? Sunteţi surprinşi goi-puşcă, iar eu stau comod între voi. Nu văd care e problema.

A luat o înghiţitură din paharul cu vin şi le-a înfruntat privirile îngândurate.

— Keiley! a spus Jethro în cele din urmă. Nu este vorba de felul în care suntem surprinşi în fotografiei Este vorba despre violarea intimităţii. Şi mai mult decât atât, este vorba despre insultele pe care ţi le vor adresa. Aş vrea să nu fiu nevoit să ucid pe cineva pentru asta. Dar nu voi ezita s-o fac dacă va fi cazul.

Keiley l-a privit pe Mac în speranţa că va găsi sprijin la el.

— Nu te uita la mine! i-a spus el, clătinând din cap. Sunt de acord cu Jethro. Cineva a pătruns în casă. Ne-a violat intimitatea. Ţi-a violat

intimitatea. N-am de gând să las lucrurile aşa.

— Dar nu trăim în Evul Mediu, a ripostat ea. Şi nu e nevoie să-mi apăraţi onoarea. Oare câte femei nu au aflat la un moment dat că nişte ticăloşi au postat pe net fotografii cu ele? Şi nu mai vorbim despre femeile lire îşi postează singure pozele. Fotografia noastră va stârni curiozitatea oamenilor cel mult trei zile şi apoi lutul se va termina.

— Chiar crezi că aş vrea ca cineva să mă vadă în fundul gol, iar pe tine sendviş între mine şi Mac? a izbucnit Jethro. Scuză-mă, Keiley, dar nu cred că există poze pe Internet care să mă înfăţişeze gol-puşcă!

O, Doamne! Nu era momentul potrivit să-i contrazică. Şi-a lăsat capul în pământ, privindu-şi picioarele goale în loc să se uite la el sau la Mac. Pentru că, în cazul ei, aceasta era prima fotografie care o înfăţişa goală. În cazul lor, lucrurile stăteau cu totul altfel.

Dumnezeule, ai fi crezut că – dacă lucrau la FBI – au verificat aceste lucruri. A fost primul lucru pe care l-a verificat în seara în care l-a cunoscut pe Mac. Mai avea încă fotografiile acelea salvate pe un CD. A uitat însă de ele. Poate ar fi trebuit să-i spună lui Mac, cu ani în urmă, de existenţa lor. A plecat însă de la premisa că – dacă era agent FBI – era cu neputinţă să-i fi scăpat un aspect atât de important.

S-a înşelat însă.

— Nu-mi place privirea de pe chipul tău Kei, a mârâit Mac.

— Ce privire? a întrebat ea, cu ochii mari,

afişând un aer inocent.

— Ai găsit fotografii cu noi?

Groaza care i se citea în priviri ar fi amuzat-o în alte circumstanţe.

— Ei, bine, pentru liniştea voastră, nu veţi găsi fotografiile dacă le veţi căuta după numele voastre. De asta vă asigur.

— Nume? Fotografii? a mârâit Jethro. Nu cu min®

O amuzau, trebuia să recunoască asta. Din păcate, însă, nu putea să izbucnească în râs. Şi-a dres în schimb glasul.

— Daţi o căutare pe Google la „petrecere de bărbaţi”! Sau Chet Waterson. Am introdus nenumărate cuvinte-cheie ca să găsesc pozele alea, vă jur.

— Unde e Chet acum? a întrebat Mac cu o vocea sumbră.

— În Texas.

— Când se va încheia toată tevatura asta, o să-l omor.

Ochii îi trădau faptul că ştia foarte bine ce înfăţişai!

Fotografiile acelea.

— Erai cu o blondă frumuşică, Mac, a spus Keiley cu o privire nostimă. Cred că şi ea a fost mândră de fotografia aia. A stat pe site-ul ei câteva luni până s-o scoată. Dar a circulat mai rău ca un virus. V-aţi bucurat un timp de multă popularitate.

— Dumnezeule, uite cât o distrează chestia asta! a exclamat Jethro, privind-o uluit, de parcă atunci ar fi aliat că avea simţul umorului.

— Sinceră să fiu, am crezut că ştiaţi de existenţa acelor poze, le-a mărturisit ea, vădit nedumerită. Duceaţi amândoi o viaţă nebună pe atunci. Nu v-a trecut prin minte că cineva v-ar fi putut fotografia? Sau filma? Evident că nu le trecuse prin minte. Nici mie nu-mi place situaţia asta. Nu mi se vede fundul gol, dar se vede însă că mă distrez de minune făcută sendviș între voi doi. Dar hai să fim realişti! Nu putem să facem absolut nimic ca să oprim postarea fotografiei pe Internet. Dar asta nu înseamnă că trebuie să ne de ruşine de viaţa noastră intimă.

— Nu eşti tu cea care dă mereu înapoi în faţa bârfelor? a ripostat Mac, ridicându-se în picioare şi îndreptându-se spre frigider.

Keiley ştia ce căuta.

Două beri. I-a dat una lui Jethro, apoi a desfăcut-o pe cealaltă cu o mişcare mânioasă a mâinii.

— A bârfelor şi a minciunilor care rănesc, da, aşa e! l-a corectat ea. Dar crezi că suntem singurii din ţinutul ăsta care se implică în acest gen de jocuri sexuale în dormitor? a protestat ea. Sau singurii care recunosc deschis că au o relaţie în trei? Doar cunoşti foarte bine lumea, Mac.

Se simţea rănit în orgoliul propriu şi ea o ştia prea bine.

— Nu despre asta este vorba, i-a ripostat el furios.

— Nu. Este vorba despre o persoană care a pui mâna pe fotografia asta, iar noi nu avem cum s-o recuperăm, a punctat ea. Nu poţi să controlezi situaţia, aşa că te revolţi. Dar dacă vei face asta,

oamenii ne vor bârfi şi mai tare. Putem, în schimb, să ieşim în lume, cu capul sus, şi să le arătăm că nu ne pasă de bârfele lor, iar povestea va fi dată uitării.

— Nu o vor uita însă perverşii care se vor masturba imaginându-şi cum ţi-o tragem amândoi o dată, a spun Mac, cu o voce mânioasă.

— Da, dar ce zici de femeile perverse care se vor masturba imaginându-şi cum ar fi să fie făcute sendviș între tine şi Jethro? Gândiţi-vă ce de hotdogi vom vinde luna viitoare la festival!

I-a văzut pălind, pe amândoi, era convinsă de asta

— Apelează la Gladsteen! i-a spus Mac lui Jethro Acum! Dă-i adresa de e-mail a Deliei! Este în agenda mea. Vreau s-o urmărească. Vreau să distrugă toate attachmenturile care au fost trimise de la această adresă,

— Gladsteen o să-ţi ia şi pielea de pe tine.

— O să i-o trag eu! a răbufnit Mac. Nu-mi pasă. Fa ce-ţi cer!

— O s-o sun.

— O s-o suni? a întrebat Keiley, încruntându-se. Gladsteen este o femeie?

Jethro a ignorat-o. A ieşit din bucătărie şi a urcat treptele la etaj.

— Gladsteen este o femeie? a repetat ea, întorcându-se spre Mac.

— Mă duc în birou, a spus Mac, terminându-şi berea. Vino şi tu! O să dormi pe canapea cât timp procesez nişte informaţii cu ajutorul programului pe care mi l-ai creat. Trebuie să rezolv problema asta.

S-a ridicat în picioare cu o energie debordantă, o energie pe care Keiley ar fi vrut să i-o transmită şi ei.

— Cine este Gladsteen? Nu voia să renunţe. Nu mi-ai spus cum vrei s-o plăteşti. Dacă ai de gând să i-o tragi, o să mă supăr rău de tot.

L-a urmat, însoţită de Pappy, care s-a mângâiat de picioarele ei. Nici n-a ştiut că animalul era acolo până când nu a trecut pe lângă ea.

— Nu i-o trag, a ripostat Mac, străbătând holul spre biroul lui. Este doar un fel de-a spune. Nu-ţi mai face griji de pomană! O să-mi ceară, cel mult, o ladă de whisky pentru soţul ei, căruia îi place să tragă la măsea.

— Aha! Bine atunci. Nu e atât de rău. Nu? l-a întrebat ea, cu ochii aţintiţi asupra lui, când el a aşezat-o pe canapea şi s-a lăsat în genunchi în faţa ei.

— Nu e rău deloc, i-a răspuns el, oftând, mângâindu-i apoi obrazul şi buzele. Vreau să dormi acum. Bine?

— Aş dormi mai bine în patul nostru, s-a plâns ea. Canapeaua nu-mi ţine de cald.

— Dar eşti aici cu mine. Aşa te ştiu în siguranţă.

— Am vrut să spun că m-aş simţi mai bine în patul nostru alături de tine, a spus ea, uşor bosumflată. Nu vreau să dorm fără tine, Mac.

— Doar de data asta, a şoptit el, culcând-o pe canapea şi aşezându-i perna sub cap.

A învelit-o apoi cu pătura şi i-a sărutat uşor buzei. Privirile şi gurile li s-au contopit, învăluite

într-o mantie de căldură şi siguranţă, de intimitate şi dragoste.

— Nu mi-e ruşine, l-a asigurat ea din nou. Nu dau doi bani pe fotografia aia.

— Ba da, Kei, a spus el, strângând-o de braţ. Văd asta în ochii tăi.

— Nu într-atât încât să mă rănească, i-a răspuns ea zâmbind. Nu-i voi lăsa să ne rănească. Dar nu o face nici tu, Mac!

Mac i-a mângâiat pleoapele cu degetele, văzându-le cum se închid.

— Dormi, zânuţa mea! i-a şoptit el, privindu-l zâmbetul fugar de pe buze înainte ca ea să-şi cufunde capul în pernă şi să ofteze adânc.

Ea trebuia să doarmă, iar el să lucreze. Ridicându-se în picioare, s-a îndreptat spre birou şi a accesat programul care procesa informaţiile de pe laptop. Al simţit cum i se încreţeşte mintea când a văzut volumul uriaş de informaţii. Din fericire, după ce le descărca, programul le şi tria.

A început apoi să scrie numele angajaţilor lui – din trecut, dar şi din prezent. Ideea îi venise de curând. Individul trebuia să-i cunoască foarte bine casa şi împrejurimile ca să aleagă poziţia perfectă, la baza dealului, de unde putea să stea la pândă şi să-i ia în bătaia puştii. Poate chiar instalase pe undeva şi o cameră de luat vederi.

Dacă a plecat de la Biroul de Investigaţii, asta nu însemna că nu mai suferea încă de paranoia specifică agenţilor FBI. Aranjase grajdurile şi hambarele şi amenajase grădinile într-un anumit mod. Individul trebuia să cunoască fiecare unghi în parte, fiecare colţişor al gospodăriei.

Asta însemna că intrusul era o persoană pe care o cunoştea, pentru că nu permitea accesul străinilor pe pământul lui, iar din cauza programului său, nu oricine ar fi putut să-i violeze proprietatea. Ca să nu mai vorbim de sistemele de alarmă instalate în casă şi de animalele din bătătură.

Datorită poziţiei păşunilor şi clădirilor din jurul casei, animalele ar fi fost deranjate de orice persoană străină care ar fi pus piciorul pe proprietatea lui. Fireşte, cineva s-ar fi putut strecura fără să fie observat, dar nu cu uşurinţă.

Pentru împuşcături găsise o explicaţie. Camerele de luat vederi instalate în casă erau însă o cu totul altă poveste.

A pornit apoi celălalt computer şi a accesat programul Google. O jumătate de oră mai târziu, stătea cu obrazul sprijinit în mână, privind câteva fotografii făcute cu mai mulţi ani în urmă.

Era gol-puşcă şi se distra de minune. Rânjea, beat turtă, în faţa aparatului de fotografiat. Jethro era şi el surprins în mai multe fotografii în ipostaze similare.

Ce vremuri nebune trăiseră atunci! Cei cincisprezece ani care au trecut peste ei le-au conferit mai multă maturitate. Aşa credea. Sau cel puţin, atâta cât să nu se mai aventureze în nebunii ca acelea.

A căutat apoi alte informaţii despre Keiley, care să nu fie preluate din articolele din ziare ce relatai! despre delapidările comise de tatăl ei şi despre deces ui părinţilor ei. Despre moartea tatălui ei şi sinucidere mamei sale.

La optsprezece ani, Keiley s-a trezit singură, îl faţa unui munte de datorii pe care nu putea să le plătească, înfruntând un oraş care nu mai avea pe cine ala cineva să pedepsească.

Închizând computerul, s-a întors spre uşă exact în clipa în care Jethro a intrat tiptil în birou, aţintindu-și privirea spre canapeaua pe care dormea Keiley.

— Trebuie s-o ducem în pat, i-a spus Jethro în şoaptă.

Mac a dat încet din cap.

— Ai vorbit cu Gladsteen?

— Se apucă imediat de treabă. A spus că îţi va comunica preţul mai târziu.

Mac a tresărit. O să plătească însutit pentru serviciile ei şi o ştia foarte bine. Lada de whisky s-ar putea să fie doar un bonus foarte mic, nici pe departe întreaga sumă.

Şi-a frecat faţa cu mâinile, s-a uitat la ceas şi s-a înfiorat.

— Hai să mergem la culcare! Keiley nu dormi bine pe canapea.

A surprins expresia crispată de pe chipul lui Jethro şi i-a aruncat o privire întrebătoare. Nu s-a aşteptat e relaţia lor să meargă ca pe roate, dar – în ciuda circumstanţelor – mergea destul de bine, trebuia să recunoască asta.

Se simţea oare vinovat pentru că şi-a manipulat soţia şi prietenul în acest fel? Uneori. Într-atât încât să dea acum înapoi? Nicidecum. Keiley era sufletul şi viaţa lui, iar plăcerea şi siguranţa ei meritau toate eforturile. Faptul că îi plăcea s-o privească plutind pe culmile extazului

avea mai puţină importanţă. În plus, i-a dus dorul lui Jethro. Lucrau bine împreună şi se înţelegeau de minune unul cu celălalt.

Şi amândoi o iubeau pe Keiley.

Capitolul 25

— Totul trebuie să fie moderat, a murmurat Keiley, aranjându-şi vesta fără mâneci şi verificând cum îi veneau blugii şi cizmele elegante.

Blugii erau puţin cam strâmţi, mulându-i-se perfect pe fund şi pe picioare. Nu aveau talia atât de joasă precum cei pe care îi purta pe acasă, pentru că ieşea în oraş. Acest lucru impunea o ţinută diferită.

— E bine să faci totul cu moderaţie, şi-a reamintit ea, punându-şi în urechi o pereche de cercei mici. Nu exagera! Sunt oricum ai tăi. Nu trebuie să susţii asta sus şi tare, doar să le arăţi discret că sunt ai tăi. Pur şi simplu. Fără să exagerezi.

Mac şi-a aplecat capul într-o parte în timp ce stătea în pragul uşii, i-a aruncat o privire nedumerită lui Jethro, apoi şi-a întors din nou privirea spre soţia lui, care şi-a plimbat mâinile pe fundul ei apetisant ca să verifice cum îi veneau blugii.

— Nu trebuie să te murdăreşti, a murmurat ea.

Mac s-a uitat prin cameră. Nu era nimeni acolo şi ştia foarte bine că nu era conştientă încă de prezenţa lui.

— Trebuie să ţii capul sus. La urma urmei, menajul în trei nu e acelaşi lucru cu delapidarea. Relaţiile în trei presupun distracţie. Delapidarea este un act ilegal. Nu au de ce să arunce cu pietre în tine.

Vorbea singură ca să-şi facă curaj. La naiba! Nu a auzit-o niciodată pe soţia lui auto încurajându-se.

— O să fii ţinta invidiei tuturor, a continuat ea, cu un zâmbet trufaş pe buze, uitându-se din nou în oglindă şi pieptănându-şi bretonul. Eşti stăpâna a două penisuri de invidiat. Poţi să faci paradă cu asta fără răutate.

Mac şi-a muşcat buza, iar trupul lui Jethro a fost străbătut de un fior.

La dracu', trăise cu ea şase luni şi erau căsătoriţi de peste trei ani, dar nu o auzise niciodată făcând aşa ceva. Şi nici nu-i văzuse vreodată zâmbetul acela trufaş pe care îl avea pe buze când s-a declarat stăpâna de invidiat a penisurilor lor.

— Dacă ai terminat cu şedinţa de încurajare, te anunţăm că suntem gata de plecare, a spus Mac, stăpânindu-şi râsul în clipa în care ea s-a întors spre ei, roşie în obraji ca racul.

— Trageţi cu urechea! a izbucnit ea.

— De obicei, cei care trag cu urechea nu aud lucruri prea bune la adresa lor, a subliniat el cu un zâmbet.

Lucrurile pe care le-am auzit noi sunt însă extrem de satisfăcătoare.

Keiley abia s-a abţinut să nu izbucnească în râs. Ei, bine, nu era un elogiu la adresa ei, dar era hotărâtă săi îndrepte lucrurile. Asta însemna să-şi amintească uneori anumite aspecte.

În plus, îi era greu să se supere pe ei când arătau atât de bine. Blugii cu aspect uzat se mulau pe picioarele lor puternice. Amândoi erau încălţaţi

cu cizme Mac purta o cămaşă albă, cu mâneci scurte, iar Jethro un tricou negru. Amândoi şi le-au îndesat în blugii încinşi cu nişte curele late. Virilitatea le era bine pusă în valoare de pantalonii mulaţi. Probabil că ochii îi licăreau răutăcioşi, pentru că dovada virilităţii lor i-a umplut sufletul de mândrie.

— Bine, sunt gata.

S-a parfumat cu câţiva stropi de Poison şi şi-a plimbat mâinile pe şolduri, fără să-i scape privirea lui Mac, atrasă de picioarele şi cizmele ei cu tocuri joase în stil Western.

Ochii lui şi ai lui Jethro străluceau de pasiune, recunoscându-i tacit frumuseţea. Ea şi-a recăpătat încre derea în forţele proprii. Avea să treacă cu bine şi peste asta. S-a pregătit toată ziua. În timp ce Mac şi Jethro au demontat camerele de luat vederi ascunse în spatele draperiilor din dormitorul ei şi au încercat să detecteze microfonul activat prin telecomandă, ea s-a pre gătit pentru seara aceea.

Aveau să ia masa şi să danseze la Casey’s, restaurau tul amenajat în stil Western, situat la periferia oraşului.

A stat mult în baia cu săruri parfumate, şi-a epilat sprâncenele, a petrecut ore întregi alegându-şi hainele şi a sunat-o pe Maxine ca s-o susţină moral. Maxine, soţul ei, câteva dintre surorile ei, împreună cu soţii lor, dar şi o parte dintre membrele comitetului de caritate aveau să vină la Casey’s. S-o susţină moral, uriaşe Maxine. Fotografia pe care Delia i-a arătat-o lui Keiley a ajuns şi în computerele lor, trimisă de la adresa de

e-mail a Deliei.

Maxine era revoltată. Joseph era furios pe toată familia Staten şi a vrut să vorbească cu Mac şi Jethro. Keiley nu avea nici cea mai vagă idee ce s-a întâmplat în timpul conversaţiei, dar Mac şi Jethro păreau mult mai aroganţi decât erau în mod obişnuit.

Keiley avea prieteni. A înspăimântat-o ideea că şi cei câţiva amici pe care îi mai avea îi vor întoarce spatele. Ura această perspectivă. Şi ar fi tânjit după prietenia lor. Dar prietenii i-au sărit în apărare, cerându-i pe net detalii picante până când Keiley i-a refuzat amuzată.

Se simţea, fireşte, şi puţin stânjenită. De fapt, chiar toarte stânjenită. Ticăloasa de Maxine i-a observat semnul în formă de căpşună, pe care îl avea din naştere pe şold, şi o tachina fără milă. Sora ei, Fayrene, încerca să-l convingă pe soţul ei să-şi invite toţi prietenii din armată ca să petreacă vara împreună, încheind discuţia de la telefon printre râsete şi chicoteli.

Prietenii i-au fost alături. Telefonul a zbârnâit neîncetat în ziua aceea. Mulţi dintre bărbaţii care primiseră fotografia îl sunau pe Mac. Erau destul de inteligenţi ca să se ralieze cu reprezentanţii FBI-ului, în defavoarea cotoroanţei care a trimis fotografia.

O mişcare inteligentă din partea lor, şi-a spus Keiley

— Heinagen şi Sheffield vor supraveghea casa în seara asta, i-a spus Mac, închizând portierele şi pornind motorul furgonetei. Am surprins o transmisiune! din interiorul casei. Credem că

foloseşte un microfon electronic activat de la distanţă. Acelea sunt mai greu de detectat, dar pentru asta trebuie să fie activate. Dacă nu-l găsim înainte de a ne întoarce acasă, nu uita că tot ce vom spune se va auzi!

— Poate să audă şi ce vorbim în maşină? a întrebat Keiley nervoasă.

— Le poţi introduce mult mai uşor în casă deoarece cablurile pot fi ascunse mult mai bine. Am scos maşina mai devreme din garaj şi am verificat-o amănunţit. N-am găsit nimic suspect. Suntem în siguranţă. Este imposibil însă să descoperim microfoanele instalate în casă fără un echipament corespunzător. Directorul Williams ne trimite echipamentul cel mai devreme; mâine după-amiază.

Keiley a oftat din rărunchi.

— Totul se va termina în curând, Kei, a asigurat-o Jethro, rezemându-se de uşă şi privind-o cu ochii pel jumătate închişi.

O privea adesea în felul acesta, de parcă voia s-o absoarbă cu totul. O tulbura felul în care o examina. Era mai tăcut decât Mac şi mult mai introvertit; era încă prototipul băiatului rău, dar ferocitatea pe care i-a întrezărit-o în priviri atunci când a venit pentru prima oară la fermă dispăruse complet.

— Cât din povestea asta se va încheia, Jethro? a întrebat ea în cele din urmă. Te întorci la Washington D.C. Sau rămâi aici?

Ce va face dacă el se va întoarce la Biroul de Investigaţii? Cum va înfrunta situaţia? Nopţile i-au fost bântuite de coşmaruri în perioada în care Mac

lucra ca agent. În ziua în care i-a comunicat intenţia de a demisiona, a plâns ore întregi de fericire.

— Eu şi Mac încă luăm în calcul această variantă, a răspuns el în cele din urmă.

— Chiar aşa? a întrebat ea, privindu-l pe Mac şi văzându-i zâmbetul pe care l-a schiţat la auzul vocii ei. E interesant că nu vă gândiţi să discutaţi aceste aspecte şi cu mine. Ea i-a aruncat o privire glacială lui Jethro. Sau nici asta nu mă priveşte?

— Ba te priveşte, iubito. Dar bărbaţii trebuie să stabilească mai întâi anumite lucruri între ei. Trebuie să te obişnuieşti cu ideea. În ceea ce te priveşte, avem foarte multe de discutat.

Asta nu-i era pe plac. Şi-a muşcat buza, gândindu-se la cei doi bărbaţi care i-au cucerit inima şi sufletul, dar şi la poziţia ei uşor dezavantajată.

— Doi bărbaţi contra unei femei lipsite de apărare nu mi se pare un lucru prea echitabil, a spus ea, ţuguindu-şi buzele dezaprobator. Poate că ar trebui să concep alte planuri de bătaie.

— Cum aşa? a întrebat-o Jethro, aruncându-i o privire circumspectă.

— Asta, a şoptit ea, aplecându-se spre el şi sărutându-l uşor pe buze, e numai problema mea.

— Cred că e cazul să începi să-ţi faci griji, Jethro, a spus Mac, izbucnind în râs. Măcar acum n-o să mai fiu singura victimă. O să am, cel puţin, un aliat.

— Te înşeli, John McCoy, a mormăit ea. Te înşeli îngrozitor de tare. După o lună, va fi cu totul de partea mea, l-a tachinat ea.

Plăcerea s-a citit pe chipul lui Jethro la auzul cuvintelor ei.

— O, iubito, dar sunt deja de partea ta. Te susţin de oriunde – din spate sau din faţă. Din ce poziţie reușesc să te prind. Asta ţi-o promit din tot sufletul.

— Perversule! Ta acuzat ea, când el a strâns-o la piept, sărutând-o cu zgomot înainte de a-i arunca un zâmbet maliţios.

Călătoria spre Casey’s s-a desfăşurat în aceeaşi manieră, dar nu i-a domolit emoţiile care îi tulburau sufletul. Când Mac a oprit maşina în parcarea aproape plină, ea îşi dorea cu disperare să se întoarcă acasă.

Toată suflarea din oraş părea să fie acolo. Casey’s n-a fost nicicând atât de aglomerat.

— Poate că n-ar fi trebuit să vorbesc cu Maxine, a spus ea înghiţind în sec. Cred că a spus tuturor că voi veni şi eu.

A simţit cum inima i se încleştează de teamă. De teama că va fi pusă la stâlpul infamiei, că oamenii o vor bârfi pe la spate.

— E prea târziu să ne întoarcem acum, iubito, a spus Mac cu o voce fermă, deschizând portiera şi ieşind din maşină. Vino acum! Hai să le arătăm cât de încinsă eşti! Atât de încinsă încât ai nevoie de doi armăsari ca să te satisfacă.

Ea a izbucnit în râs, deopotrivă şocată şi excitată.

— Eşti rău, l-a acuzat ea, pe când el a luat-o în braţe şi a dat-o jos din maşină, printre râsetele amândurora. Ce-o să mă fac cu tine?

— Am eu câteva variante, dar nu cred că

acesta este locul potrivit unde să le punem în aplicare.

Era un loc ilar. Mai mulţi bărbaţi şi femei s-au strâns imediat în jurul lui Mac, Keiley şi Jethro. Erau prietenii pe care şi i-au făcut încă din primele zile când au venit aici, cupluri în compania cărora se simţeau bine şi care împărtăşeau aceleaşi interese şi acelaşi simţ al umorului.

Acum aceiaşi prieteni le întindeau o mână de ajutor şi îl includeau în cercul lor şi pe Jethro. Keiley îl urmărea în timp ce mâncau şi beau. Era tăcut, dar prietenos, amuzându-se de glumele pe care le făceau femeile pe seama soţilor lor, fără să spună însă mai mult decât trebuia. Părea că încearcă să aleagă grâul de neghină, să descopere duşmanii ascunşi sub masca prieteniei, evaluându-le calităţile şi slăbiciunile.

În timp ce ospătarii serveau mâncarea şi băutura, Keiley simţea cum încordarea punea încetul cu încetul stăpânire pe el. Nu şi-a schimbat comportamentul, dar tensiunea plutea în aer, la fel cum o simţea uneori atunci când se afla în prezenţa lui Mac.

Pe scenă, formaţia muzicală a restaurantului interpreta acum un cântec de dragoste lent şi senzual.

Era o seară destinată îndrăgostiţilor, ceea ce însemna că aveau să petreacă o noapte în ritmul unor acorduri suave.

Ea s-a întors încet spre Jethro, i-a întâlnit privirea şi i-a spus în şoaptă:

— Hai să dansăm!

El a privit-o câteva clipe cu ochii lui albaştri şi sfredelitori înainte de a se ridica de pe scaun şi de a-i întinde mâna. Liniştea s-a aşternut la masă şi toţi ochii s-au aţintit asupra lor în timp ce Keiley i-a acceptat mâna şi l-a lăsat s-o conducă spre ringul de dans.

Mac s-a rezemat de spătarul scaunului pe când alte cupluri au urmat exemplul lui Keiley şi Jethro. Lăsându-l la masă în compania lui Joseph, a soţiei lui, Maxine a surorii şi a cumnatului ei.

— Hai să mergem la toaletă, Fayrene! a spus Maxine, luând-o pe sora ei de braţ.

Fayrene şi-a dat peste cap ochii ei frumoşi şi căprui apoi l-a sărutat pe soţul ei pe obraz şi a urmat-o pe Maxine.

— Nu i-a tăcut gura de când a primit nenorocita aia de fotografie, a spus Joseph, oftând, privind cum soţia lui îşi croia drum spre toaleta doamnelor. A trebuit să-i smulg telefonul din mână ca s-o împiedic s-o sun pe Delia Staten.

— Delia nu mai are o viaţă liniştită, Mac, i-a spus Chase Sinclair, soţul lui Fayrene, pe un ton sumbru. Am vorbit astăzi cu soţul ei, Robert. E negru de supărare. A vrut să te sune, dar Victoria l-a rugat să mai aştepte.

Mac a încuviinţat din cap. Nici nu s-a aşteptat ca Victoria să fie de partea lui în povestea asta. Nutrea propriile ei opinii şi concepţii. Probabil că o va da afară acum pe Keiley din comitetul de caritate. Dacă avea să considere că a încălcat normele decenţei, atunci o va marginaliza fără prea multe discuţii. Şi acelaşi lucru era valabil şi pentru Mac. Era convins că nu le va mai oferi

niciodată prietenia ei.

Trăia după nişte reguli bine stabilite, pe care le susţinea cu fermitate. Nu era o femeie crudă, dar era drastică.

— Robert a sunat astăzi la bancă şi a anulat contul şi cărţile de credit ale Deliei, a murmurat Joseph.

— Am auzit că hardurile computerelor din oraş au crăpat în ultimul timp, a spus Chase. Toţi cei care au trimis mai departe e-mailul Deliei s-au trezit că trebuie să-şi înlocuiască hardurile.

Mac a schiţat un zâmbet. Gladsteen era genială, trebuia să recunoască asta.

— Maxine a fost revoltată de gestul Deliei, a spus Joseph. Pe de o parte, o amuza curajul vostru şi al lui Keiley, dar spumega de furie gândindu-se la fapta inadmisibilă a Deliei. Este, de asemenea, extrem de îngrijorată pentru voi.

Mac l-a străfulgerat apoi cu privirea pe Chase.

— Am văzut elicopterul aterizând la ferma ta, Mac. Nu sunt prost. Nu ştiu cu ce probleme te confrunţi, dar sunt convins că sunt grave. Dacă ai nevoie de noi, a spus el, arătându-l cu capul pe Joseph, suntem aici.

— Ar fi bine să-i oferi toate informaţiile, a murmurat Joseph. Chase s-ar putea dovedi un aliat de valoare, Mac.

Mac i-a povestit lui Chase în câteva cuvinte despre individul care îi hărţuia, menţinând un ton scăzut al vocii şi scrutându-i cu privirea pe cei aflaţi în preajmă ca să se asigure că nimeni nu trăgea cu urechea. Când a terminat, a văzut în ochii lui Chase un licăr ameninţător.

Poliţistul se afla acasă în concediu medical din cauza unei răni căpătate în picior în timpul unei misiuni. Se zvonea că nu mai avea de gând să se întoarcă în poliţie, dar asta nu însemna că trebuia să stea pe tuşă.

— Casa este supravegheată? l-a întrebat Chase când, Mac şi-a încheiat povestirea.

— Am ajutoare, a confirmat Mac. O să-l prindem. Deocamdată, n-aş vrea să vă implic şi pe voi. Nu vreau să-i ofer alte ţinte.

— O să-l prindem şi nimeni nu va mai sta în bătaia puştii lui, a spus Joe încet, fără însă ca tonul scăzut al vocii sale să-i ascundă mânia.

Joseph Bright nu a lucrat mereu ca bancher. A fost mai întâi poliţist, dar – la scurt timp după ce s-a căsătorit cu Maxine – a fost rănit în timpul unei misiunii. Atunci tatăl lui l-a convins să lucreze împreună lai bancă. Era cel mai bun director de bancă pe care îl cunoştea Mac.

— Dacă voi avea nevoie, nu voi ezita să apelez la ajutorul vostru, l-a asigurat Mac. Deocamdată însă, mă voi limita să supraveghez ferma.

Cei doi bărbaţi au încuviinţat din cap înainte de a-şi muta privirile spre ringul de dans, apoi din nou spre Mac. Era un fapt bine cunoscut că niciun bărbat n-ar fi avut voie să danseze cu soţia lui pe ritmurile unei melodii lente. Dar Mac stătea relaxat în timp ce pe ringul de dans Jethro Riggs o ţinea în braţe pe Keiley şi o purta tandru pe aripile muzicii.

— M-ai surprins total, i-a spus Joseph fără reţinere. Îţi seamănă atât de mult – circumspect şi misterios – aşa cum erai tu când te-ai întors acasă.

Keiley te-a vindecat.

— Şi îl va vindeca şi pe el, a spus Mac, dând din cap.

Întrebarea pe care Joe nu voia s-o rostească cu voce tare se reflecta în ochii lui şi ai lui Chase. Erau cei mai buni prieteni ai lui, singurii prieteni adevăraţi pe care îi avea încă de dinainte de a pleca din oraş. Doi din puţinii oameni care cunoşteau adevărul despre viaţa pe care a dus-o înainte de moartea mamei sale.

— Ştii foarte bine motivul, Joe, a spus el în cele din urmă. N-am fost niciodată ca toţi ceilalţi. Şi acesta este doar unul dintre motive.

— Keiley trăieşte fantezia sexuală pe care o nutresc toate femeile, a spus Joe, râzând. Ştii asta, nu? Nevestele noastre ne vor face viaţa un iad acum.

Mac l-a privit uimit.

— Fără glumă! a mormăit Chase. Fayrene se întreabă deja de ce nu-mi invit prietenii din armată să petreacă vara cu noi. Femeile trăiesc într-o lume a fanteziilor. Cred că ar trebui să te omorâm numai pentru asta.

Mac şi-a îndreptat privirea spre ringul de dans. Jethro o ţinea strâns în braţe pe Keiley şi dansa încet şi uşor, rezemându-şi capul de al ei. La fel cum dansa Mac. Şi nu exista nici urmă de gelozie în ochii lui, doar linişte şi pace.

Întotdeauna o va proteja cineva, iar Jethro îşi va vindeca sufletul rănit. Umbrele întunecate ale trecutului vor dispărea, iar sub influenţa benefică a lui Keiley, dar şi a dragostei ei, gheaţa în care îşi învelise inima se va topi. Iubirea ei avea această

putere tămăduitoare. Nu se aştepta să fie uşor. Fantasmele copilăriei bântuiau încă sufletul lui Jethro. Va mai dura însă. Un an. Poate chiar doi. Dar va realiza în cele din urmă că sel afla acolo unde trebuia să fie.

Toţi trei. Se aflau exact acolo unde trebuiau să fie.

Capitolul 26

— Vino iubito! a spus Jethro, eliberând-o pe Keiley din strânsoarea lui Mac, în timp ce deschidea portiera, având grijă s-o protejeze cu trupul lui, pe când Mac şi-a îndesat pistolul la spate şi a ieşit din maşină.

Era conştientă că au făcut un scut în jurul ei şi o apărau cu trupurile lor din clipa în care au coborât din maşină şi până în momentul în care au intrat în casă. Keiley a încercat să-şi stăvilească temerile când a ajuns în faţa uşii în urma lui Mac, urând faptul că trebuia să stea în faţa ei, că trebuia s-o protejeze, că nu era capabilă să se apere singură.

— Când toată povestea asta se va termina, va trebui să începem programul de antrenament. M-ai cam neglijat, i-a şuierat ea lui Mac, când au intrat în hol şi au urcat treptele spre camera lui Jethro, unde va sta închisă până vor verifica toată casa.

El a scos un mormăit amuzat, iar Jethro a mângâiat-o uşor pe fund când au ajuns la etaj şi s-au îndreptat spre camera lui Jethro.

Keiley ar fi vrut să se întoarcă în dormitorul ei. Tânjea după patul ei confortabil, după lucrurile ei familiare

Jethro a intrat în cameră, cu pistolul în mână, şi a început s-o examineze. A verificat baia, toaleta şi draperiile, în spatele cărora s-ar fi putut ascunde cineva. După câteva clipe, le-a făcut semn să intre, iar Mac şi-a scos arma de rezervă pe care o purta în partea de sus a ghetelor şi i-a îndesat-o

în mână.

— Cunoşti povestea, i-a spus el. Încuie uşa în urma noastră şi nu o deschizi până nu îţi confirmăm noi că totul este în ordine.

Ea a încuviinţat din cap în timp ce teama continua să-i încleştеze inima ca o gheară. A încercat să absoarbă încrederea pe care o degajau amândoi, spunându-şi că trebuie să fie puternică.

După ce toată povestea asta se va sfârşi, Mac şi Jethro o vor învăţa cum să se apere şi cum să-i ajute.

A luat această hotărâre în timp ce îşi plimba privirea de la soţul la iubitul ei. Nu va mai fi niciodată o povară pentru ei în caz de pericol.

— Ne întoarcem imediat, a spus Mac, contopindu-şi buzele cu ale ei într-un sărut care trăda pasiunea, dorinţa şi promisiunea unei nopţi de neuitat.

Jethro s-a apropiat şi el de ea, a luat-o în braţe şi a sărutat-o pe frunte.

— Să fii cuminte! a mormăit el cu o voce senzuală, dar uşor ameninţătoare. Altfel, nu te mai plesnesc la fund aşa cum ţi-am promis.

— Ce stimulent! a spus ea cu respiraţia întretăiată. Grăbiţi-vă! Nu suport prea mult singurătatea.

— Eşti o zână răsfăţată, i-a răspuns Jethro, tachinând-o.

— Ai grijă să nu uiţi asta! i-a ordonat ea când el s-a îndepărtat.

Ei au ieşit apoi din dormitor, închizând uşa în urma lor. Ţinând pistolul într-o mână, Keiley a încuiat uşa cu cealaltă şi şi-a rezemat capul de ea,

respirând sacadat.

Nu va dura mai mult de zece sau cincisprezece minute, şi-a spus ea, făcându-şi curaj. Dispozitivul de securitate conectat cu sistemele de alarmă activate cu senzori nu a indicat nicio prezenţa străină în casă. Nu era nimeni înăuntru. Aveau să petreacă noaptea în siguranţă.

Dar oare chiar aşa va fi?

Ea a scrutat camera cu privirea. Veioza pe care a aprins-o Jethro răspândea o lumină gălbuie pe marginea patului, dar restul camerei rămânea învăluită în întuneric. Umbrele lungi şi sinistre care se mişcau pe pereţi au făcut-o să se înfioare.

Ar fi vrut să aprindă lumina, dar Mac i-a interzis să facă asta cu câteva seri în urmă. Din cauza luminii puternice, umbrele s-ar fi reflectat pe draperii şi – deşi erau groase – exista pericolul să devină o ţintă pentru răufăcător.

Lumina difuză era cea mai bună, i-a spus el. Nu răzbătea prin draperiile groase şi nici nu arunca umbre pe pereţi. În plus, se putea descurca destul de bine prin cameră. Nu înlătura însă senzaţia că pericolul pândea în întuneric.

Linişteşte-te, Keiley! şi-a spus. A pus pistolul pe măsuţa de toaletă de lângă uşă şi şi-a frecat braţele peste haina pe care o purta. Îi era frig. Şi îi era frică.

Trei minute. Dumnezeule, au trecut doar trei minute! Ceasul de pe noptieră i-a confirmat asta, dar avea impresia că au trecut trei ore.

A început să se plimbe prin dormitor, trecând prin faţa uşii de la baie şi îndreptându-se spre

fereastra din celălalt capăt al camerei, reluând apoi traseul în sens invers. Îşi freca braţele, număra paşii pe care îi făcea şi se ruga.

S-a uitat din nou la ceas şi a văzut că au mai trecut două minute. Trecuseră patru minute cu totul.

Clătinând din cap, şi-a trecut degetele prin păr şi s-a îndreptat din nou spre fereastră. Acolo a încremenit pe loc la auzul unui sunet ciudat şi înăbuşit, care se contopea cu bătăile inimii ei.

S-a întors, scrutând camera cu privirea şi văzând o umbră întunecată care a început să se lungească în bătaia luminii difuze pentru ca apoi să se materializeze.

Privea, cu ochii înspăimântaţi, cum silueta unui bărbat s-a ridicat de lângă pat, având un zâmbet maliţios pe buze şi un licăr triumfător în ochii săi căprui.

— Nimeni nu se gândeşte să caute cu mai multă atenţie sub pat, a croncănit Wes Bridges cu un rânjet diabolic şi îngâmfat. Examinează toate cotloanele. Se apleacă şi se uită sub pat, dar nu le trece prin cap să-şi ridice privirea spre arcuri.

— Wes! Ce cauţi aici?

— Le demonstrez cât de incompetenţi sunt, a chicotit el. Iar tu eşti recompensa. Dacă m-ar fi prins, ai mai trăi acum. Dar nu m-au prins, Keiley, aşa că te voi ucide. Poate vor înţelege astfel că nu glumesc. Există o mizăîn orice joc, nu-i aşa?

— Joc? Ce joc?

Spaima punea stăpânire pe ea, secătuind-o de puteri, în clipa în care l-a văzut scoţând de la spate un cuţit cu lama lungă.

— De-a şoarecele şi pisica, a rânjit el. Aş fi putut să fiu un agent extraordinar. Dar m-au picat la examen. Mi-au dat teste imposibil de rezolvat. Eram mai inteligent decât toţi ceilalţi agenţi, lucru pe care nu l-au putut accepta, aşa că mi-au dat nişte teste imposibile. Trebuiau să fie siguri că voi pica.

— Cine?

— Nenorociţii aia de la FBI. Nu şi-au dat seama de geniul meu. Ei, bine, acum le voi demonstra cine sunt cu adevărat, a spus el, zâmbind satisfăcut. Le arăt de ani de zile cât de incapabili sunt. Şi ştii ceva, Keiley? Nici unuia dintre agenţii ăstora tâmpiţi nu-i trece prin cap să examineze arcurile paturilor sau să acorde atenţie faptului că stinghiile de la pat sunt uşor deplasate.

— De unde ştii asta?

Trebuia să-l ţină de vorbă încă puţin. Mac şi Jethro se vor întoarce în orice clipă. Doar câteva minute, se ruga ea.

— L-am folosit pe Pappy, a răspuns el pe un ton triumfător.

— Câinele lui Mac?

— Câinele meu, a ripostat el, aruncându-i o privire încruntată şi mânioasă. E câinele meu. Eu l-am dresat. Eu i-am făcut zgarda. Am ataşat de ea un microfon şi o cameră mică de luat de vederi. Am văzut totul. Am auzit totul. Şi ştiam că nu vor căuta cu atenţie sub pat. Se apleacă şi verifică doar podeaua, a chicotit el. Nu examinează niciodată arcurile.

— Mac îşi va da seama că tu eşti autorul, a şoptit ea. Te va ucide.

— Mac nu va afla asta niciodată, a croncănit el. Nu las martori în viaţă. Şi m-am săturat să mă ascund când dau lovitura de graţie. Te voi tăia în bucăţele, Keiley, a continuat el, uitându-se la ceas, apoi din nou la ea. Pot să-ţi provoc nenumărate tăieturi în doar cinci minute.

Şi vei sângera de moarte. Apoi, voi fugi pe fereastră, iar mâine mă voi întoarce la fermă ca de obicei, gata de muncă. Nu va afla niciodată cine a fost autorul „oribilei crime”. Nimeni nu va afla vreodată.

— Ba o să afle, a spus ea, cu o voce răguşită şi înspăimântată. O să te găsească, Wes.

El a clătinat din cap.

— Sărmana Keiley! Eşti doar un pion în jocul ăsta şi toţi pionii trebuie sacrificaţi, a spus el, ridicând cuţitul.

Ea şi-a îndreptat privirea spre pistol. El s-a uitat în aceeaşi direcţie. Şi amândoi au încercat să pună mâna pe armă în acelaşi timp.

Mac şi Jethro au verificat mai întâi camerele de la etaj, una câte una. Toaletele, băile, cele două dormitoare separate şi debaraua înainte de a coborî la parter.

Au examinat casa de-a fir a păr, începând cu birourile şi continuând apoi cu sufrageria şi uşa de la intrare, verificând toate sistemele de alarmă instalate pe tocurile uşilor. Nu au descoperit nicio problemă până când au controlat alarma instalată la intrarea dintre hol şi sufragerie.

— Este dezactivată, a murmurat Jethro, pipăind-o şi descoperind că dispozitivul de metal

care activa alarma dispăruse.

Mac a început să examineze camera cu atenţie, ţinând pistolul la îndemână, apoi s-a îndreptat spre fereastra din celălalt capăt al încăperii.

— Cum a reuşit să intre? a mormăit Mac.

Jethro şi-a mutat privirea de la alarma pe care o verifica la dispozitivul de monitorizare pe care îl ţinea în mână. Tastând butoanele, a început apoi să transmită anumite comenzi tuturor sistemelor de alarmă, încercând să descopere vreo anomalie.

Şi-a ridicat în cele din urmă privirea, ce-i trăda o spaimă cumplită.

— Alarma de la dormitor a fost dezactivată şi apoi reactivată fără ca monitorul să ne semnaleze acest lucru.

— Cum?

Jethro nu a mai avut timp să-i răspundă. Ţipătul lui Keiley a spulberat liniştea din casă, însoţit de zgomotul exploziv al unei arme.

— Keiley! au ţipat ei într-un glas, năpustindu-se spre scări, urcând două sau chiar trei trepte o dată şi îndreptându-se într-un suflet spre dormitor.

Mac a ajuns primul în faţa camerei. Punând mâna pe clanţă, s-a aruncat cu toată greutatea asupra uşii şi a intrat în cameră, urmat îndeaproape de Jethro. Scena care li s-a înfăţişat în faţa ochilor i-a făcut să încremenească pe loc.

Keiley ţinea arma cu ambele mâini, albă la faţă ca varul, cu ochii înspăimântaţi şi braţele tremurând ca varga. A tresărit şi şi-a ridicat privirea în clipa în care Mac şi Jethro au năvălit în

cameră.

Şi-a întors din nou ochii spre bărbatul care zăcea pe podea într-o baltă de sânge ca apoi să-şi înalţe iar privirea spre Mac.

A scăpat pistolul din mână şi, înainte ca ei s-o prindă, a fugit în baie, prăbuşindu-se la pământ. Mac a luat-o în braţe, încercând s-o liniştească, în timp ce ea tremura necontrolat sub imperiul unei spaime cumplite.

Jethro a îngenuncheat lângă bărbatul doborât la pământ, i-a verificat pulsul de la gât şi a zâmbit, trădându-şi plăcerea şi satisfacţia.

I-a imobilizat apoi braţele la spate, moment în care Playboy-ul l-a răsplătit cu un strigăt de durere.

— O să supravieţuieşti, amice, stai liniştit! i-a spus el dresorului cu un glas triumfător. O să supravieţuieşti şi o să plăteşti. Cu vârf şi îndesat.

— Jethro! l-a strigat Mac din baie.

— Trăieşte, i-a răspuns Jethro, tresărind în clipa în care a auzit zgomotul puternic pe care l-a făcut uşa de la intrare. Heinagen tocmai ţi-a spart uşa.

Jethro a tras o înjurătură auzind hohotele de plâns ale lui Keiley. L-a bruscat cu violenţă pe dresor, simţind o plăcere diabolică în clipa în care ticălosul a scos din nou un strigăt de durere.

Puţin mai târziu, Heinagen şi Sheffield s-au năpustit în cameră, cu pistoalele în mână, rămânând pe loc în clipa în care au dat cu ochii de Jethro.

— Puneţi-i cătuşele ticălosului ăstuia şi citiţi-i drepturile! L-a predat apoi pe dresor în mâinile lui

Heinagen în timp ce acesta îşi scotea cătuşele din buzunarele blugilor. Acesta este Playboy-ul pe care îl căutam, domnilor. Faceţi cunoştinţă cu Wes Bridges sau cum dracu' s-o numi în realitate!

Bridges a gemut din nou când Heinagen i-a pus cătuşele, iar Sheffield a chemat întăriri prin radio.

— Cum l-aţi prins? a întrebat Heinagen, respirând sacadat. Cum dracu' a intrat?

Jethro a chicotit cu privirea aţintită asupra băii. Habar nu avea ce s-a întâmplat, dar data viitoare când Keiley va mai insista să stea la hotel, o vor asculta amândoi – şi el, şi Mac.

— Luaţi-l de aici! Vă vom da raportul mai târziu, a răspuns el, gâfâind. Sună-l pe director şi spune-i că l-am prins pe infractorul nostru! Vreau ca FBI-ul să se ocupe de acest caz. Nu-l predaţi în mâinile autorităţilor locale, dacă se poate!

— Trebuie să-i informăm, Jethro, i-a reamintit Heinagen pe un ton ferm.

— Bine, informaţi-i, dar luaţi legătura cu directorul şi spuneţi-i să ceară jurisdicţia asupra cazului! Îl vreau la Washington D.C., a ordonat Jethro, cu pumnii încleştaţi, scrâşnind din dinţi, încercând să-şi stăvilească dorinţa de a-l călca în picioare pe dresorul rănit. Cazul este al nostru – al meu şi al lui Mac. Trebuie să ajungă acasă ca să-l putem interoga în voie. Acum luaţi-l dracului de aici!

S-a îndreptat apoi spre baie, trântind uşa în urma lui, apoi s-a aşezat pe podea în spatele lui Keiley, care stătea cuibărită la pieptul lui Mac. I-a mângâiat părul şi gâtul, apoi a cuprins-o cu

mâinile de talie, printre braţele lui Mac, şi s-a aplecat spre ea, sărutând-o pe gât şi mulţumindu-i în şoaptă Domnului pentru că era teafără şi nevătămată.

Keiley plângea în hohote, cu mâinile încleştate pe umerii lui Mac, dar când Jethro a atins-o, ea i-a luat mâna şi a tras-o spre ea, punându-i-o între sâni, între trupul ei şi al lui Mac.

— Eşti cu noi, iubito, a murmurat Mac, cu sufletul răvăşit şi bântuit de propria-i neputinţă.

Acelaşi sentiment îl tulbura şi pe Jethro. Au lăsat-o singură. L-au lăsat pe ticălosul ăla să ajungă la ea. Dar cum dracu' a ajuns la ea?

— Cum a făcut? a şoptit el cu faţa ascunsă în părul ei. Cum a intrat?

— Era sub pat, a răspuns Mac. Sub nenorocitul ăla de Dat, Jethro, unde a reuşit să se strecoare printre arcuri.

Faptul că nu au luat în calcul şi această variantă l-a înspăimântat pe Jethro. Au verificat podeaua de sub pat. S-au aplecat, au căutat sub pat, dar nu au văzut nimic. Şi asta pentru că nu era pe podea, ci deasupra.

Din cauza greşelii lor, Keiley ar fi putut acum să fie moartă. Ar fi putut s-o găsească zăcând fără viaţă pe podeaua dormitorului în locul lui Bridges.

— A spus… a spus că nimeni nu verifică arcurile paturilor, a spus Keiley, printre suspine. A spus că de fiecare dată a procedat la fel şi nimeni nu a verificat. Nimeni nu verifică arcurile paturilor.

Şi asta cu atât mai mult cu cât camerele sunt monitorizate, presupunându-se astfel că eşti în

siguranţă. Jethro era conştient de faptul că nici el nu verifica arcurile paturilor, pentru că nimeni nu se putea ascunde acolo. Ar fi fost prea evident. Iar raţionamentul acesta arogant era s-o coste viaţa pe Keiley.

— Pappy are un microfon ataşat de zgardă, a şoptit ea. Aşa şi-a planificat totul. Cum să dea lovitura când aveam să fim plecaţi. Îl folosea pe Pappy. Întotdeauna s-a folosit de Pappy.

Câinele. Mac a clipit furios, încercând să-şi stăvilească lacrimile care ameninţau să i se prelingă pe obraz când a realizat cu câtă uşurinţă i-a manipulat Bridges pe toţi trei.

— Hai la parter să-i dăm puţin whisky înainte să sufere vreun şoc! Şi asta până să sosească şeriful, a spus Jethro, privindu-l pe Mac cu aceeaşi spaimă pe care o citea acum în ochii prietenului său.

— Du-te tu cu ea jos! a spus Mac, ridicând-o în picioare şi predând-o în mâinile lui Jethro.

— Mac, nu! l-a rugat ea, cu o voce tremurătoare, întinzând mâinile spre el. Nu face o greşeală pe care mai târziu o vei regreta! Ştiu că asta ai de gând să taci.

— Du-te cu Jethro! El s-a aplecat spre ea, i-a sărutat buzele tremurânde şi apoi a făcut un pas înapoi. Trebuie să aflu cine este, Kei. Hai, du-te acum! Îţi promit! că nu îl voi ucide.

Wes îşi va dori să moară, de asta nu avea să se îndoiască, şi-a spus Mac în gând.

— Mac, a şoptit ea din nou, cu o voce temătoare, dacă! adopţi violenţa în anchetarea cazului, atunci te voi pedepsi. Vorbesc foarte

serios. Nu voi ezita să folosesc bâta de baseball dacă ajungi la închisoare. Îţi jur!

El a schiţat un zâmbet în colţul gurii. Ea îi reda echilibrul. În timp ce o privea, a găsit puterea de a-şi reprima mânia.

— Voi avea grijă ca viaţa să nu ne fie pusă în primejdie, Keiley, îţi jur! Niciodată nu-ţi voi mai periclita viaţa sau fericirea. Niciodată.

Ochii ei căprui şi mari i-au întâlnit privirea în timp ce Jethro a cuprins-o cu un braţ şi a condus-o afară.

Ticălosul s-a ascuns sub pat. Mac şi-a frecat faţa în mâini şi a tras adânc aer în piept. S-a ascuns chiar acolo, sub nasul lor, iar el nu trebuia decât să se uite cu mai multă atenţie, dar n-a făcut-o.

A intrat în dormitor şi şi-a aţintit privirea asupra covorului pătat de sânge, apoi asupra patului. Aşa cum erau concepute toate paturile din casă, şi acesta era mai înalt decât cele obişnuite. S-a aplecat şi s-a uitat sub el, întrebându-se cum dracu’ nu văzuse nimic.

Nu s-a gândit să verifice arcurile patului pentru că numai un copil s-ar fi putut ascunde acolo fără să fie văzut.

S-a întins pe podea şi s-a uitat cu atenţie sub pat.

A înţeles atunci de ce nu văzuse nimic – nici el, nici Jethro. De ce nimeni nu văzuse nimic.

Cineva a tăiat cutia arcurilor atât cât să se strecoare printre ele şi, prinzându-se cu putere de acestea, a reuşit să stea agăţat acolo cât timp ei au verificat camera.

S-a ridicat în capul oaselor, şi-a strâns genunchii la piept şi s-a uitat la covorul pătat de sânge. Aşa a reuşit Playboy-ul să se apropie de victimele sale. A învăţat să taie cutia arcurilor şi să se strecoare printre ele ori de câte ori avea nevoie de o ascunzătoare.

Ticălosul! Şi-a trecut degetele prin păr şi a respirat obosit. Asta era! Vor arunca toate paturile din casă şi vor dormi pe podea dacă era cazul. Niciodată nu se va mai întâmpla aşa ceva. Niciodată nu va mai pune în primejdie viaţa lui Keiley.

Ridicându-se în picioare, şi-a încleştat şi şi-a descleştat pumnii auzind în depărtare sirenele maşinilor de poliţie şi clătinând din cap. Cel puţin, îl cunoştea pe şerif. Încă din copilărie când a ştiut să păstreze discreţia asupra coşmarului pe care l-a trăit Mac.

Tobias Blackwood ştia să-şi ţină gura. Şi şi-o va ţine şi de această dată. Pentru că Mac intenţiona să conducă investigaţiile.

Capitolul 26

Keiley şi-a îndreptat privirea spre pistol, iar Wes s-a uitat şi el în aceeaşi direcţie. I-a înţeles intenţiile în clipa în care s-a năpustit după armă. Era mai aproape. Avea o şansă. O, Doamne, avea nevoie de o şansă.

Sintagma „totul se mişcă cu încetinitorul” şi ideea potrivit căreia în momente de cumpănă viaţa îţi trece prin faţa ochilor într-o fracţiune de secundă i s-au părut întotdeauna puţin exagerate. Acum, însă, lucrurile stăteau cu totul altfel.

Acum vedea dorinţa şi uimirea pe chipurile lui Mac şi Jethro în timp ce făceau dragoste cu ea. Simţea cum propriile emoţii o copleşesc, oferindu-i o putere pe care nu a cunoscut-o niciodată. Pentru că genunchii îi tremurau, iar inima îi bătea năvalnic, gata să-i iasă din piept, se aştepta să se prăbuşească la pământ în clipa în care s-a năpustit să înşface arma.

Avea piedica pusă. Şi-a amintit asta când a pus mâna pe el, simţind în ceafă răsuflarea lui Wes. A tras piedica şi l-a ridicat în aer.

A văzut lama cuţitului strălucind deasupra capului ei şi şi-a auzit propriile ţipete în clipa în care arma s-a descărcat, iar ea s-a aruncat la pământ, ferindu-se din calea dresorului.

Şi l-a văzut prăbuşindu-se. Încet. Cu ochii îngroziţi şi cu buzele depărtate. O înjurătură i-a scăpat printre buze când cuţitul a căzut la pământ, prăbuşindu-se în apoi şi el.

Şi atunci a văzut sângele…

— Keiley! Trezeşte-te! Trezeşte-te acum!

Jethro şi Mac ţipau la ea în timp ce o scuturau de umeri, trezind-o din coşmarul care îi bântuia somnul.

Ea l-a privit pe Jethro, luptându-se să respire şi citindu-i pe chip sentimentele răvăşitoare care îi tulburau sufletul. Teama. Regretul. Iubirea. O iubea cu aceeaşi pasiune cu care o iubea şi Mac.

— Dumnezeule, m-ai speriat de moarte! O să fac un atac de cord în stilul ăsta, a spus el, luând-o în braţe, tremurând în clipa în care i-a simţit trupul lipit de al lui.

— Mă simt bine, a spus ea, înfiorându-se, speriată încă după coşmarul pe care l-a trăit cu două zile în urmă.

Cu o zi înainte, a fost obligată să înfrunte un tir nesfârşit de întrebări – din partea FBI-ului, a șerifului şi a reporterilor care au aflat despre incident.

Nu credea că va mai avea vreodată parte de intimitate în casa ei. Epuizarea a doborât-o în cele din urmă pe la miezul nopţii în timp ce Jethro şi Mac strângeau informaţii despre Wes Bridges sau cum s-o mai fi numit de-a lungul timpului, căci pierduseră şirul numelor lui.

— Se simte bine? a întrebat Mac din pragul uşii.

El făcuse deja duş şi se îmbrăcase şi îi privea acum îngrijorat în timp ce se îndrepta spre patul unde Jethro o ţinea în braţe.

— Dar ai putea să mă întrebi direct pe mine, nu crezi?

Ea s-a eliberat din strânsoarea lui Jethro,

trecându-şi mâinile tremurătoare prin păr şi încercând să-şi stăvilească teama care o domina de câteva zile.

— Te simţi bine, Kei? a întrebat-o el, aşezându-se lângă ea şi ştergându-i o lacrimă de pe obraz pe când Jethro s-a prăbuşit pe pernă.

— Am avut un coşmar, a răspuns ea, clătinând din cap. Dar acum mă simt bine.

El a privit-o cu atenţie câteva momente înainte de a încuviinţa încet din cap.

— Dacă vreţi să faceţi un duş, voi pregăti eu micul dejun. Trebuie să ajungem în Washington D.C. Astăzi ca să dăm declaraţii şi să terminăm cu procedurile birocratice.

— Grozav! a murmurat ea, aruncându-i o privire lui Jethro. Şi el de ce mai stă în pat? Am crezut că s-a trezit cu noaptea-n cap, odată cu tine.

Mac s-a uitat la Jethro, zâmbind.

— S-a culcat târziu azi-noapte.

— De ce? a întrebat ea, privindu-l suspicioasă pe Jethro.

Jethro a deschis ochii încruntat.

— Am avut ceva de rezolvat.

Keiley s-a uitat din nou la Mac, citindu-i îngrijorarea ce i se reflecta în ochi.

— Duceţi-vă să faceţi duş! Voi pregăti micul dejun cât timp vă beţi cafeaua. S-a ridicat din pat, apoi s-a aplecat spre ea şi a sărutat-o uşor pe buze. Ne vedem jos.

Din motive necunoscute, trebuia să înfrunte toanele matinale ale lui Jethro.

S-a întors şi l-a privit în tăcere.

El îşi ţinea ochii aţintiţi spre tavan, evitându-i privirea, încordat ca un arc, gata parcă de luptă.

— Te întorci acasă după ce rezolvaţi tot ce aveţi de rezolvat în Washington D.C.? l-a întrebat ea în cele din urmă, aşteptând înspăimântată răspunsul lui.

El a străfulgerat-o cu privirea înainte de a se uita în altă parte.

— Mai are vreun rost să mă întorc? a spus el, oftând, ascunzându-şi ochii în spatele genelor lungi şi negre.

— Ce vrei să spui? l-a întrebat ea, acoperindu-şi sânii cu cearşaful şi privindu-l neliniştită.

El şi-a încleştat buzele şi maxilarul de parcă încerca să-şi stăvilească vorbele ce-i stăteau pe limbă, sentimentele ce nu-i dădeau pace.

— Ai de gând să pleci aşa, pur şi simplu?

— Sunt a treia roată la căruţă, Keiley. Şi trebuie să plec. Aşa se întâmplă în menajul *à trois.*

— Dar nu eşti a treia roată la căruţă, a spus ea îndurerată. Ştii foarte bine asta. Faci parte din familia noastră. Ai devenit o parte din mine, m-ai lăsat să cred că vei rămâne şi acum vrei să pleci, convins fiind că totul va fi în ordine, nu-i aşa?

— Dar chiar aşa va fi. Îl ai pe Mac…

— Laş nenorocit ce eşti! a spus ea fără să ridice vocea.

Nu era o acuzaţie, ci o afirmaţie.

El a străfulgerat-o din nou cu ochii lui albaştri, în care se citea acum mânia.

— Ce dracu’ ai spus?

— Te-am făcut laş, Jethro, a repetat ea tăioasă. Îţi este frică să rămâi aici şi să faci parte din viaţa

mea. Plecarea ta nu are nicio legătură cu soţul meu sau cu ideea că eşti a treia roată la căruţă. Ci cu faptul că ţi-e teamă.

— Pe dracu'!

— Pe dracu', dar am dreptate! Aruncând cearşaful de pe ea, şi-a stăvilit lacrimile şi a sărit din pat. Foarte bine. Pleacă! Du-te şi joacă-te de-a agentul intransigent, dar nu uita că – dacă vei pleca acum – vei pierde totul! Pentru că să fiu a naibii dacă îţi voi mai oferi a doua şansă!

— Lui Mac îi place menajul *à trois,* Keiley, a spus el, prinzând-o din urmă lângă uşa de la baie, întorcând-o cu faţa spre el şi ţintuind-o de perete. Va exista întotdeauna un al treilea partener. Când va pleca unul, va apărea altul…

Ea l-a plesnit cu putere pe obraz, gest care l-a făcut s-o privească uluit.

— Taci! a ţipat ea furioasă, cu ochii plini de lacrimi. Nu este vorba doar de un simplu menaj *à trois,* idiotule! Crezi că m-ar arunca în braţele oricui? Crezi că l-aş lăsa să facă asta?

— Asta nu presupune dragoste.

— Dar nici laşitate, a ripostat ea. Ţi-e teamă de responsabilităţile şi obligaţiile pe care le presupune o relaţie, nu-i aşa, Jethro? De aceea l-ai lăsat întotdeauna pe Mac să găsească femeile, iar tu ai stat deoparte. Pentru că fugeai de responsabilităţi.

— Nu ştii ce vorbeşti, a mârâit el.

— Ba ştiu foarte bine, a şoptit ea. Vorbesc despre băiatul respins şi aruncat în stradă, care a trebuit să înfrunte un sistem rece şi ostil. Despre băiatul orfan, sălbatic şi neîmblânzit, care a trecut

de la o familie adoptivă la alta. Despre asta vorbesc, Jethro. El o scruta cu o privire sumbră. Când începeai să prinzi rădăcini undeva, te aruncau iar în stradă. Până când ai încetat să mai iubeşti. Până când ai început să pleci singur, fără să mai aştepţi să te alunge.

— Nu despre asta e vorba.

— Ba tocmai despre asta e vorba, a spus ea, cu buzele tremurânde, în timp ce o lacrimă i se prelingea pe obraz. Ne pedepseşti – pe mine şi pe Mac – din cauza trecutului tău. Mă iubeşti. Şi îl iubeşti şi pe Mac – într-un mod insondabil şi misterios. Noi suntem familia ta. Noi suntem familia pe care ţi-ai dorit-o şi pe care n-ai avut-o niciodată. Chiar tu mi-ai spus asta. Şi acum vrei să pleci. Ne respingi înainte ca noi să te respingem pe tine. Dumnezeule, Jethro, oare atât de puţin îl cunoşti pe Mac? Atât de puţin mă cunoşti pe mine?

Sufletul i se frângea în două. L-a privit în ochi şi i-a văzut umbrele şi suferinţele din trecut şi inima i s-a încleştat de durere pentru băiatul orfan, fără casă şi iubire.

— Te iubesc, a spus ea cu o voce crispată, reprimându-şi cu greu lacrimile. În timp, te voi iubi cu aceeaşi pasiune cu care îl iubesc pe Mac. Te voi iubi atât de tare încât îmi vei frânge inima dacă vei pleca. Aşa că – dacă vrei să pleci – poate ar fi mai bine să pleci acum. Mi-ai frânge doar inima. Mai târziu, însă, mi-ai distruge sufletul – şi pe al meu, şi pe al lui Mac. Şi prefer să-ţi duc dorul decât să mă las copleşită de o suferinţă atât de mare.

El şi-a încleştat maxilarul, gata parcă să-l rupă.

— Şi ce se va întâmpla când te vei sătura să împărţi patul cu doi bărbaţi în loc de unul singur? Când vei descoperi că sunt mai dificil decât Mac? Că nu sunt un cavaler în armură strălucitoare? Că viaţa alături de mine nu presupune doar lapte şi miere?

— Crezi că Mac e perfect? l-a întrebat ea, uimită de inocenţa lui. Crezi că a glumit când ţi-a povestit despre bâta de baseball? Sau că l-am obligat să doarmă pe canapea? Crezi că nu ne certăm niciodată, Jethro? Că noi doi nu ne vom certa niciodată? Dar asta înseamnă dragostea. Doar pentru că avem păreri diferite, nu înseamnă că nu ne iubim. Sau că nu vom suferi. Ea i-a atins obrazul, apoi buzele, cu degetele tremurânde. Amândoi sunteţi dificili, dar asta face parte din personalitatea voastră. Şi eu pot să fiu nesuferită, dar asta nu înseamnă că nu ne putem iubi.

El i-a luat mâna şi şi-a ascuns obrazul aspru în căuşul palmei ei, mângâind-o apoi cu buzele şi înfierând-o cu sărutul lui pătimaş.

— Mă înspăimânţi, a recunoscut el. Întotdeauna m-ai înspăimântat.

— Eu? l-a întrebat ea, aruncându-i o privire uimită. De ce te înspăimânt, Jethro?

— Pentru că sunt obişnuit ca oamenii să mă respingă, a spus el pe un ton aspru. Dar dacă tu m-ai respinge, nu ştiu cum aş mai reuşi să trăiesc, Keiley. Eşti ca o rază de lumină pentru mine, pe care n-am cunoscut-o niciodată. Şi dacă mă obişnuiesc cu ea şi ajung din nou în întuneric… a

spus el, înghiţindu-şi cuvintele.

— Vei suferi, a spus ea încet. Şi e greu să înduri suferinţa, nu-i aşa, Jethro?

— Suferinţa îmi frânge sufletul, Kei, a răbufnit el, cuprinzând-o cu un braţ şi trăgând-o spre el. Ai înţeles? Dacă mai târziu îmi vei spune că nu mă iubeşti, mă vei distruge şi mă voi transforma într-un monstru – un monstru mult mai cumplit decât nenorocitul ăla care te-a hărţuit.

Ea a clătinat din cap în timp ce lacrimile i se prelingeau pe obraji.

— Nu ne părăsi, Jethro! Mi-e frig noaptea. Trebuie să-mi încălzeşti patul alături de Mac. Nu voi mai cunoaşte împlinirea fără tine acum, nu înţelegi asta?

El a respirat cu greutate şi i-a aruncat o privire sălbatică.

— Nu pot să respir fără să-ţi simt mirosul, fără să te doresc. De trei ani aştept clipa asta, Keiley, de trei ani aştept să te strâng în braţe. Şi ai reuşit să-mi înlănţui sufletul într-o singură săptămână. Iar peste trei ani, nu voi mai putea să renunţ la tine.

— Atunci, nu renunţa!

Keiley s-a apropiat mai mult de el, apăsându-şi sfârcurile excitate de pieptul lui şi simţindu-i pasiunea şi starea de excitaţie în clipa în care şi-a mângâiat penisul de abdomenul ei.

Ea şi-a încleştat mâinile în părul lui şi l-a tras spre ea.

— Iubeşte-mă, Jethro! i-a şoptit ea. Iubeşte-mă!

A prins-o cu putere de şolduri şi a ridicat-o în

braţe în timp ce ea şi-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui. Nu mai era iubitul tandru pe care îl cunoştea. În timp ce buzele li s-au contopit într-un sărut pătimaş, penisul lui şi-a croit drum printre coapsele ei şi i-a invadat comoara udă şi fierbinte.

Senzaţiile au explodat prin trupul ei cu puterea unui vulcan. Un ţipăt de plăcere i-a scăpat printre buze, iar inima a început să-i bată năvalnic, copleşită de extaz. În timp ce penisul lui îi explora adâncurile, el a început să se înfrupte din ea cu o pasiune care a lăsat-o fără suflare.

Mişcările din ce în ce mai alerte ale actului sexual au făcut-o să plutească printr-un caleidoscop de culori. Ţintuind-o de perete şi prinzând-o cu mâinile de fese, a început s-o posede cu mişcări violente şi disperate, care i-au tăiat răsuflarea şi au adus-o în pragul freneziei.

Ea s-a prins cu mâinile de el şi s-a abandonat cu totul în braţele plăcerii. În braţele lui Jethro. Loviturile puternice ale penisului său, gura lui lacomă care îi răvăşea, rând pe rând, buzele, gâtul şi sânii, îi îmbătau simţurile şi raţiunea,

Respirau sacadat sub imperiul unei plăceri imense, devastatoare.

— Îmi place să te ating, a îngăimat el, ascunzându-şi faţa în gâtul ei. Să mă îmbăt cu aroma şi cu gustul tău.

— Nu te opri! l-a implorat ea, prinzându-se de umerii lui, în timp ce mişcările lui se intensificau, sondându-i şi mai mult adâncurile. O, Doamne, Jethro, nu te opri! Niciodată!

— Niciodată!

Îi ronţăia gâtul şi o poseda cu mişcări din ce în

ce mai adânci şi mai rapide, până când explozia devastatoare a simţurilor a pus stăpânire pe pântecul şi clitorisul ei, făcând-o să ţipe din rărunchi.

Un mormăit a scăpat printre buzele lui Jethro când – după alte două lovituri puternice – şi-a revărsat sămânţa în adâncurile ei, punându-şi astfel pentru totdeauna pecetea asupra ei.

Când partida s-a încheiat, ea s-a rezemat, vlăguită, de pieptul lui, încercând să-şi recapete suflul şi să deschidă ochii.

Şi l-a văzut pe Mac stând în prag, cu ochii lui cenuşii licărind de pasiune, dragoste şi dorinţă.

— Ar fi bine să faceţi duş, le-a spus el cu o voce răguşită. Victoria şi Robert sunt în drum spre noi. Victoriei nu-i place să aştepte.

Jethro i-a dat încet drumul, sărutând-o uşor pe gură, în timp ce ochii îi trădau iubirea şi veselia în locul suferinţei şi umbrelor întunecate, ce i-au bântuit sufletul până atunci.

— Cred că trebuie să mai cumpărăm nişte teren, a spus el apoi. Dacă eu şi Mac vom munci pe rupte, nu te vom epuiza peste măsură.

— Rămâi? a ţipat ea, aţintindu-şi ochii asupra lui în timp ce durerea din piept începea să se domolească.

— Cred că da, a răspuns el, clătinând din cap cu o tristeţe simulată. Mac te răsfaţă prea tare. Cineva trebuie să pună piciorul în prag.

— După încă o săptămână, mă vei răsfăţa şi tu, a spus ea, cuprinzându-l cu braţele de gât şi întâlnind privirea aprobatoare a lui Mac, în care a citit dragostea, dar şi bucuria.

— Vă iubesc pe amândoi, a şoptit ea, cu glasul răguşit când Jethro a făcut un pas înapoi ca să-l primească pe Mac în cercul lor.

Keiley i-a cuprins de gât pe amândoi, iar ei au strâns-o în braţe, învăluind-o în mantia pasiunii lor.

Era egoistă. Nu voia un simplu menaj *à trois,* voia un întreg. Şi îl avea acum în braţele ei. Doi bărbaţi şi un viitor promiţător.

Victoria Staten a intrat în hol înaintea fiului ei, Robert, având pe chip o expresie obosită şi tristă, în timp ce Keiley stătea la intrarea din sufragerie şi îl privea pe Mac, care îşi întâmpina vizitatorii.

Robert era puţin mai în vârstă decât Mac. Mai scund, dar distins, stăpân pe el şi organizat. Preluase frâiele afacerilor de familie, ale căror obiecte de activitate erau extrem de variate – de la computere la prelucrarea bumbacului. Avea umerii largi, părul negru, tuns scurt, şi ochii verzi ca marea. Şi-au strâns mâinile, apoi Mac i-a făcut cunoştinţă cu Jethro.

— Putem să stăm puţin de vorbă? a întrebat Robert, îndesându-şi mâinile în buzunarele pantalonilor în timp ce îi privea pe Jethro şi Mac.

— Poftiţi, Robert, Victoria! a spus Keiley, invitându-i în sufragerie. Mă duc să fac o cafea.

— Nu, draga mea, a spus Victoria pe un ton ferm. Vreau să participi şi tu la discuţia noastră.

Keiley i-a aruncat o privire lui Robert. Acesta a încuviinţat din cap.

— Poftiţi! i-a invitat şi Mac.

Jethro i-a condus în sufragerie, aşezându-se

lângă canapea şi indicându-le cele două scaune din faţa unei măsuţe de cafea. Când Victoria şi-a ocupat locul, Jethro s-a aşezat într-un colţ al canapelei, urmat de Keiley şi apoi de Mac, care a ocupat celălalt colţ al divanului.

Poziţia lor nu i-a scăpat Victoriei. Îi privea cu o expresie încordată, dar a înţeles aluzia gestului lor.

— Vreau să vă cer iertare pentru comportamentul Deliei, a spus Robert, scrutându-i cu privirea. Ştiu că a primit fotografia de la Wes Bridges. Şeriful i-a găsit adresa de e-mail pe laptopul lui. A fost o adevărată pacoste şi îmi asum vina pentru asta.

— De ce? l-a întrebat Keiley, citindu-i uimirea în priviri. De ce să-ţi asumi tu vina?

— Pentru că – deşi ştiam că era nebună după Mac – am acceptat să mă căsătoresc cu ea, a răspuns el pe un ton glacial. N-o să te mai deranjeze de acum înainte.

— Ce te face să crezi asta? l-a întrebat Mac cu o voce domoală, dar ameninţătoare.

Keiley cunoştea mânia lui Mac la adresa Deliei, dar mai ştia că el nu şi-ar fi dorit ca furia lui Robert să se transforme în violenţă fizică. Indiferent cât de mânios era, nu l-ar fi iertat pe Robert dacă ar fi lovit-o.

— Delia stă acum la sora ei din Pennsylvania până la finalizarea divorţului nostru, a spus Robert. Mă îndoiesc că se va mai întoarce vreodată aici. Va trebui să înfrunte oprobriul public. Nici înainte nu avea prea mulţi prieteni, iar după povestea asta, nu cred că o va mai susţine

cineva.

— Şi eu vreau să vă cer iertare, a spus Victoria, oftând. Ar fi trebuit s-o strunesc cu mai multă fermitate. Am sperat că se va potoli după ce Robert a ameninţat-o cu divorţul. Îmi cer iertare din nou.

Keiley s-a uitat în altă parte, dar Victoria i-a întâlnit privirea.

— Nu vă învinovăţim nici pe tine, nici pe Robert, Victoria, a spus Mac. Dar nu am de gând să te las s-o pui pe Keiley la stâlpul infamiei.

— La ce te referi? a întrebat Victoria pe un ton imperativ. Tinere, de când ai tu dreptul să-mi dai ordine?

Keiley şi-a întors capul, iar Jethro a chicotit. Mac a avut bunul-simţ să se schimbe la faţă în urma mustrării ei, dar nu intenţiona să se dea bătut prea uşor.

— De când poziţia soţiei mele în comunitate este în pericol din cauza faptelor reprobabile ale nurorii tale, a spus el pe un ton glacial. Delia i-a cerut să-şi dea demisia din comitetul de caritate în prezenţa consiliului director. Vreau să ne asiguri că poziţia ei nu este nicidecum periclitată, iar tu vei continua să o susţii.

Keiley a tresărit. Se aştepta ca Victoria să-i dea în cap doar pentru simplul fapt că i-a sugerat s-o susţină în continuare. Ea a schiţat, în schimb, un zâmbet.

— Va fi interesant să vă văd pe amândoi servind hotdogi în vara asta, a răspuns Victoria. O voi susţine atât timp cât tu şi Jethro o veţi însoţi la festivalul de caritate. Dacă soţia ta va putea să

înfrunte publicul cu mândria şi eleganţa de care a dat dovadă la Casey’s, atunci veţi reuşi şi voi să faceţi acelaşi lucru. Sunteţi de acord?

— Am treabă… a spus Jethro, aproape speriat.

— Ne-am înţeles, tinere? a insistat Victoria, cu o voce rece ca gheaţa. Dacă vrei să faci parte din această familie şi dacă vrei ca eu să vă susţin relaţia, atunci trebuie să-mi împlineşti dorinţa. Vreau să văd cum cârduri de femei curioase se strâng în faţa gheretei voastre ca să cumpere hotdogi de la cei doi băieţi răi din oraş. Această condiţie nu este negociabilă.

Jethro i-a aruncat lui Mac o privire furibundă. Cerându-i să intervină.

Mac a ridicat mâinile în semn că se predă.

— Nu te împotrivi, amice! E mai dură ca tine.

Robert s-a rezemat de spătarul scaunului şi a chicotit la vederea spectacolului, fixând-o pe Keiley cu o privire admirativă.

— Felicitări, Keiley! a spus el. Te asigur că eşti singura femeie care a reuşit să iasă, vie şi nevătămată, dintr-un scandal de asemenea anvergură, obţinând promisiunea de susţinere din partea mamei.

— Taci, Robert! a spus Victoria, străfulgerându-l cu privirea.

— Toţi ar trebui să fim la fel de curajoşi, a continuat Robert.

Keiley a făcut ochii mari când l-a văzut ridicându-se în picioare şi salutându-i pe Jethro şi Mac.

— Vă mulţumesc pentru că m-aţi lăsat să mă ocup singur de Delia. Sunt conştient că ne-aţi fi

putut crea probleme serioase dacă aţi fi vrut să faceţi asta.

— Ţi-am spus, Robert, John McCoy este un individ raţional, a spus Victoria pe un ton de reproş, ridicându-se şi ea în picioare. Ar trebui să vii mai des la consiliile mele.

El a oftat. Privirea lui trăda faptul că certurile de acest gen erau obişnuite.

— La revedere, Keiley, a spus el, salutând-o din cap înainte de a-i întinde mâna lui Mac. Îţi mulţumesc încă o dată pentru că eşti un tip raţional.

— Iar eu îţi mulţumesc pentru că ai trimis-o în Pennsylvania. N-aş mai fi rămas un tip raţional în alte condiţii, a răspuns Mac, râzând.

— Da, mi-am imaginat, a spus Robert, dând din cap. E timpul să plecăm acum. Ştiu că şi pe voi vă aşteaptă o călătorie mai târziu. Dacă mai ai nevoie de ceva…

Cuvintele au rămas plutind în aer, dar mesajul era clar.

— Ştie cui să ceară ajutorul, a spus Victoria, pe un ton ferm. John a ştiut întotdeauna că poate oricând să apeleze la mine, Robert.

— Da, mamă, a răspuns el cu un zâmbet tolerant în colţul gurii, ce-i trăda dragostea pentru mama lui.

— Victoria, a spus Mac, prinzând-o cu mâinile de umeri şi sărutând-o uşor pe obraz, îţi mulţumesc.

Victoria l-a privit cu o expresie tandră, care a căpătat însă imediat trăsăturile inflexibile şi trufaşe ce o caracterizau.

— Eşti un păgân! a murmurat ea apoi. Am ştiut întotdeauna că ai o latură sălbatică. Nu m-ai păcălit niciodată.

— Nu, doamnă, nici n-am încercat, a răspuns el, zâmbind. Şi ar fi bine să cumperi hotdogi de la ghereta mea în vara asta, pentru că altfel îţi voi trimite toţi moşii pe cap. Imaginează-ţi ce coadă se va forma în faţa gheretei tale dacă le voi spune că vinzi „bezele”!

— Ameninţarea asta nu va da întotdeauna roadele scontate, a spus ea, dojenindu-l cu degetul. Fiţi cuminţi acum! Toţi trei. Năzbâtiile voastre mi-au distrus liniştea. Ca să nu mai spun că mi-au încins telefonul, a continuat ea, oftând din rărunchi. Telefonul încă suna când am plecat de dimineaţă. Tu şi tânărul tău prieten o să vă bucuraţi un timp de popularitate. Doamnele sunt scandalizate şi curioase. N-ar fi de bun augur să le ţineţi la distanţă, de asta trebuie să fiţi siguri.

— Da, doamnă, a spus el, mascându-şi zâmbetul.

— Vino cât de curând să-mi faci o vizită! l-a rugat Victoria, mângâindu-i obrazul cu un gest matern, care i-a umplut ochii de lacrimi lui Keiley. Mi-e dor de discuţiile pe care le purtam cândva.

— Da, voi veni, i-a promis Mac, însoţindu-l pe fiul ei la uşă în timp ce ea i-a aruncat o privire tandră.

— Cât mai curând, i-a reamintit ea. Toţi trei.

Când uşa s-a închis în urma lor, Keiley a oftat satisfăcută. A zâmbit senzuală, văzând cum cei doi bărbaţi îşi desfăceau curelele de la pantaloni cu aceeaşi nerăbdare cu care ea şi-a aruncat

sandalele din picioare şi şi-a scos pantalonii capri.

În câteva clipe, erau complet goi, iar Keiley s-a trezit în braţele celor doi bărbaţi pe care îi iubea din tot sufletul.

A ţipat de plăcere simţind cum Jethro i-a penetrat anusul, în timp ce Mac îi invada vulva, iar ea îl devora cu gura, cu limba şi cu dinţii.

În spatele ei, Jethro i-a atacat cu buzele gâtul şi umerii, sărutând-o şi răvăşind-o la rândul lui. Se înfruptau amândoi din trupul ei, aşa cum şi ea se îmbăta cu atingerile lor.

— Mac! a gemut ea, plutind pe aripile plăcerii, când au început s-o posede cu pasiune, absorbindu-i trupul, şi sufletul.

Ea s-a arcuit în braţele soţului ei, care o privea cu ochii licărind de iubire şi de linişte.

— Te iubesc, a şoptit ea, copleşită de plăcere. Vă iubesc pe amândoi. Vă iubesc atât de mult.

— Doamne, Keiley! a spus Mac, cu mâinile încleştate pe şoldurile ei ca s-o imobilizeze în timp ce o penetra cu disperare. Eşti sufletul meu.

— Şi viaţa mea, a mormăit Jethro, ţinând-o de umeri, aplecată spre pieptul lui Mac, în timp ce plăcerea şi durerea posedării sale se contopeau cu extazul suprem pe care i-l ofereau mişcările frenetice ale lui Mac, purtând-o pe aripile unui orgasm răvăşitor, care a lăsat-o fără suflare.

Acesta era visul pe care nu a sperat vreodată să-l vadă împlinit. O plăcere interzisă pe care nu a crezut că o va trăi vreodată. Dar o trăia acum. O trăia în braţele lor sub imperiul muzicii şi al şoaptelor de iubire.

Plăceri interzise. Şi toate erau ale ei. Pentru

totdeauna.